தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண். 397

।। विमानार्चनकल्पः ।।

விமானார்ச்சன கல்பம்

தொகுதி - 1

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்

Thanjavur Sarasvati Mahal Series No.397

॥ श्री ॥

मरीचिमहर्षि विरचितः

॥ विमानार्चनकल्पः ॥

விமானார்ச்சன கல்பம்

தொகுதி - 1

பதிப்பாசிரியர்

ஸ்ரீவைகானஸ பகவத் சாஸ்த்ர ப்ரவீண. ஆகம விசாரத.
ந்யாய சிரோமணி

எஸ். சுதர்ஷன், எம். ஏ., எம். எல். ஐ. எஸ்.,
நூலகர் II
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்

2005 விலை : ரூ. 50-00

நூற்பதிப்பு விளக்கக் குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	விமானார்ச்சன கல்பம் (தொகுதி - 1)
பதிப்பாசிரியர்	:	எஸ் சுதர்ஷன், M. A., M. L. I. S.,
வெளியிடுபவர்	:	இயக்குநர். சரசுவதி மகால் நூலகம்
வெளியீட்டு எண்	:	397
மொழி	:	சமஸ்கிருதம் - தமிழ்
பதிப்பு	:	இரண்டாம் பதிப்பு
வெளியீட்டு நாள்	:	செப்டம்பர், 2005
தாள்	:	TNPL 18.6 kgs.
நூல் அளவு	:	21 x 14 c. m.
பக்கங்கள்	:	160
படிகள்	:	1000
எழுத்து	:	16 & 12
அச்சிட்டோர்	:	ஒளியச்சு மற்றும் ஒளியச்சுக்கோப்பு சரசுவதி மகால் நூலகம்
புத்தகக்கட்டு	:	மெலிந்த அட்டை
பொருள்	:	ஸ்ரீவைகானஸ ஆகமம்
பகுப்பு எண்	:	Q125:4x6,1
விலை	:	ரூ. 50-00

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

சைவத் திருக்கோயில்களின் கட்டுமானங்களில் தொடங்கி நித்ய பூஜை, விழாக்கள், திருக்குட நன்னீராட்டு, கடவுள் மங்கலம் பேணுதல் ஆகிய பல்வேறு கிரியைகளுக்கு அடிப்படை நூல்களாக விளங்குபவை 28 சைவ ஆகம நூல்களாகும். அதுபோலவே வைணவத் திருக்கோயில்களுக்கு வைகானஸம், பாஞ்சராத்ரம் என்று இரண்டு ஆகம நூல்கள் ஆதார நூல்களாக விளங்குகின்றன. வைகானஸ ஆகமத்தின் ஒரு அங்கமாக விளங்குவதே விமானார்ச்சன கல்பம் எனும் இந்நூலாகும். சமஸ்கிருத மூலபாடம், அதன் தமிழ் ஒலிபெயர்ப்பு மற்றும் தமிழ் விளக்கம் ஆகியவற்றுடன் இந்நூல் மலர்ந்துள்ளது. சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் இரண்டாம் நிலை நூலகரான திரு. எஸ். சுதர்ஷன் இதன் பதிப்புப் பணியை செம்மையுற செய்துள்ளார்.

இரண்டாம் பதிப்பு காணும் இந்நூலின் பதிப்பாசிரியரைப் பாராட்டுவதோடு, இந்நூல் வெளிவருவதற்குத் துணைநின்ற நிருவாக அலுவலர் திரு. இரா. சுப்பிரமணியன் மற்றும் நூலக வெளியீட்டு மேலாளர் முனைவர் குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன் ஆகியோர்க்கும், இந்நூலினைச் செம்மையாக அச்சிட்டுத் தந்துள்ள நூலக கணினிப் பிரிவுப் பணியாளர்களுக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

இந்நூலை வெளியிடத் தேவையான நிதியுதவியினை நல்கிய நடுவண் அரசுக்கு என் நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

மா. வீரசண்முகமணி, இ. ஆ. ப.
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்
மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
2-9-2005

।। श्रीः ।।

।। श्रीमद्विखनसमहागुरवे नमः ।।

முகவுரை

श्रीवेङ्कटेशं लक्ष्मीशं गर्भवैष्णव सेवितम् ।
नमामि विष्णुं देवेशं सर्वकाम्य हितप्रदम् ।।

नमस्त्रिभुवनोत्पत्तिस्थितिसंहार हेतवे ।
विष्णवेऽपारसंसारपारोत्तरणसेतवे ।

नारायणस्य यस्यात्मा विखना इति वर्तते ।
वेदवेदाङ्ग तत्वज्ञं तं वन्दे विखनोमुनिम् ।।

ஸ்ரீவேங்கடேசம் லக்ஷ்மீசம் கர்பவைஷ்ணவ ஸேவிதம் ।
நமாமி விஷ்ணும் தேவேசம் ஸர்வகாம்ய ஹிதப்ரதம் ॥

நமஸ்த்ரிபுவனோத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹார ஹேதவே ।
விஷ்ணவேऽபாரஸம்ஸாரபாரோத்தரணஸேதவே ॥

நாராயணஸ்ய யஸ்யாத்மா விகனா இதி வர்த்ததே ।
வேதவேதாங்க தத்வக்ஞம் தம் வந்தே விகனோமுனிம் ॥

இவ்வுலகில் வாழும் ஒவ்வொருவருக்கும் 'அனைத்தும் ஒன்று' என்ற மனப்பக்குவம் வருவதற்கு முன்க்ஷணம் வரையிலும் இன்றியமையாத ஒன்றாகத் திகழ்வது ஸனாதன தர்மமாகும். ஸனாதன தர்மத்திற்கு அடிப்படையாகத் திகழ்வது வேதமாகும். வேத சாஸ்த்ரம் என்பது 'ரிக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம்' என்ற நான்கு வேதங்கள்; சிக்ஷா, கல்போ, வ்யாகரணம், நிருக்தம், சந்தோ, ஜ்யோதிஷம் என்ற ஆறு வேதாங்கங்கள் மற்றும் புராணம், தர்மஸூத்ரம், ந்யாயம், மீமாம்ஸம் ஆகிய நான்கு - ஆக மொத்தம் பதினான்கு எனக்கூறுவர் சான்றோர்.

வேதங்கள்

"विव्यास वेदान् - वेदव्यासः - வில்யாஸ வேதான்-வேதவ்யாஸ: ஒன்றாக இருந்த வேதத்தை நான்காகப் பிரித்தவர் வ்யாஸ மஹரிஷியாவர். வேதத்தைப் பிரித்ததால் இவருக்கு "வேதவ்யாஸர்" என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. அவரால் பிரிக்கப்பட்ட (இன்று நடைமுறையிலுள்ள) நான்கு வேதங்களில் பல உட்பிரிவுகள் உள்ளன. அவற்றில் (வேதத்தில்) கூறப்படும் விஷயங்கள் அனைத்தும் ஸத்யமாகும். மேலும் இதில் பயனற்றதாக ஒரு எழுத்துக்கூட சொல்லப்பட வில்லை எனில், அது மிகையாகாது. எனவேதான் உலகில் வேறு எந்த நூல்களுக்கும் இல்லாத தனிச்சிறப்பை வேதங்கள் பெற்றிருக்கின்றன. வேதத்தின் நித்யத்துவத்தையும்; சிறப்பையும் பூர்வமீமாம்ஸா சாஸ்திரமானது தனது முதல் அத்யாத்தில், எட்டாவது அதிகரணத்தில் (வேதாபௌருஷேயத்வாதிகரணம்) மிகத் தெளிவாகப் பேசுகிறது.

மஹாபாரதம் என்ற நூலானது பாரத: பஞ்சமோ வேத: என்னும் வாக்கிற்கிணங்க ஐந்தாவது வேதமாகக் கொள்ளப் படுகிறது.

ஸ்ரீவைகானஸ திவ்ய பகவத் சாஸ்த்ரம் அறிந்த பெரியோர்கள் வேதத்தில் சொல்லியுள்ளபடி மந்த்ரங்களைச் சொல்லி ஆவாஹனம் செய்து பூஜை முறைகளை மேற்கொண்டு நல்ல பலனையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக வருண ஜபம் செய்து மழை பொழியும்படியும்; வேறு சில மந்த்ரங்களைச் சொல்லி (ஜபம் செய்து) சரீரத்திலுள்ள உபாதைகளைப் போக்கியுள்ளார்கள். இவைகளை நன்றாகச் செய்வதற்காகவும், பூஜைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும் எழுந்தவையே வேதத்தின் அங்கங்களில் ஒன்றான கல்ப ஸூத்ரங்களாகும்.

பொதுவாக கல்ப ஸூத்ரங்கள்; ஸாமான்ய மனிதர்கள் வேதத்தின் அடிப்படையில் செய்யவேண்டிய நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களைப்பற்றி எடுத்துரைக்கின்றன. அவற்றில்

ச்ரௌதஸூத்ரங்கள், ஸ்மார்த்த ஸூத்ரங்கள், தர்மஸூத்ரங்கள் என்ற மூன்று பிரிவுகள் உண்டு. இவை மூன்றையும் கொண்டவையே பூர்ணகல்ப ஸூத்ரம் என்பதாகச் சான்றோர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பூர்ணமான கல்ப ஸூத்ரங்களின் வரிசையில் ஸ்ரீவைகானஸ கல்ப ஸூத்ரமும் ஒன்றாகும்.

[1]श्रौतस्मार्ताधिकं कर्मनिखिलं येन सूत्रितम् ।
तस्मै समस्त वेदार्थविधे विखनसे नमः ।।
श्रुतिस्मृति नदीपूर्ण शास्त्रकल्लोल सङ्कुलम् ।
विष्णु भक्त्युदकं शुद्धं वन्दे श्रीविखनार्णवम् ।।

ச்ரௌதஸ்மார்த்தாதிகம் கர்மநிகிலம் யேந ஸூத்ரிதம் ।
தஸ்மை ஸமஸ்த வேதார்த்தவிதே விகனஸே நம:॥
ச்ருதிஸ்ம்ருதி நதீபூர்ணம் சாஸ்த்ரகல்லோல ஸங்குலம் ।
விஷ்ணு பக்த்யுதகம் சுத்தம் வந்தே ஸ்ரீவிகனார்ணவம் ॥

ச்ரௌதகர்மா, ஸ்மார்த்தகர்மா முதலிய அனைத்தையும் தனது ஸூத்ரத்தின் மூலம் சொன்னவரும், அனைத்து வேதங்களின் பொருளையும் அறிந்தவருமான விகனஸரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்

ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி என்ற நதிகளாலும், சாஸ்த்ரங்களாலும், விஷ்ணுபக்தி என்ற சுத்தமான தீர்த்தத்தாலும் நிரம்பி உள்ளதான விகனஸர் என்ற கடலை நான் வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீமத்விகனஸாசார்யன் தனது கல்ப ஸூத்ரத்தில் தைவிக, மானுஷிக விஷயங்கள் அனைத்தையும் தெளிவாகவும், அன்யஸூத்ரானபேக்ஷிதமாகவும் கூறியுள்ளார் என்பது கருத்து.

[2]वैखानसेन मुनिना द्वात्रिंशत्प्रश्न शङ्ख्यया ।

---

1. श्रीमद्विखनसाचार्यस्तोत्रपाठः ஸ்ரீமத்விகனஸாசார்யன் ஸ்தோத்ர பாடம்.
2. आनन्दसंहिता - सप्तदशोऽध्यायः ।
ஆனந்தஸம்ஹிதையில் 17ஆவது அத்யாயம்.

निषेकादि श्मशानान्तं मानुषं कर्मसूचितम् ।।
सूत्रं विखनसप्रोक्तं सार्धकोटि प्रमाणकम् ।
कर्षणाद्युत्सवार्थञ्च दैविकं तेन सूचितम् ।।

गुरुमुखाच्च सङ्गृह्य तत्सर्वं समुदाहृतम् ।
काश्यपेनात्रिणाचैव मया च भृगुणा तथा ।।
चातुर्लक्षप्रमाणेन सङ्क्षिप्य प्रोच्यतेऽधुना ।।

வைகானஸேன முனினா த்வாத்ரிம்சத் ப்ரச்ன ஸங்க்யயா ।
நிஷேகாதி ச்மசானாந்தம் மானுஷம் கர்மஸூசிதம் ॥

ஸூத்ரம் விகனஸப்ரோக்தம் ஸார்தகோடி ப்ரமாணகம் ।
கர்ஷணாத்யுத்ஸவார்தஞ்ச தைவிகம் தேனஸூசிதம் ॥

குருமுகாச்ச ஸங்க்ருஹ்ய தத்ஸர்வம் ஸமுதாஹ்ருதம் ।
காச்யபேனாத்ரினாசைவ மயா ச ப்ருகுணா ததா ॥
சாதுர்லக்ஷப்ரமாணேன ஸங்க்ஷிப்ய ப்ரோச்யதேऽதுனா ॥

''नारायणस्य यस्यात्मा विखना इति वर्तते ।''

"நாராயணஸ்ய யஸ்யாத்மா விகனா இதி வர்த்ததே। "
என்ற வாக்யத்திற்கிணங்க - பகவான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் ஆத்மாவே வடிவமாக வந்த விகனஸரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த ஸ்ரீவைகானஸ கல்பஸூத்ரமானது 32 ப்ரச்னங்கள் கொண்டது. அவற்றில் நிஷேகம் முதல் ச்மசானம் வரையில் உள்ள மானுஷிக கர்மாக்களைத் தானே கூறியும், கர்ஷணாதி உத்ஸவம் வரையிலும் தைவிக விஷயங்களைத் தனது மரீசி முதலான சிஷ்யர்கள் மூலம் 1½ கோடி க்ரந்தத்தையும் அனுக்ரஹித்தார். அவ்வாறு பெறப்பட்ட 1½ கோடி க்ரந்த பரிமாணமுள்ள இந்த ஸ்ரீவைகானஸ பகவத்சாஸ்த்ரத்தை நான்கு லக்ஷமாகச் சுருக்கிக் கூறினார்கள். (மரீசி - 1,84,000 க்ரந்தங்கள்; ப்ருகு 64,000 க்ரந்தங்கள், காச்யபர் - 64,000 க்ரந்தங்கள்; அத்ரி - 88,000 க்ரந்தங்கள்).

விகனஸரின் சிஷ்யர்களில் ஒருவரான மரீசி மஹரிஷியால் சொல்லப்பட்டவை ஜய, ஆனந்த, ஸம்ஞான, வீர, விஜய, விஜித, விமல, கல்பஸம்ஹிதா என்பதான எட்டு ஸம்ஹிதைகளாகும். இவை மொத்தம் 1,84,000 க்ரந்த ஸங்க்யையை உடையதாகும். இவற்றில் இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள ஆனந்த ஸம்ஹிதையில் விமானார்ச்சன கல்பமும் அடங்கும்.

விமானார்ச்சன கல்பம்

அர்ச்சித்தல் (பூஜித்தல்) உருவம், அருவம் என இருவகைப்படும். உருவ வழிபாட்டை

[1]अर्चावताररूपेण लोकेस्मिन् चतुरानन ।
अवतारं करिष्यामि ह्रियालक्ष्म्या समन्वितः ॥

அர்ச்சவதாரரூபேண லோகேஸ்மின் சதுரானன ।
அவதாரம் கரிஷ்யாமி ஹ்ரியாலக்ஷ்ம்யா ஸமந்வித: ॥

என்ற வாக்யத்திற்கிணங்க தானே ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு,

("भगवानेव स्वस्मै स्वप्रीतये स्वयमेव कारयति।

"பகவானேவ ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ காரயதி") திவ்யமங்கள விக்ரஹமாக தன் நிலையிலிருந்து இறங்கி ஸ்ரீதேவிபூதேவியுடன் அவதரித்து தன்னை பூலோகத்தில் ஸாஸ்வதமாக ஏற்படுத்திக் கொண்டான்.

இந்த அர்ச்சனா விசேஷத்தை மரீசியானவர் உயர்ந்ததான[2] ஜ்யோதி ஸ்வரூபமான ப்ரம்மவஸ்துவாக இருக்கின்ற அழிவற்றதுமான, எல்லா ஜீவன்களிலும் ஆத்மாவாக இருக்கின்ற, எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக விளங்குகிற, எல்லோரையும் காப்பவராக விளங்குபவருமாகிய பரமபுருஷனை (விஷ்ணுவை) அர்ச்சிக்கவேண்டும். இதுவே **விமானார்ச்சனம்** என்பதாகக் கூறுகிறார்.

---

1. अर्चनानवनीतम् । அர்ச்சனா நவனீதம்
2. विमानार्चनकल्पम् । விமானார்ச்சனகல்பம்.

விமானார்ச்சன கல்பம் என்னும் இந்நூல் 101 படலங்களைக் கொண்டது. தற்பொழுது முதல் பத்து படலங்கள் மட்டும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் வெளிவருகிறது.

சுவடி பற்றி

இதன் மூலச்சுவடி B. 3652- D. 15344 என்ற எண்ணில் இந்நூலக ஸம்ஸ்க்ருதப் பிரிவில் பதிவாகியுள்ளது. மேலும் வைகானஸ தந்த்ரம் என்பதாகத் தவறாகப் பதிவாகியுள்ளது. இந்நூலுக்குச் சரியான பெயர் விமானார்ச்சன கல்பம் என்பதாகும். இச்சுவடியில் ஒவ்வொரு படலமும் முடியும் பொழுதும்

इति श्रीवैखानसे मरीचिप्रोक्ते विमानार्चनकल्पे प्रथमः पटलः । द्वितीयः पटलः । . . . . .

இதி ஸ்ரீவைகானஸே மரீசிப்ரோக்தே விமானார்ச்சன கல்பே ப்ரதம: படல:। த்விதீய: படல:॥ . . . . என்பதாகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வாக்கியத்தின் மூலம் நூலின் பெயரும், ஆசிரியரின் பெயரும் சொல்லப்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இது 14 x 5.3 என்ற நீள அகலம் உடையதாகவும்; காகிதச் சுவடியாகவும் உள்ளது. தேவநாகரி எழுத்தில் எழுதப்பட்டதாகவும், பல இடங்களில் பூச்சியால் அரிக்கப்பட்டதாகவும், தவறுகள் நிறைந்தும், முழுமையற்ற தாகவும் உள்ளது. ஒரு பக்கதத்திற்கு பத்து வரிகளும், ஒரு வரிக்கு ஐம்பது எழுத்துக்களும் உள்ளன.

பதிப்பும் பயனும்

இது ஸ்ரீவைகானஸ பகவத் சாஸ்த்ர நூலாக இருப்பதால் இதனைத் தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்த்தும், ஸம்ஸ்க்ருத எழுத்துக்கள் ஒன்றுமே தெரியாதவர்களும் படித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டும் தமிழ் வரிவடிவத்தில் மூலத்தையும் தந்து பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இது அனைத்து ஆகம சாஸ்த்ர நூல்களின் ஆராய்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவும் என்பது திண்ணம்.

நன்றி நவிலல்

இந்நூலிற்கான வெளியீட்டாளர் முகவுரையை வழங்கிய மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் நூலக இயக்குநர் உயர்திரு. து. நா. இராமநாதன், இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்நூலைப் பதிப்பிக்க ஆணை வழக்கிய நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. நா. தியாகராஜன் அவர்களுக்கும், பதிப்பிக்க ஊக்கமளித்த நூலக வெளியீட்டு மேலாளர் திரு அ. பஞ்சநாதன் அவர்களுக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்கி மகிழ்கிறேன். இந்நூல் பிழையின்றி வெளிவரச் செம்மையாக நுண்ணாய்வு செய்து அளித்தவரும், ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கணத்தில் சிரோமணி பட்டம் பெற்றவரும்; ஸ்ரீவைகானஸ திவ்ய பகவத் சாஸ்த்ர வித்வானும் அடியேனது ஆசார்யனுமான கடுக்கலூர் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீஉ.வே.S. ஸ்தலசயன பட்டாச்சாரியார் ஸ்வாமி அவர்களுக்கு என் தண்டவத் ப்ரணாமத்தோடு கூடிய தன்யவாதங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பதிப்பிற்கு உதவிசெய்தவரும், என்னுடைய சிறிய ப்ராதாவுமான சங்கேந்தி, ந்யாய சிரோமணி முனைவர். S முத்து, M. A., M. L. I. S., B. Ed., Ph. D., அவர்களுக்கும், இந்நூலைச் செம்மையாக அச்சிட்டுத்தந்த இந்நூலக அச்சகப் பிரிவினர் அனைவருக்கும் எனது ஹ்ருதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எஸ். சுதர்ஷன்,
ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிட்
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
24 - 12 - 98

।। विषयानुक्रमणिका ।।

விஷயானுக்ரமணிகா

OUR OTHER PUBLICATIONS

Nauka Charitram	Sanskrit & Tamil	30-00
Sita Kalyanam	Sanskrit & Tamil	35-00
Gayatri Kosam	Sanskrit & Tamil	30-00
Ragaratnakaram	Sanskrit & Tamil	15-00
Dhanyakumaracharitram (Dharmaneri Kathai)	Sanskrit & Tamil	44-00
Kandukapura Mahatmyam	Sanskrit & Tamil	25-00
Ramachinthamani Aaruudam (Nandinagari Catalogue)	Sanskrit & Tamil	25-00
Vruttaratnavali (Chandas Sastram)	Sanskrit & Tamil	30-00
Kalanandakam	Sanskrit & Tamil	55-00
Prabodha Chandrika (Grammer)	Sanskrit & Tamil	70-00
Sirungarakosam	Sanskrit	12-00
Vedasara Siva Sahasram	Sanskrit	80-00
Stotra Ramayanam	Sanskrit	25-00
Mukunda Vilasam	Sanskrit	35-00
Vinatananda Vyayoga	Sanskrit	40-00
Kumaresa Satakam	Tamil	65-00
Lokaswarupam	Tamil	75-00
Kanakkathikaram	Tamil	150-00
ThiruvappanurPuranam	Tamil	50-00
Sowmiya Sagaram	Tamil	70-00
Jatakachandrika	Tamil	40-00
Marathi Lavani Songs	Marathi	35-00
Nakshatra Chinthamani (Part - I)	Tamil	200-00
Nakshatra Chinthamani (Part - II)	Tamil	100-00

வேண்டுகோள்

கருணையுள்ளங்கொண்ட நம் முன்னோர்கள் அரிய பெரிய இலக்கியங்களையும், பிறவற்றையும் பனை ஓலைகளில் எழுதிச் சுவடிகளாக நமக்குத் தந்தனர். அவை பல்வேறு இடங்களில் முடங்கி உள்ளன. சுவடிகள் பழுதடைவதற்குமுன் சரஸ்வதி மகாலுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துதவினால், அவை மக்களுக்குப் பயன்படும்.

மகாலுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம், சுவடி தந்தவர்களும், சுவடி எழுதியோரும் அழியாப்புகழை, பெருமைசால் சரஸ்வதி மகால் உள்ளளவும் பெறுவர். அவை பதிப்பாகி வருமாயின் சுவடி தந்தார் பெயர் இடம்பெறுவதோடு, அப்பதிப்பில் ஐந்து பிரதிகளும் பெறுவர்.

எனவே, நாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையகம் என்ற எண்ணமுடைய நற்பண்பாளர்கள் தம்மிடமுள்ள சுவடிகளைச் சரஸ்வதி மகாலுக்குத் தந்துதவ வேண்டுகிறேன்.

சரஸ்வதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்
மற்றும் இயக்குநர்

।। श्रीः ।।

।। श्रीमद्विखनसमहागुरवे नमः ।।

।। विमानार्चन कल्पः ।।

விமானார்ச்சன கல்ப:

।। प्रथमः पटलः ।।

मङ्गलाचरणम्

सुक्लाम्बरदरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्न वदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ।।

சுக்லாம்பரதரம் தேவம் சசிவர்ணம் சதுர்புஜம் ।
ப்ரஸன்ன வதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்னோபசாந்தயே ॥

மங்களாசரணம்

தூய்மையான வஸ்த்ரத்தைத் தரித்தவரும் (அணிந்த வரும்), சந்திரனைப்போன்ற ஒளியுடையவரும், நான்கு கைகளையுடையவரும், மலர்ந்த முகமுடையவருமான எம்பெருமானை (ஸ்ரீமந்நாராயணனை) அனைத்து இடையூறுகளிலிருந்தும் காப்பதின் பொருட்டு ஆசிரியர் (த்யானிக்கிறார்) வணங்குகிறார்.

मरीचिं प्रति ऋषि प्रश्नः-

ऋषयः - मरीचिं महामुनिश्रेष्ठं स्वशिष्यार्पित कुशासने समासीनं नानालोक निवासिनः धर्मसत्तार्षयः समागम्य अभिवाद्य भगवन् ! केन मार्गेण कैर्मन्त्रैः कं देवं अर्चयन्तः कान्लोकान् गमिष्यन्ति इत्यूचुः ।।

மரீசிம் ப்ரதி ரிஷி ப்ரச்ன:

ரிஷய: - மரீசிம் மஹாமுநி ச்ரேஷ்டம் ஸ்வசிஷ்யார்பித குசாஸனே ஸமாஸீனம் நாநாலோக நிவாஸின: தர்மஸத்தார்ஷய: ஸமாகம்ய அபிவாத்ய பகவன் ! கேன மார்கேண கைர்மந்த்ரை: கம் தேவம் அர்ச்சயந்த: கான்லோகான் கமிஷ்யந்தி இத்யூசு;

மரீசியைக் குறித்து ரிஷிகளின் கேள்வி

ரிஷிகள் - மஹாமுனி ச்ரேஷ்டராயும், மரீசி என்று ப்ரஸித்தமானவராயும், தன் சிஷ்யர்களால் போடப்பட்ட தர்பாஸனத்தில் அமர்ந்தவராகவும் இருக்கிற முனிவரை பல உலகங்களிலும் இருக்கிற தர்மத்தில் ஈடுபாடுடைய ரிஷிகள் வந்து வணங்கி 'ஸ்வாமியே ! எந்த வழியால், எந்த மந்த்ரத்தால், எந்த தேவதையை அர்ச்சித்தால் எந்த லோகங்களை (ஜனங்கள்) அடைகின்றார்கள்" என்று கேட்டனர்.

मरीच्युक्तमुत्तरम् -

मरीचिरुवाच - प्रसन्नं परमात्मानं नारायणं ध्यात्वाऽभिवाद्य श्रुत्यानुकूलमार्गेण चतुर्वेदोद्भवैः मन्त्रैः देवेशं भगवन्तं नारायणमर्चयेत् । श्रुतिभिः अभिहितं शाश्वतं अतीन्द्रियं परात्परतरं देवैरप्यनतिलक्ष्यं तद्विष्णोः परमंपदम(गच्छेयुः)वाप्नोति ।।

மரீச்யுக்தமுத்தரம் -

மரீசிருவாச - ப்ரஸன்னம் பரமாத்மானம் நாராயணம் த்யாத்வாऽபிவாத்ய ச்ருத்யானுகூலமார்கேண சதுர்வேத உத்பவை: மந்த்ரை: தேவேசம் பகவந்தம் நாராயணமர்ச்சயேத். ச்ருதிபி: அபிஹிதம் சாச்வதம் அதீந்த்ரியம் பராத் பரதரம் தேவைரப்யனதிலக்ஷ்யம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம(கச்சேயு:) வாப்நோதி.

மரீசியால் சொல்லப்பட்ட பதில்

மரீசி கூறினார் - மலர்ந்த முகமுடைய பரமாத்மாவான நாராயணனை த்யானித்து, வணங்கி (அர்ச்சிக்கவேண்டும்) ப்ரஜைகள் ஆராதிக்கவேண்டும். (இவ்வாறு ஆராதிப்பதால்) வேதங்களால் போற்றப்பெற்றதாயும், நிலையானதும், இந்த்ரியங்களால் அறியப்படாதவராயும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவராயும், தேவர்களால் அறியமுடியாதவருமான அந்த விஷ்ணுவினுடைய உயர்ந்த லோகத்தை (ஸ்ரீவைகுண்டத்தை) அடைவார்கள்.

विष्णोः सर्वोत्तमत्वे श्रुतिः -

अग्निर्वैदेवानामवमो विष्णुः परमः तदन्तरेण सर्वाण्यादेवता इति ब्राह्मणं, यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित् यस्मान्नाणीयो नज्जायोस्ति कश्चदृक्ष इवस्तद्धेतोदिवित्तिष्ठत्वेकः तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वं इति ।।

விஷ்ணோ: ஸர்வோத்தமத்வே ச்ருதி:

அக்னிர்வைதேவானாமவமோ விஷ்ணு: பரம: ததந்தரேண ஸர்வாண்யா தேவதா இதி ப்ராம்மணம், யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித் யஸ்மான் நாணீயோ நஜ்ஜாயோஸ்தி கச்சத்ருக்ஷ இவஸ்தத்தேதோதிவித்திஷ்டத்வேக: தேனேதம் பூர்ணம் புருஷேண ஸர்வம் இதி ॥

விஷ்ணுவே எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர் (உயர்ந்தவர்) என்பதற்கு வேத வாக்கியங்கள்

வேத பாகமாகிய ப்ராம்மணத்தில் 'அக்னியானவன் தேவர்களுக்கெல்லாம் சிறியவன். விஷ்ணுவானவர் தேவதைகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர். இதனிடையில் மற்ற

தேவதைகள் அனைத்தும் அடங்கும்". யாதொரு வஸ்து எவனைக்காட்டிலும் உயர்ந்தவனாகக் கருதப்படவில்லையோ; எதைக்காட்டிலும் மிகவும் சிறியதாகவோ, மிகவும் பெரியதாகவோ இல்லையோ, உலகம் முழுவதும் எவனால் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ அப்படிப்பட்ட உயர்ந்தானவர் விஷ்ணு.

विमानार्चन पदनिरुक्तिः - अर्चनफलम् -

तस्मात् परं ब्रह्म परञ्ज्योतिः अक्षरं सर्वभूतात्मकं सर्वाऽऽधारं सनातनं परमपुरुषमर्चयेत् । तद्विमानार्चनकल्पम् । नगर ग्राम अग्रहारयोः निवासिनां न आहिताग्नीनां सामान्यं अग्निहोत्र फलदं आहिताग्नीनां सर्वनिष्कृतिहोमार्थं सर्वसमृध्यर्थं च भवेत् ।।

விமானார்சன பதநிருக்தி: - அர்சனபலம்

தஸ்மாத் பரம் ப்ரஹ்ம பரஞ்ஜ்யோதி: அக்ஷரம் ஸர்வ பூதாத்மகம் ஸர்வாssதாரம் ஸனாதனம் பரமபுருஷமர்சயேத் . தத்விமானார்சநகல்பம். நகர க்ராம அக்ரஹாரயோ: நிவாஸிநாம் ந ஆஹிதாக்னீனாம் ஸாமான்யம் அக்நிஹோத்ர பலதம், ஆஹிதாக்னீனாம் ஸர்வநிஷ்க்ருதி ஹோமார்த்தம் ஸர்வஸம்ருத்யர்த்தம் ச பவேத்.

விமானார்ச்சனம் என்ற பதநிருபணம் - ஆராதிப்பதின் பலனும்

ஆகையால் உயர்ந்ததான ஜ்யோதிஸ்வரூபமான, ப்ரம்ம வஸ்துவாக இருக்கின்ற, அழிவற்றதுமான, எல்லா ஜீவன்களிலும் ஆத்மாவாக இருக்கிற, எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக விளங்குகிற, எல்லோரையும் காப்பவராக விளங்குபவருமாகிய பரமபுருஷனை (விஷ்ணுவை) அர்ச்சிக்க வேண்டும். இதுவே விமானார்ச்சனம். இவரை

ஆராதிப்பதால் நகரம், க்ராமம், அக்ரஹாரம் ஆகிய இடங்களில் வஸிக்கின்ற ஆஹிதாக்னியாக இல்லாதவர்களுக்கு சாதாரணமாக அக்னிஹோத்ர பலனும், ஆஹிதாக்னியாக இருப்பவர்களுக்கு வேறு ப்ராயச்சித்தங்கள் இல்லாமல் ஸர்வாபீஷ்டமும் உண்டாகும்.

तद्विधिपूर्वकं विखनसोक्तस्य विस्तरेण कथन प्रतिज्ञा -

"तस्मात् अग्नौ नित्यहोमान्ते विष्णोः नित्यार्चनं" गृहे देवायतने वा भक्त्या भगवन्तं नारायणमर्चयेत् इति । ऋषयः वैखासन सूत्रेण तस्यार्चनं समासेनोक्तं तदहं अशेष विशेषेण समन्त्रकं सप्रयोगं क्रमेण विस्तरतो वक्ष्यामि ।

தத்விதிபூர்வகம் விகனஸோக்தஸ்ய விஸ்தரேண கதன ப்ரதிஜ்ஞா -

'தஸ்மாத் அக்னௌ நித்யஹோமாந்தே விஷ்ணோ: நித்யார்ச்சனம்' க்ரஹே தேவாயதனே வா பக்த்யா பகவந்தம் நாராயணமர்ச்சயேத் இதி. ரிஷய: வைகாஸந ஸூத்ரேண தஸ்யார்ச்சனம் ஸமாஸேனோக்தம் ததஹம் அசேஷம் விசேஷேண ஸமந்த்ரகம் ஸப்ரயோகம் க்ரமேண விஸ்தரதோ வக்ஷ்யாமி.

அதன் விதிகளோடு விகனஸரால் சொல்லப்பெற்றவைகளை விபரமாகக் கூறுகிறேன் என்பதாக மரீசியின் ப்ரதிக்ஞை

ஆகையால் 'அக்னியில் நித்ய ஹோமத்தின் முடிவில் (கடைசியில்) விஷ்ணுவினுடைய நித்ய பூஜையானது' எல்லா தேவதைகளையும் அர்ச்சிப்பதாக ஆகிறது. எனவே வீட்டிலோ, தேவாலயத்திலோ பக்தியோடு பகவான் நாராயணனை (அர்ச்சிக்க) ஆராதிக்கவேண்டும். வைகானஸ

ஸூத்ரத்தில் அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய (அர்ச்சிக்கும்) பூஜிக்கும்முறை எல்லாவற்றையும் மந்த்ரத்தோடு சேர்த்து செய்யும் முறையையும் விபரமாகக் கூறுகிறேன் என்பதாக மரீசியானவர் கூறுகின்றார்.

भगवदर्चने श्रुतिः

अस्यार्चने श्रुतिः । "प्रवः पान्तमन्धसो धियायते महे शूराय विष्णवे चार्चते[1]" । धृतोर्ध्व पुण्ड्रः पुरतः नारायणं पूजयतिस्म भक्त्या अर्घ्यादिभिः पुरुषसूक्तमन्त्रैः सम्प्राप्नुयाद्विष्णुपदमवाप्नोति।

பகவதர்ச்சனே ச்ருதி:

அஸ்யார்சனே ச்ருதி: । 'ப்ரவ: பாந்தமந்தஸோ தியாயதே மஹே சூராய விஷ்ணவே சார்ச்சதே ।" த்ருதோர்த்வ புண்ட்ர: புரத: நாராயணம் பூஜயதிஸ்ம பக்த்யா அர்க்யாதிபி: புருஷ ஸூக்தமந்த்ரை: ஸம்ப்ராப்னுயாத் விஷ்ணுபதமவாப்னோதி .

பகவானின் பூஜை விஷயமான வேதவாக்யங்கள்

அந்த பூஜை விஷயமான ச்ருதிகள், 'ப்ரவ: பாந்த . . . விஷ்ணவே சார்ச்சதே' ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரித்துக்கொண்டு. முன்சொன்ன மந்த்ரத்தால் நாராயணனைப் பூஜிப்போம். புருஷஸூக்த மந்த்ரத்தால் அர்க்யம் முதலானவைகள் ஸமர்ப்பித்து விஷ்ணுலோகத்தை அடைகிறார்கள்.

ध्यानाद्भगवतः सकलत्वाऽभिव्यक्ति कथनम्, तदाराधनस्य फलकथनम् -

"पद्मकोशप्रतीकाशम्" विश्वायतने प्रतिमौ हृदये "तस्याः शिखाया मध्ये" परमात्मानमवस्थितं तध्यानेन पश्येत् । आथाकाशगतो वायुर्व्यजनेन सन्निहितो भवति । तथा तत्र अचलं

1. Ref. S. 7004. T. M. S. S. M. L. ऋग्वेदः Page No. 117

मनःकृत्वा तद्भक्त्या तेजोभासुरं भावितं रुक्मवर्णं रक्तास्यं प्रसन्नवदनं प्रवाल दल सन्निभं शुचिस्मित ज्योत्स्नावभासिताधर पल्लवं रक्तनेत्रं सुस्निग्ध तनुं शङ्खचक्रधरं मकुट हार केयूरादि भूषणैः भूषितं सकलं शाश्वतं सर्वभूतेषु अशरीरावस्थितमति शूक्ष्ममनिर्देश्यं सत्य मात्रं अतीन्द्रियं अव्यक्तं प्रकृतेर्मूलं अनादि निदनं अखिल जगत् सृष्टि स्थितिलय कारणं अचिन्त्यं निर्गुणं अप्रमेयं सत्तामात्रमिति ज्ञात्वा ध्यायेत् ।।

த்யானாத்பகவத: ஸகலத்வாபிவ்யக்தி கதனம், ததாராதனஸ்ய பலகதனம்

"பத்மகோசப்ரதீகாசம்" விச்வாயதனே ப்ரதிமௌள ஹ்ருதயே "தஸ்யா: சிகாயா மத்யே" பரமாத்மானமவஸ்திதம் த்த்யானேன பச்யேத் அதாகாசகதோ வாயுர்வ்யஜனேன ஸன்னிஹிதோ பவதி. ததா தத்ர அசலம் மன: க்ருத்வா தத்பக்த்யா தேஜோபாஸுரம் பாவிதம் ருக்மவர்ணம் ரக்தாஸ்யம் ப்ரஸன்னவதனம் ப்ரவாள தள ஸன்னிபம் சுசிஸ்மித ஜ்யோத்ஸ்னாவபாஸிதாதர பல்லவம் ரக்தநேத்ரம் ஸுஸ்நிக்த தனும் சங்கசக்ரதரம் மகுட ஹார கேயூராதி பூஷணை: பூஷிதம் ஸகலம் சாச்வதம் ஸர்வபூதேஷு அசரீராவஸ்திதமதிஸூக்ஷ்மமநிர்தேச்யம் ஸத்ய மாத்ரம் அதீந்த்ரியம் அவ்யக்தம் ப்ரக்ருதேர்மூலம் அனாதி நிதனம் அகில ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லய காரணம் அசிந்த்யம் நிர்குணம் அப்ரமேயம் ஸத்தாமாத்ரமிதி ஞாத்வா த்யாயேத் ।.

த்யானத்திலிருந்து பகவானின் எல்லா குறிப்புகளும் அந்த ஆராதனத்தின் பலனும்

'பத்மகோச ப்ரதீகாசம்' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, தாமரை மொக்கானது (மொட்டு) ஹ்ருதயத்தில் தலைகீழாக இருப்பதாகத் தியானித்து. ப்ரணவத்தால் மலரச் செய்து பிறகு 'தஸ்யா: சிகாயா மத்யே" எனத்தொடங்கும்

மந்த்ரத்தைச் சொல்லி அந்த மலர்ந்த தாமரை மலரில் பரமாத்மா இருப்பவராக த்யானிக்கவேண்டும். ஆகாசத்தில் (கலந்துள்ள) பரவியிருக்கிற காற்றை எப்படி விசிறியினால் அருகில் கொண்டுவந்து அறிகிறோமோ; அவ்வாறு சஞ்சலமாக இருக்கிற மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி, அந்த பக்தியினாலே தேஜஸ்ஸுடன் ஜ்வலிக்கின்ற தங்க நிறமாயும், தாமரைபோன்ற சிவந்த வாயையுடையவரும், சிரித்த முகத்தை உடையவரும், தளிர்போன்ற மென்மையான சரீரத்தை உடையவரும், நிலவொளிபோன்ற குளிர்ந்த காந்தியை உடையவரும், சிவந்த கண்களை உடையவரும், மேகச்யாமள ரூபமான உடலை உடையவரும், சங்கு-சக்கரம் தரித்தவரும், கீரிடம், ஹாரங்கள், கங்கணங்கள் போன்ற ஆபரணங்கள் தரித்தவரும், நிரந்தரமானவரும், எல்லா பூதங்களிலும் சரீரமற்றதாக இருப்பவரும், சத்தியமானவரும், மிகவும் ஸூக்ஷ்மமானவரும், கண்களுக்குப் புலப்படாதவரும், பிரித்துக் காணமுடியாதவரும் (பிரிக்கமுடியாதவரும்) இந்த ப்ரக்ருதிக்கு மூலகாரணமானவரும், ஆரம்பமில்லாதவராய் இருப்பவரும், எல்லா உலகத்திற்கும் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியவற்றிற்குக் காரணமாக இருப்பவரும், மனதால் சிந்திப்பதற்கு விஷயமாகாதவரும், நிர்குணமானவரும் (கெட்ட குணங்கள் இல்லாதவரும்), ஸத்ஸ்வரூபமாக இருப்பவருமாக ஸ்ரீமந்நாராயணனை நினைத்து த்யானிக்கவேண்டும்.

आचार्यादि वरणम् -

श्रीवैखानससूत्रोक्त प्रकारेण निषेकादि संस्कारैः संस्कृतं आचार्य अर्चक परिचारकानां स्थापकानां ऋत्विजश्च वरयेत् ।

ஆசார்யாதி வரணம் -

ஸ்ரீவைகானஸஸூத்ரோக்த ப்ரகாரேண நிஷேகாதி ஸம்ஸ்காரை: ஸம்ஸ்க்ருதம் ஆசார்ய அர்ச்சக பரிசாரகானாம் ஸ்தாபகானாம் ரித்விஜச்ச வரயேத்.

அர்ச்சகர் - பரிசாரகர் ஆகியோரை வரித்தல்

ஸ்ரீவைகானஸ ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பெற்றுள்ளபடி நிஷேகம் முதலான ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்றவர்களை ஆசானாகவும், அர்ச்சகராகவும், பரிசாரகராகவும், நிர்வாஹகராகவும், ரித்விக்காகவும் நியமிக்கவேண்டும்.

आराधनस्य भेदः प्रतिमार्चनस्य सहेतुकं श्रैष्टयम् -

तदाराधनं द्विविधं अमूर्तं समूर्तं चेति । अग्नौ हुतममूर्तं प्रतिमाराधनं समूर्तम् । तत् श्रेष्ठं ध्यानारोह भावेऽपि अविश्चिन्तस्तिष्ठति ।

ஆராதனஸ்ய பேத: ப்ரதிமார்சனஸ்ய ஸஹேதுகம் ச்ரைஷ்ட்யம் -

ததாராதனம் த்விவிதம் அமூர்த்தம் ஸமூர்த்தம் சேதி । அக்னௌ ஹுதமமூர்த்தம் ப்ரதிமாராதனம் ஸமூர்த்தம்। தத் ச்ரேஷ்டம் த்யானாரோஹ பாவேऽபி அவிச்சிந்தஸ்திஷ்டதி ।

பூஜையின் விதங்களும், மூர்த்தியோடு சேர்ந்த பூஜையின் உயர்வும்

பூஜை முறையானது இருவகைப்படும். மூர்த்தியோடு சேர்ந்தமைந்த பூஜை. மற்றொன்று மூர்த்தியில்லாத (மானஸிக) பூஜை. அக்னியில் ஹோமம் செய்வது அமூர்த்தம் எனப்படும். இதில் மூர்த்தியோடு சேர்ந்த பூஜையே சிறந்ததாகக் கருதப்படு கிறது. இம்முறையில் த்யானம், ஆவாஹனம் போன்றவை மனதை ஒருமுகப்படுத்திச் செய்யவேண்டியுள்ளது முக்கியமான ஒன்றாகும்.

विमानार्चनस्य फलजनकत्वम्

तद्विमानार्चनं सर्वक्रतु फलप्रदम् । सर्व कामप्रदं चेति ब्रह्माचाशंसत् । तस्मात् क्रमेण विस्तरतो वक्ष्यामि । तदवहित मनसः शृणुध्वमित्याह मरीचिः ।

।। इति श्रीवैखानसे मरीचि प्रोक्ते विमानार्चन कल्पे
(अयुत ग्रन्थ संहितायां) ऋषि प्रश्नोत्तरं नाम प्रथमः पटलः ।।

விமானார்ச்சனஸ்ய பலஜனகத்வம்

தத்விமானார்ச்சனம் ஸர்வக்ரது பலப்ரதம். ஸர்வ காமப்ரதம் சேதி ப்ரம்மாசாசம்ஸத். தஸ்மாத் க்ரமேண விஸ்தரதோ வக்ஷ்யாமி. ததவஹித மநஸ: ச்ருணுத்வமித்யாஹ மரீசி:.

இதி ஸ்ரீவைகானஸே மரீசி ப்ரோக்தே விமானார்ச்சன கல்பே
(அயுத க்ரந்த ஸம்ஹிதாயாம்) ரிஷி ப்ரச்னோத்தரம் நாம
ப்ரதம: படல:!!

விமானார்ச்சனையின் பலன்

விமானார்ச்சனம் எல்லா யாக பலன்களையும் அளிக்கக் கூடியது. விரும்பிய அனைத்தையும் கொடுக்கக்கூடியது. எனவே விளக்கமாகக் கூறுகிறேன் என்பதாக மரீசி கூறுகிறார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீவைகானஸத்தில் மரீசியால் சொல்லப்பட்ட
விமானார்ச்சன கல்பத்தில் ரிஷிகளின் கேள்வி - பதில்
என்பதாக முதல் படலம் முற்றும்.

।। अथ द्वितीयः पटलः ।।

विशिष्टाऽऽचार्य वरणम्

अथ आलय भूपरीक्षादि समारम्भकालात् पूर्वस्मिन् यजमानः आचार्यं सर्वकार्योपदेशकं वैखानस सूत्रोक्तविधिना निषेकादि संस्कारैस्संस्कृतं विप्रं वेदविदं नित्य स्वाध्याययुतं गृहस्थं पत्न्यपत्ययुतं दयादि गुणैर्युक्तं, शुभलक्षणैर्युक्तं भूपरीक्षादि क्रियामार्गज्ञं ज्ञानयोगविदं जितेन्द्रियं नित्यध्यानपरं निश्चलं नित्यार्चनपरं वैष्णवं भक्तिमन्तमेकं वरयित्वाऽभिवन्द्य सम्पूज्य याचयेत् ।

।। அத த்விதீய: படல: ।।

விசிஷ்டா஽஽சார்ய வரணம்

அத ஆலய பூபரீக்ஷாதி ஸமாரம்பகாலாத் பூர்வஸ்மின் யஜமான: ஆசார்யம் ஸர்வகார்யோபதேசகம் வைகானஸ ஸூத்ரோக்தவிதினா நிஷேகாதி ஸம்ஸ்காரைஸ்ஸம்ஸ்க்ருதம் விப்ரம் வேதவிதம் நித்ய ஸ்வாத்யாயயுதம் க்ருஹஸ்தம் பத்ந்யபத்யயுதம் தயாதி குணைர்யுக்தம், சுபலக்ஷணைர்யுக்தம் பூபரீக்ஷாதி க்ரியாமார்க்கஞும் ஞானயோகவிதம் ஜிதேந்த்ரியம் நித்யத்யானபரம் நிச்சலம் நித்யார்சனபரம் வைஷ்ணவம் பக்திமந்தமேகம் வரயித்வா஽பிவந்த்ய ஸம்பூஜ்ய யாசயேத்.

இரண்டாவது படலம்

அனைத்தும் அறிந்த ஆசார்யனை நியமித்தல்

ஆலயத்திற்கு 'பூ' பரீக்ஷை (இடம் தேர்ந்தெடுத்தல்) செய்யத் தொடங்கும் முன்பு யஜமானன், அனைத்து காரியங்களையும் உபதேசம் மூலம் பெறப்பெற்றவரும்,

ஸ்ரீவைகானஸ ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட விதிப்படி நிஷேகம் முதலான ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்யப்பெற்றவரும், ப்ராம்மணனும், வேதமறிந்தவரும், தினமும் தனது வேதத்தைச் சொல்பவரும், பத்னியுடன் கூடிய க்ருஹஸ்தராயும், குழந்தைகளுடன் கூடியவராயும், கருணையுள்ளம் கொண்டவரும், நல்ல லக்ஷணங்களுள்ளவரும், பூ பரீக்ஷை செய்யும் விதத்தை (வழியை) அறிந்தவரும், ஞானயோகத்தை அறிந்தவரும், இந்த்ரியத்தை ஜெயித்தவரும் (புலனடக்கம் உள்ளவரும்), தினமும் தியானம் செய்பவரும், மனதை ஒருமுகப்படுத்திய வருமான ஒரு வைஷ்ணவரை (வரித்து) இதன் பொருட்டு ஆசார்யனாக நியமித்து, வணங்கி; பூஜித்து "பூ" பரீக்ஷைக்கு ஆசார்யனாக இருக்கும்படி (கேட்டுக்கொள்ள) ப்ரார்த்தித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

भूपरीक्षाविधिः, तत्कालश्च

आचार्यो यजमानेन भूमिं सम्यक् परीक्षयेत् । यथेष्ट मासे शुक्लपक्षे कृष्णपक्षे त्रिधाद्यके वा, कर्तुरनुकूलर्क्षेभूपरीक्षां कारयेत् ।

"பூ" பரீக்ஷா விதி:, தத்காலச்ச

ஆசார்யோ யஜமானேன பூமிம் ஸம்யக் பரீக்ஷயேத். யதேஷ்ட மாஸே சுக்லபக்ஷே க்ருஷ்ணபக்ஷே த்ரிதாத்யகே வா, கர்த்துரனுகூலர்க்ஷே "பூ" பரீக்ஷாம் காரயேத்.

பூ பரீக்ஷையின் விதியும், அதன் காலமும்

ஆசார்யன் யஜமானனுடன் பூமியை நன்கு பரீக்ஷிக்க வேண்டும். (உகந்த) ஏதாவது ஒரு மாதத்தில் சுக்லபக்ஷத்திலோ, க்ருஷ்ணபக்ஷ முதல் மூன்று நாட்களிலோ, விஷ்ணுவுக்கு உகந்த தினத்திலோ, யஜமானனுக்கு அனுகூலமான தினத்தில் "பூ" பரீக்ஷையைச் செய்யவேண்டும்.

अङ्कुरार्पण पूर्वं निमित्त दर्शनविधिः

तद्दिनात्पूर्वे अङ्कुरानर्पयित्वा हर्म्योऽऽगारादि शिल्पिशास्त्रज्ञं लक्षण संपन्नं, शुद्धमरोगिणं कुशलं शिल्पिनं आहूय, वैष्णवैस्सार्धं "प्रीयतां भगवा"निति देवेशं प्रणम्य देवं ध्यायन् "विष्णुर्मां रक्षतु" इत्यात्मरक्षां कृत्वा सर्वालङ्कार संयुक्तां दीपाम्बुजकरकां कन्यां पुरस्कृत्य, देशं प्रविश्य प्रदक्षिणं कृत्वा, शकुनान्युपलक्षयेत् ।

அங்குரார்ப்பண பூர்வம் நிமித்த தர்சன விதி:

தத்தினாத்பூர்வே அங்குரானர்பயித்வா ஹர்ம்யா஽஽காராதி சில்பிசாஸ்த்ரக்ஞம் லக்ஷண ஸம்பன்னம், சுத்தமரோகினம் குசலம் சில்பினம் ஆஹூய, வைஷ்ணவைஸ்ஸார்த்தம் 'ப்ரீயதாம் பகவா'னிதி தேவேசம் ப்ரணம்ய தேவம் த்யாயன் 'விஷ்ணுர்மாம் ரக்ஷது' இத்யாத்மரக்ஷாம் க்ருத்வா ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தாம் தீபாம்புஜகரகாம் கன்யாம் புரஸ்க்ருத்ய, தேசம் ப்ரவிச்ய ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா, சகுனான்யுபலக்ஷயேத்.

அங்குரார்பணம் செய்தல், சகுனம் பார்த்தல் ஆகியவற்றின் முறை

அதற்கு ('பூ' பரீக்ஷை செய்வதற்கு) முன்தினம் அங்குரார்பணம்செய்து, பெருமாளின் உருவ அளவு முதலான சில்ப சாஸ்த்ரம் அறிந்தவருக்கான லக்ஷணங்களோடு கூடியவரும், சுத்தமானவரும், வ்யாதி இல்லாதவரும், சௌக்யமாக இருப்பவருமான சில்பியை அழைத்து, வைணவர்களுடன்கூட 'ப்ரீயதாம் பகவான்' எனத்தொடங்கும் ப்ரார்த்தனா ஸூக்தத்தைச் சொல்லி பகவானை வணங்கித் த்யானித்து 'விஷ்ணுர் மாம் ரக்ஷது' என்ற மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, ஆத்ம ரக்ஷணம் செய்துகொண்டு, நன்கு

அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், தீபம், தாமரை மலருடன் கூடிய குடத்தைத் தாங்கியிருப்பவளுமாகிய கன்னிகையுடன்கூட "பூ" பரீக்ஷை செய்யும் இடத்திற்குச் சென்று, வலம் வந்து (பின்பு) சகுனத்தைப் பார்க்கவேண்டும்.

भू परीक्षा पूर्व मृत्सङ्ग्रहः

चतुरश्रामायताश्रां वा, प्रागानतामुत्तरानतां समां वा भूमिं, शब्द, स्पर्श, रूप, रस, गन्धैस्सम्परीक्षयेत् । वीणा, वेणु, दुन्दुभि गज, तुरङ्ग, वेदाब्धिध्वनियुतां, सुख स्पर्शां, श्वेत, पीत, रक्त, कृष्ण वर्णाभां, मधुराम्लतिक्त कटु कषाय, लवण, रसां सुगन्ध सम्युक्तां, प्रदक्षिणोदवतीं क्षीर वृक्ष तुलसी कुश दर्भ विश्वामित्र, विष्णुक्रान्त, स्थलारविन्द दूर्वायुतां भूमिं सुमुहूर्ते गृहीत्वा, आचार्यः प्राङ्मुखोदङ्मुखो वा नीत्वा यस्मिन् देशे "जीवन्त" इति जलं प्रक्षिप्य, मेदिन्यादिना हस्ताभ्यां भूमिमभिमृशेत् "इदं विष्णु" रित्याहरेत् ।

"பூ" பரீக்ஷா பூர்வம் ம்ருத்ஸங்க்ரஹ:

சதுரச்ராமாயதாச்ராம் வா, ப்ராகானதாமுத்தரானதாம் ஸமாம் வா பூமிம், சப்த, ஸ்பர்ச, ரூப, ரஸ, கந்தைஸ்ஸம்பரீக்ஷயேத். வீணா, வேணு, துந்துபி கஜ, துரங்க, வேதாப்தித்வனியுதாம், ஸுக ஸ்பர்சாம், ச்வேத, பீத, ரக்த, க்ருஷ்ண வர்ணாபாம், மதுராம்லதிக்த கடு கஷாய, லவண, ரஸாம் ஸுகந்த ஸம்யுக்தாம், ப்ரதக்ஷிணோதவதீம் க்ஷீர வ்ருக்ஷ துளஸீ குச தர்ப விச்வாமித்ர, விஷ்ணுக்ராந்த, ஸ்தலாரவிந்த தூர்வாயுதாம் பூமிம் ஸுமுஹூர்த்தே க்ருஹீத்வா, ஆசார்ய: ப்ராங்முகோதங்முகோ வா நீத்வா யஸ்மிந் தேசே 'ஜீவந்த' இதி ஜலம் ப்ரக்ஷிப்ய, மேதிந்யாதினா ஹஸ்தாப்யாம் பூமிமபிம்ருசேத் 'இதம் விஷ்ணு' ரித்யாஹரேத்.

பூ பரீக்ஷை செய்து ம்ருத்ஸங்க்ரஹணம் செய்தல்

சதுரமாகவோ, நீண்டதாகவோ, கிழக்கிலோ. வடக்கிலோ சமமானதாகவோ பூமியை செய்து சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் ஆகியவை உள்ளனவா? என நன்கு பரீக்ஷிக்க வேண்டும். நல்ல ஸ்பர்சம் உள்ளவளும், வெளுப்பு, மஞ்சள், சிவப்பு, கருப்பு முதலிய வர்ணங்களுடன் கூடியவளும், இனிப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு ஆகிய ருசி உடையவளும், நல்ல மணமுடன் கூடியவளும், சுற்றிக்கொண்டே இருப்பவளும், பால் மரங்கள், துளசி, குசம், தர்பம், விச்வாமித்ரம், விஷ்ணுக்ராந்தம், ரோஜா புஷ்பம், தூர்வா ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்திருப்பவளுமான பூமியைத் தியானித்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் க்ரஹித்து (எடுத்து)க் கொண்டு ஆசார்யன் கிழக்கு முகமாகவோ, வடக்கு முகமாகவோ சென்று குறிப்பிட்டுள்ள இடத்தில் 'ஜீவந்த' எனத் தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி ஜலத்தை விடவேண்டும். மேதினியை (பூமாதேவி போன்ற பொம்மையை (ஆகாரத்தை-உருவத்தை)ச் செய்து) கைகளினால் தொடவேண்டும். பிறகு "இதம் விஷ்ணு:" என்ற மந்த்ரத்தைச் சொல்லி ஸ்வீகரிக்க (எடுக்க) வேண்டும்.

त्याज्यभूमि कथन पूर्व निमित्तदर्शन प्रकारः

नपुंसक वृक्षाऽऽढ्य मूष, कपालास्थि, पाषाण शर्कराऽऽकीर्ण, वल्मीक पतङ्ग, कूप, भस्माङ्गार, तुष केशान्वितां अन्त्यजाति भूयिष्टां भूमिं त्यजेत् । पूर्वोक्ते देशे हस्तायत विस्तारावगाढं खनित्वा, तदवटे तां मृदं प्रक्षिपेत् । अधिके महतीं वृद्धिं, हीने हानिं, समे समं विद्यात् ।

த்யாஜ்யபூமி கதன பூர்வம் நிமித்ததர்சன ப்ரகார:

நபும்ஸக வ்ருக்ஷாஸ்ஸட்ய மூஷ. கபாலாஸ்தி, பாஷாண சர்க்கராஸ்ஸகீர்ணம், வல்மீக பதங்க, கூப, பஸ்மாங்கார, துஷ

கேசான்விதாம் அந்த்யஜாதி பூயிஷ்டாம் பூமிம் த்யஜேத். பூர்வோக்தே தேசே ஹஸ்தாயத விஸ்தாராவகாடம் கனித்வா, ததவடே தாம் ம்ருதம் ப்ரக்ஷிபேத். அதிகே மஹதீம் வ்ருத்திம், ஹீனே ஹானிம், ஸமே ஸமம் வித்யாத்.

மண் எடுத்துக்கொள்ளத்தகாத இடங்களும், சகுனம் பார்க்கும் முறையும்

நபும்ஸக மரங்களுள்ள இடம், எலி, மண்டையோடு, எலும்பு, கற்கள், பெருமணல், கரையான் புற்றுள்ள இடம், கிணறு உள்ள இடம், முடி நிறைந்ததும், கீழ்க்குடிமக்கள் வசிக்கும் இடம் போன்ற மேற்சொன்ன இடங்கள் அனைத்திலிருந்தும் மண்ணானது ஸ்வீகரிக்கத் தகாதது. முன்பு சொல்லப்பட்ட உகந்த இடத்தில் கையளவு பள்ளம் தோண்டி, அதில் அந்த மண்ணை இடவேண்டும். அதிகமானால் வ்ருத்தி, குறைந்தால் கெடுதல், ஸமமாக இருப்பின் சமம் என்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்.

निमित्तान्तर दर्शन पूर्व कार्यारम्भविधिः

अथान्यैर्निमित्तैस्संलक्ष्यकार्यमारभेत् ।

நிமித்தாந்தர தர்சன பூர்வம் கார்யாரம்ப விதி:

அதாந்யைர்நிமித்தைஸ்ஸம்லக்ஷ்ய கார்யமாரபேத்।

மற்ற சகுனங்களையும் பார்த்து பணியைத் தொடங்குவது

மற்ற சகுனங்களையும் அறிந்து காரியத்தைத் தொடங்க வேண்டும்.

ग्रामादौ चतुःषष्ट्यादि भागकरणपूर्वं विष्ण्वर्चनविधिः

ग्रामादिष्वेवं विधाय चतुःषष्टिमेकाशीतिपदं षट्पञ्चाशदुत्तर द्विशत पदं वा कृत्वा, तन्मध्यं ब्रह्मभागं चतुर्धा कृत्वा, तद्वायव्यांशे पश्चिमे पूर्वे वा मध्य सूत्रादुत्तरे दक्षिणे वा, तत्सूत्रं देवस्य दक्षिण

पादपार्श्वे प्रासादप्राकाराणां भित्तिं वा समाश्रितं एवं सङ्कल्प्य, देवेशं विष्णुं नव षट्पञ्चमूर्ति विधानेन प्रतिष्टाप्य अर्चयेत् ।

க்ராமாதெள சது:ஷஷ்ட்யாதி பாககரணபூர்வம் விஷ்ண்வர்சநவிதி:

க்ராமாதிஷ்வேவம் விதாய சது:ஷஷ்டிமேகாசீதிபதம் ஷட்பஞ்சாசதுத்தரத்விசத பதம் வா க்ருத்வா, தன்மத்யம் ப்ரம்மபாகம் சதுர்தா க்ருத்வா, தத்வாயவ்யாம்சே பச்சிமே பூர்வே வா மத்ய ஸூத்ராதுத்தரே தக்ஷிணே வா, தத்ஸூத்ரம் தேவஸ்ய தக்ஷிண பாதபார்ச்வம் ப்ராஸாத ப்ராகாராணாம் பித்திம் வா ஸமாச்ரிதம் ஏவம் ஸங்கல்ப்ய, தேவேசம் விஷ்ணும் நவ ஷட்பஞ்சமூர்த்தி விதானேன ப்ரதிஷ்டாப்ய அர்ச்சயேத்.

க்ராமங்களின் பரப்பளவை அறுபத்து நான்கு பதக்ரமங்களாகச் செய்து அவற்றில் பெருமாளை ப்ரதிஷ்டை செய்து அர்ச்சிக்கும் முறை

க்ராமங்களில் உள்ள பரப்பளவைக் கீழ்க்கண்டவாறு அறுபத்து நான்கு பாகமாகவோ, எண்பத்தோரு பாகமாகவோ, இருநுற்று ஐம்பத்தாறு பாகமாகவோ செய்து அதன் மத்தியில் ப்ரம்ம பாகத்தை நான்காகச் செய்து, அதன் வாயு பாகத்தில் மேற்கிலோ, கிழக்கிலோ அல்லது மத்யத்திற்கு வடக்கிலோ, தெற்கிலோ, மத்யபாகம் பெருமாளுக்குத் தெற்குப் பகுதிக்கு அருகிலோ அல்லது நீண்ட (ப்ராகார) சுற்று மதில் சுவர் உள்ளதாக அமைந்ததாகவோ, கோயில் அமைத்துப் பெருமாளை விஷ்ணும், புருஷம், சத்யம், அச்யுதம், அநிருத்தம் என்பதாக பஞ்சமூர்த்தி விதானமாகவோ, ஆறு மூர்த்திகளை எழுந்தருளச் செய்து, ஆராதிக்கும் முறையான ஷண்மூர்த்தி விதானமாகவோ; விஷ்ணு, புருஷ, ஸத்ய, அச்யுத, அநிருத்த, கபில, யக்ஞ, நாராயண, புண்யன் என்பதான ஒன்பது மூர்த்திகளை எழுந்தருளச் செய்து ஆராதிக்கும் முறையான நவமூர்த்தி விதானமாகவோ ப்ரதிஷ்டை செய்து அர்ச்சிக்கவேண்டும்.

ऐशान्यादिषु शङ्करादि भवनम्

ऐशान्यां शङ्करभवनं प्राङ्मुखं, वारुणे देवेशं प्राङ्मुखमासीनं स्थितं वा आदित्यांशे भास्करालयं प्रत्यङ्मुखं, याम्ये विन्ध्यवासिनीं प्राङ्मुखीं, भूतेशे विघ्नेशं, सुग्रीवे षण्मुखं, अदितौ मातृकोष्टं पराङ्मुखं, जयन्ते दौवारिके वा कृष्णस्यालयं, पुष्पदन्ते शोषणे वा राघवस्यालयं, महेन्द्रे महामत्स्यं, सत्यके कूर्मस्याऽऽलयं, नैऋते वाराहं, जवने वा अन्तरिक्षे वा नारसिंहं, नागे वामनं त्रिविक्रमं च, गन्धर्वे बलभद्रं, मुख्ये परशुपाणिं सूरिदेवे कल्किनं, सोमे शयानं, गृहक्षते दैविकं वासुदेवं, वितथे मानुषं वासुदेवं, उष्णशालादिमूर्ति भृङ्गराजे ग्रामाद्बाह्ये वा पञ्चवीराणां स्थानम् ।

ஐசான்யாதிஷு சங்கராதி பவனம்

ஐசான்யாம் சங்கரபவனம் ப்ராங்முகம், வாருணே தேவேசம் ப்ராங்முகமாஸீநம் ஸ்திதம் வா ஆதித்யாம்சே பாஸ்கராலயம் ப்ரத்யங்முகம், யாம்யே விந்த்யவாஸினீம் ப்ராங்முகீம், பூதேசே விக்னேசம், ஸுக்ரீவே ஷண்முகம், அதிதௌ மாத்ருகோஷ்டம் பராங்முகம், ஜயந்தே தௌவாரிகே வா க்ருஷ்ணஸ்யாலயம், புஷ்பதந்தே சோஷணே வா ராகவஸ்யாலயம், மஹேந்த்ரே மஹாமத்ஸ்யம், ஸத்யகே கூர்மஸ்யாஸ்ஸலயம், நைர்ருதே வாராஹம், ஜவனே வா அந்தரிக்ஷே வா நாரஸிம்ஹம், நாகே வாமனம் த்ரிவிக்ரமம் ச, கந்தர்வே பலபத்ரம், முக்யே பரசுபாணிம் ஸூரிதேவே கல்கினம், ஸோமே சயானம், க்ருஹக்ஷதே தைவிகம் வாஸுதேவம், விததே மாநுஷம் வாஸுதேவம், உஷ்ண- சாலாதிமூர்த்தி ப்ருங்கராஜே க்ராமாத் பாஹ்யே வா பஞ்சவீரானாம் ஸ்தானம்.

ஈசானாதி திசைகளில் சங்கரன் முதாலன தெய்வங்களின் ஆலய நிர்மாணம்

ஊரின் வடக்கில் ஈசான கோஷ்டத்தில் சிவன் கோயிலையும், வருண பதத்தில்[1] கிழக்கு முகமாக நின்றவாறோ, அமர்ந்தவாறோ, தேவேசனுக்கு (விஷ்ணுவுக்கு) கோயிலையும், மஹேந்திர பதத்திற்கு வடக்கில் அமைந்துள்ள ஆதித்யபதத்தில்[2] பாஸ்கரனுக்கு(சூரியனுக்கு) கோயிலையும், யமபதத்தில்[3] துர்கையின் கோயிலையும், பூதேச பதத்தில்[4] (விக்னேசரையும்) விநாயகருடைய கோயிலையும், ஸுக்ரீவ பதத்தில்[5] முருகனின் கோயிலையும், அதிதி பதத்தில்[6] (ஸப்த) மாத்ருக்களின் கோயிலையும், ஜயந்த பதத்திலோ[7] தௌவாரிக பதத்திலோ க்ருஷ்ணனின் கோயிலையும், புஷ்பதந்த பதத்திலோ[8], சோஷணபதத்திலோ (ராமனுடைய) ராகவனுடைய கோயிலையும், மாஹேந்த்ரபதத்தில்[9] மத்ஸ்யாவதாரமுள்ள கோயிலையும், ஸத்யகபதத்தில்[10] கூர்மாவதாரமூர்த்தியின் கோயிலையும், நிர்ருதிபதத்தில்[11] வராஹமூர்த்தியின் கோயிலையும், ஜவனபதத்திலோ அல்லது அந்தரிக்ஷ பதத்திலோ[12] நரஸிம்மமூர்த்தியின் கோயிலையும், நாகபதத்தில்[13] வாமன மற்றும் த்ரிவிக்ரமமூர்த்தியின் கோயிலையும், கந்தர்வ பதத்தில் பலபத்ர (பலராம) மூர்த்தியின் கோயிலையும், முக்ய பதத்தில்[15] பரசுராமனுடைய கோயிலையும், ஸௌரிதேவ பதத்தில்[16] கல்கியினுடைய கோயிலையும், ஸோம பதத்தில்[17] சயனமூர்த்தியின் கோயிலையும், க்ருஹாக்ஷத பதத்தில்[18] தைவிக வாஸுதேவன் கோயிலையும், விதத பதத்தில்[19] மாநுஷ வாஸுதேவனையும், ப்ருங்கராஜ பதத்தில்[20] உஷ்ண-சாலாமூர்த்தியின் கோயிலையும், மேற்படி (ப்ருங்கராஜ) பதத்திலேயோ க்ராமத்திற்கு வெளியிலோ பஞ்சபாண்டவர் களின் கோயிலையும் அமைக்கவேண்டும்.

---

1. ஊர் எல்லையின் மேற்கில் மத்யப்பகுதி ஸரித்பதிக்கு உரிய கோஷ்டம். அதற்கு அக்னி திக்கில் உள்ளது வருண பதமாகும். (பதம்-கோஷ்டம் இரண்டும் பொருள் ஒன்றாகக் கொள்ளவேண்டும்.

2. ஊர் எல்லையின் கிழக்கின் மத்யப்பகுதி மஹேந்திர கோஷ்டம். அதற்கு வடக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது ஆதித்ய பதமாகும்.

ग्रामादौ तत्प्रेक्षमूर्ति स्थापनविधिः

ग्राम मध्ये बाह्ये दिक्षु विदिक्षु वा सर्वत्र स्थितमासीनं, शयानं, यानकं वा, ध्रुव कौतुकं ध्रुवार्चां वा ग्रामप्रेक्षमेव कारयेत् ।

க்ராமாதெள தத்ப்ரேக்ஷமூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி:

க்ராம மத்யே பாஹ்யே திக்ஷு விதிக்ஷு வா ஸர்வத்ர ஸ்திதமாஸீனம், சயானம், யானகம் வா, த்ருவ கௌதுகம் த்ருவார்ச்சாம் வா க்ராமப்ரேக்ஷமேவ காரயேத்.

---

3. ஊர் எல்லையின் தெற்கின் மத்யபாகம் யமபதமாகும்.
4. யம பதத்தின் வாயு பாகம் பூதேச (ப்ரேதேச) பதமாகும்.
5. ஊர் எல்லையின் மேற்குப் பகுதியின் மத்யபாகம் ஸரித்பதி பதம். அதன் தெற்கில் அமைந்துள்ள புஷ்பதந்த பவனத்திற்கு அடுத்தாற்போல் (தெற்குப்புறத்தில்) அமைந்துள்ளது ஸுக்ரீவபதமாகும்.
6. ஊர் எல்லையின் வடக்கின் மத்தியில் அமைந்துள்ளது ஸோமபதம். அதன் கிழக்கில் அமைந்துள்ள அர்கள பதத்தினையும் அடுத்து (கிழக்கிலேயே) அமைந்துள்ளது ஆதித்யபதமாகும்.
7. ஜயந்தபதம் என்பது மஹேந்திர பதத்திற்கு வடக்கிலுள்ளது ஆதித்யபதம். அதனை அடுத்து வடக்கில் அமைந்துள்ளது ஜயந்தபதமாகும். ஊர் எல்லையின் தென்மேற்கிலுள்ள நிர்ருதி பதத்தின் மேற்கிலமைந்துள்ளது தௌவாரிக பதமாகும்.
8. ஸரித்பதி பதத்திற்கு (வடக்குப் பகுதியில்) அடுத்தாற்போல் உள்ளது புஷ்பதந்தபதம். ஸரித்பதி பதத்திற்குத் தெற்கில் உள்ளது அசுரபதம். அதனை அடுத்து (தெற்கில்) அமைந்துள்ளது சோஷணபதமாகும்.
9. ஊர் எல்லையின் கிழக்கு எல்லையின் மத்யபாகம் மஹேந்திரபதம் ஆகும்.
10. மஹேந்திர பதத்திற்கு (தெற்கில்) அடுத்தாற்போல் உள்ளது ஸத்யபதமாகும்.
11. ஊர் எல்லையின் தென்மேற்கு பாகம் நிர்ருதி பதமாகும்.
12. ஜவனபதம் என்பது ஊர் எல்லையின் வடமேற்குப் பாகமாகும். அந்தரிக்ஷபதம் என்பது தென்கிழக்கில் அமைந்த அக்னிபதத்தின் அடுத்தாற்போல் (வடக்கில்) அமைந்துள்ளது.

க்ராமங்களில் க்ராமத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்குமாறு தேவதைகளை ஸ்தாபிக்கும் விதி

க்ராம மத்தியிலோ, வெளியிலோ, எட்டு திக்குகளில் ஏதாவது ஓரிடத்திலோ அல்லது எட்டு திக்குகளிலேயுமோ நின்ற, இருந்த, கிடந்தவாறு வாஹனத்தில் அமர்ந்தவாறோ, த்ருவ, கௌதுக பேரமாகவோ அல்லது த்ருவ, அர்ச்சாபேரமாகவோ க்ராமத்தைப் பார்த்திருக்குமாறு (விஷ்ணுவை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ग्रामाद्बाह्ये विप्राऽऽवासस्थले नदीतीरादौ वा

ग्रामाद्बाह्येऽपि यत्र विप्रैर्वस्तव्यं तत्रैव मध्ये दिशासु विदिशासु च देवं, देवीभ्यां सहितं वा संस्थापयेत् । वन नद्यद्रि समुद्र पार्श्वे अन्यत्र तटाकाऽऽराम समीपे विविक्त देशे वा ।

---

13. ஊர் எல்லையின் வடமேற்கிலுள்ள ஜவனபதத்தின் அடுத்தாற்போல் வடக்கில் அமைந்துள்ளது நாகபதமாகும்.

14. ஊர் எல்லையின் தென்திசையின் மத்யபாகம் யமபதம். அதற்கு மேற்குப் பகுதியில் (யமபதத்தை அடுத்து) அமைந்துள்ளது கந்தர்வபதமாகும்.

15. நாகபதத்திற்கு அடுத்தாற்போல் வடக்கில் அமைந்துள்ளது முக்யபதம்.

16. ஊர் எல்லையின் வடகிழக்கிலுள்ள ஈசான பதத்தின் அடுத்தாற்போல் வடக்கில் உள்ளது ஸ்ரிதேவபதமாகும்.

17. ஊர் எல்லையின் வடக்கின் மத்யப்பகுதி ஸோமபதமாகும்.

18. ஊர் எல்லையின் தெற்கின் மத்யப்பகுதி யமபதம். அதனை அடுத்து கிழக்கிலுள்ளது க்ருஹாக்ஷத பதமாகும்.

19. க்ருஹாக்ஷத பதத்திற்கு அடுத்தாற்போல் (கிழக்கில்) அமைந்துள்ளது விததபதமாகும்.

20 ஊர் எல்லையின் தென்திசையின் மத்யபகுதி யமபதமாகும். அதனை அடுத்தாற்போல் (மேற்கில்) அமைந்துள்ளது கந்தர்வபதமாகும். அதனையும் அடுத்து (மேற்கில்) அமைந்துள்ளது ப்ருங்கராஜ பதமாகும்.

க்ராமாத்பாஹ்யே விப்ரா஽஽வாஸஸ்தலே நதீதீராதௌ வா

க்ராமாத்பாஹ்யேऽபி யத்ர விப்ரைர்வஸ்தவ்யம் தத்ரைவ மத்யே திசாஸு விதிசாஸு ச தேவம், தேவீப்யாம் ஸஹிதம் வா ஸம்ஸ்தாபயேத். வன நத்யத்ரி ஸமுத்ர பார்ச்வே அன்யத்ர தடாகா஽஽ராம ஸமீபே விவிக்த தேசே வா.

க்ராமத்திற்கு வெளியிலோ, ப்ராம்மணர்கள் வசிக்கின்ற இடத்திலோ, நதிக்கரையிலோ (ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்)

கிராமத்திற்கு வெளியிலோ, எங்கு ப்ராம்மணர்கள் வசிக்கின்றார்களோ அங்கு நடுவில் அல்லது எட்டு திக்குகளிலுமோ பெருமாளை மட்டுமோ, தேவிகளுடனோ ஸ்தாபிக்கவேண்டும். காட்டிலோ, நதிக்கரையிலோ, ஸமுத்ரத்திற்கு அருகிலோ அல்லது வேறு இடங்களான குளக்கரையிலோ, தோட்டத்திலோ அல்லது அதைக்காட்டிலும் வேறான இடத்திலோ (பெருமாளை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

आलयद्वारस्योत्तमत्वादिकम्

प्राग्द्वारमुत्तमोत्तमं, पश्चिमद्वारमुत्तमं, दक्षिणद्वारं मध्यमं, उत्तरद्वारमधमम् ।

ஆலயத்வாரஸ்யோத்தமத்வாதிகம்

ப்ராக்த்வாரமுத்தமோத்தமம், பச்சிமத்வாரமுத்தமம், தக்ஷிணத்வாரம் மத்யமம், உத்தரத்வாமதமம்.

ஆலயத்தின் வாயிற்புறத்தின் சிறப்பு

கிழக்குமுகமாக வாயிலிருப்பது மிகச்சிறந்தது; மேற்கு முகமாக வாயிலிருப்பது சிறந்தது; தெற்குமுகமாக வாயில் இருப்பது நடுத்தரமானது; வடக்கில் வாயிலிருப்பது அதமமாகும்.

एकानेकमूर्ति विधानम्

सहस्र विप्राऽधिक ग्रामादौ मध्ये विष्णुमनेकमूर्ति-विधानेनाऽर्चयेत्, अशक्तश्चेदेकमूर्तिविधानेन वा । तन्न्यूने,

पञ्चविंशतिद्वयादर्वागपि पञ्चमूर्ति प्राङ्मुखं प्रत्यङ्मुखं अनेकमूर्ति वा, अन्येषां नगर्यादीनां पश्चिमे च एकमूर्ति विधिना विष्णुं प्रतिष्ठाप्यार्चयेदित्याह मरीचिः ।।

।। इति श्रीवैखानसे मरीचिप्रोक्ते विमानार्चनकल्पे
भूपरीक्षाऽऽलयदेशविधिर्नाम द्वितीयः पटलः ।।

ஏகாநேகமூர்த்தி விதானம்

ஸஹஸ்ர விப்ரா.திக க்ராமாதௌ மத்யே விஷ்ணு-மனேகமூர்த்தி விதானேனார்ச்சயேத். அசக்தச்சேதேக மூர்த்திவிதானேன வா . தன்ந்யூனே. பஞ்சவிம்சதி த்வயா-தர்வாகபி பஞ்சமூர்த்திம் ப்ராங்முகம் ப்ரத்யங்முகம் அநேகமூர்த்திம் வா. அந்யேஷாம் நகர்யாதீனாம் பச்சிமே ச ஏகமூர்த்தி விதிநா விஷ்ணும் ப்ரதிஷ்டாப்யார்சயேதித்யாஹ மரீசி:॥

॥ இதி ஸ்ரீவைகானஸே மரீசிப்ரோக்தே விமானார்ச்சனகல்பே
பூபரீக்ஷாऽऽலயதேசவிதிர்நாம த்விதீய: படல ॥

ஒரு மூர்த்தியோ, பல மூர்த்திகளோ ப்ரதிஷ்டை செய்யும்விதி

ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான ப்ராம்மணர்கள் வசிக்கும் கிராமங்களில் விஷ்ணுவை அனேக மூர்த்தி விதானமாக அர்ச்சிக்கவேண்டும். முடியாவிட்டால் ஒரே மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்து அர்ச்சிக்கவேண்டும். ப்ராம்மணர்கள் ஐம்பது எண்ணிக்கைக்கும் குறைவாக வசிக்கக் கூடிய கிராமத்தில் ஐந்து மூர்த்திகளை கிழக்கு முகமாகவோ, அனேக மூர்த்திகளை மேற்குமுகமாகவோ. மற்ற நகரங்களில் மேற்கில் ஒரு மூர்த்தியை விதிப்படி ப்ரதிஷ்டை செய்து அர்ச்சிக்க வேண்டும் என்பதாக மரீசி கூறுகிறார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீவைகானஸத்தில் மரீசியால் சொல்லப்பட்ட விமானார்ச்சன கல்பத்தில் பூ பரீக்ஷை, ஆலயம் அமைக்கத் தகுந்த இடம் கூறுதல் என்பதாக இரண்டாவது படலம் முற்றும்.

। अथ तृतीयः पटलः ।।

अथ ग्रामादि वास्तु भेदः - ग्राम अग्रहार, नगर, पत्तन, खर्ब्बटः कुटिक, सेनामुख, राजधानी, शिबिरा इति भेदा भवन्ति ।

அத த்ருதீய: படல:

அத க்ராமாதி வாஸ்து பேத: க்ராம அக்ரஹார, நகர, பத்தன, கர்ப்படா:, குடிக, ஸேனாமுக, ராஜதானீ, சிபிரா இதி பேதா பவந்தி ।

மூன்றாவது படலம்

க்ராமம் முதலான பிரிவுகள் - அவை க்ராமம், அக்ரஹாரம், நகரம், பட்டணம், கர்ப்படம், குடிகம், ஸேனாமுகம், ராஜதானீ, சிபிரா என்பதாகும்.

ग्रामादीनां स्वरूपम्

विप्राणां सभृत्यानां निवासो ग्रामः, विप्रमुख्यानां अग्रहारः अनेकजनसम्बाधमनेक शिल्पि क्रयक विक्रयकाऽधिष्ठितं सर्वदेवता सम्युक्तं नगरं, द्वीपान्तरगत द्रव्य क्रयक विक्रयकाऽधिष्ठितं पत्तनं, उभय सम्मिश्रं खर्ब्बटं, सपरिवारकैक ग्रामणीकं कुटिकं, सर्वजाति समाकीर्णं नृपवेश्म समायुक्तं सेनामुखं, चतुरंगसमाकीर्णा नृपतद्भृत्यजुष्टा राजधानी, नृपसेना चमूनाथ निवेशनं शिबिरमिति ।

க்ராமாதீனாம் ஸ்வரூபம்

விப்ராணாம் ஸப்ருத்யானாம் நிவாஸோ க்ராம:, விப்ரமுக்யானாம் அக்ரஹார: அநேகஜன ஸம்பாதமநேக

சில்பி க்ரயக விக்ரயகாऽதிஷ்டிதம் ஸர்வதேவதா ஸம்யுக்தம் நகரம், த்வீபாந்தரகத த்ரவ்ய க்ரயக விக்ரயகாऽதிஷ்டிதம் பத்தனம், உபய ஸம்மிச்ரம் கர்ப்படம், ஸபரிவாரகைக க்ராமணீகம் குடிகம், ஸர்வஜாதி ஸமாகீர்ணம் ந்ருபவேஷ்ம ஸமாயுக்தம் ஸேநாமுகம், சதுரங்கஸமாகீர்ணா ந்ருபதத்ப்ருத்ய-ஜுஷ்டா ராஜதானீ, ந்ருபஸேனா சமூநாத நிவேசநம் சிபிரமிதி.

க்ராமங்களின் லக்ஷணம்

ப்ராம்மணர்கள் வேலையாட்களுடன் வசிக்குமிடம் கிராமம், ப்ராம்மணர்கள் மட்டும் வசிக்குமிடம் அக்ரஹாரம், அதிகமான மக்கள் வசிப்பதாயும், பல சிற்பிகளும், பொருள்களை வாங்குபவர்களும், விற்பவர்களும் (வியாபாரிகள்) வசிப்பதாயும், அனைத்து தேவதைகளுக்கும் உரிய கோயில்களுடன் திகழ்வது நகரம். வெளிநாட்டுப் பொருட்களை வாங்குபவர்களும், விற்பவர்களும் வசிக்கும் இடம் பட்டணம். நகரத்தில் வசிப்பவர்களாக சொல்லப்பட்ட மக்களும், பட்டணத்தில் வசிப்பவர்களாக சொல்லப்பட்ட மக்களும் சேர்ந்து வசிக்குமிடம் கர்ப்படம், தனது வேலையாட்களுடன் க்ராமத்தின் தலைவனோடு வசிக்குமிடம் குடிகம், அரசனுடன் அனைத்து ஜாதி மக்களும் சேர்ந்து வசிக்குமிடம் ஸேனாமுகம். நாற்படையுடனும் அரசன் தன் வேலையாட்களுடனும் வசிக்குமிடம் ராஜதானீ. அரசு ஸேனைத் தளபதிகள் வசிக்குமிடம் சிபிரம். இவ்வாறு க்ராமங்கள் முதலானவற்றிற்கும் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

ग्रामाऽग्रहारयो: प्रभेद:

तत्र ग्रामविन्यासं प्रागग्रं, उत्तराग्रं वा एकवीथिकं दण्डकं, प्राङ्मुखं द्विवीथिकं करीदण्टकं, नीलाऽऽनिलेशाऽनलपुच्छकं दक्षिणादि चतुर्वीथिकं स्वस्तिकं, सदेवं सतृतीय द्विवीथिकं

नन्द्यावर्त्तं, सदीर्घ क्षुद्र वीथिकं पद्मवीथिकं प्रागग्राऽनल वीथिकं चतुष्पतञ्च, षट्सप्ताऽ(ष्टनवाऽधिकदशाऽ)न्यतम क्षुद्र वीथिकं प्रकीर्णकं, एक द्वित्रि चतुः पञ्चाधिक विंशद्वीथिकं उत्कीर्णकं, इति ग्रामाऽग्रहारयोर्विन्यास भेदः ।

க்ராமாऽக்ரஹாரயோ: ப்ரபேத:

தத்ர க்ராமவிந்யாஸம் ப்ராகக்ரம், உத்தராக்ரம் வா ஏகவீதிகம் தண்டகம். ப்ராங்முகம் த்விவீதிகம் கரீதண்டகம். நீலாऽऽநீலோசாऽனலபுச்சகம் தக்ஷிணாதி சதுர்வீதிகம் ஸ்வஸ்திகம், ஸதேவம் ஸத்ருதீய த்விவீதிகம் நந்த்யாவர்த்தம், ஸதீர்க்க க்ஷுத்ர வீதிகம் பத்மவீதிகம் ப்ராகக்ராऽநல வீதிகம் சதுஷ்பதஞ்ச, ஷட்ஸப்தாऽ(ஷ்டநவாऽதிகதசாऽ) ந்யதம க்ஷுத்ர வீதிகம் ப்ரகீர்ணகம், ஏக த்வி த்ரி சது: பஞ்சாதிக விம்சத்வீதிகம் உத்கீர்ணகம். இதி க்ராமாऽக்ரஹாரயோர்விந்யாஸ பேத:.

க்ராம - அக்ரஹாரங்களின் விதங்கள்

க்ராமத்தின் பிரிவுகள் - கிழக்கு முகமாகவோ, வடக்கு முகமாகவோ ஒரே தெருவைக் கொண்டது தண்டகம். கிழக்கு முகமாக இரண்டு தெருக்களைக் கொண்டது கரீ தண்டகம். தென்மேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு போன்ற திக்குகளில் வீதிகள் அமைந்திருந்தால் ஸ்வஸ்திகம், பெருமாளுடன் ஐந்து தெருக்களைக் கொண்டது நந்த்யாவர்த்தம், நீண்ட குறுகிய தெருக்களைக் கொண்டது பத்மவீதிகம். கிழக்கு முகமாக நான்கு முதல் பத்து தெருக்களும், அதற்கும் மேலான சிறு தெருக்களையும் கொண்டது ப்ரகீர்ணகம். ஒன்று முதல் இருபது வரையிலான தெருக்களைக் கொண்டது உத்கீர்ணகம். இவ்வாறு க்ராம - அக்ரஹாரங்களின் விதம் சொல்லப்படுகிறது.

दण्डके स्वस्तिकादिषु च देवपदादि निरूपणम्

तत्र दण्डके पश्चिमे प्राङ्मुखं उत्तरे दक्षिणामुखं वा, स्वस्तिकादिषु (पश्चिमे) पैशाचाभ्यन्तरे, बाह्ये वा, ब्रह्मसूत्रादुत्तरे श्रीवत्सादिषु ब्रह्मपद वायव्ये पञ्चमूर्ति विधानेन देवेशं विष्णुं संस्थापयेत् । दिशासु विदिशासु च यथा दक्षिण दृष्ट्याग्रामं पश्येत्, तथा ग्रामाभ्यन्तरे ग्रामाधिक्य मुखञ्च संस्थापयेत्, तद्धरिदृष्टिः शुभदा हरपृष्टश्च शुभदः, सर्वत्र वाराह, नारसिंह, वामन, (राम) कृष्णान् ग्रामप्रेक्षकानेन संस्थापयेत् । ग्रामादिषु षट्पञ्चाशद्विशत पदेषु पैशाचं परिहृत्यैव देवेशं संस्थापयेत्, अन्येषु पश्चिमे पैशाच बाह्ये विष्णोरालयं कुर्यात् । अभ्यन्तरे तान्त्रिकेण विधिनाऽर्चयेत्, न वैदिकेन, प्रतिलोमान्तराल व्रात्यवासेषु नैवं विष्णुं प्रतिष्ठापयेत्, श्रीवत्सादीनां वितथ भृङ्गराज भल्लटाऽदिति महेन्द्रेषु निर्गमं कारयेत् । अविहित पदनिर्गमः, अन्य वास्तु संप्रेक्षणं, ग्राम यजमानयोराशु विनाशाय भवति ।

தண்டகே ஸ்வஸ்திகாதிஷு ச தேவபதாதி நிருபணம்

தத்ர தண்டகே பச்சிமே ப்ராங்முகம் உத்தரே தக்ஷிணாமுகம் வா, ஸ்வஸ்திகாதிஷு (பச்சிமே) பைசாசாப்யந்தரே, பாஹ்யே வா, ப்ரம்மசூத்ராதுத்தரே ஶ்ரீவத்ஸாதிஷு ப்ரம்மபத வாயவ்யே பஞ்சமூர்த்தி விதானேன தேவேசம் விஷ்ணும் ஸம்ஸ்தாபயேத். திசாஸு விதிசாஸு ச யதா தக்ஷிண த்ருஷ்ட்யாக்ராமம் பச்யேத், ததா க்ராமாப்யந்தரே க்ராமாதிக்ய முகஞ்ச ஸம்ஸ்தாபயேத், தத்தரித்ருஷ்டி: சுபதா ஹரப்ருஷ்டச்ச சுபத:, ஸர்வத்ர வாராஹ, நாரஸிம்ஹ, வாமந, (ராம) க்ருஷ்ணான் க்ராமப்ரேக்ஷகானேன ஸம்ஸ்தாபயேத். க்ராமாதிஷு ஷட்பஞ்சாசத்விசத பதேஷு பைசாசம் பரிஹ்ருத்யைவ தேவேசம் ஸம்ஸ்தாபயேத்,

அந்யேஷு பச்சிமே பைசாச பாஹ்யே விஷ்ணோராலயம் குர்யாத், அப்யந்தரே தாந்த்ரிகேண விதிநாSர்சயேத், ந வைதிகேன. ப்ரதிலோமாந்தராள வ்ராத்யவாஸேஷு நைவம் விஷ்ணும் ப்ரதிஷ்டாபயேத், ஸ்ரீவத்ஸாதீனாம் விதத ப்ருங்கராஜ பல்லடாSதிதி மஹேந்த்ரேஷு நிர்கமம் காரயேத். அவிஹித பதநிர்கம:, அந்ய வாஸ்து ஸம்ப்ரேக்ஷணம், க்ராம யஜமானயோராசு விநாசாய பவதி.

தண்டகத்தில் - ஸ்வஸ்திகம் முதலானவற்றிலும் தேவதைகளை அமைப்பதின் விளக்கம்

தண்டகத்தில் மேற்கில் கிழக்கு முகமாகவும்; வடக்கில் தெற்குமுகமாகவும் ஸ்வஸ்திகம் முதலியவைகளில் மேற்கில் பைசாச பதத்திற்குள்ளோ, அதற்கு வெளியிலோ, ப்ரம்ம ஸூத்ரத்திற்கு வடக்கில் ஸ்ரீவத்ஸம் முதலியவைகளில் ப்ரம்ம பதத்தின் வாயு திக்கில் பஞ்சமூர்த்தி விதானமாக தேவேசனான விஷ்ணுவுக்கு கோயிலை அமைத்து ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். எட்டு திக்குகளிலும் எப்படி தெற்குமுகமாக க்ராமத்தைப் பார்த்திருக்குமாறு இருக்குமோ அப்படி க்ராமத்தின் நடுவில் க்ராமத்தைப் பார்த்து திருமுக மண்டலம் இருக்குமாறும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவ்வாறு ப்ரதிஷ்டை செய்தால் ஹரியின் (பெருமாளின்) பார்வையும், சிவனின் பின்புறமும் ஊரை நோக்கி சுபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக அமையும். மற்ற இடங்களில் வராஹ, நரஸிம்ஹ, வாமன, ராம, கிருஷ்ண போன்ற அவதார மூர்த்தங்களை க்ராமத்தை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு ஸ்தாபிக்க வேண்டும். க்ராமங்களில் இருநூற்று ஐம்பத்தாறு பதங்களில் பைசாச பதத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களில் மேற்கில் பைசாச பதத்திற்கு வெளியே விஷ்ணுவினுடைய ஆலயத்தை அமைக்கவேண்டும். பைசாச பதத்திற்குள் ப்ரதிஷ்டை செய்தால் தந்த்ர விதானமாக அர்ச்சிக்கவேண்டும். வைதீகமாக ப்ரதிஷ்டை செய்தல் கூடாது. தாழ்ந்தோரும், நாடோடி மக்களும் வசிக்கும் இடங்களில் விஷ்ணுவுக்குக் கோயிலை அமைக்கக்கூடாது. ஸ்ரீவத்ஸம் முதலியவைகளில் விததம், ப்ருங்கராஜம், பல்லாடம், மஹேந்த்ரம் போன்ற பதங்களில்

மட்டும் ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். சொல்லப்படாத இடங்களில் கோயிலை அமைத்தால் க்ராமத்திற்கும், யஜமானனுக்கும் சீக்ரம் அழிவு ஏற்படும்.

आयादि निरूपणम्

व्यासाऽऽयाम समूहे, अष्टगुणितेनैकभक्ताऽवशिष्टमायं, त्रिगुणिते मनुभिर्हृतावशिष्टं व्ययं, अष्टभक्तावशिष्टं योनिः, अष्टगुणिते सप्तविंशति हृते फलं, यच्छिष्टं ऋक्षं, नाहे त्रिंशद्धृते अवशिष्टं तिथिः, सप्त भक्ताऽवशिष्टं वारं, (व्ययाधिक कोण योनौ नवभिर्गुणिते सप्तभिर्हृताऽवशिष्टं वारं) चतुर्भिर्गुणिते नवभिर्हृतमंशकं, राज यजमानयोः विपद्वध प्रत्यरान्त्य वैनाशिक शशाङ्काऽष्टमाऽमर्त्याऽसुरर्क्षयोग-तिथिवारयोगदोषं क्रूर वारं च परिहृत्य रिक्तमध्याऽन्तरिक्तं कुर्यात् । क्रूर वाररिक्तादयोऽपि सिद्धाऽमृतवार योगाः शुभाः, कर्तृवास्तु नक्षत्र पत्योरैक्ये, मैत्रे च विपदादयः शुभा भवन्ति ।

ஆயாதி நிரூபணம்

வ்யாஸாऽऽயாம ஸமூஹே, அஷ்டகுணிதேனைக பக்தாऽவசிஷ்டமாயம், த்ரிகுணிதே மநுபிர்ஹ்ருதாவசிஷ்டம் வ்யயம், அஷ்டபக்தாவசிஷ்டம் யோநி:, அஷ்டகுணிதே ஸப்தவிம்சதி ஹ்ருதே பலம், யச்சிஷ்டம் ருக்ஷம், நாஹே த்ரிம்சத்ருதே அவசிஷ்டம் திதி:, ஸப்த பக்தாऽவசிஷ்டம் வாரம், (வ்யயாதிக கோண யோநௌ நவபிர்குணிதே ஸப்தபிர்ஹ்ருதாऽவசிஷ்டம் வாரம்) சதுர்பிர்குணிதே நவபிர்ஹ்ருதமம்சகம், ராஜ யஜமாநயோ: விபத்வத ப்ரத்யராऽந்த்ய வைநாஸிக சசாங்காऽஷ்டமாऽமர்த்யாऽஸுரர்க்ஷ யோக-திதிவாரயோகதோஷம் க்ரூர வாரம் ச பரிஹ்ருத்ய ரிக்தமத்யாऽந்தரிக்தம் குர்யாத். க்ரூரவார ரிக்தாதயோऽபி ஸித்தாऽம்ருதவார யோகா: சுபா:, கர்த்ருவாஸ்து நக்ஷத்ர பத்யோரைக்யே, மைத்ரே ச விபதாதய: சுபா பவந்தி.

இதற்கு முன்பு சொல்லப்பட்ட ஒரு பத்தி முழுவதும் ஜ்யோதிஷ விஷயமானதால் அதற்குரிய நூல்களின் மூலம் அறியவும்.

गृहश्रेणी निर्माणदेशः सहेतुकं पूजाविहीनग्रामे वासनिषेधः

वास्तुपुरुषमर्मसूत्रपातान् परिहृत्य देवताऽऽलय प्राकार संश्लिष्टां गृहश्रेणीं कुर्यात्, विष्णुपूजा विहीने विप्रो नजात्वपि वसेत्, तत्र तामसाभावात्, तत्र ग्रामाभ्यन्तरे देवं संस्थाप्य महतीं पूजां (विविक्ते) वैदिकेन विधिनैव कारयेत् । सौम्यत्वात् भुक्तिमुक्तिफलप्रदत्वाच्च तद्विधेः ।

க்ருஹச்ரேணீ நிர்மாணதேச: ஸஹேதுகம் பூஜாவிஹீனக்ராமே வாஸ நிஷேத:

வாஸ்துபுருஷமர்மசூத்ரபாதான் பரிஹ்ருத்ய தேவதா஽஽லய ப்ராகார ஸம்ச்லிஷ்டாம் க்ருஹச்ரேணீம் குர்யாத். விஷ்ணுபூஜா விஹீனே விப்ரோ நஜாத்வபி வஸேத். தத்ர தாமஸாபாவாத். தத்ர க்ராமாப்யந்தரே தேவம் ஸம்ஸ்தாப்ய மஹதீம் பூஜாம் (விவிக்தே) வைதிகேன விதினைவ காரயேத். ஸௌம்யத்வாத் புக்திமுக்தி பலப்ரதத்வாச்ச தத்விதே:.

ப்ரமாணத்துடன் வீட்டின் வரிசையை அமைக்கும் இடமும், (விஷ்ணு) பூஜையில்லாத க்ராமத்தில் வசிக்கத் தடையும் விளக்கும் விதி

வாஸ்து சாஸ்த்ரப்படி அளவை மேற்கொண்டு தேவதைகளுக்கான ப்ராகாரத்துடன் அமைந்த கோயிலும் மற்றும் வீடும் அமைக்கவேண்டும். விஷ்ணு பூஜை இல்லாத இடத்தில் ஒருபொழுதும் வசிக்கக்கூடாது. அங்கு தாமதிக்காமல் அந்த க்ராமத்தில் பெருமாளை ஸ்தாபித்து வைதிக முறைப்படி ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அழகும், இஹலோக சுகமும், மோக்ஷமும் கிடைக்கும் என்பதாக வைதிக ப்ரதிஷ்டையில் பலச்ருதி கூறுகிறது. எனவே, வைதிக ப்ரதிஷ்டைக்கு முக்கியத்துவம் சொல்லப்படுகிறது.

अर्चकादीनां स्थानम्

तदर्चकानां तत्पार्श्वे स्थानं, नाभ्यैशान्यां सभास्थानं, आग्नेय्यां गोष्ठागारं, नैऋत्यां, आपणं पैशाच बाह्ये प्राच्यां कुलालोर्ध्वनापितांवष्टानां, याम्ये तन्तुवायचक्रिणां, वारुणे क्रयविक्रयकारिणां वणिजां, सौम्ये द्विजभृत्यानां, वादित्रजीविनां च आग्नेय्यां क्रोशमात्रे तक्षकादीनां, नैर्ऋते गव्यूति मात्रे चण्डालपक्कणं, वायव्ये मृगव्याध शाकुनिकाऽधो नापितानां, पैशाचाद्बाह्यतः प्राकारपरिघे ऐशान्यां, नदीतीरे वा दूरे शमशानं ग्रामायामसमं, वारुण्यां तटाकं त्रिदण्डसहस्रं, अर्धं तदर्धं वा, सेतुबन्धं दृढतरमत्युन्नतमनवच्छेद्यं, तत्र निर्झरोपकूल्या महाकुल्यादि जल यन्त्राणि च सम्यक् प्रकल्पयेत् ।

அர்ச்சகாதீனாம் ஸ்தானம்

ததர்ச்சகானாம் தத்பார்ச்வே ஸ்தானம், நாப்யைசாந்யாம் ஸபாஸ்தானம், ஆக்னேய்யாம் கோஷ்டாகாரம், நைர்ருத்யாம், ஆபணம் பைசாச பாஹ்யே ப்ராச்யாம் குலாலோர்த்வ நாபிதாம்பஷ்டானாம், யாம்யே தந்துவாயசக்ரிணாம், வாருணே க்ரயவிக்ரயகாரிணாம் வணிஜாம், ஸௌம்யே த்விஜப்ருத்யானாம், வாதித்ர ஜீவினாம் ச ஆக்னேய்யாம் க்ரோச மாத்ரே தக்ஷகாதீனாம், நைர்ருதே கவ்யூதி மாத்ரே சண்டாளபக்கணம், வாயவ்யே ம்ருகவ்யாத சாகுநிகாऽதோ நாபிதானாம், பைசாசாத்பாஹ்யத: ப்ராகாரபரிகே ஐசான்யாம், நதீதீரே வா தூரே ச்மசானம் க்ராமாயாம ஸமம், வாருண்யாம் தடாகம் த்ரிதண்டஸஹஸ்ரம், அர்தம் ததர்தம் வா, ஸேதுபந்தம் த்ருடதரமத்யுன்னதமனவச்சேத்யம். தத்ர நிர்ஜரோபகூல்யா மஹாகுல்யாதி ஜல யந்த்ராணி ச ஸம்யக் ப்ரகல்பயேத்.

அர்ச்சகர் முதலியோரின் இடங்கள்

முன்பு சொல்லப்பட்ட கோயில், அர்ச்சகர்களுக்கு அக்கோயில் அருகாமையிலேயே இடமும் (வீடும்), மத்ய

பாகத்தின் ஈசான பாகத்தில் சபையின் இடமும், அக்னி மூலையில் மடப்பள்ளியும் (சமையலறையும்); நிர்ருதி திசையில் கடையும், கிழக்கில் பைசாச பாகத்திற்கு வெளியில் குலாலனுக்கும் (மண்பாண்டங்கள் செய்பவர்களுக்கும்) அதற்குமேல் முடிதிருத்துபவர்களுக்கும், தெற்கில் நெசவாளர் களுக்கும், மேற்கில் பொருள் வாங்கி விற்கும் வியாபாரி களுக்கும், வடக்கில் ப்ராம்மணர்களின் வேலையாட்களுக்கும், மேலும் இதே திசையில் (வாத்யம் வாசித்துப் பிழைப்பவர் களுக்கும்) இசைக்கலைஞர்களுக்கும், அக்னி மூலையில் சிறிது தூரத்தில் தச்சுத்தொழில் மேற்கொள்ளும் ஆசாரியார்களுக்கும், நிர்ருதி திசையில் சிறிது தொலைவில் சண்டாளர்களுக்கும், மற்றுமுள்ள தனித்தனி பிரிவினருக்கும் வீடுகள் அமைக்க இடம் ஒதுக்கித்தரவேண்டும். பைசாச பாகத்தின் வெளியில் கோயிலின் திருச்சுற்றின் வாயிற்புறக் கதவிற்கு ஈசான பாகத்திலோ, நதிக்கரையிலோ, ஊருக்கு தூரத்திலோ, கிராமத்திற்குத் தெற்கிலோ இடுகாடு அமைக்கவேண்டும். மேற்கில் மூவாயிரம் தண்டமளவுள்ள[1] ஏரியையும், அதில் பாதி அளவோ, பாதியில் பாதியோ அதன் கரையாகவும், மேலும் அந்த கரையானது மிகமிக உறுதியானதாகவும், நீரினால் அசைக்கமுடியாததாயும் நன்கு அமைக்கவேண்டும்.

वास्तुविषमविन्यास निषेधः

अनुगतकर्मण्यगर्भदैवतं वास्तुपरितो वर्धयति समं, नैव विन्यासभेदः, क्लृप्तवास्तु विपर्यासो राजराष्ट्रग्राम यजमानानामाशु विनाशाय भवति ।

வாஸ்துவிஷமவிந்யாஸ நிஷேத:

அனுகதகர்மண்யகர்பதைவதம் வாஸ்துபரிதோ வர்தயதி ஸமம், நைவ விந்யாஸபேத:, க்லுப்தவாஸ்து விபர்யாஸோ ராஜராஷ்ட்ரக்ராம யஜமானானாமாசு விநாசாய பவதி.

1. ஒரு தண்டம்-8 அடி. மூவாயிரம் தண்டம்-24000 அடி

வாஸ்து சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்படாத இடங்களில் அமைப்பதற்குத் தடை

வாஸ்துவில் சொல்லப்படாத இடங்களில் தேவதைகளை பிரதிஷ்டை ஒருபொழுதும் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அரசன், க்ராமத்தின் தலைவன், யஜமானன் ஆகியோருக்கு ஆபத்து ஏற்படும்.

वास्तुवशात्प्रासादादि निरूपणम्

वस्त्वङ्ग वास्तु परिकल्पने यजमानानुकूलं ध्रुवबेरं, तद्विगुणं, त्रिगुणं, चतुर्गुणं वा प्रासादतारं तं मुनि रस शर भागेत्वेक विहीनाधिकं, द्विगुणं, त्रिगुणं, साष्टांशद्विगुणं वा, पञ्चधोत्सेधं, तद्वशात् प्राकारादीनि परिकल्प्य तद्विमाननिर्देश हस्तदण्डेन परितः त्रिपञ्चसप्तनवान्यतम विस्तारां वीथिं समुपकल्प्य, परितस्तद्वर्णावसान परिकल्पित त्रिदण्ड निर्गमां शालां वस्त्वभिमुखामेव कल्पयेत्, विमान निर्देश हस्तादि दण्डमानेनैव विन्यंसेत्, अन्यत्सर्वं वस्त्वङ्ग वास्तुवद्दण्डछेदं परिहृत्य, ग्रामादिकं हस्तछेदं परिहृत्य गृहादीनि च कल्पयेत्, वस्त्वङ्ग वास्तु वीथ्यां प्रतिलोमान्तराल व्रात्यान् नैवकल्पयेत्, चतुर्वीथिकमुत्तमम् । त्रिवीथिकं मध्यमम् । द्विवीथिकमधमम् । एकवीथिकमिति केचित्, अनुकर्मणि वस्त्वङ्गवास्तुनस्समं समन्ताद्वृद्धिरिष्टा, वास्तु वस्त्वंगविन्यासौ सङ्कीर्णौ नैवकारयेत् ।

வாஸ்துவசாத்ப்ராசாதாதி நிருபணம்

வஸ்த்வங்க வாஸ்து பரிகல்பனே யஜமானானுகூலம் த்ருவபேரம், தத்விகுணம், த்ரிகுணம், சதுர்குணம் வா ப்ராஸாததாரம் தம் முனி ரஸ சர பாகேத்வேக விஹீனாதிகம், த்விகுணம், த்ரிகுணம், ஸாஷ்டாம்சத்விகுணம் வா,

பஞ்சதோத்ஸேதம், தத்வசாத் ப்ராகாராதீனீ பரிகல்ப்ய தத்விமானநிர்தேச ஹஸ்ததண்டேன பரித: த்ரிபஞ்சஸப்த நவாந்யதம விஸ்தாராம் வீதிம் ஸமுபகல்ப்ய, பரிதஸ்தத்-வர்ணாவஸான பரிகல்பித த்ரிதண்ட நிர்கமாம் சாலாம் வஸ்த்வபிமுகாமேவ கல்பயேத், விமான நிர்தேச ஹஸ்தாதி தண்டமானேனைவ விந்யஸேத், அந்யத்ஸர்வம் வஸ்த்வங்க வாஸ்துவத்தண்டசேதம் பரிஹ்ருத்ய, க்ராமாதிகம் ஹஸ்தசேதம் பரிஹ்ருத்ய க்ருஹாதீனி ச கல்பயேத், வஸ்த்வங்க வாஸ்து வீத்யாம் ப்ரதிலோமாऽந்தராள வ்ராத்யான் நைவகல்பயேத், சதுர்வீதிகமுத்தமம். த்ரிவீதிகம் மத்யமம். த்விவீதிகமதமம். ஏகவீதிகமிதி கேசித், அனுகர்மணி வஸ்த்வங்க வாஸ்துனஸ்ஸமம் ஸமந்தாத் வ்ருத்திரிஷ்டா, வாஸ்து வஸ்த்வங்க விந்யாஸௌ ஸங்கீர்ணௌ நைவ காரயேத்.

வாஸ்து சாஸ்த்ரப்படி பிரிக்கப்பட்ட இடங்கள்

வாஸ்துவிற்கு அங்கமாக கல்பிக்கப்பட்ட இடத்தில் யஜமானனுக்கு அனுகூலமாக த்ருவபேரத்தை அமைக்க வேண்டும். த்ருவபேரத்தின் அளவைப்போல இரண்டு பங்கு உள்ளதாகவோ, மூன்று பங்குள்ளதாகவோ, நான்கு பங்குள்ளதாகவோ விமானம் அமைக்கும் சுவர் இருக்க வேண்டும். அதை 7, 6, 5 என்ற பாகங்களில் சமமாகவோ, இரண்டு மடங்காகவோ, மூன்று மடங்காகவோ (எட்டு பங்கை இரண்டாக ஆக்கியோ) பதிமூன்று மடங்குள்ளதாகவோ ஐந்து நிலைகளுள்ளதாகவும், அதேபோல் ப்ராகாரமும் அமைத்து, அதன் விமானம் அமைந்துள்ள அளவைப்போல கோயிலைச் சுற்றி மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது பங்கு (அதிகமாக) இந்த அளவுகளில் ஏதேனும் ஒன்றின் அளவை உடையதாகத் தெருவை நன்கு அமைத்து, சுற்றிலும் வண்ணம் தீட்ட வசதியாக மூன்று அடியுள்ள ஒருவழியைக் கோயிலை நோக்கி இருக்குமாறு அமைக்கவேண்டும். விமானத்தின் அளவு ஹஸ்த தண்ட அளவின் மூலமே இருக்கவேண்டும். மற்ற அனைத்தும் வாஸ்துவில் சொல்லப்பட்ட அளவிற்குள் உள்ளதாயும், க்ராமங்கள் ஹஸ்த தண்ட அடிக்கணக்கைக் கொண்டதாயும். மேலும் வீடுகளும் இதே அளவிலேயே

அமைக்கவேண்டும். வாஸ்து சாஸ்த்ரப்படி அமைக்கப்பட்ட வீதிகளில் வறுமைக் கோட்டிற்குள் இருப்பவர்கள் இருக்குமாறு ஒருபோதும் செய்தல் கூடாது. இவ்வாறு நான்கு வீதிகள் உள்ளது உத்தமம். மூன்று வீதிகள் உள்ளது மத்யமம். இரண்டு வீதிகள் உள்ளது அதமம். மூன்று வீதிகள் உள்ளது மத்யமம். இரண்டு வீதிகள் உள்ளது அதமம். ஒரு வீதியுள்ளதும் அதமபக்ஷத்தில் அடங்கும் என்பது சிலரபிப்ராயம். இதனைத் தொடர்ந்த செயல்கள் வாஸ்து சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளபடி செய்தால் வளர்ச்சியையும், இதன் அளவைக் குறைத்தால் குறைவும் ஏற்படுமாகையால் அளவைக் குறைத்து ஒருபோதும் செய்யக்கூடாது.

कर्षणकालः युगादि लक्षणं च

अथोर्ध्वं वक्ष्ये कर्षणविधिम् - मार्गशीर्षादि द्वादश मासेषु उद्दिष्टमासे, शुक्लपक्षे, यजमानानुकूलर्क्षे, यत्र देवालयं कुर्यात्, तत्र त्रिकराद्येकोनषष्टिकरान्तं यथेष्टं शक्त्या विमान समण्टपं, सप्राकारं चतुर्दिशं सीमां विनिर्णयति, अत्र तृण गुल्मलतादीन् संशोध्य, उन्नताऽवनतं समीकृत्य, युग लाङ्ग(ह)लादीन्याहरेत्, युगं वैणवं, द्विषट्प्रादेशं तथा खदिरेण क्षिणियमसने पञ्चतालं, हलं शिरीषेण, चतुस्तालं ऋषिं पञ्चप्रादेशं अङ्गुलपरिणाहं प्रतोदं शेषं युक्त्यैव कारयेत् ।

கர்ஷணகால: யுகாதி லக்ஷணம் ச

அதோர்த்வம் வக்ஷ்யே கர்ஷணவிதிம் - மார்கசீர்ஷாதி த்வாதச மாஸேஷு உத்திஷ்டமாஸே, சுக்லபக்ஷே, யஜமானானுகூலர்க்ஷே, யத்ர தேவாலயம் குர்யாத், தத்ர த்ரிகராத்யேகோனசஷ்டிகராந்தம் யதேஷ்டம் சக்த்யா விமான ஸமண்டபம், ஸப்ராகாரம் சதுர்திசம் ஸீமாம் விநிர்ணயதி, அத்ர த்ருண குல்மலதாதீன் ஸம்சோத்ய, உன்னதா஽வநதம்

ஸமீக்ருத்ய, யுக லாங்க(ஹ)லாதீன்யாஹரேத், யுகம் வைணவம், த்விஷட்ப்ராதேசம் ததா கதிரேண க்ஷிணியமஸனே பஞ்சதாலம், ஹலம் சிரீஷேண, சதுஸ்தாலம் ரிஷிம் பஞ்சப்ராதேசம் அங்குலபரிணாஹம் ப்ரதோதம் சேஷம் யுக்த்யைவ காரயேத்.

பூமியை உழும் காலமும்,

கலப்பையைச் சேர்க்கும் விதமும்

பூமியை உழும் விதியைக் கூறுகிறேன் :- மார்கழி முதலான பன்னிரெண்டு மாதங்களில் சிறந்த மாதத்தில், சுக்ல பக்ஷத்தில் யஜமானனுக்கு அனுகூலமான நாளில், எங்கு கோயில் அமைக்கலாமோ அங்கு மூன்று அடி (கையால் அளக்கும் அடி) முதல் ஐம்பத்தொன்பது அடி வரை எவ்வளவு விருப்பமோ அவ்வளவு உயரமுள்ள விமானமும் (கோபுரமும்), அது மண்டபத்துடனும், ப்ராகாரத்துடனும் (திருச்சுற்றுடன்) நான்கு புறமும் எல்லைகளுடனும், கோயிலை அமைக்கவேண்டும். இங்குள்ள புல், கொடிகள் போன்றவற்றைச் சுத்தம் செய்து, மேடுபள்ளங்களை சரி செய்து, கலப்பை நுகத்தடியைக் கொண்டுவரவேண்டும். (அது) மூங்கிலால் இணைக்கப்பட்டதாயும், பன்னிரெண்டு அடியுள்ளதாயும், அவ்வாறு கடினமான மரத்தாலானது ஐந்து தால அளவும், கலப்பையின் கூர்மை நான்கு தால அளவும், (நீண்ட) தண்டு ஐந்து அடி நீளமும், அதற்குரிய அங்குல அளவிற்குக் குறைவில்லாமலும் யுக்தியுடனும் செய்ய வேண்டும்.

कर्षणप्रकारः

मौञ्जीं त्रिवृतां रज्जुमाहृत्य, वृषौ श्वेतौ, रक्तौ, कृष्णौ वा न मिश्रवर्णौ, सम्पूर्णांगौ, सुमुखावरोगिणौ, निरुष्टौ सुवर्णश्रृंगौ, रौप्यखुरौ च कृत्वा, सर्ववाद्य समायुक्तं यजमानो गुरुश्च वैष्णवैस्सार्धं तां भूमिं सम्प्रविश्य, तत्र पश्चिमे प्रपां कृत्वा, तन्मध्ये विष्वक्सेन प्राङ्मुखं, दक्षिणे चक्रं, उत्तरे वीशं च

धान्यपीठे समावाह्य मुद्गान्नं गरुडस्य, अन्ययोः शुद्धान्न निवेद्य अभिमुखे वृषौ प्राङ्मुखौ संस्थाप्य, तृणमुष्टिं प्रदाय, आचार्यो यजमानेन वस्त्रोत्तरीयाभरणैरभिपूजितो गृहीत दक्षिणो, मौञ्जीरज्जुं गृहीत्वा, वृषौ "रुद्रमन्य"मिति बन्धयेत् । "त्र्यम्बक"मिति युगं, लाङ्कलञ्च वैष्णवं मन्त्रमुच्चार्य तां भुवं पश्चिमादि त्रिरेखं कर्षयेत् ।

கர்ஷணப்ரகார:

மௌஞ்ஜீம் த்ருவ்ருதாம் ரஜ்ஜூமாஹ்ருத்ய, வ்ருஷௌ ச்வேதௌ, ரக்தௌ, க்ருஷ்ணௌ வா ந மிச்ரவர்ணௌ, ஸம்பூர்ணாங்கௌ, ஸுமுகாவரோகிணௌ, நிருஷ்டௌ ஸுவர்ணச்ருங்கௌ, ரௌப்யகுரௌ ச க்ருத்வா, ஸர்வவாத்ய ஸமாயுக்தம் யஜமானோ குருச்ச வைஷ்ணவைஸ்ஸார்தம் தாம் பூமிம் ஸம்ப்ரவிச்ய, தத்ர பச்சிமே ப்ராபம் க்ருத்வா, தந்மத்யே விஷ்வக்ஸேனம் ப்ராங்முகம், தக்ஷிணே சக்ரம், உத்தரே வீசம் ச தான்யபீடே ஸமாவாஹ்ய முத்கான்னம் கருடஸ்ய, அந்யயோ: சுத்தான்னம் நிவேத்ய அபிமுகே வ்ருஷௌ ப்ராங்முகௌ ஸம்ஸ்தாப்ய, த்ருணமுஷ்டிம் ப்ரதாய, ஆசார்யோ யஜமானேன வஸ்த்ரோத்தரீயாபரணைரபி பூஜிதோ க்ருஹீத தக்ஷிணோ, மௌஞ்ஜீரஜ்ஜூம் க்ருஹீத்வா, வ்ருஷௌ 'ருத்ரமன்ய'மிதி பந்தயேத். 'த்ரயம்பக'மிதி யுகம், லாங்கலம் ச வைஷ்ணவம் மந்த்ரமுச்சார்ய தாம் புவம் பச்சிமாதி த்ரிரேகம் கர்ஷயேத்.

உழும் விதம்

மிஞ்சியால்[1] மூன்றாக முறுக்கிய கயிறைக் கொண்டு வெண்மையானதோ, சிவப்பு நிறமுடையதோ, கருப்பு நிறம் உடையதாகவோ எல்லா வர்ணங்களும் கலந்ததாக இல்லாததாயும், அங்கஹீனமில்லாததாயும், வ்யாதியற்றதாயும் நல்ல லக்ஷணமுகமுள்ளதாயும், கோபமற்றவைகளாகவும் தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட கொப்பிகளுள்ள கொம்புகளை

---

1. மிஞ்சி - புல் விசேஷம்

உடையதாயும், வெள்ளியால் கட்டப்பட்ட குளம்புகளோடும் உள்ள இரு காளைகளைக் கட்டி, அனைத்து வாத்யங் களுடனும் யஜமானனும், குருவும் வைஷ்ணவர்களுடன்கூட குறிப்பிட்டுள்ள இடத்திற்குச் சென்று, அங்கு மேற்கில் சிறிய மேடை அமைத்து, அதன் நடுவில் தான்ய பீடத்தில் விஷ்வக்ஸேனரை கிழக்கு முகமாகவும், தெற்கில் (விஷ்வக்ஸேனருக்கு) சக்ரத்தையும், வடக்கில் கருடனையும் ஆவாஹனம் செய்து, கருடனுக்கு வெண்பொங்கலும் (முத்கான்னம்), மற்ற தேவதைகளுக்குச் சுத்தான்னமும், அதற்கு எதிரில் கிழக்கு முகமாக காளைகளை நிறுத்தி, ஒரு பிடி புல் கொடுத்து, ஆசார்யன், யஜமானனால் வஸ்த்ர, உத்தரீயங்கள், ஆபரணங்கள் கொடுத்து பூஜித்து தக்ஷிணையைப் பெற்று பிறகு மிஞ்சியால் (கோரைப்புல்லால்) செய்யப்பெற்ற கயிற்றைக் கொண்டு காளைகளை 'ருத்ரமந்யம்' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி நுகத்தடியில் பூட்டவேண்டும். 'த்ரயம்பகம்' எனத் தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி நுகத்தடியைக் கலப்பையில் பூட்டவேண்டும். வைஷ்ணவ மந்த்ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பூமியை மேற்கிலிருந்து (கிழக்காக) மூன்று கோடுகள் விழுமாறு உழவேண்டும்.

बीजाऽऽवापादिकम्

पश्चात् कर्षकमाहूय अलङ्कृत्य सर्वामपि बहुशः कर्षयित्वा, बीजानि च वापयित्वा, सर्वान् व्रीहीन् वापयेत् । उत्तमं षाष्टिकं, प्रियङ्ग्वादीन् मध्यमं, मुद्गसर्षपादीन् अधमम् । अस्मिन् सोममभ्यर्च्य विष्णुसूक्तेनाऽभिमृश्य, "सोमं राजानं", "वैष्णवं" चोक्त्वा, नैर्ऋतादिषु सर्वत्र वापनं कृत्वा, वारुणैर्मन्त्रैः जलसेकं कृत्वा, पश्चाद्रक्षां विधाय, प्राप्तेषु सर्वसस्येषु पश्चिमे पूर्ववद्विष्वक्सेनादीन् समाराध्य, हविर्निवेद्य, गाश्च तत्र समानीय, आनम्य "आगोदाना"दिति गोदान सूक्तेन तानि सस्यानि गो गणेभ्यो निवेदयेत् ।

பீஜாஸ்வாபாதிகம்

பச்சாத் கர்ஷகமாஹூய அலங்க்ருத்ய ஸர்வாமபி பஹுச: கர்ஷயித்வா, பீஜானி ச வாபயித்வா, ஸர்வான் வ்ரீஹீன் வாபயேத். உத்தமம் ஷாஷ்டிகம், ப்ரியங்க்வாதீன் மத்யமம், முத்க ஸர்ஷபாதீன் அதமம். அஸ்மின் ஸோமமப்யர்ச்ய விஷ்ணுஸூக்தேனாபிம்ருச்ய, "ஸோமகும் ராஜாநம்", "வைஷ்ணவம்" சோக்த்வா, நைர்ருதாதிஷு ஸர்வத்ர வாபநம் க்ருத்வா, வாருணைர்மந்த்ரை: ஜலஸேகம் க்ருத்வா, பச்சாத்ரக்ஷாம் விதாய, ப்ராப்தேஷு ஸர்வஸஸ்யேஷு பச்சிமே பூர்வவத்விஷ்வக்ஸேநாதீந் ஸமாராத்ய, ஹவிர்நிவேத்ய, காச்ச தத்ர ஸமாநீய, ஆநம்ய "ஆகோதாநா"திதி கோதாந ஸூக்தேந தாநி ஸஸ்யாநி கோ கணேப்யோ நிவேதயேத் .

விதை விதைத்தல் முதலான

உழுபவரைக் கூப்பிட்டு அவரை அலங்கரித்து[1] அனைத்து இடங்களையும் உழுது, விதைகளைத் தெளித்து, அனைத்து நெல்லையும் விதைத்துவிடவேண்டும். தெளிக்க வேண்டிய விதைகளில் உத்தமமானது ஷாஷ்டிகம்[2] (சம்பா நெல்), ப்ரியங்கு[3] போன்றவைகளைப் பயிரிடுதல் மத்யமம். பச்சைப்பயறு, வெண்கடுகு போன்றவைகளைப் பயிரிடுதல் அதமம். இவைகளில் (மேலே விதைக்கச் சொல்லப்பெற்ற தான்யங்களில்) ஸோமனை ஆவாஹனம் செய்து, அர்ச்சித்து விஷ்ணு ஸூக்தத்தைச் சொல்லி அபிமந்திரித்து "ஸோமகும் ராஜானம்", "வைஷ்ணவம்" எனத்தொடங்கும் இருமந்த்ரங் களையும் சொல்லி நிர்ருதிமூலை முதலான இடங்களிலும் எல்லா இடத்திலும் தெளித்து, வாருண மந்த்ரத்தால் நீர் இறைக்கச் செய்து, பிறகு அதற்கு (வேலி அடைப்பு) பாதுகாப்பு வைத்து (செய்து)விட்டு, பெறப்பட்ட பயிர்களில்

---

1. சந்தனம், குங்குமம் முதலானவைகள் கொடுத்து பூசிக்கொள்ளச் செய்து

2. ஷாஷ்டிகம் - இது ஒரு தான்ய விசேஷம். க்ஷீரான்னம் செய்ய உகந்தது.

3. ப்ரியங்கு - தினை அல்லது சாமை.

மேற்கில் முன்போலவே விஷ்வக்ஸேனர் முதலியோரை நன்கு ஆராதித்து ஹவிர்நிவேதனம் செய்து பசுக்களை அழைத்து வணங்கி 'ஆகோதானா' எனத்தொடங்கும் கோதான ஸூக்தத்தால் அந்த பயிர்களை பசுக்கூட்டத்திற்கு நிவேதனம் செய்யவேண்டும். (சாப்பிடவிட வேண்டும் என்பது இங்கு பொருளாகும்)

बीजाऽवापंविनापि - पदविभागकल्पनम् - पददेवता निरूपणम् - तत्पूजाम् - तत्र उत्तमत्वादिकम् - गर्भालय प्रदेशे पञ्चविंशति सूत्र सन्धौ देवतापूजाविधिपूर्वक पुण्याह विधिश्च

अथवात्वरितः कालयापनभीत्या वा कर्षणं कृत्वा, पलालभाराणि दूर्वातृणानि वा आस्तीर्य, तथैव गोगणेभ्यो निवेदयित्वा, तां भूमिं संशोध्य, समां कृत्वा, प्रागन्तैश्चोत्तरान्तैश्च दशभिस्सूत्रैः एकाशीति-पद-विभागं कृत्वा, तन्मध्ये नवभागं ब्राह्मं, तत्प्राच्यामर्यम्णाष्षड्भागं, तद्दक्षिणे षट्दण्डधरस्य, तथा पश्चिमे षट्पाशभृतः तथा धनदस्योत्तरे षट्पदं, आग्नेय्यां सवितृ सावित्रयोः द्वौ पदौ, तथा नैर्ऋत्यां इन्द्रेन्द्रानुजयोश्च, वायव्ये रुद्ररुद्राजयोश्च, तथा ऐशान्यां अपापवत्सयोश्च, प्रत्येकं द्वौ द्वौ, तद्बहिश्चैशान्यादि ईशं, पर्जन्यं, जयन्तं, महेन्द्रं, आदित्यं, सत्यकं, भृशं, अन्तरिक्षं, अग्निं, पूषणं, वितथं, गृहक्षतं, यमं, गन्धर्वं, भृङ्गराजं, ऋषिं, नैर्ऋतिं, दौवारिकं, सुग्रीवं, पुष्पदन्तं, सरित्पतिं, असुरं, शोषणं, योगं, जवनं, नागं, मुख्यं, भल्लाटं, सोमं, अर्गलं, अदितिं, सूरिदेवं च द्वात्रिंशद्देवताः पृथक् पृथगेव पदाधिपान् अभ्यर्च्य, एतेषां पञ्चचत्वारिंशद्देवानां प्रत्येकं द्विप्रस्थैस्तण्डुलैश्चरुं, पक्त्वा गुलघृत दधियुक्तमुत्तमं, ब्रह्मणोऽर्यमादीनां चतुर्णां सावित्र्याद्यष्टानां मध्यमं, ब्रह्मण एकस्याऽधमं, अन्येषां द्रोणैस्तण्डुलैरेकपात्रे चरुं पक्त्वा, तत्तन्नाम्ना

पूर्वमुदकं पुष्पं पश्चाद्बलिमुदकं दत्वा, पुष्पादीन् संशोध्य, गर्भालय प्रदेशे प्रागन्तैरुत्तरान्तैः पञ्चभिः सूत्रैः षोडशभागं कृत्वा, तत्सूत्रसन्धौ ईशानादि नागं, भूतं, यशं, दुर्गां, घोटमुखीं, धात्रीं, वपुष, राक्षसं, जयं, कृष्णं, सुरुण्डं, शिवं, प्राणं, कपिं, शक्रं, पुरुहूतं, विद्यां, यशसं, भद्रां, वेदभृतं, तापसं, सिन्धुषां, विद्यां, अमितं पाञ्चभौतिकं च एतेषां एकपात्रे द्रोणार्धैस्तण्डुलैः चरुं पक्त्वा, तत्तन्नाम्ना पूर्ववद्बलिं दत्वा, पुण्याहं वाचयेत् ।

பீஜாவாபம்வினாபி - பதவிபாககல்பனம் - பததேவதா நிரூபணம் - தத்பூஜாம் - தத்ர உத்தமத்வாதிகம் - கர்பாலய ப்ரதேசே பஞ்சவிம்சதி ஸூத்ர ஸந்தௌ தேவதா பூஜாவிதிபூர்வக புண்யாஹ விதிச்ச

அதவாத்வரித: காலயாபனபீத்யா வா கர்ஷணம் க்ருத்வா, பலாலபாராணி தூர்வா த்ருணாநி வா ஆஸ்தீர்ய, ததைவ கோகணேப்யோ நிவேதயித்வா, தாம் பூமிம் ஸம்சோத்ய, ஸமாம் க்ருத்வா, ப்ராகந்தைச்சோத்தராந்தைச்ச தசபிஸ்ஸூத்ரை: ஏகாசீதி-பத-விபாகம் க்ருத்வா, தந்மத்யே நவபாகம் ப்ராஹ்மம், தத் ப்ராச்யாமர்யம்ணஷ்ஷட் பாகம், தத்தக்ஷிணே ஷட்தண்டதரஸ்ய, ததா பச்சிமே ஷட்பாசப்ருத: ததா தனதஸ்யோத்தரே ஷட்பதம், ஆக்னேய்யாம் ஸவித்ரு ஸாவித்ரயோ: த்வௌ பதௌ, ததா நைர்ருத்யாம் இந்த்ரேந்த்ராநுஜயோச்ச, வாயவ்யே ருத்ரருத்ராஜயோச்ச, ததா ஐசான்யாம் அபாபவத்ஸயோச்ச, ப்ரத்யேகம் த்வௌ த்வௌ, தத்பஹிச்சைசாந்யாதி ஈசம், பர்ஜந்யம், ஜயந்தம், மஹேந்த்ரம், ஆதித்யம், ஸத்யகம், ப்ருசம், அந்தரிக்ஷம், அக்னிம், பூஷணம், விததம், க்ருஹக்ஷதம், யமம், கந்தர்வம், ப்ருங்கராஜம், ரிஷிம், நைர்ருதிம், தௌவாரிகம், ஸுக்ரீவம், புஷ்பதந்தம், ஸரித்பதிம், அஸுரம், சோஷணம், யோகம், ஜவனம், நாகம், முக்யம், பல்லாடம், ஸோமம், அர்களம், அதிதிம், ஸூரிதேவம் ச த்வாத்ரிம்சத்தேவதா: ப்ருதக் ப்ருதகேவ பதாதிபான் அப்யர்ச்ய, ஏதேஷாம்

பஞ்சசத்வாரிம்சத்தேவாநாம் ப்ரத்யேகம் த்விப்ரஸ்தைஸ்-தண்டுலைச்சரும், பக்த்வா குலக்ருத ததியுக்தமுத்தமம், ப்ரஹ்மணோர்யமாதீனாம் சதுர்ணாம் ஸாவித்ர்யாத்யஷ்டாநாம் மத்யமம், ப்ரஹ்மண ஏகஸ்யாதமம், அந்யேஷாம் த்ரோணைஸ்தண்டுலைரேகபாத்ரே சரும் பக்த்வா, தத்தந்நாம்னா பூர்வமுதகம் புஷ்பம் பச்சாத்பலிமுதகம் தத்வா, புஷ்பாதீன் ஸம்சோத்ய, கர்பாலய ப்ரதேசே ப்ராகந்தைருத்தராந்தை: பஞ்சபி: ஸூத்ரை: ஷோடசபாகம் க்ருத்வா, தத்ஸூத்ரஸந்தெள ஈசானாதி நாகம், பூதம், யசம், துர்காம், கோடமுகீம், தாத்ரீம், வபுஷம், ராக்ஷஸம், ஜயம், க்ருஷ்ணம், ஸுருண்டம், சிவம், ப்ராணம், கபிம், சக்ரம், புருஹூதம், வித்யாம், யசஸம், பத்ராம், வேதப்ருதம், தாபஸம், ஸிந்துஷாம், வித்யாம், அமிதம் பாஞ்சபௌதிகம் ச ஏதேஷாம் ஏகபாத்ரே த்ரோணார்தைஸ்தண்டுலை: சரும் பக்த்வா, தத்தந்நாம்னா பூர்வவத்பலிம் தத்வா, புண்யாஹம் வாசயேத்.

விதை விதைக்காமலும், பதவிபாகம் கல்பித்தலும், பதத்திற்குரிய தேவதைகளை நிர்ணயம் செய்து, அதற்கு உரிய பூஜைகள், அவைகளின் சிறப்பு முதலியன (மற்றும்) கர்பாலய ப்ரதேசத்தில் இருபத்தைந்து பாகம் செய்து, அந்த பாகங்களுக்கான தேவதைகள் மற்றும் அவற்றிற்கான பூஜை விதிகளுடன் கூடிய புண்யாஹவாசன விதியும் :

சீக்கிரமாகச் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தாலோ, மிக அதிக காலதாமதமாகும் என்ற பயத்தாலோ கர்ஷணம், பீஜாவாபம் முதலியன விதிப்படி செய்யாவிடில் கீழ்க்கண்டவாறு பதவிபாகம் செய்து தேவதைகளை ஆவாஹனம் செய்து, பூஜித்து புண்யாஹவாசனம் செய்ய வேண்டும்.

நிலத்தை உழுது வைக்கோல் கட்டு, அருகம்புல், பச்சைப்புல் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றைக் கொண்டுவந்து

முன்போலவே பசுக்கூட்டத்திற்குக் கொடுத்து. தெற்கிலும் கிழக்கிலுமாக பத்து கயிறுகளைக் கொண்டு எண்பத்தொரு பதவிபாகம் செய்து, அதன் நடுவில் உள்ள ஒன்பது பாகம் ப்ராம்மம், அதற்குக் கிழக்கில் ஆறு பாகம் அர்யம்ணம் முதலிய தேவதைகளும், தண்டதரர்களுக்கு அதற்குத் தெற்கில் ஆறு பாகமும், பாசப்ருதர்களுக்கு அவ்வாறே மேற்கில் ஆறு பாகமும், அவ்வாறே தனதனுக்கு வடக்கில் ஆறு பாகமும், அக்னி மூலையில் ஸவித்ரு, ஸாவித்ரி ஆகிய இரு தேவதை களுக்கும் இரண்டிரண்டு பாகமும், அவ்வாறே நிர்ருதி மூலையில் இந்த்ர, இந்த்ரானுஜன் ஆகிய இரு தேவதை களுக்கும், வாயு பாகத்தில் ருத்ர, ருத்ராஜயன் ஆகிய இரு தேவதைகளுக்கும், அவ்வாறே ஈசான பதத்தில் அபம், ஆபவத்ஸம் ஆகிய இரு தேவதைகளுக்கும் ஒவ்வொன்றிற்கும் இரண்டிரண்டு பாகமும், அதற்கு வெளியில் ஈசானம் முதல் ஈசம், பர்ஜன்யம், ஜயந்தம், மஹேந்த்ரம், ஆதித்யம், ஸத்யகம், ப்ருசம், அந்தரிக்ஷம், அக்னிம், பூஷணம், விததம், க்ருஹக்ஷதம், யமம், கந்தர்வம், ப்ருங்கராஜம், ரிஷிம், நைர்ருதிம், தௌவாரிகம், ஸுக்ரீவம், புஷ்பதந்தம், ஸரித்பதிம், அஸுரம், சோஷணம், யோகம், ஜவனம், நாகம், முக்யம், பல்லாடம், ஸோமம், அர்களம், அதிதிம், ஸௌரிதேவம் என்பதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள முப்பத்திரண்டு தேவதைகளுக்கும் தனித்தனி பதங்களில் அர்ச்சித்து, முன்சொன்ன நாற்பத்தைந்து தேவதைகளுக்கும் தனித்தனியாக இரண்டு ப்ரஸ்தமளவு[1] அரிசியை எடுத்துக் கொண்டு அத்துடன் வெல்லமோ, நெய்யோ, தயிரோ சேர்த்து பக்குவம் செய்வது உத்தமம். ப்ரம்மன் அர்யம்ணாதிகளான நான்கு தேவதைகளுக்கும், ஸாவித்ரீ முதலான எட்டு தேவதைகளுக்கும் செய்வது மத்யமம். ப்ரம்மணுக்கு மட்டும் செய்வது அதமம். மற்ற தேவதைகளுக்கு த்ரோணமளவு[2] அரிசியை ஒரே பாத்ரத்தில் பக்குவம் செய்து, முதலில்

---

1. 16 பலம் ஒரு ப்ரஸ்தம். ஒரு பலம் 35 கிராம். 32x35=1120. இரண்டு ப்ரஸ்தம் என்பது 1 கிலோ, 120 கிராம்.

2. த்ரோணம் = 8 கிலோ, 960 கிராம்.

தீர்த்தம், புஷ்பம் பிறகு பலியும் சாதித்து (கொடுத்து) பிறகு யதாஸ்தானம் செய்துவிட்டு, பூஜித்த புஷ்பங்கள் முதலானவைகளை அந்த இடத்தைவிட்டு அகற்றச்செய்து நன்கு சுத்தம் செய்து, கர்பாலயத்தில் (கருவறை) கிழக்கு முதல் வடக்கு வரையாக ஐந்து கயிறுகளைக் கொண்டு பதினாறு பதவிபாகம் செய்து, அந்த கயிறுகள் சேருமிடங்களான இருபத்தைந்து இடங்களிலும் ஈசானம் முதல் நாகம், பூதம், யக்ஷம், துர்காம், கோடமுகீம், தாத்ரீம், வபுஷம், ராக்ஷஸம், ஜயம், க்ருஷ்ணம், ஸுருண்டம், சிவம், ப்ராணம், கபிம், சக்ரம், புருஹூதம், வித்யாம், யசஸம், பத்ராம், வேதப்ருதம், தாபஸம், ஸிந்துஷாம், வித்யாம், அமிதம், பாஞ்சபௌதிகம் என்பதான இருபத்தைந்து தேவதைகளுக்கும் ஒரே பாத்ரத்தில் த்ரோணத்தில் பாதியளவு அரிசியைப் பக்குவம் செய்து, அந்தந்த தேவதைகளின் பெயரைச் சொல்லி முன்போலவே பலி கொடுத்து (சாதித்து) பிறகு புண்யாஹவாசனம் செய்ய வேண்டும்.

अशक्तविषये बालालयं विनापि देवप्रतिष्ठाविधिः

अशक्तश्चैवं शुद्धिं कृत्वा तरुणालयं विना विमानं ध्रुवबेरं कौतुकाद्यं च कृत्वा, प्रतिष्टां कारयेत् ।

॥ इति श्रीवैखानसे मरीचिप्रोक्ते विमानार्चनकल्पे पददेवताबलिविधिर्नाम तृतीयः पटलः ॥

அசக்தவிஷயே பாலாலயம் விநாபி தேவப்ரதிஷ்டாவிதி:

அசக்தச்சைவம் சுத்திம் க்ருத்வா தருணாலயம் விநா விமானம் த்ருவபேரம் கௌதுகாத்யம் ச க்ருத்வா, ப்ரதிஷ்டாம் காரயேத்.

॥ இதி ஸ்ரீவைகானஸே மரீசிப்ரோக்தே விமானார்சனகல்பே பததேவதாபலிவிதிர்நாம த்ருதீய: படல:॥

முடியாதவர்கள் விஷயத்தில், பாலாலயம் இல்லாமலும் பெருமாளை ப்ரதிஷ்டை செய்யும்விதி

பாலாலயம் செய்து ப்ரதிஷ்டை செய்யமுடியாவிடில், தருணாலயம் இல்லாமல், விமானம், த்ருவபேரம், கௌதுகாதி மூர்த்திகள் ஆகியவற்றை முன்சொல்லப்பெற்றதுபோல் சுத்தி செய்து ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு ஸ்ரீவைகானஸத்தில் மரிசீயால் சொல்லப்பட்ட விமானார்ச்சன கல்பத்தில் பததேவதைகள் மற்றும் அந்த தேவதைகளுக்கு பலிசாதிக்கும் விதியைக் கூறுவதாக மூன்றாவது படலம் முற்றும்.

।। अथ चतुर्थः पटलः ।।

अथ प्रथमं तरुणाऽऽलयं वक्ष्ये -

तरुणाऽऽलय देशनिरूपणम् - यत्र मूलाऽऽलयं कुर्यात्, तस्मादैशान्येचैन्द्रसूत्रादुत्तरे, सौम्ये, वायव्ये, त्रिहस्तादि त्रित्रिहस्तान्तं तरुणाऽऽलयं, द्वितीयाऽऽवरेण, तृतीये वा समारभेत् ।

அத சதுர்த: படல:

அத ப்ரதமம் தருணாஸ்ஸலயம் வக்ஷ்யே -

தருணாஸ்ஸலய தேச நிருபணம் - யத்ர மூலாஸ்ஸலயம் குர்யாத், தஸ்மாதைசாந்யேசைந்த்ரஸூத்ராதுத்தரே, ஸௌம்யே, வாயவ்யே, த்ரிஹஸ்தாதி த்ரித்ரிஹஸ்தாந்தம் தருணாஸ்ஸலயம், த்விதீயாஸ்ஸவரேண, த்ருதீயே வா ஸமாரபேத்.

நான்காவது படலம்

முதலில் தருணாலயத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறேன் -

தருணாஸ்ஸலயத்திற்கான இடத்தைக் குறிப்பிடல் - எங்கு கருவறையானது செய்யப்பட்டுள்ளதோ, அதற்கு ஈசான பாகத்தில், இந்திரஸூத்ரத்திற்கு வடக்கில் அல்லது வாயு பாகத்தில் (அதாவது வடமேற்கில்) மூன்று கையளவு (மூன்று அடி) அல்லது ஒன்பது கையளவுள்ளதாக முதல் அல்லது இரண்டாவது ஆவரணத்திலோ அல்லது மூன்றாவது ஆவரணத்திலோ தருணாஸ்ஸலயம் எழுப்பவேண்டும்.

तरुणाऽऽलय निर्माणविधिः -

भित्तिमूलविशालं मात्राङ्गुलेन द्वितालं, त्रितालं चतुस्तालं वा तदवशेषं नालीग्रहविशालं, समं त्रिपादं, अर्धं वा मुखमण्टपं यथा मूलाऽऽलयद्वारं तथा तरुणाऽऽलये मृण्मयलेपोपरिष्ठात् तृणाऽऽच्छन्नं लोष्टाऽऽच्छन्नं वा कृत्वा, अत्रानुक्तं सर्वं द्वितीय तरुणाऽऽलयस्योक्त विधिना कारयेत् । नैव शिलेष्टकादिभिः, तन्मध्ये द्विवेदिसहितं अर्चापीठं च कृत्वा, पश्चात् बालबेरं कारयेत् ।

தருணாஸ்ஸலய நிர்மாணவிதி: -

பித்திமூலவிசாலம் மாத்ராங்குலேன த்விதாலம், த்ரிதாலம், சதுஸ்தாலம் வா ததவசேஷம் நாலீக்ரஹவிசாலம், ஸமம் த்ரிபாதம், அர்தம் வா முகமண்டபம் யதா மூலாஸ்ஸலயத்வாரம் ததா தருணாஸ்ஸலயே ம்ருண்மயலேபோபரிஷ்டாத் த்ருணாஸ்ஸச்சன்னம் லோஷ்டாஸ்ஸச்சன்னம் வா க்ருத்வா, அத்ரானுக்தம் ஸர்வம் த்விதீய தருணாஸ்ஸலயஸ்யோக்த விதினா காரயேத். நைவ சிலேஷ்டகாதிபி:, தன்மத்யே த்விவேதி ஸஹிதம் அர்ச்சாபீடம் ச க்ருத்வா, பச்சாத் பாலபேரம் காரயேத்.

தருணாஸ்ஸலயம் அமைக்கும்முறை

சுவற்றின் மூல அளவு மாத்ராங்குலத்திற்கு இரண்டு, மூன்று, நான்கு தால அளவை உடையதாகவோ, அதன் மீதமுள்ளது நாளீக்ரஹ விசால அளவோ அல்லது அதற்கு சமமோ, மூன்றில் ஒரு பங்கோ, பாதியளவோ இருக்குமாறு அமைத்து, அதன் முன்மண்டபமானது பழைய சன்னிதி வாயிற்படி அளவு எப்படியோ, அப்படியே தருணாலயத்தின் வாயிற்படியின் அளவும் இருக்குமாறு அமைத்து, மண்பூசிய சுவற்றிற்கு மேல் புல்வேய்ந்ததாகவோ, ஓடு வேய்ந்ததாகவோ

।। अथ चतुर्थः पटलः ।।

अथ प्रथमं तरुणाऽऽलयं वक्ष्ये -

तरुणाऽऽलय देशनिरूपणम् - यत्र मूलाऽऽलयं कुर्यात्, तस्मादैशान्येचैन्द्रसूत्राद्युत्तरे, सौम्ये, वायव्ये, त्रिहस्तादि त्रित्रिहस्तान्तं तरुणाऽऽलयं, द्वितीयाऽऽवरेण, तृतीये वा समारभेत् ।

அத சதுர்த: படல:

அத ப்ரதமம் தருணாஸ்ஸலயம் வக்ஷ்யே -

தருணாஸ்ஸலய தேச நிரூபணம் - யத்ர மூலாஸ்ஸலயம் குர்யாத். தஸ்மாதைசாந்யேசைந்த்ரஸூத்ராதுத்தரே. ஸௌம்யே. வாயவ்யே, த்ரிஹஸ்தாதி த்ரித்ரிஹஸ்தாந்தம் தருணாஸ்ஸலயம். த்விதீயாஸ்ஸவரேண. த்ருதீயே வா ஸமாரபேத்.

நான்காவது படலம்

முதலில் தருணாலயத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறேன் -

தருணாஸ்ஸலயத்திற்கான இடத்தைக் குறிப்பிடல் - எங்கு கருவறையானது செய்யப்பட்டுள்ளதோ, அதற்கு ஈசான பாகத்தில், இந்திரஸூத்ரத்திற்கு வடக்கில் அல்லது வாயு பாகத்தில் (அதாவது வடமேற்கில்) மூன்று கையளவு (மூன்று அடி) அல்லது ஒன்பது கையளவுள்ளதாக முதல் அல்லது இரண்டாவது ஆவரணத்திலோ அல்லது மூன்றாவது ஆவரணத்திலோ தருணாஸ்ஸலயம் எழுப்பவேண்டும்.

तरुणाऽऽलय निर्माणविधिः -

भित्तिमूलविशालं मात्राङ्गुलेन द्वितालं, त्रितालं चतुस्तालं वा तदवशेषं नालीग्रहविशालं, समं त्रिपादं, अर्धं वा मुखमण्टपं यथा मूलाऽऽलयद्वारं तथा तरुणाऽऽलये मृण्मयलेपोपरिष्ठात् तृणाऽऽच्छन्नं लोष्टाऽऽच्छन्नं वा कृत्वा, अत्रानुक्तं सर्वं द्वितीय तरुणाऽऽलयस्योक्त विधिना कारयेत् । नैव शिलेष्टकादिभिः, तन्मध्ये द्विवेदिसहितं अर्चापीठं च कृत्वा, पश्चात् बालबेरं कारयेत् ।

தருணாஸ்ஸலய நிர்மாணவிதி: -

பித்திமூலவிசாலம் மாத்ராங்குலேன த்விதாலம், த்ரிதாலம், சதுஸ்தாலம் வா ததவசேஷம் நாலீக்ரஹவிசாலம், ஸமம் த்ரிபாதம், அர்தம் வா முகமண்டபம் யதா மூலாஸ்ஸலயத்வாரம் ததா தருணாஸ்ஸலயே ம்ருண்மயலேபோபரிஷ்டாத் த்ருணாஸ்ஸச்சன்னம் லோஷ்டாஸ்ஸச்சன்னம் வா க்ருத்வா, அத்ராநுக்தம் ஸர்வம் த்விதீய தருணாஸ்ஸலயஸ்யோக்த விதினா காரயேத். நைவ சிலேஷ்டகாதிபி:, தன்மத்யே த்விவேதி ஸஹிதம் அர்ச்சாபீடம் ச க்ருத்வா, பச்சாத் பாலபேரம் காரயேத்.

தருணாஸ்ஸலயம் அமைக்கும்முறை

சுவற்றின் மூல அளவு மாத்ராங்குலத்திற்கு இரண்டு, மூன்று, நான்கு தால அளவை உடையதாகவோ, அதன் மீதமுள்ளது நாளீக்ரஹ விசால அளவோ அல்லது அதற்கு சமமோ, மூன்றில் ஒரு பங்கோ, பாதியளவோ இருக்குமாறு அமைத்து, அதன் முன்மண்டபமானது பழைய சன்னிதி வாயிற்படி அளவு எப்படியோ, அப்படியே தருணாலயத்தின் வாயிற்படியின் அளவும் இருக்குமாறு அமைத்து, மண்பூசிய சுவற்றிற்கு மேல் புல்வேய்ந்ததாகவோ, ஓடு வேய்ந்ததாகவோ

செய்யவேண்டும். இங்கு சொல்லப்படாதது அனைத்தும் இரண்டாவது தருணாலயத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள விதிப்படி செய்யவேண்டும். கற்கட்டடம் அமைத்தல் கூடாது. அதன் நடுவில் இரண்டு வேதிகையுடன் அர்ச்சாபீடத்தையும் அமைத்து பிறகு மரத்திலான பேரத்தை அமைக்கவேண்டும்.

बालबेर-द्रव्य बेराऽधिवासादि निरूपणानुपूर्वं यागशालादि विधिः

खादिराऽसन चम्पकाऽर्जुन पनस वकुल मधूकाऽश्वत्थ बिल्वशमीमन्यतमं विधिनाऽऽहृत्य, शोषयित्वा त्वचं व्यपोह्य, मानांगुलेन सप्तांगुलं, नवांगुलं, एकादशांगुलं, त्रयोदशांगुलं वा, देवीभ्यां सहितं रहितं वा देवं सलक्षणं, स्थितं, आसीनं वा कृत्वा, स्थापनदिवसात्पूर्वं विधिना अंकुरानर्पयित्वा, अक्ष्युण्मेषणं कृत्वा, अधिवास्य, बालालयाऽभिमुखे, दक्षिणे वा यागशालां कृत्वा, तोरणाद्यैरलंकृत्य तन्मध्ये शय्यावेदिं द्विहस्तायत विस्तारां, तत्तुरीयोत्सेधां, तत्प्राच्यां सभ्याग्निकुण्डं, तत्प्राच्यां ऐशान्यां वा स्नानवेदिं च कुर्यात् । पञ्चाग्नीन् कल्पयेदित्येके ।

பாலபேர-த்ரவ்ய பேராऽதிவாஸாதி நிரூபணானுபூர்வம் யாகசாலாதி விதி:

காதிராऽஸன சம்பகாऽர்ஜுன பனஸ வகுள மதூகாऽச்வத்த பில்வசமீமன்யதமம் விதிநாऽऽஹ்ருத்ய, சோஷயித்வா த்வசம் வ்யபோஹ்ய, மானாங்குலேன ஸப்தாங்குலம், நவாங்குலம், ஏகாதசாகுலம், த்ரயோதசாகுலம் வா, தேவீப்யாம் ஸஹிதம் ரஹிதம் வா தேவம் ஸலக்ஷணம், ஸ்திதம், ஆஸீனம் வா க்ருத்வா, ஸ்தாபனதிவஸாத் பூர்வம் விதினா அங்குரானர்பயித்வா, அக்ஷ்யுண்மேஷணம் க்ருத்வா, அதிவாஸ்ய, பாலாலயாऽபிமுகே, தக்ஷிணே வா யாகசாலாம் க்ருத்வா, தோரணாத்யைரலங்க்ருத்ய தன்மத்யே சய்யாவேதிம் த்விஹஸ்தாயத விஸ்தாராம், தத்துரீயோத்ஸேதாம்,

தத்ப்ராச்யாம் ஸப்யாக்னிகுண்டம், தத்ப்ராச்யாம் ஐசாந்யாம் வா ஸ்நானவேதிம் ச குர்யாத். பஞ்சாக்னீன் கல்பயேதித்யேகே

பாலாலயத்திற்கான பேரங்களின் த்ரவ்யங்கள், பேரங்களின் அதிவாஸங்கள் மற்றும் யாகசாலை அமைப்பது ஆகியவைகளின் விதிமுறைகள்.

கருவேல, பின்ன, செண்பக, மருத, பலா, மகிழ, அதிமதுர, அத்தி, வில்வ, வன்னி ஆகிய மரங்களில் ஏதேனும் ஒன்றை ஆகம விதிப்படி கொண்டுவந்து உலரச்செய்து, மரப்பட்டையை நீக்கி, அங்குல அளவில் ஏழு, ஒன்பது, பதினொன்று, பதிமூன்று அங்குல அளவுகளில் ஏதேனும் ஒரு அளவு கொண்டு பெருமாளை ஸ்ரீதேவி, பூமிதேவியுடனோ அல்லது தேவிகள் இல்லாமலோ, லக்ஷணமாக நின்றுகொண்டோ, அமர்ந்திருக்குமாறோ செய்து, ஸ்தாபிப்பதற்கு முன்தினம் விதிப்படி அங்குரார்பணம் செய்து, பிம்பத்திற்கு கண் திறந்து, அதிவாஸங்களைச் செய்து, பாலாலயத்திற்கு எதிர்புறமோ (பாலாலயம் செய்து பெருமாளை எழுந்தருளச் செய்வதற்காகத் தயார் செய்யப்பட்டுள்ள கோயிலுக்கு எதிரிலோ) தெற்கிலோ யாக சாலையை அமைத்து, தோரணங்களால் அலங்கரித்து அதன் நடுவில் சயன வேதிகை இரண்டு ஹஸ்தாயதமுள்ளதாக அமைத்து, அதற்கு இரண்டு ஹஸ்தாயதம் கிழக்கு திசையில் தள்ளி ஸப்யாக்னி குண்டமும், அதற்குக் கிழக்கிலோ, வடகிழக்கிலோ ஸ்நாந வேதிகையையும் அமைக்கவேண்டும். மேலும் பஞ்சாக்னியும் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது சிலர் அபிப்ராயம்.

बालालयप्रतिष्ठाविधिः

बालालयस्योत्तरे वैखानस सूत्रोक्तविधिना वास्तुहोमं हुत्वा, पर्यग्नि पञ्चगव्याभ्यां शोधयित्वा पुण्याहं वाचयेत् । सभ्याग्निकुण्डे आघारं हुत्वा आलयाभिमुखे देवं संस्थाप्य, अभिमुखे कुम्भं

द्रोणद्वयपूर्णं, खण्डस्फुटितकालरहितं, त्रिगुणेनैकेन वा सूत्रेण, वैष्णवमन्त्रमुच्चार्य प्रदक्षिणमावेष्ट्य "शुचिवो हव्य" इति प्रक्षाल्य, "धारासु सप्त" स्वित्यपामुत्पवनं कृत्वा, कुम्भं जलेन "नमस्सुलो"-मीत्यापूर्य, "इदमापश्शिवा" इति अपोऽभिमन्त्र्य, चन्दनोशीराद्यैः वासयित्वा, वस्त्रयुग्मेनाऽऽवेष्ट्य, सौवर्णान्यष्टमङ्गल पञ्चायुधवर्णचिह्नानि, नवरत्नकुशकूर्चांश्च, पृथक्, पृथक् विष्णु गायत्र्या क्षिप्त्वा, धान्यपीठे कुम्भं सपिधानं सन्यस्य, आचार्यश्चोत्तराभिमुखो भूत्वा, ब्राह्ममासनमास्थाय, प्रतिष्टोक्तक्रमेण ध्यायन् कुम्भे समावाह्य, पश्चाच्छकुन सूक्तं समुच्चार्य कुम्भं बिम्बं च समादाय, स्नानश्वभ्रे प्रतिष्टाप्य, चतुर्दश कलशैः संस्नाप्य, वस्त्रोत्तरीयाद्यैः विभूष्य, अष्टोपचारैरभ्यर्च्य, शय्यावेद्यां धान्योपरि पञ्चशयनानि, वासांसि वा आस्तीर्य, तस्यां देवं कुम्भं च निवेश्य पुण्याहान्ते सौवर्णं तान्तवं वा प्रतिसरं, "स्वस्तिदा विशस्पतिः" इति बद्ध्वा, "यद्वैष्णव"मिति देवं शयने शाययेत्, उत्तराच्छादनं कृत्वा, अग्निं समुज्वाल्य वैष्णवं हुत्वा, हौत्रं प्रशंस्य, आवाहन जुष्टाकार स्वाहाकारान् कृत्वा, वैष्णवं, विष्णुसूक्तं, पुरुषसूक्तं, श्रीसूक्तं, महीसूक्तं च सर्वदेवत्यं च हुत्वा, अग्निमानम्य रात्रिशेषं व्यपोह्य, आचार्यः प्रभाते स्नात्वा, आगारं प्रविश्य आचम्य, देवमुत्थाप्य, अष्टोपचारैरभ्यर्च्य प्रणमेत् । यजमान आचार्यादिभ्यो दक्षिणां दद्यात् । मूहूर्ते समनुप्राप्ते स्थापकादेवमादयाचार्यः शिरसा कुम्भं धारयन् अग्रतो गच्छेत् । सर्ववाद्यसमायुक्तं, स्तोत्रनृत्तगेययुक्तं, शीघ्रं विनोदे कारयेदिति केचित् । शकुनसूक्तं समुच्चार्य, तोयधारापुरस्सरं प्रदक्षिणं कृत्वा, अभ्यन्तरं प्रविश्य, शुभे चरराशौ, "प्रतद्विष्णु"रिति देवं संस्थाप्य, विष्णुसूक्तं पुरुषसूक्तं जप्त्वा, देवपादौ स्पृशन्, "भूर्भुवस्सुव"रिति बिम्बस्य मूर्ध्नि, नाभौ

पादयोश्च क्रमेण विन्यस्य, यकारं पादयोरन्तरेपीठे न्यस्य, अकारं हृदये न्यस्य, तं प्रणवैर्वेष्टयित्वा, कुम्भस्थां शक्तिं "इदं विष्णु"रिति मन्त्रेण कूर्चेनाऽऽदाय, "आयातु भगवा"निति बिम्बस्य मूर्ध्नि "विष्णुमावाहयामि" इति संस्राव्य, आवाहयेत् । दक्षिणे श्रियं, वामे "हरिणी"मित्यावाह्य । पीठान्ते प्रागादि सुभद्राद्यावरणात्रयदेवानावाह्य आसनाद्युपचारैरभ्यर्च्य, पुण्याहं वाचयित्वा, दक्षिणे ब्रह्माणं, उत्तरे मार्कण्डेयं, वामे शङ्करं, पद्भापितरं, द्वारेषु धात्रादि द्वारदेवान् द्वारपालान् विष्वक्सेन गरुड श्रीभूतादि महाभूतान्तान् परिषद्देवान् नव भेदेषु एक मार्गेणाऽऽवाहयेत् । पायसं शुद्धान्नं प्रभूतं वा निवेदयेत् । अन्यत्राऽऽवाहन विसर्जनं च हित्वा नित्यार्चन विधानेन नित्यं सम्यगर्चयेत् ।

।। इति श्रीवैखानसे मरीचिप्रोक्ते विमानार्चनकल्पे
बालाऽऽलयप्रतिष्ठाविधिर्नाम चतुर्थः पटलः ।।

பாலாssலயப்ரதிஷ்டாவிதி:

பாலாலயஸ்யோத்தரே வைகானஸ ஸூத்ரோக்தவிதினா வாஸ்துஹோமம் ஹுத்வா, பர்யக்னி பஞ்சகவ்யாப்யாம் சோதயித்வா புண்யாஹம் வாசயேத். ஸப்யாக்நிகுண்டே ச ஆகாரம் ஹுத்வா ஆலயாபிமுகே தேவம் ஸம்ஸ்தாப்ய, அபிமுகே கும்பம் த்ரோணத்வயபூர்ணம். கண்டஸ்புடிதகால-ரஹிதம், த்ரிகுணேனைகேன வா ஸூத்ரேண. வைஷ்ணவமந்த்ரமுச்சார்ய ப்ரதக்ஷிணமாவேஷ்ட்ய "சுசீவோ ஹவ்ய" இதி ப்ரக்ஷாள்ய, "தாராஸு ஸப்த" ஸ்வித்யபாமுத்-பவனம் க்ருத்வா, கும்பம் ஜலேன 'நமஸ்ஸுலோ'-மீத்யாபூர்ய, "இதமாபச்சிவா" இதி அபோSபிமந்த்ர்ய, சந்தனோசீராத்யை: வாஸயித்வா, வஸ்த்ரயுக்மேநாssவேஷ்ட்ய, ஸௌவர்ணாந் யஷ்டமங்கல பஞ்சாயுதவர்ணசின்னானி, நவரத்நகுசகூர்ச்சாம்ச, ப்ருதக், ப்ருதக் விஷ்ணு காயத்ர்யா க்ஷிப்த்வா, தாந்யபீடே கும்பம் ஸபிதானம் ஸந்யஸ்ய,

ஆசார்யச்சோத்தராபிமுகோ பூத்வா, ப்ராஹ்மமாஸனமாஸ்தாய. ப்ரதிஷ்டோக்தக்ரமேண த்யாயந் கும்பே ஸமாவாஹ்ய பச்சாச்சகுன ஸூக்தம் ஸமுச்சார்ய கும்பம் பிம்பம் ச ஸமாதாய, ஸ்நாநச்வப்ரே ப்ரதிஷ்டாப்ய, சதுர்தச கலசை: ஸம்ஸ்நாப்ய. வஸ்த்ரோத்தரீயாத்யை: விபூஷ்ய, அஷ்டோபசாரைரப்யர்ச்ய, சய்யாவேத்யாம் தான்யோபரி பஞ்சசயனானி. வாஸாம்ஸி வா ஆஸ்தீர்ய, தஸ்யாம் தேவம் கும்பம் ச நிவேச்ய புண்யாஹாந்தே ஸௌவர்ணம் தாந்தவம் வா ப்ரதிஸரம், 'ஸ்வஸ்திதா விசஸ்பதி:' இதி பத்வா. 'யத்வைஷ்ணவ'மிதி தேவம் சயநே சாயயேத். உத்தராச்சாதநம் க்ருத்வா, அக்நிம் ஸமுஜ்வால்ய வைஷ்ணவம் ஹுத்வா. ஹௌத்ரம் ப்ரசம்ஸ்ய, ஆவாஹன ஜுஷ்டாகார ஸ்வாஹாகாரான் க்ருத்வா, வைஷ்ணவம், விஷ்ணுஸூக்தம், புருஷஸூக்தம், ஸ்ரீஸூக்தம், மஹீஸூக்தம் ச ஸர்வதேவத்யம் ச ஹுத்வா, அக்னிமானம்ய ராத்ரிசேஷம் வ்யபோஹ்ய. ஆசார்ய: ப்ரபாதே ஸ்நாத்வா, ஆகாரம் ப்ரவிச்ய ஆசம்ய. தேவமுத்தாப்ய, அஷ்டோபசாரைரப்யர்ச்ய ப்ரணமேத். யஜமான ஆசார்யாதிப்யோ தக்ஷிணாம் தத்யாத். முஹூர்தே ஸமனுப்ராப்தே ஸ்தாபகாதேவமாதயாசார்ய: சிரஸா கும்பம் தாரயன் அக்ரதோ கச்சேத். ஸர்வவாத்யஸமாயுக்தம், ஸ்தோத்ர ந்ருத்தகேயயுக்தம். சீக்ரம் விநோதே காரயேதிதி கேசித். சகுனஸூக்தம் ஸமுச்சார்ய, தோயதாராபுரஸ்ஸரம் ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா, அப்யந்தரம் ப்ரவிச்ய, சுபே சராரௌ, 'ப்ரதத்விஷ்ணு'ரிதி தேவம் ஸம்ஸ்தாப்ய, விஷ்ணுஸூக்தம் புருஷஸூக்தம் ஜபத்வா, தேவபாதௌ ஸ்ப்ருசன், 'பூர்புவஸ்ஸுவ'ரிதி பிம்பஸ்ய மூர்த்நி, நாபௌ பாதயோச்ச க்ரமேண விந்யஸ்ய, யகாரம் பாதயோரந்தரேபீடே ந்யஸ்ய, அகாரம் ஹ்ருதயே ந்யஸ்ய, தம் ப்ரணவைர்வேஷ்டயித்வா, கும்பஸ்தாம் சக்திம் 'இதம் விஷ்ணு'ரிதி மந்த்ரேண கூர்சேநாऽऽதாய. 'ஆயாது பகவா'நிதி பிம்பஸ்ய மூர்த்னி 'விஷ்ணுமாவாஹயாமி' இதி ஸம்ஸ்ராவ்ய, ஆவாஹயேத். தக்ஷிணே ச்ரியம், வாமே 'ஹரிணீ'மித்யாவாஹ்ய. பீடாந்தே ப்ராகாதி ஸுபத்ராத்யாவரணாஸ்ரய தேவாநாவாஹ்ய ஆஸநாத்யுபசாரைரப்யர்ச்ய, புண்யாஹம் வாசயித்வா,

தக்ஷிணே ப்ரம்மாணம். உத்தரே மார்க்கண்டேயம், வாமே சங்கரம், பத்மாபிதரம், த்வாரேஷு தாத்ராதி த்வாரதேவான் த்வாரபாலான் விஷ்வக்ஸேந கருட ஸ்ரீபூதாதி மஹாபூதாந்தான் பரிஷத்தேவான் நவ பேதேஷு ஏக மார்கேணாऽऽவாஹயேத். பாயஸம் சுத்தான்னம் ப்ரபூதம் வா நிவேதயேத். அந்யத்ராऽऽவாஹந விஸர்ஜனம் ச ஹித்வா நித்யார்சன விதானேன நித்யம் ஸம்யகர்ச்சயேத்.

॥ இதி ஸ்ரீவைகானஸே மரீசி ப்ரோக்தே விமானார்ச்சன கல்பே பாலாலய ப்ரதிஷ்டாவிதிர்நாம சதுர்த்த: படல: ॥

பாலாऽऽலய ப்ரதிஷ்டை செய்யும்முறை

பாலாலயத்திற்கு[1] வடக்கில் வைகானஸ ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள விதிமுறைப்படி வாஸ்து ஹோமம் செய்து, பர்யக்னிகரணம்[2] செய்து, பஞ்சகவ்யத்தினால் சுத்தம்செய்து, புண்யாஹவாசனம் செய்யவேண்டும். ஸப்யாக்னி குண்டத்திலும் ஆகாரம்[3] செய்து ஆலயத்தை நோக்கித் திருமுகமண்டலமானது இருக்குமாறு பெருமாளை எழுந்தருளச்செய்து, அதனை (பெருமாளை) நோக்கி இருக்குமாறு இரண்டு த்ரோணமளவு[4] அரிசியைப் பரப்பி, கும்பத்திற்குக் கழுத்தில் எந்தவித இடையூறுமில்லாமல் மூன்று நூலினாலோ, ஒரு நூலினாலோ வைஷ்ணவ மந்த்ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு, பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றி, 'சுசீவோஹவ்ய' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி சுத்தம் செய்து, 'தாராஸு ஸப்த' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, ஜலத்தைச் சுத்தம் செய்து, 'நமஸ்துலோமீ' எனத்தொடங்கும்

---

1 ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்யும் பொருட்டு முதலில் தனியாக சிறிய கோயில் ஒன்றை எழுப்புவர் அதற்கு பால ஆலயம் என்று பெயர்.

2. வாஸ்து ஹோமம் செய்து, சுளுந்து கட்டி, அதனை ஹோமங்களில் கொளுத்தி எல்லா இடங்களுக்கும் (சுளுந்தை) இழுத்துச் செல்லவேண்டும். இதற்குத்தான் பர்யக்னிகரணம் என்று பெயர்.

3. அக்னி ப்ரதிஷ்டை செய்வதற்கே 'ஆகாரம்' என்று பெயர்.

4. இரண்டு த்ரோணம் - 17 கிலோ 920 கிராம்.

மந்த்ரத்தைச் சொல்லி கும்பத்தில் ஜலத்தை நிரப்பி, "இதமாபச்சிவா" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி ஜலத்தை அபிமந்த்ரித்து சந்தனம், பச்சைக்கற்பூரம் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களைச் சேர்த்து, இரண்டு வஸ்த்ரத்தால் கும்பத்தைச் சுற்றி கட்டி, தங்கங்கள், அஷ்டமங்களம், பஞ்சாயுதங்கள் ஆகிய சின்னங்கள், தர்பையாலான கூர்ச்சங்களையும் தனித்தனியே விஷ்ணு காயத்ரியைச் சொல்லி கும்பத்தில் சேர்த்து, தான்ய பீடத்தில் (முன்னர் பரப்பி வைக்கப்பெற்றுள்ள அரிசியில்) எழுந்தருளச்செய்து, ஆசார்யன் வடக்கு முகமாகத் திரும்பிக்கொண்டு, ப்ரம்மாஸனத்தில் எழுந்தருளி ப்ரதிஷ்டையில் சொல்லியுள்ள முறைப்படி த்யானித்து கும்பத்தில் நன்கு ஆவாஹனம்செய்து, பிறகு சகுன ஸூக்தத்தைச் சொல்லி கும்பத்தையும், பிம்பத்தையும் கொண்டுவந்து, ஸ்நான பீடத்தில் எழுந்தருளச் செய்து பதினான்கு கலசங்கள் வைத்து பூஜித்து, அவற்றைக் கொண்டு பிம்பத்தை நன்கு நீராட்டுவித்து, பிம்பத்திற்கு வஸ்த்ரம், உத்தரீயம், ஆபரணம் ஆகியவைகளால் நன்கு அலங்கரித்து, எட்டு உபசாரங்களால் பகவானை அர்ச்சித்து, சயன வேதிகையில் தான்யத்திற்குமேல் பஞ்ச சயனங்களையோ, துணியையோ விரித்துவைத்து அதில் பெருமாளையும், கும்பத்தையும் எழுந்தருளச் செய்து, புண்யாஹவாசனம் செய்து முடிந்தவுடன் தங்கத்தாலோ நூலினாலோ ஆன ப்ரதிஸரம் தயார் செய்து, ஸ்வஸ்திதா விசஸ்பதி: எனத் தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி கட்டி 'யத்வைஷ்ணவகும்' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லிப் பெருமாளைப் படுக்கையில் படுக்கவைத்து, மேலே போர்வையைப் போர்த்தி, அக்னியை நன்கு ஜ்வலிக்கச் செய்து வைஷ்ணவ மந்த்ரத்தைச் சொல்லி ஹோமம் செய்து, ஹௌத்ர ப்ரசம்ஸனம் செய்து, ஆவாஹனம் ஜுஷ்டாகாரம், ஸ்வாஹாகாரம் ஆகியவைகளைச் செய்து, வைஷ்ணவம், விஷ்ணுஸூக்தம், புருஷ ஸூக்தம், ஸ்ரீஸூக்தம், மஹீஸூக்தம், ஸர்வதேவத்யம் ஆகிய மந்த்ரங்களைச் சொல்லி ஹோமம் செய்து நிறுத்திவிட்டு, இரவு முடிந்த பிறகு, ஆசார்யன் காலையில் தீர்த்தாமாடி, யாகசாலைக்குச் சென்று

ஆசமனம் செய்து, பெருமாளை சயனத்திலிருந்து எழுப்பி, எட்டு உபசாரங்கள் ஸமர்ப்பித்து நமஸ்கரிக்கவேண்டும். யஜமானனானவன் ஆசார்யன் முதலானோருக்குத் தக்ஷிணையைக் கொடுத்து. முஹூர்த்தமானது வந்தவுடன் பக்தர்கள், யஜமானர்கள் ஆகியோருடன்கூட அனைத்து வாத்யங்களும் முழங்க ஆசார்யன் கும்பத்தைத் தலையில் எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டு சீக்கரமாகச் சென்று ப்ரதிஷ்டையைச் செய்யவேண்டும் என்பது சிலர் கருத்து. சகுன ஸூக்தத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு கும்பத்திற்கு முன்பு ஜலம் சேர்த்துக்கொண்டே (ப்ரோக்ஷித்து) செல்ல அதனைத் தொடர்ந்து கோயிலை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, கோயிலுக்குள் சென்று, நல்ல சர ராசியில் "ப்ரதத்விஷ்ணு:" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி பெருமாளை ஸ்தாபித்து (பிரதிஷ்டை) செய்து விஷ்ணு ஸூக்தம், புருஷ ஸூக்தம் ஆகியவைகளை ஜபித்து, பெருமாளின் கால்களைத் தொட்டு "பூர்புவஸ்ஸுவ:" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, பிம்பத்தினுடைய தலை, நாபி, பாதம் ஆகிய இடங்களில் முறையே நன்கு ந்யாஸம் செய்து, 'யகாரத்தை' திருவடிகளின் இடையில் ந்யாஸித்துப் பெருமாளை ப்ரணவத்தால் சுற்றி, கும்பத்தில் உள்ள சக்தியை 'இதம் விஷ்ணு:' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி கூர்ச்சத்தால் எடுத்து, "ஆயாது பகவான்" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி 'விஷ்ணும் ஆவாஹயாமி" என்று கூர்ச்சத்திலிருக்கும் ஜலம் பிம்பத்தினுடைய தலையில் விழுமாறு ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும். பெருமாளுக்குத் தெற்கு பாகத்தில் ஸ்ரீதேவியையும் வடக்குப் பாகத்தில் பூதேவியையும் ஆவாஹனம் செய்து, பீடத்தில் கிழக்கு முதல் ஸுபத்ரன் முதலான மூன்று (சுற்று) ஆவரண தேவதைகளையும் ஆவாஹனம் செய்து, ஆஸனம் உபசாரங்கள் முதலியவைகள் ஸமர்ப்பித்து, புண்யாஹவாசனம் செய்து, தெற்கில் ப்ரம்மனையும், வடக்கில் மார்க்கண்டே யரையும், சங்கரனையும், பத்மா பித்ருக்களையும், த்வாரங்களில் தாதாரம் முதலான த்வார தேவதைகளையும், த்வாரபாலகர் களையும், விஷ்வக்ஸேனர், கருடன், ஸ்ரீபூதம் முதல் மஹாபூதம் வரையிலான பரிவார தேவதைகளையும், ஒன்பது

விதமான ப்ரதிஷ்டை முறைகளில் ஏதேனும் ஒன்றின் அடிப்படையில் ப்ரதிஷ்டை செய்து, பாயசம், சுத்தான்னம் இவைகளை முடியுமளவோ அல்லது அதிகமாகவோ நிவேதனம் செய்யவேண்டும். மற்ற இடங்களில் ஆவாஹனங்களை முடித்து விமோசனமில்லாமல் நித்யார்ச்சன விதிப்படி தினமும் நன்கு பூஜிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு ஸ்ரீவைகானஸத்தில் மரீசியால் சொல்லப்பட்ட விமானார்ச்சன கல்பத்தில் பாலாலய ப்ரதிஷ்டாவிதி என்பதாக நான்காவது படலம் முற்றும்.

।। अथ पञ्चमः पटलः ।।

अथ नवषट्पञ्चमूर्ति तरुणाऽऽलय विशेषं वक्ष्ये -

नवमूर्तिबालाऽऽलय विधिः

पूर्वोक्ते देशे तस्य प्राकारान्नातिक्रम्य नवहस्तायत विस्तारं तरुणाऽऽलयं कृत्वा, तस्मिन्नेकाशीति विभागं कृत्वा, तन्मध्ये नवभागं गर्भागारं, तद्बहिः षोडश भागमभ्यन्तर भित्तिः, तद्बहिः चतुर्विंशतिभागमलिन्दं, तद्बहिः द्वात्रिंशद्भागं बाह्यभित्तिः, तद्भित्तौ (चतुर्दिक्षु) चतुर्द्वारयुतमेकद्वारयुतं, अन्यासु जालकं वा समं त्रिपादमर्धं वा मुखमण्डपं गर्भागारं सप्तसप्त विभागं कृत्वा ब्राह्मे विष्णुमूर्तिं, तत्पश्चिमे मानुषभागे तृतीय तले कौतुकस्य, द्वितालोच्छ्रयं पीठं कृत्वा, अलिन्दे द्वार दक्षिणे पुरुषमूर्त्तिं प्राङ्मुखं, अलिन्द्रे दक्षिणाऽभिमुख सत्यं, तथा पश्चिमे पश्चिमाभिमुखमच्युत उत्तरेचोत्तराभिमुखमनिरुद्धं, तदलिन्द्रे अनिरुद्ध मूर्त्तेः वामपार्श्वे द्वितीयतले वाराहमुत्तराभिमुखं अच्युतमूर्त्तेः उत्तर पार्श्वे पश्चिमाभिमुखं नारसिंहं सत्यमूर्त्तेः पश्चिमतो दक्षिणाभिमुखौ नरनारायणौ च कृत्वा, एवं नवमूर्त्तिप्रतिष्ठाक्रमेण प्रतिष्ठापयेत् ।

அத பஞ்சம: படல:

அத நவஷட்பஞ்சமூர்த்தி தருணாऽऽலய விசேஷம் வக்ஷ்யே -

நவமூர்த்திபாலாऽऽலய விதி:

பூர்வோக்தே தேசே தஸ்ய ப்ராகாரான்னாதிக்ரம்ய நவஹஸ்தாயத விஸ்தாரம் தருணாऽऽலயம் க்ருத்வா, தஸ்மின்நேகாசீதி விபாகம் க்ருத்வா, தன்மத்யே நவபாகம்

ஆறு மூர்த்தங்களுள்ள கோயிலுக்கு பாலாலயம் செய்யும்முறை

ஆறு மூர்த்திகளை ப்ரதிஷ்டை செய்தால் முன்பு சொன்னவாறு பாலாலயத்தை அமைத்து, வராஹ, நரஸிம்ஹ, நரநாராயணன் ஆகிய மூர்த்திகளை விட்டுவிட்டு விஷ்ணு முதாலன பஞ்சமூர்த்திகளையும் கௌதுகரையும் முறைப்படி ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

पञ्चमूर्त्तिबालाऽऽलयविधिः

पञ्चमूर्तिप्रतिष्ठाचेत् - तथैव बालागारं कृत्वा, तृतीयतले पञ्चमूर्त्ति कौतुकं वाराहादींश्च हित्वा, विष्ण्वादि पञ्चमूर्त्तीः तत्क्रमेण प्रतिष्ठापयेत् ।

பஞ்சமூர்த்திபாலாऽऽலய விதி:

பஞ்சமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டாசேத் - ததைவ பாலாகாரம் க்ருத்வா, த்ருதீயதலே பஞ்சமூர்த்தி கௌதுகம் வாராஹாதீம்ச்ச ஹித்வா, விஷ்ண்வாதி பஞ்சமூர்த்தீ: தத் க்ரமேண ப்ரதிஷ்டாபயேத்.

ஐந்து மூர்த்தங்களுள்ள கோயிலுக்கு பாலாலயம் செய்யும்முறை

ஐந்து மூர்த்தங்களைப் ப்ரதிஷ்டை செய்தால் முன்பு சொல்லப்பெற்றுள்ளது போலவே, பாலாலயத்திற்கான ஆலயத்தைக் கட்டி, மூன்றாவது தளத்தில் பஞ்சமூர்த்திகள் கௌதுகர், வாராஹாதி மூர்த்திகள் ஆகியவற்றை விட்டுவிட்டு விஷ்ணு முதலான பஞ்சமூர்த்திகளையும், அவற்றின் முறைப்படி ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

नवमूर्त्यादि बालाऽऽलय प्रतिष्ठाविधिः

एतेषां बालबेराणि पूर्ववत्कृत्वा, प्रत्येकमक्ष्युन्मेषाऽधिवासनादि कृत्वा, आदिमूर्त्तेः यागशालाऽभिमुखे तत्प्राच्यां पुरुषमूर्त्तेः, तत्प्राच्यां तृतीयतले कौतुकस्य आलयाद्दक्षिणे सत्यमूर्त्तेः, यागशालां दक्षिणे नरनारायणयोः, आलयात्पश्चिमे अच्युतमूर्त्तेः, यागशालां तत्पश्चिमे नृसिंहस्य, आलयादुत्तरे अनिरुद्धमूर्त्तेः यागशालां तदुत्तरे वाराहस्य च, एवं षोडश द्वादशाष्टचतुस्तम्भयुक्तां कृत्वा, प्रत्येकं तोरण-पूर्णकुम्भवितानध्वजदर्भमालाद्यैरलङ्कृत्य, मध्ये शय्यावेदिं चतुस्त्रिद्विहस्तायतविस्तारां तत्तुरीयांशोत्सेधां चतुरश्रां च कारयेत्। आदिमूर्त्तेः पञ्चाग्नीन् पौण्डरीकाग्निं च कृत्वा अनन्तशयनस्य पञ्चाग्नीनेव, पुरुषमूर्त्तेराहवनीयं, सत्यमूर्त्तेरन्वाहार्यं अच्युतमूर्त्तेर्गार्हपत्यं, अनिरुद्धमूर्त्तेः आवासथ्यं, वाराहस्य, नृसिंहस्य गार्हपत्यं, नरनारायणयोः पौण्डरीकं कारयेत् । आदिमूर्त्तेः शयनस्य च प्रत्येकं सभ्याग्निमेकमेव कारयेदिति केचित् । तत्तद्यागशालायां प्रत्येकं स्नानश्वभ्रं च कृत्वा, आलयस्योत्तरे वास्तु होममेकमेव कृत्वा, गर्भागाराणि पर्यग्निपञ्चगव्याभ्यां संशोध्य, पुण्याहं वाचयित्वा, सर्वेष्वग्निकुण्डेषु आघारं हुत्वा, आचार्यः तद्बेराऽभिमुखे प्रतिष्ठोक्तविधिना कुम्भान् संपूज्य, आवाह्य सप्तभिः कलशैः बेराणि संस्नाप्य, तत्तद्वेद्यां धान्योपरि "वेदाह" मित्यण्डजादीनि पञ्चशयनानि, वासांसि वा आस्तीर्य, सर्वान् देवान् तत्तत्कुम्भं च तत्तद्वेद्यां समारोप्य, पुण्याहान्ते प्रतिसरं बध्द्वा "यद्वैष्णव"मिति यद्दिग्द्वारं तद्दिङ्मौलिं शाययेत् । तत्तत्प्रधानाग्नौ हौत्रं प्रशंस्य, तत्तन्मूर्त्ति मन्त्रैः तत्तत्परिषद्देवानाञ्च आवाहनादीनि कारयेत् । आदिमूर्त्तेः अनन्तशयनस्य च सभ्याग्नौ वैष्णवं,

विष्णुसूक्तं, पुरुषसूक्तं, श्रीभूमिदेवत्यं सर्वदेवत्यं च हुत्वा, पुरुषमूर्त्तेराहवनीये पुरुषसूक्तं, सत्यमूर्त्तेः अन्वाहार्ये विष्णुसूक्तं, अच्युतमूर्त्तेः गार्हपत्ये वैष्णवं, अनिरुद्धमूर्त्तेः आवसथ्ये रुद्रसूक्तमेकाक्षरं चतुष्कृत्वो हुत्वा, वाराहस्य सभ्याग्नौ "क्ष्मामेका"मिति मन्त्रेण अष्टाधिकशतं हुत्वा, नृसिंहस्य गार्हपत्याग्नौ "योवानृसिंह" इत्येकं, नरनारायणयोः पौण्डरीकाग्नौ "सत्यस्सत्यस्थ" इति मन्त्रं विष्णुगायत्रीं च अष्टोत्तरशतं हुत्वा, अत्रानुक्तं सर्वं महाप्रतिष्ठोक्त क्रमेण कृत्वा, रात्रिशेषं व्यपोह्य, प्रभाते स्नात्वाऽऽचार्यादिभ्यो दक्षिणां दद्यात् । सर्वान्देवानुत्थाप्य रत्नन्यासं विना चरराशौ तत्तत्स्थाने प्रतिष्ठाप्य, पुण्याहं वाचयित्वा, नित्यार्चनविधानेन अभ्यर्च्य, हविर्निवेदयेत् ।

நவமூர்த்யாதி பாலாஸ்ஸலய ப்ரதிஷ்டாவிதி:

ஏதேஷாம் பாலபேராணி பூர்வவத் க்ருத்வா, ப்ரத்யேகமக்ஷ்யுன் மேஷாதிவாஸனாதி க்ருத்வா, ஆதிமூர்த்தே: யாகசாலாபிமுகே தத்ப்ராச்யாம் புருஷமூர்த்தே:, தத்ப்ராச்யாம் த்ருதீயதளே கௌதுகஸ்ய ஆலயாத்தக்ஷிணே ஸத்யமூர்த்தே:, யாகசாலாம் தக்ஷிணே நரநாராயணயோ:, ஆலயாத்பச்சிமே அச்யுதமூர்த்தே:, யாகசாலாம் தத்பச்சிமே ந்ருஸிம்ஹஸ்ய, ஆலயாதுத்தரே அநிருத்தமூர்த்தே: யாகசாலாம் ததுத்தரே வாராஹஸ்ய ச, ஏவம் ஷோடச த்வாதசாஷ்டசதுஸ்தம்பயுக்தாம் க்ருத்வா, ப்ரத்யேகம் தோரண-பூர்ணகும்பவிதானத்வஜதர்பமாலாத்யை: அலங்க்ருத்ய, மத்யே சய்யாவேதிம் சதுஸ்த்ரித்விஹஸ்தாயதவிஸ்தாராம் தத்துரீயாம்-சோத்ஸேதாம் சதுரச்ராம் ச காரயேத். ஆதிமூர்த்தே: பஞ்சாக்னீன் பௌண்டரீகாக்னிம் ச க்ருத்வா அனந்தசயநஸ்ய பஞ்சாக்னீனேவ, புருஷமூர்த்தேராஹவனீயம், ஸத்யமூர்த்தே-ரன்வாஹார்யம் அச்யுதமூர்த்தேர்கார்ஹபத்யம், அநிருத்த-மூர்த்தே: ஆவாஸத்யம், வாராஹஸ்ய, ந்ருஸிம்ஹஸ்ய

கார்ஹபத்யம், நரநாராயணயோ: பௌண்டரீகம் காரயேத். ஆதிமூர்த்தே: சயநஸ்ய ச ப்ரத்யேகம் ஸப்யாக்னிமேகமேவ காரயேதிதி கேசித். தத்தத் யாகசாலாயாம் ப்ரத்யேகம் ஸ்நானச்வப்ரம் ச க்ருத்வா, ஆலயஸ்யோத்தரே வாஸ்து ஹோமமேகமேவ க்ருத்வா, கர்பாகாராணி பர்யக்னி-பஞ்சகவ்யாப்யாம் ஸம்சோத்ய, புண்யாஹம் வாசயித்வா, ஸர்வேஷ்வக்னிகுண்டேஷு ஆகாரம் ஹுத்வா, ஆசார்ய: தத்பேராபிமுகே ப்ரதிஷ்டோக்த விதினா கும்பான் ஸம்பூஜ்ய, ஆவாஹ்ய ஸப்தபி: கலசை: பேராணி ஸம்ஸ்னாப்ய, தத்தத் வேத்யாம் தான்யோபரி "வேதாஹ" மித்யண்டஜாதீனி பஞ்சசயநாநி, வாஸாம்ஸிவாஸஸ்தீர்ய, ஸர்வான் தேவான் தத்தத்கும்பம் ச தத்தத்வேத்யாம் ஸமாரோப்ய, புண்யாஹாந்தே ப்ரதிஸரம் பத்வா 'யத்வைஷ்ணவ'மிதி யத்திக்த்வாரம் தத்திங்மௌளிம் சாயயேத். தத்தத்ப்ரதாநாக்னௌ ஹௌத்ரம் ப்ரசம்ஸ்ய, தத்தந்மூர்த்தி மந்த்ரை: தத்தத்பரிஷததேவாநாஞ்ச ஆவாஹநாதீநி காரயேத். ஆதிமூர்த்தே: அனந்தசயனஸ்ய ச ஸப்யாக்னௌ வைஷ்ணவம், விஷ்ணுஸூக்தம், புருஷ ஸூக்தம், ஶ்ரீபூமிதேவத்யம் ஸர்வதேவத்யம் ச ஹுத்வா, புருஷமூர்த்தேராஹவநீயே புருஷஸூக்தம், ஸத்யமூர்த்தே: அந்வாஹார்யே விஷ்ணுஸூக்தம், அச்யுதமூர்த்தே: கார்ஹபத்யே வைஷ்ணவம், அநிருத்தமூர்த்தே: ஆவஸத்யே ருத்ரஸூக்தமேகாக்ஷரம் சதுஷ்க்ருத்வோ ஹுத்வா, வாராஹஸ்ய ஸப்யாக்னௌ 'க்ஷமாமேகா'மிதி மந்த்ரேண அஷ்டாதிகசதம் ஹுத்வா, ந்ருஸிம்ஹஸ்ய கார்ஹபத்யாக்நௌ 'யோவாந்ருஸிம்ஹ' இத்யேகம், நரநாராயணயோ: பௌண்டரீகாக்னௌ 'ஸத்யஸ்ஸத்யஸ்த' இதி மந்த்ரம் விஷ்ணுகாயத்ரீம் ச அஷ்டோத்தரசதம் ஹுத்வா, அத்ராநுக்தம் ஸர்வம் மஹாப்ரதிஷ்டோக்த க்ரமேண க்ருத்வா, ராத்ரிசேஷம் வ்யபோஹ்ய, ப்ரபாதே ஸ்நாத்வா-ஸசார்யாதிப்யோ தக்ஷிணாம் தத்யாத். ஸர்வான் தேவானுத்தாப்ய ரத்னந்யாஸம் வினா சராசௌ தத்தத் ஸ்தாநே ப்ரதிஷ்டாப்ய, புண்யாஹம் வாசயித்வா, நித்யார்ச்சன-விதானேன அப்யர்ச்ய, ஹவிர்நிவேதயேத்.

ஒன்பது மூர்த்திகள் உள்ள கோயில்களில் பாலாலயம் அமைத்து ப்ரதிஷ்டை செய்யும்முறை.

இவைகளின் பாலாலயம் செய்வதற்கான பேரங்களை (மூர்த்தங்களை) முன் சொல்லப்பெற்றுள்ளதுபோலச் செய்து, ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் தனித்தனியே கண் திறந்து, அதிவாஸங்கள் முதலியன செய்து, ஆதிமூர்த்திக்குத் திருமுக மண்டலமானது யாக சாலைக்கு எதிரில் பார்த்திருக்குமாறும், அதற்குக் கிழக்கில் புருஷமூர்த்தியையும், அதற்குக் கிழக்கில் மூன்றாவது மாடியில் கௌதுகருடைய ஆலயத்திற்குத் தெற்கில் சத்யமூர்த்தியினுடைய யாகசாலையையும், அதே திசையில் நரநாராயணனுக்கும், ஆலயத்தினுடைய மேற்கில் அச்யுத மூர்த்தியினுடைய யாகசாலையையும், அதற்கு மேற்கில் நரஸிம்ஹனுக்கும், ஆலயத்திற்கு வடக்கில் அநிருத்த மூர்த்திக்கு யாகசாலையையும், அதற்கு வடக்கில் வராஹ மூர்த்திக்கும் இவ்வாறு யாகசாலையை பதினாறு, பன்னிரெண்டு, எட்டு, நான்கு தூண்களுடன் கூடியதாக அமைத்து, ஒவ்வொன்றிற்கும் மாவிலைத் தோரணங்கள், பூர்ணகும்பம், த்வஜம், தர்பம், மாலை ஆகியவைகளால் அலங்கரித்து, யாகசாலையின் மத்தியில் சயன வேதிகை நான்கு, மூன்று, இரண்டு ஹஸ்தாயதமுடையதாக செவ்வகமாகவோ, சதுரமாகவோ அமைக்கவேண்டும். ஆதிமூர்த்திக்கு பஞ்சாக்னியும், பௌண்டரீகாக்னியும் செய்து, அனந்தசயனமூர்த்திக்கு பஞ்சாக்னியால் மட்டும், புருஷ மூர்த்திக்கு ஆஹவனீயாக்னியும், அச்யுதமூர்த்திக்கு கார்ஹபத் யாக்னியும், அநிருத்தமூர்த்திக்கு ஆவஸத்யாக்னியும், வாராஹ மூர்த்திக்கும் நரஸிம்ஹமூர்த்திக்கும் கார்ஹபத்யாக்னியும், நரநாராயணமூர்த்திக்கு பௌண்டரீகாக்னியும் உண்டுபண்ண வேண்டும். ஆதிமூர்த்திக்கும், சயனமூர்த்திக்கும் தனித்தனியாக ஸப்யாக்னி மட்டுமே உண்டுபண்ணவேண்டும் என்பது சிலர் அபிப்பிராயம். அந்தந்த யாகசாலையில் திருமஞ்சன வேதிகை தயார் செய்து, ஆலயத்திற்கு வடக்கில் வாஸ்து ஹோமம் ஒன்றாகவே செய்து, கர்பக்ருஹங்களுக்கு பர்யக்னிகரணம் செய்து, பஞ்சகவ்யங்களால் நன்கு சுத்தி செய்து,

புண்யாஹவாசனம் செய்து எல்லா அக்னிகுண்டங்களிலும் ஆகாரம்[1] செய்து, ஆசார்யன் அந்த (பாலாலய) பேரத்திற்கு எதிராக ப்ரதிஷ்டை (விதிப்படி) முறைப்படி கும்பங்களை நன்கு பூஜித்து ஆவாஹனம் செய்து, ஏழு கலசங்கள் வைத்து (ஜபித்து) பெருமாளை நன்கு நீராட்டுவித்து, அந்தந்த வேதிகையில் தான்யத்திற்குமேல், 'வேதாஹம்' எனத் தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, மயிலிறகு முதலான பஞ்ச சயனத்தையோ, ஐந்து துணியையோ விரித்து, அனைத்து தேவதைகளையும், அந்தந்த கும்பங்களையும் சேர்த்து எழுந்தருளச் செய்து, புண்யாஹவாசனம் முடிந்தபிறகு ரக்ஷாபந்தனம் செய்து, 'யத்வைஷ்ணவகும்' எனத்தொடங்கும் சயன ஸூக்தத்தைச் சொல்லி, எத்திசையில் வாயிற்படி உள்ளதோ அத்திசையை நோக்கி திருமுகமண்டலமானது இருக்குமாறு பெருமாளை படுக்கவைக்கவேண்டும். அந்தந்த ப்ரதானாக்னியில் ஹௌத்ர ப்ரசம்ஸனம் செய்து, அந்தந்த மூர்த்தி மந்த்ரங்களையும், பரிவார தேவதைகளையும் ஆவாஹனம் செய்து, பாத்யம், அர்க்யம் முதலான உபசாரங்களையும் செய்யவேண்டும். ஆதிமூர்த்திக்கும் அனந்தசயன மூர்த்திக்கும் ஸப்யாக்னியில் வைஷ்ணவம், விஷ்ணுஸூக்தம், புருஷஸூக்தம், ஸ்ரீஸூக்தம், பூஸூக்தம், ஸர்வதேவத்யம் ஆகிய ஹோமங்கள் செய்து, புருஷ மூர்த்திக்கு ஆஹவனீயாக்னியில் புருஷஸூக்த ஹோமமும், ஸத்யமூர்த்திக்கு அந்வாஹார்யாக்னியில் விஷ்ணுஸூக்த ஹோமமும், அச்யுதமூர்த்திக்கு கார்ஹபத்யாக்னியில் வைஷ்ணவ ஹோமமும், அநிருத்தமூர்த்திக்கு ஆவஸ்ஸத்யாக்னியில் ருத்ரஸூக்தமும், ஏகாக்ஷரஸூக்தமும் நான்குமுறை சொல்லி ஹோமம் செய்து, வராஹமூர்த்திக்கு ஸப்யாக்னியில் 'க்ஷ்மாமேகா' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தை 108 ஆவர்த்திக்கும் மேல் சொல்லி ஹோமம் செய்து நரஸிம்ஹனுக்கு கார்ஹபத்யாக்னியில் 'யோவா ந்ருஸிம்ஹ' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தை மட்டும் நூற்றெட்டு ஆவர்த்தி சொல்லி ஹோமம் செய்து, நரநாராயணனுக்கு பௌண்டரீ-காக்னியில் 'ஸத்யஸ்ஸத்யஸ்த' எனத்தொடங்கும்

1. ஆகாரம் - ஆகம முறைப்படி அக்னியை உண்டுபண்ணுதல்.

மந்த்ரத்தையும் விஷ்ணு காயத்ரீயையும் நூற்றெட்டு ஆவர்த்தி சொல்லி ஹோமம் செய்து ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். இங்கு சொல்லப்படாத அனைத்தும் மஹாப்ரதிஷ்டையில் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைப்படி செய்து. மீதமுள்ள இரவு கழிந்த பிறகு. காலை எழுந்து தீர்த்தாமாடி (குளித்து) யஜமானன், ஆசார்யன் முதலியவர்களுக்குத் தக்ஷிணை கொடுத்து, எல்லா பெருமாளையும் எழுந்தருளச்செய்து, ரத்ன ந்யாஸம் இல்லாமல் சரராசியில் அந்தந்த மூர்த்தத்திற்கு உரிய இடத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்து, புண்யாஹவாசனம் செய்து, நித்யார்ச்சன முறைப்படி திருவாராதனம் ஹவிர்நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

षण्मूर्त्तिप्रतिष्ठाचेत् वाराहं, नारसिंहं, नरनारायणौ च हित्वा, षण्मूर्तीः संस्थाप्याऽर्चयेत् । पञ्चमूर्ति प्रतिष्ठाचेत् अनन्तशयन-वराहादीन् विना आदिमूर्त्यादि पञ्चमूर्तीः संस्थाप्य अर्चयेत् । एषविशेषः, अन्यत्सर्वं समानम् । यस्मिन्नेकतलविमाने ध्रुवबेरस्यैकस्यैव कौतुकानि पञ्चैव सन्ति । अतः तेषां कौतुकानां बालस्थापने स्थापन यदीच्छेत् पूर्वं तरुणालयं सालिन्द्रं अभ्यन्तरभित्तिविहीनं वा कृत्वा, तत्तत्पदे विष्ण्वादि पञ्चानां कौतुकानां पञ्चाग्नीन् परिकल्प्य, होमं हुत्वा संस्थाप्याऽर्चयेदित्याह मरीचिः ।

।। इति श्रीवैखानसे मरीचिप्रोक्ते विमानार्चनकल्पे
नवषट्पञ्चमूर्त्तितरुणाऽऽलयप्रतिष्ठाविधिर्नाम पञ्चमः पटलः ।।

ஷண்மூர்த்திப்ரதிஷ்டாசேத் வாராஹம், நாரஸிம்ஹம், நரநாராயணௌ ச ஹித்வா, ஷண்மூர்த்தீ: ஸம்ஸ்தாப்ய அர்சயேத். பஞ்சமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டாசேத் அனந்தசயன-வராஹாதீந் வினா ஆதிமூர்த்யாதி பஞ்சமூர்த்தீ: ஸம்ஸ்தாப்ய அர்ச்சயேத். ஏஷ விசேஷ:, அந்யத்ஸர்வம் ஸமாநம். யஸ்மின்னேகதள விமாநே த்ருவபேரஸ்யேகஸ்யைவ கௌதுகானி பஞ்சைவ ஸந்தி. அத: தேஷாம் கௌதுகானாம்

பாலஸ்தாபனே ஸ்தாபன யதீச்சேத் பூர்வம் தருணாऽऽலயம் ஸாலிந்த்ரம் அப்யந்தரபித்திவிஹீனம் வா க்ருத்வா, தத்தத்பதே விஷ்ண்வாதி பஞ்சானாம் கௌதுகாநாம் பஞ்சாக்னீன் பரிகல்ப்ய, ஹோமம் ஹுத்வா ஸம்ஸ்தாப்யார்சயேதித்யாஹ மரீசி:.

॥இதி ஸ்ரீவைகாநஸே மரீசிப்ரோக்தே விமாநார்சநகல்பே நவஷட்பஞ்சமூர்த்திதருணாऽऽலயப்ரதிஷ்டாவிதிர்நாம பஞ்சம: படல:॥

ஆறு மூர்த்தங்களை ப்ரதிஷ்டை செய்தால் வாராஹ, நரஸிம்ஹ, நரநாராயணன் ஆகிய மூர்த்தங்களைத் தவிர (பாலபேரமாக) ஆறு மூர்த்தங்களை எழுந்தருளச் செய்து, அர்ச்சிக்கவேண்டும். ஐந்து மூர்த்தங்களை ப்ரதிஷ்டை செய்தால் அனந்தசயனம், வாராஹம் முதலான மூர்த்தங்கள் இல்லாமல் ஆதிமூர்த்தி முதலான பஞ்சமூர்த்திகளை ப்ரதிஷ்டை செய்து அர்ச்சிக்கவேண்டும். இதுவே சிறப்பு விதியாகும். மற்ற அனைத்தும் ஸமம். எங்கு ஒரே தளம் உள்ள விமானத்திற்குள் (பாலாலயம்) செய்ய விரும்புகிறார்களோ அங்கு முன்பு சொல்லப்பட்டவாறு தருணாலயம் உட்புறச் சுவரில்லாமலும், ஒரே மாடியுள்ளவாறும் அமைத்து, அந்தந்த பதத்தில் விஷ்ணு முதலிய ஐந்து மூர்த்தங்களையும், கௌதுகரையும் பஞ்சாக்னி பக்ஷமாக முறைப்படி ஹோமம் முதலானவைகள் செய்து அர்ச்சிக்கவேண்டும் என்பதாக மரீசி கூறுகிறார்.

இது ஸ்ரீவைகானஸத்தில் மரீசியால் சொல்லப்பட்ட விமானர்ச்சன கல்பத்தில் ஒன்பது, ஆறு, ஐந்து மூர்த்திகளின் தருணாலய ப்ரதிஷ்டை முறை என்பதாக ஐந்தாவது படலம் முற்றும்.

।। अथ षष्ठः पटलः ।।

प्रशस्त कालनिरूपणम्

अत ऊर्ध्वं प्रथमशिलेष्टकादि विन्यासविधिं वक्ष्ये -

मासेषु फाल्गुन, चैत्र, वैशाख, तैष्य, ज्येष्टेषूत्तमं, श्रावणाषाढकार्त्तिकाश्वयुजेषु मध्यमं, शेषेष्वधमम् । पूर्वपक्षे कृष्णपक्षे अन्यत्रिभागं हित्वा वा श्रवण, रोहिण्युत्तरहस्तास्वाति, पुनर्वसु, वारुण, मैत्रेष्वेकस्मिन् यजमानानुकूलर्क्षे स्थिरराशावनिन्दिते च आरभेत् ।

அத ஷஷ்ட: படல:

ப்ரசஸ்த காலநிருபணம்

அத ஊர்த்வம் ப்ரதமசிலேஷ்டகாதி விந்யாஸவிதிம் வக்ஷ்யே -

மாஸேஷு பால்குன, சைத்ர, வைசாக, தைஷ்ய, ஜ்யேஷ்டேஷூத்தமம், ச்ராவணாஷாடகார்த்திகாச்வயுஜேஷு மத்யமம், சேஷேஷ்வதமம். பூர்வபக்ஷே, க்ருஷ்ணபக்ஷே அந்யத்ரிபாகம் ஹித்வா வா ச்ரவண, ரோஹிண்யுத்தரஹஸ்தாஸ்வாதி, புனர்வஸு, வாருண, மைத்ரேஷ்வேகஸ்மிந் யஜமானானுகூலர்க்ஷே ஸ்திரராசாவநிந்திதே ச ஆரபேத்.

ஆறாவது படலம்

சிலைகளை அமைக்கும் முறையைக் கூறுகிறேன் -

மாதங்களில் சிறந்ததான பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி, மார்கழி, ஆனி ஆகிய மாதங்கள் உத்தமம். ஆவணி, ஆடி,

கார்த்திகை, புரட்டாசி ஆகிய மாதங்கள் மத்யமம். மற்ற மாதங்கள் அதமம். சுக்லபக்ஷத்திலோ, க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகுள்ள பாகத்தை விட்டுவிட்டோ, ச்ரவணம் (திருவோணம்), ரோஹிணீ, ஹஸ்தம், ஸ்வாதி, புனர்வசு, சதபிஷக் (சதயம்), அனுராதா (அனுஷம்) ஆகிய நக்ஷத்திரங்களில் எது எஜமானனுக்கு உகந்ததோ அந்த நக்ஷத்திரத்தில் குறையில்லாத ஸ்திர ராசியில் தொடங்க வேண்டும்.

शङ्कुस्थापनम्

कृष्टभूमिमध्ये चतुर्दिशं चतुर्हस्तं जलेन समंकृत्वा, तन्मध्ये शङ्कुं स्थापयेत् । शङ्कुवृक्षान् सारवत्तरान् याज्ञिकान् वा आहरेत् । मानाङ्गुलेन अष्टाङ्गुलायतं द्वादशाङ्गुलायतं वा सुवृत्तं निर्व्रणमायामसदृशं मूलनाहं छत्राकारं शङ्कुं कृत्वा, उदयात्पूर्वं तन्मध्ये शङ्कुद्विगुणमानेन मण्डलमालिख्य, तन्मध्ये शङ्कुं स्थापयेत् ।

சங்கு ஸ்தாபனம்

க்ருஷ்டபூமிமத்யே சதுர்திசம் சதுர்ஹஸ்தம் ஜலேன ஸமம்க்ருத்வா, தன்மத்யே சங்கும் ஸ்தாபயேத். சங்கு வ்ருக்ஷான் ஸாரவத்தரான் யாக்ஞிகான் வா ஆஹரேத். மாநாங்குலேன அஷ்டாங்குலாயதம் த்வாதசாங்குலாயதம் வா ஸுவ்ருத்தம் நிர்வ்ரணமாயாம ஸத்ருசம் மூலநாஹம் சத்ராகாரம் சங்கும் க்ருத்வா, உதயாத்பூர்வம் தன்மத்யே சங்குத்விகுணமானேன மண்டலமாலிக்ய, தன்மத்யே சங்கும் ஸ்தாபயேத்.

மரமுளையை ஸ்தாபிக்கும் முறை

உழப்பட்ட பூமியின் சுற்றளவிற்குள் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு கையளவு இடத்தை ஜலத்தைக்கொண்டு

ஸமமாகச் செய்து, அதன் நடுவில் முளையை அடிக்க வேண்டும். முளையானது நல்ல மரத்தாலோ, யாகத்திற்கு சொல்லப்பட்ட அத்தி மரத்தாலோ இருக்கவேண்டும். மானாங்குலத்தால் எட்டு அங்குலமோ, பன்னிரண்டு அங்குல அளவோ உடையதாக நல்லதைச் செய்யக்கூடிய உருண்டையாகக் குடைபோன்று முளையைச் செய்து, சூர்ய உதயத்திற்கு முன்பு குறிப்பிட்ட இடத்தின் மத்தியில் முளையின் அளவிற்கு இரண்டு பங்கு அளவு வைத்துக் கொண்டு மண்ணை சமப்படுத்தி அதன் நடுவில் முளையை அடிக்கவேண்டும்.

दिङ्निर्णयः

पूर्वाह्नाऽपराह्नयोः छायां यदि तन्मण्डलान्तर्गतां तद्बिन्दु द्वयं कृत्वा तद्बिन्दुद्वयान्तर्गत सूत्रं प्रसार्य, तत्पूर्वाऽपरदिगुक्त-छायां दक्षिणतो वामे च निदध्यात् । सशङ्कुर्नरतनुरूपं तस्मात् षण्णवति भागं कृत्वैकांशं तदङ्गुलं, तदङ्गुलेनावच्छायां प्रतिमासं विशोधयेत् । मेषे, मिथुने, सिंहे, तुलायां च रवौ स्थिते द्व्यङ्गुलं (नीत्वा) कुलीरे वृश्चिके, मीने, चतुरङ्गुलं, धनुषि, कुम्भे, षडङ्गुलं, मकरे अष्टाङ्गुलं नयेत्, वृषभे कन्यायां नाऽवछाया भवेत् । मासिमास्युक्तमङ्गुलं त्रिंशद्भागं कृत्वा, दिने दिने चैकैकं भागं युक्त्या शोधयेत् । तस्मिन् पुनर्बिन्दुद्वयं कृत्वा, तयोर्मध्यं पूर्वापरं सूत्रं प्रसार्य, दक्षिणोत्तरं तद्बिन्दुद्वय मत्स्यवत् भ्रमीकृत्य तत्पुच्छाननयोः सूत्रं प्रसारयेत् ।

திங்நிர்ணய:

பூர்வான்னாऽபரான்னயோ: சாயாம் யதி தன்மண்டலாந்தர் கதாம் தத்பிந்து த்வயம் க்ருத்வா தத்பிந்துத்வயாந்தர்கத ஸூத்ரம் ப்ரஸார்ய, தத்பூர்வாऽபரதிகுக்தசாயாம் தக்ஷிணதோ

வாமே ச நிதத்யாத். ஸசங்குர்நரதனுரூபம் தஸ்மாத் ஷண்ணவதி பாகம் க்ருத்வைகாம்சம் ததங்குலம், ததங்குலேனாவச்சாயாம் ப்ரதிமாஸம் விசோதயேத் . மேஷே, மிதுனே, ஸிம்மே, துலாயாம் ச ரவௌ ஸ்திதே த்வ்யங்குலம் நீத்வா குலீரே வ்ருச்சிகே, மீனே, சதுரங்குலம், தனுஷி, கும்பே, ஷடங்குலம். மகரே அஷ்டாங்குலம் நயேத். வ்ருஷபே கந்யாயாம் நாவச்சாயா பவேத். மாஸிமாஸ்யுக்த- மங்குலம் த்ரிம்சத்பாகம் க்ருத்வா, தினே தினே சைகைகம் பாகம் யுக்த்யா சோதயேத். தஸ்மிந் புனர்பிந்துத்வயம் க்ருத்வா, தயோர்மத்யம் பூர்வாபரம் ஸூத்ரம் ப்ரஸார்ய, தக்ஷிணோத்தரம் தத்பிந்துத்வய மத்ஸ்யவத் ப்ரமீக்ருத்ய தத்புச்சானனயோ: ஸூத்ரம் ப்ரஸாரயேத் .

திக் நிர்ணயம் செயதல்

முற்பகலிலும், பிற்பகலிலும் நிழல் விழுமிடத்தில் அந்த மண்டலத்திற்குள் இரண்டு அடையாளம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவை இரண்டிற்கும் இடையே கயிறைக் கட்ட வேண்டும். அதனால் ஏற்படும் நிழலைக் கொண்டு நான்கு திசையையும் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். அந்த முளைக் குச்சிகள் மனிதனின் உடலுக்குச் சமமாகையால், தொன்னூற்று ஆறு பாகம் செய்து அவற்றில் ஒரு பாகம் அங்குலம், அந்த அங்குல அளவு நிழலுடைய பாகத்தை ஒவ்வொரு மாதமும் அளந்து கொள்ளவேண்டும். சித்திரை, ஆனி, ஆவணி, ஐப்பசி ஆகிய மாதங்களில் சூரிய ஒளியானது இருந்தால் இரண்டு அங்குலம் (தள்ளியும்) விட்டும், ஆடி, கார்த்திகை, பங்குனி ஆகிய மாதங்களில் நான்கு அங்குலமும், மார்கழி, மாசி ஆகிய மாதங்களில் ஆறு அங்குலமும், தை மாதத்தில் எட்டு அங்குலமும் விடவேண்டும். வைகாசி மற்றும் புரட்டாசி மாதங்களிலும் நிழலானது இருக்காது. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் சொல்லப்பட்ட அங்குலத்தை முப்பது பாகமாகச் செய்து ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு பாகமாக யுக்தியுடன் சேர்த்து கணக்கிடவேண்டும். அந்த இடத்தில் மறுபடியும் மத்ய பாகத்தை இரண்டாகச் செய்து, அவ்விரண்டு பாகத்தையும்

கிழக்கு மேற்காகச் சுற்றித் தெற்கு வடக்காக அந்த இரண்டு மத்ய பாகத்தை (அங்குல மண்ணை) மீன் போன்ற உருவகமாகச் செய்து அதில் கயிறை வாய் வழியாக நுழைந்து வால் பகுதியில் வெளியே எடுத்துக் கட்டவேண்டும்.

शिलान्तजलान्तभूशोधनपूर्वं शिलादि स्थापनम्

तत्पश्चिमे "मेदिनी"ति मन्त्रेण जलान्तं, शिलान्तं वा खनित्वा शल्यानपोह्य वालुकाभिरापूर्य हस्ति पादेन दृढं कृत्वा सप्ताह्नेऽतीते तत्खातं पञ्चधा कृत्वा, त्रिभागावसाने च उत्तमं, द्विभागावसाने मध्यमं, एकभागावसाने च अधमम् । तस्मिन् शिलां वा, इष्टकां वा विन्यसेत् ।

சிலாந்தஜலாந்த பூசோதன பூர்வம் சிலாதி ஸ்தாபனம்

தத்பச்சிமே 'மேதிநீ'தி மந்த்ரேண ஜலாந்தம், சிலாந்தம் வா கனித்வா சல்யாநபோஹ்ய வாலுகாபிராபூர்ய ஹஸ்தி பாதேன த்ருடம் க்ருத்வா ஸப்தாஹ்நேऽதீதே தத்காதம் பஞ்சதா க்ருத்வா, த்ரிபாகாவஸாநே ச உத்தமம், த்விபாகாவஸானே மத்யமம், ஏகபாகாவஸானே ச அதமம். தஸ்மிந் சிலாம் வா, இஷ்டகாம் வா விந்யஸேத்.

பாறைப்பகுதி, நீர் ஊற்று தோன்றும்வரை பூமியை பரிசோதித்து, கல்லை ஸ்தாபிக்கும்முறை

அதற்கு மேற்கில் 'மேதினீ' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி நீர் ஊற்று தோன்றுமளவோ, பாறைப் பகுதி வரையிலோ தோண்டி, அதில் ஏற்படும் சிறு கற்களை அகற்றி, மணல் கொட்டி நிரப்பி திமிசு கொண்டு நன்கு கெட்டியாக ஆகுமாறு செய்து, ஏழு நாட்கள் கழித்து தோண்டப்பட்ட அந்த பகுதியை ஐந்து பாகமாகப் பகுத்துக் கொண்டு மூன்று பாகம் மீதமிருந்தால் அது உத்தமம். இரண்டு

பாகமாகில் மத்யமம். ஒருபங்கு மீதமிருந்தால் அதமம். இவ்வாறு த்ருடமாக செய்யப்பட்ட அந்த இடத்தில் கருங்கல்லையோ, செங்கல்லையோ வைக்கவேண்டும்.

शिलेष्टकादि लक्षणम्

तयोर्लक्षणं युग्मायुग्म हस्त विमानानां तद्धस्तं प्रतित्र्यङ्गुलं द्व्यङ्गुलं वा वर्धयेत् । अङ्गुली सङ्ख्या समायामं तस्याऽर्धविस्तार, अर्धबाहुल्य अथवा त्र्यङ्गुलाद्येकादशाङ्गुलान्त-मेकाङ्गुलवृध्या विस्तारं नवधा भवति, तदर्धबाहुल्य विस्तारं द्विगुणायतं, एवं चतस्रः शिला वा अथेष्टका वा आग्रेपादं मुखं पृष्टं च संलक्ष्यैव आहरेत् ।

சிலேஷ்டகாதி லக்ஷணம்

தயோர்லக்ஷணம் யுக்மாயுக்ம ஹஸ்த விமானானாம் தத்தஸ்தம் ப்ரதித்ரயங்குலம் த்வ்யங்குலம் வா வர்த்தயேத். அங்குலீ ஸங்க்யா ஸமாயாமம் தஸ்யாऽர்தவிஸ்தாரம், அர்தபாஹுல்ய அதவா த்ர்யங்குலாத்யேகாதசாங்குலாந்த-மேகாங்குலவ்ருத்யா விஸ்தாரம் நவதா பவதி, ததர்தபாஹுல்ய விஸ்தாரம் த்விகுணாயதம், ஏவம் சதஸ்ர: சிலா வா அதேஷ்டகா வா ஆக்ரேபாதம் முகம் ப்ருஷ்டம் ச ஸம்லக்ஷ்யைவ ஆஹரேத்.

கற்கள், செங்கற்கள் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்

அவைகளின் லக்ஷணமானது - விமானங்களுடைய அளவிற்கு ஒற்றைப்படையிலோ, இரட்டைப்படை அளவுடைய தாகவோ ஒவ்வொன்றிற்கும் மூன்று அல்லது இரண்டு அங்குலமோ அதிகப்படுத்தவேண்டும். அங்குலத்தின் எண்ணிக்கை சம அளவை உடையதாகவோ, அதில் பாதி அளவுடையதாகவோ, பாதியினும் பாதியோ அல்லது மூன்று

அங்குலம் முதல் பதினோரு அங்குலம்வரை ஒவ்வொரு அங்குலமாக அதிகரித்து விஸ்தாரமானது புதியதாக இருக்கவேண்டும். அதில் பாதி பரப்பளவும். இருமடங்கு உயரமும் இவ்வாறு நான்கு கற்சிலைகளையோ. ஸ்வதா பிம்பங்களையோ த்ருடமான கால்கள். நல்ல முகம். ப்ருஷ்ட பாகங்களுடன் கூடியதாக அமைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

शिलेष्टकाप्रतिष्ठापूर्वकं तद्विन्यासः, तन्मध्ये रत्नविन्यासश्च

अङ्कुरानर्पयित्वा, जलाधिवासं त्र्यहमेकाहं वा कृत्वा, प्रत्येकं वस्त्रेणावेष्ट्य, वारुणैर्मन्त्रैरभिमन्त्र्य, तत्स्थानात्प्रमुखे षोडशद्वादसाष्टचतुर्भिः पादैर्युक्तां प्रपां कृत्वा, तोरणाद्यैरलङ्कृत्य, पूर्वस्यां रात्रौ तत्स्थानादुत्तरे वास्तुहोमं हुत्वा, वालुकोपरि पर्यग्नि पञ्चगव्याभ्यां संशोध्य, पुण्याहं कृत्वा, यागस्थानस्य मध्ये चतुर्दिशं द्विहस्तायत विस्तारां तालोत्सेधां वेदिं कृत्वा, प्रागादि चत्वार्यग्निकुण्डानि तत्प्राच्यामैशान्यां स्नानश्वभ्रं च कृत्वा, पश्चादाघारं हुत्वा, शिला वा अथेष्टका वा स्नानश्वभ्रे प्रतिष्ठाप्य, तत्प्राच्यां व्रीहिभिर्दण्डवत्पङ्क्तिं कृत्वा, चतुर्दशकलशान् विन्यस्य, विधिना संस्नाप्य, वेद्यां धान्योपरि पञ्चवस्त्राण्यास्तीर्य, शिलाद्यं च प्रत्येकं वस्त्रेणावेष्ट्य, चतुर्वेदरूपं ध्यात्वा, प्रागादि विन्यस्य, पुरुषादिमूर्तीर्नामभिरभ्यर्च्य, तन्मध्ये नवरत्नानि विन्यस्य तस्मिन् रन्तेशं विष्णुमभ्यर्च्य, पुण्याहं कृत्वा, प्रत्येकं "स्वस्तिदा विशस्पतिः" इति प्रतिसरं बध्वा, चतुर्वेदादि मन्त्रैः शिलाद्यं प्राच्यामुत्तराग्रं दक्षिणे प्रागग्रं, पश्चिमेचोत्तराग्रं, उत्तरे प्रागग्रं च शाययेत् । उत्तराच्छादनं कृत्वा, हविर्निवेद्य, हौत्रं प्रशंस्य पुरुषादि चतुर्मूर्तीरन्तेशं विष्णुं, दिग्देवांश्चाऽऽवाह्य, जुष्टाकारं स्वाहाकारं च हुत्वा, देवं ध्यायन्, आहवनीये पुरुषसूक्तमैन्द्रमाग्नेयं वैष्णवं च,

अन्वाहार्ये विष्णुसूक्तं, ब्राह्मं, याम्यं, नैर्ऋतं च, गार्हपत्ये वैष्णवं, एकाक्षरादीन् वारुणं वायव्यं च, आवसथ्ये वैष्णवं रुद्रसूक्तं सौम्यं रौद्रं च प्रत्येकं दशकृत्वो जुहुयात् । रात्रिशेषं व्यपोह्य, प्रभाते स्नात्वा, मुहूर्ते समनुप्राप्ते यजमानः, आचार्यः स्थापकादीन् वस्त्रोत्तरीयाद्यैरलङ्कृत्य, दक्षिणां दद्यात् सर्वालङ्कार संयुक्तं ग्रामं बालागारं वा, शकुनसूक्तं जपन्, प्रदक्षिणं कृत्वा, तं देशं प्रविश्य, अग्निं विसृज्य, आचार्यो यजमानश्च स्थपतिना सार्धं विमानं नित्यसूत्रं प्रसार्य, द्वारं विदित्वा, अभ्यन्तर द्वारदक्षिणे यमद्वयं हित्वा भित्तिमध्ये चतुरश्रमुपलिप्य, नवभागं विभज्य, आचार्यः प्राङ्मुखमासित्वा, प्राणायामं च कृत्वा, "अग्निमीळे पुरोहितं" इति प्रथमशिलेष्टकाग्रमूर्ध्वाननं, आग्नेय्यां तत्पादं, "इषेत्वोर्जेत्वे"ति याम्ये द्वितीय शिलेष्टकाग्रं नैर्ऋत्यां पादं, "अग्न आयाही"ति वायव्ये तृतीय शिलेष्टकाग्रं वारुण्यां पादं "शन्नोदेवीरभिष्टये" त्यैशान्यां चतुर्थ शिलेष्टकाग्रं सौम्ये पादं च, एवं क्रमेण विन्यस्य, तन्मध्ये ब्राह्मं मन्त्रमुच्चार्य नवरत्नानि सुवर्णं वा निक्षिप्य पश्चात् शिल्पिनमाहूय, अभिपूज्य तेनैव क्रमेण दृढं कारयित्वा, उपरिष्टात् भित्तिमूलं सोपपीठाधिष्टानं केवलाधिष्टानं वा कृत्वा, पादवर्गादि वर्गाढ्यं विमानं त्रितलं एकतलं वा परिकल्पयेत् ।

।। इति श्रीवैखानसे मरीचिप्रोक्ते विमानार्चनकल्पे
प्रथमशिलेष्टकाविन्यासविधिर्नाम षष्ठः पटलः ।।

சிலேஷ்டகா ப்ரதிஷ்டாபூர்வகம் தத்விந்யாஸ:.
தன்மத்யே ரத்ன விந்யாஸச்ச

அங்குரானர்ப்பயித்வா, ஜலாதிவாஸம் த்ர்யஹம் ஏகாஹம் வா க்ருத்வா, ப்ரத்யேகம் வஸ்த்ரேணாவேஷ்ட்ய,

வாருணைர்மந்த்ரைரபிமந்த்ர்ய, தத்ஸ்தானாத் ப்ரமுகே ஷோடசத்வாதசாஷ்டசதுர்பி: பாதைர்யுக்தாம் ப்ரபாம் க்ருத்வா, தோரணாத்யைரலங்க்ருத்ய. பூர்வஸ்யாம் ராத்ரௌ தத்ஸ்தானாதுத்தரே வாஸ்து ஹோமம் ஹுத்வா, வாலுகோபரி பர்யக்னி பஞ்சகவ்யாப்யாம் ஸம்சோத்ய, புண்யாஹம் க்ருத்வா, யாகஸ்தானஸ்ய மத்யே சதுர்திசம் த்விஹஸ்தாயத விஸ்தாராம் தாலோத்ஸேதாம் வேதிம் க்ருத்வா, ப்ராகாதி சத்வார்யக்னிகுண்டானி தத்ப்ராச்யாமைசாந்யாம் ஸ்நான ச்வப்ரம் ச க்ருத்வா, பச்சாதாகாரம் ஹுத்வா, சிலா வா அதேஷ்டகா வா ஸ்நாநச்வப்ரே ப்ரதிஷ்டாப்ய, தத்ப்ராச்யாம் வ்ரீஹிபிர்தண்டவத்பங்க்திம் க்ருத்வா, சதுர்தசகலசாந் விந்யஸ்ய, விதினா ஸம்ஸ்னாப்ய, வேத்யாம் தான்யோபரி பஞ்சவஸ்த்ராந்யாஸ்தீர்ய, சிலாத்யம் ச ப்ரத்யேகம் வஸ்த்ரேணாவேஷ்ட்ய, சதுர்வேதரூபம் த்யாத்வா, ப்ராகாதி விந்யஸ்ய, புருஷாதிமூர்த்தீர்நாமபிரப்யர்ச்ய, தந்மத்யே நவரத்நானி விந்யஸ்ய தஸ்மின் ரந்தேசம் விஷ்ணுமப்யர்ச்ய, புண்யாஹம் க்ருத்வா, ப்ரத்யேகம் "ஸ்வஸ்திதா விசஸ்பதி:" இதி ப்ரதிஸரம் பத்வா, சதுர்வேதாதி மந்த்ரை: சிலாத்யம் ப்ராச்யாமுத்தராக்ரம் தக்ஷிணே ப்ராகக்ரம், பச்சிமே சோத்தராக்ரம், உத்தரே ப்ராகக்ரம் ச சாயயேத். உத்தராச்சாதனம் க்ருத்வா, ஹவிர்நிவேத்ய, ஹௌத்ரம் ப்ரசம்ஸ்ய புருஷாதி சதுர்மூர்த்தீரந்தேசம் விஷ்ணும், திக்தேவாம்ச்சாऽऽவாஹ்ய, ஜுஷ்டாகாரம் ஸ்வாஹாகாரம் ச ஹுத்வா, தேவம் த்யாயந், ஆஹவநீயே புருஷஸூக்த மைந்த்ரமாக்நேயம் வைஷ்ணவம் ச, அன்வாஹார்யே விஷ்ணுஸூக்தம், ப்ராம்மம், யாம்யம், நைர்ருதம் ச, கார்ஹபத்யே வைஷ்ணவம், ஏகாக்ஷராதீன் வாருணம் வ்ரயவ்யம் ச, ஆவஸத்யே வைஷ்ணவம் ருத்ரஸூக்தம் ஸௌம்யம் ரௌத்ரம் ச ப்ரத்யேகம் தசக்ருத்வோ ஜுஹுயாத் ராத்ரிசேஷம் வ்யபோஹ்ய, ப்ரபாதே ஸ்நாத்வா, முஹூர்த்தே ஸமனுப்ராப்தே யஜமான:, ஆசார்ய: ஸ்தாபகாதீன் வஸ்த்ரோத்தரீயாத்யைரலங்க்ருத்ய, தக்ஷிணாம் தத்யாத் ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் க்ராமம் பாலாகாரம் வா, ஸகுனஸூக்தம் ஜபன், ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா, தம் தேசம்

ப்ரவிச்ய, அக்னிம் விஸ்ருஜ்ய, ஆசார்யோ யஜமானச்ச ஸ்தபதினா ஸார்தம் விமானம் நித்யஸூத்ரம் ப்ரஸார்ய, த்வாரம் விதித்வா, அப்யந்தர த்வாரதக்ஷிணே யமத்வயம் ஹித்வா பித்திமத்யே சதுரச்ரமுபலிப்ய, நவபாகம் விபஜ்ய, ஆசார்ய: ப்ராங்முகமாஸித்வா, ப்ராணாயாமம் ச க்ருத்வா, 'அக்நிமீளே புரோஹிதம்' இதி ப்ரதமசிலேஷ்டகாக்ர மூர்த்வானனம், ஆக்னேய்யாம் தத்பாதம், 'இஷேத்வோர்ஜேத்வே'தி யாம்யே த்விதீய சிலேஷ்டகாக்ரம் நைர்ருத்யாம் பாதம், 'அக்ன ஆயாஹீ'தி வாயவ்யே த்ருதீய சிலேஷ்டகாக்ரம் வாருண்யாம் பாதம் 'சந்நோதேவீரபிஷ்டயே' த்யைசான்யாம் சதுர்த்த சிலேஷ்டகாக்ரம் ஸௌம்யே பாதம் ச, ஏவம் க்ரமேண விந்யஸ்ய, தந்மத்யே ப்ராம்மம் மந்த்ரமுச்சார்ய நவரத்னாநி ஸுவர்ணம் வா நிக்ஷிப்ய பச்சாத் சில்பினமாஹூய, அபிபூஜ்ய தேனைவ க்ரமேண த்ருடம் காரயித்வா, உபரிஷ்டாத்பித்திமூலம் ஸோபபீடாதிஷ்டானம் கேவலாதிஷ்டானம் வா க்ருத்வா, பாதவர்காதி வர்காட்யம் விமானம் த்ரிதலம் ஏகதலம் வா பரிகல்பயேத்.

|| இதி ஸ்ரீவைகானஸே மரீசிப்ரோக்தே விமானார்சநகல்பே ப்ரதமசிலேஷ்டகாவிந்யாஸவிதிர்நாம ஷஷ்ட: படல: ||.

கருங்கல்லை வைக்கும் இடத்தைக் குறிப்பிடுதலும், குறிப்பிட்ட இடத்தின் மத்தியில் ரத்ன ந்யாஸம் (நவரத்னங்களைப் பதித்தலைச்) செய்தலும்

அங்குரார்ப்பணம் செய்து, ஜலாதிவாஸம் மூன்று அல்லது ஒரு நாளாவது செய்து, ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியே வஸ்திரங்கள் அணிவித்து, வருண மந்த்ரத்தை அபிமந்த்ரித்து, அதற்கு முன்பு பதினாறு, பன்னிரெண்டு, எட்டு அல்லது நான்கு கால்களுடன் கூடிய பாதுகாப்பான கொட்டகையை அமைத்துத் தோரணங்கள் முதலியவைகளால் அலங்கரித்து, முதல் நாள் இரவில் (அந்த கொட்டகைக்கு) அதற்கு வடக்கில் வாஸ்து ஹோமம் செய்து, மணற்பரப்பில் எழுந்தருளுவித்துள்ள கல்லுக்கு பர்யக்னிகரணம் செய்தும்,

பஞ்சகவ்யத்தினாலும் சுத்தி செய்து, புண்யாஹவாசனம் செய்து, யாகசாலையின் மத்தியில் நான்கு புறமும் சம அளவுள்ளதாக வேதிகையைச் செய்து, கிழக்கு முதல் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு அக்னி குண்டங்கள் அமைத்து அதற்கு ஈசான பாகத்தில் ஸ்நான வேதிகையும் செய்து, பிறகு அக்னி பிரதிஷ்டை செய்து, கல்லை ஸ்நான வேதிகையில் வைத்து, அதற்குக் கிழக்கில் நெல்லைப் பரப்பி, பதினான்கு கலசங்கள் வைத்து முறைப்படி நீராட்டுவித்து, வேதிகையில் தான்யத்திற்கு மேல் ஐந்து வஸ்த்ரங்களைப் போட்டு, முதல் கல் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியே வஸ்த்ரம் முதலானவைகளை அணிவித்து, கற்களை நான்கு வேதங்களின் ஸ்வரூபமாக த்யானித்து, கிழக்கு முதல் நான்கு திசைகளிலும் புருஷன் முதலான நாமாக்களால் அர்ச்சித்து, அவற்றின் நடுவில் நவரத்னங்களைப் பரப்பி, அதில் விஷ்ணுவை பூஜித்து, புண்யாஹவாசனம் செய்து,, ஒவ்வொரு கல்லிற்கும் 'ஸ்வஸ்திதா விசஸ்பதி' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி ரக்ஷாபந்தனம் (காப்பு கட்டி) செய்து, நான்கு வேத மந்த்ரங்களைச் சொல்லி கிழக்கிலுள்ள கல்லை வடக்குப் புறத்தில் சிரஸ்பாகம் இருக்குமாறும், தெற்கிலுள்ள கல்லைக் கிழக்குப் புறத்தில் சிரஸ்பாகம் இருக்குமாறும் படுக்கவைக்க வேண்டும். படுக்கவைக்கப்பட்டுள்ள கல்லுக்குமேல் போர்வையை போர்த்திவிட்டு, ஹவிர் நிவேதனம் செய்து, ஹௌத்ர ப்ரசம்ஸனம் செய்து நான்கு மூர்த்தி மற்றும் நடுவிலுள்ள விஷ்ணுமூர்த்தியையும், திக்தேவதைகளையும் ஆவாஹனம்செய்து, (ப்ரதான குண்டத்தில் ஹோமத்திற்கென வைக்கப்பெற்றுள்ள நெய்யில்) ஜுஷ்டாகாரம் செய்து, ஜுஷ்டாகாரம் செய்யப்பெற்ற தேவதைகள் அனைத்திற்கும் ஹோமம் செய்து, பெருமாளை த்யானித்து, ஆஹவனீயாக்னி குண்டத்தில் புருஷஸூக்தம், ஐந்த்ரம், ஆக்னேய்யம், வைஷ்ணவம் ஆகிய மந்தரங்களைச் சொல்லியும் அந்வாஹார்யாக்னி குண்டத்தில் விஷ்ணுஸூக்தம், ப்ராம்மம், யாம்யம், நிர்ருதி மந்த்ரத்தைச் சொல்லியும், கார்ஹபத்யாக்னி குண்டத்தில் வைஷ்ணவம், ஏகாக்ஷரம், வாருணம் வாயவ்யம் முதலான மந்த்ரங்களைச் சொல்லியும், ஆவஸத்யாக்னியில்

வைஷ்ணவம், ருத்ரஸூக்தம், ஸௌம்யம், ரௌத்ர மந்த்ரம் ஆகிய ஒவ்வொன்றையும் பத்து முறைச் சொல்லி ஹோமம் செய்யவேண்டும். இரவு பொழுது கழிந்தவுடன் காலையில் எழுந்து ஸ்நானம் செய்து, முஹூர்த்த நேரம் வந்தவுடன் யஜமானனானவன், ஆசார்யன், ஸ்தாபகர் ஆகியோருக்கு வஸ்த்ர, உத்தரீயங்கள் முதலானவற்றைக் கொடுத்து, தக்ஷிணையைத் தரவேண்டும். எல்லா அலங்காரகளுடன் க்ராமத்தையோ, பாலாலயத்தையோ சகுன ஸூக்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, அந்த இடத்தை (யாகசாலையை) அடைந்து அக்னியை யதாஸ்தானம் (அக்னி விஸர்ஜனம்) செய்து, ஆசார்யனானவன் யஜமானன் மற்றும் ஸ்தபதியுடன்கூட விமானத்திற்குச் சென்று நித்யஸூத்ரத்தைக் கொண்டு அளவு எடுத்து வாயிற்படி பிரித்துக் காண்பித்து, உட்புற வாயிலின் தெற்கில் யமனுக்காக சொல்லப்பட்டுள்ள (யமம், தர்மராஜம் என்பதான) இரு பதங்களையும் விட்டுவிட்டு நான்குபுற சுவர்களுக்கும் மத்ய பாகத்தில் சதுரமாக இடத்தைச் செய்து, அதனை ஒன்பது பாகமாகப் பிரித்து ஆசார்யன் கிழக்கு முகமாக அமர்ந்துகொண்டு, ப்ராணாயாமம் செய்து 'அக்னிமீளே புரோஹிதம்' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி முதற்கல்லினுடைய முகம் மேல்நோக்கியவாறும் அக்னி மூலையில் அதன் கால் பாகமும், 'இஷேத்வோர்ஜேத்வா' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி தெற்கு பாகத்தில் இரண்டாவது கல்லின் தலைபாகம் இருக்குமாறும், நிர்ருதி மூலையில் அதன் கால் பாகமும். 'அக்ன ஆயாஹி' எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி வடமேற்கில் மூன்றாவது கல்லின் முகமானது இருக்குமாறும், மேற்கில் அதன் கால் பாகமும் 'சன்னோதேவீ:' எனத் தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி வடகிழக்கில் நான்காவது கல்லின் முகமானது இருக்குமாறும், வடக்கில் அதன் கால்பாகம் இருக்குமாறும், அமைத்து அவற்றின் நடுவில் ப்ரம்ம மந்த்ரத்தைச் சொல்லி நவரத்னங்களையோ, தங்கத்தையோ சேர்த்து, கல்லை அவருடன் சேர்ந்திருக்குமாறு அல்லது தனித்திருக்குமாறு அமைத்து, பிறகு சில்பியை அழைத்து நன்கு பூஜித்து, வைக்கப்பெற்றுள்ள முறைப்படியே

கெட்டியாக (த்ருடமாக)ச் செய்து. பாதவர்க்கம். வர்காட்யம் முதலியவைகளுக்குத் தக்கவாறு மூன்று தளமுள்ளதாகவோ, ஒரு தளமுள்ளதாகவோ விமானத்தை அமைக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு ஸ்ரீவைகானஸத்தில் மரீசியால் சொல்லப்பட்ட விமானார்ச்சன கல்பத்தில் ப்ரதம சிலேஷ்டகா விந்யாஸவிதி என்பதாக ஆறாவது படலம் முற்றும்.

।। अथ सप्तमः पटलः ।।

अथ विमानविधिं वक्ष्ये -

नलिनकादि षण्णवति भेदैः त्रिचतुर्हस्तादि रुद्रार्ककरान्त-मेकभूमिं पञ्चषड्ढस्तादि त्रयोदश, चतुर्दश करान्तं द्वि भूमेः सप्ताऽष्टकरादि पक्षषोडश करान्तं त्रितलं, सप्तदश हस्तादि षट्शत करान्तं चतुर्भूम्यादि द्वादश तलान्तं युग्माऽयुग्म हस्तैर्युतं संयोजयेत् । एवं तलं प्रति मानं दशधा भवति ।

அத ஸப்தம: படல:

அத விமானவிதிம் வக்ஷ்யே -

நலினகாதி ஷண்ணவதி பேதை: த்ரிசதுர்ஹஸ்தாதி ருத்ரார்க்ககராந்தமேகபூமிம் பஞ்சஷட்டஸ்தாதி த்ரயோதச, சதுர்தச கராந்தம் த்வி பூமே: ஸப்தாऽஷ்டகராதி பக்ஷஷோடச கராந்தம் த்ரிதளம், ஸப்ததச ஹஸ்தாதி ஷட்சத கராந்தம் சதுர்பூம்யாதி த்வாதச தலாந்தம் யுக்மாऽயுக்ம ஹஸ்தைர்யுதம் ஸம்யோஜயேத். ஏவம் தளம் ப்ரதி மானம் தசதா பவதி.

ஏழாவது படலம்

விமானத்தின் (கோபுரத்தின்) விதியைக் கூறுகிறேன் -

விமானம் என்பது நளினகம் முதலான தொண்ணூற்று ஆறு பேதங்களுடன் கூடியதாகும். பூமியிலிருந்து மூன்று, நான்கு முதல் பதினொன்று, பன்னிரண்டு ஹஸ்தாயதம் வரையிலும் ஒரு தளமும், ஐந்து, ஆறு முதல் பதிமூன்று, பதினான்கு ஹஸ்தாயதம் வரையிலும் இரண்டாவது தளமும், ஏழு, எட்டு முதல் பதினைந்து, பதினாறு ஹஸ்தாயதம் வரையில் மூன்றாவது தளமும், பதினேழு ஹஸ்தாயதம் முதல் நூற்றாறு ஹஸ்தாயதம் வரையிலும் நான்கு தளம் முதல் பன்னிரண்டு தளம்வரை ஒற்றைப்படை அளவுள்ளதாகவோ, இரட்டைப்படை அளவுள்ளதாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு அளவானது ஒவ்வொரு தளத்திற்கும் பத்து வகையாக இருக்கிறது.

सङ्कीर्णविमानलक्षणम् -

एतेषु इष्ट हस्तैः वास यामं समचतुरश्रवृत्तं, विस्तारात्पादाऽधिकमर्धाऽधिकं, पादोन द्विगुणं वा आयतं, आयत चतुरश्रवृत्तं तेषु ग्रीवोपरि भिन्नाङ्गं सङ्कीर्णं स्यात् ।

ஸங்கீர்ணவிமானலக்ஷணம் -

ஏதேஷு இஷ்ட ஹஸ்தை: வாஸ யாமம் ஸமசதுரச்ர-வ்ருத்தம். விஸ்தாராத்பாதாऽதிகமர்தாऽதிகம், பாதோன த்விகுணம் வா ஆயதம், ஆயத சதுரச்ர வ்ருத்தம் தேஷு க்ரீவோபரி பின்னாங்கம் ஸங்கீர்ணம் ஸ்யாத்.

ஸங்கீர்ண விமானத்தின் லக்ஷணம்

முன்பு சொல்லப்பட்டுள்ள ஹஸ்தாயதங்களில் விருப்பப்பட்ட அளவில் கீழ்தளம் சமசதுர அளவுள்ளதாகவும் கீழேயுள்ள பரப்பளவில் கால் பாகத்திற்குச் சற்று

அதிகமாகவோ, அரை பாகத்திற்கு அதிகமாகவோ, கால் பாகம் குறைந்த இரண்டு பாக அளவுடையதாகவோ (மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள) அளவானது சதுரமான பரப்பளவை உடையதாக அமைத்து, க்ரீவத்திற்குமேல் வேறுபாடுள்ள அளவை உடையதாக அமைக்கவேண்டும். இதற்கு ஸங்கீர்ண விமானம் என்று பெயர்.

शान्तिकादि विमानलक्षणम्

विमान विपुलस्य सप्तदशोत्सेधं शान्तिकं अर्धाऽधिकोत्सेधं पौष्टिकं, पादोनद्विगुणं जयदं, अद्भुतं पादाऽधिकं, द्विगुणं सार्वकामिकं स्यात् ।

சாந்திகாதி விமான லக்ஷணம்

விமான விபுலஸ்ய ஸப்ததசோத்ஸேதம் சாந்திகம் அர்த்தாऽதிகோத்ஸேதம் பௌஷ்டிகம், பாதோன த்விகுணம் ஜயதம், அத்புதம் பாதாऽதிகம், த்விகுணம் ஸார்வகாமிகம் ஸ்யாத்.

சாந்திக விமானத்தின் அளவுகளும், பலன்களும்

விமானத்தினுடைய அளவானது கீழ்பாகத்திலிருந்து மேல்நோக்கி 17 அடி உயரம் உடையதாயின் அது சாந்திகம் எனப்படும். இந்தவகை விமானமானது சொல்லப்பட்டுள்ள அளவில் பாதிக்கும் மேலான அளவை உடையதாயின் பௌஷ்டிகம் என்றும், கால் பாகம் குறைய இரு பங்கு உடையதாயின் ஜயதம், கால் பங்கு அதிகமாயின் அத்புதம் என்றும், இருமடங்கு உடையதாயின் ஸார்வகாமிகம் என்றும் கொள்ளவேண்டும்.

हर्म्यभेदः तत्स्वरूपञ्च

नागरं, द्राविलं, वेसरमिति त्रिविधं हर्म्यरूपम्, खुरादि स्तूपिकान्तं चतुरश्रं नागरं, तथैव वृत्तं वेसरं, अथवा प्रस्तरान्तं समचतुरश्रं तदुपरि वृत्तग्रीवाशिखरं च वेसरं, तथैव च स्वश्रशिखरग्रीवं द्राविलं स्यात् ।

ஹர்ம்யபேத: தத்ஸ்வரூபஞ்ச

நாகரம், த்ராவிளம், வேஸரமிதி த்ரிவிதம் ஹர்ம்யரூபம் குராதி ஸ்தூபிகாந்தம் சதுரச்ரம் நாகரம், ததைவ வ்ருத்தம் வேஸரம், அதவா ப்ரஸ்தராந்தம் ஸமசதுரச்ரம் ததுபரி வ்ருத்தக்ரீவா சிகரம் ச வேஸரம், ததைவ ச ஸ்வச்ர சிகரக்ரீவம் த்ராவிளம் ஸ்யாத்.

விமானங்களின் வகைகளும், அதன் ஸ்வரூபமும்

நாகரம், த்ராவிளம், வேஸரம் என்பதாக விமானங்கள் மூன்று வகைப்படும். விமானங்கள் குரம் முதல் ஸ்தூபி வரையிலும், நான்கு பக்கமும் ஒரே அளவுள்ள சதுரமானதாக உள்ளதற்கு நாகரம் என்று பெயர். அவ்வாறே உருண்டை வடிவத்தினையுடைய விமானத்திற்கு வேஸரம் என்று பெயர். மேலும் ப்ரஸ்தரம் வரையிலும் ஸமசதுரமாயும், அதற்குமேல் உருண்டை வடிவமான க்ரீவமும், சிகரமுமுடைய விமானமாயினும் அதற்கும் வேஸரம் என்று பெயர். முன்பு சொன்னவாறே அனைத்து பாகங்களும் அமைக்கப்பட்டு ஸ்வச்ர க்ரீவத்தையும் சிகரத்தையுமுடைய விமானத்திற்கு த்ராவிளம் என்று பெயர்.

पूर्वापरायामं दक्षिणाऽवान्तरं भवति । आयत चतुरश्रवृत्ते-चायामेन शान्तिकोत्सेधग्रहणं कारयेत् । अर्पितमनर्पितमिति द्विविधं भवति, अर्पितमलिन्द्र विहीनं, अनर्पितमलिन्द्रयुक्तमेवं कारयेत् ।

பூர்வாபராயாமம் தக்ஷிணாஸ்வாந்தரம் பவதி. ஆயத சதுரச்ரவ்ருத்தேசாயாமேன சாந்திகோத்ஸேத க்ரஹணம் காரயேத். அர்பிதமனர்பிதமிதி த்விவிதம் பவதி. அர்பித-மலிந்த்ரவிஹீனம். அனர்பிதமலிந்த்ரயுக்தமேவம் காரயேத்.

சாந்திக விமானத்தின் அளவானது கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு ஆகிய நான்கு புறங்களிலும் சமமான அளவை உடையதாக (சதுரமாக) இருக்கவேண்டும். உருண்டை வடிவிலும் சமமான அளவுடன் இருக்கவேண்டும். அவை அர்ப்பிதம், அனர்ப்பிதம் என்பதாக இருவகைப்படும். அலிந்த்ரமில்லாதது அர்ப்பிதம். அலிந்த்ரத்துடன் கூடியது அனர்ப்பிதம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

विमानस्य विस्तारं पदबाह्यं, उत्सेधमुपानदादि स्थूपि पर्यन्तं स्यात् मानसूत्रं विन्यस्य ऐशान्यां किञ्चिदधिकम् । आग्नेय्यां किञ्चिन्न्यूनं एवं कारयेत् । अन्यथाचेत् सर्वं नश्यति मानसूत्राद्बहिर्हस्तमध्यर्धं द्विहस्तं वा अधिक विस्तारायामं जलान्तं शिलान्तं वा दृढप्रकृतिश्चेत् द्विहस्तं सार्धविस्तारमेक हस्तं वा खनित्वा, तत्खातं चतुर्धा कृत्वा द्व्यशं त्र्यंशं वा वालुकोपल शकलाद्यैः जलेन संपूर्य, मुसलैर्हस्ति पादैर्दारुतुण्डैः बृहत्तरैः वा दृढं कृत्वा, शेषांशं पादमर्धं त्रिपादं हस्तं वा महद्विमानं चेत् अधिष्टान द्विगुणं अध्यर्धं समं वा खात कुड्यं प्रकल्पयेत् । तदूर्ध्वे दण्डप्रमाणेन समं कृत्वा तदूर्ध्वे अधिष्टानं उपपीठं वा कुर्यात् ।

।। इति श्रीवैखानसे मरीचिप्रोक्ते विमानार्चनकल्पे

विमानविधानंनाम सप्तमः पटलः ।।

விமானஸ்ய விஸ்தாரம் பதபாஹ்யம், உத்ஸேத-முபானதாதி ஸ்தூபி பர்யந்தம் ஸ்யாத் மானஸூத்ரம் விந்யஸ்ய ஐசாந்யாம் கிஞ்சிததிகம். ஆக்நேய்யாம்

கிஞ்சின்ந்யூநம் ஏவம் காரயேத். அந்யதாசேத் ஸர்வம் நச்யதி மாநஸூத்ராத் பஹிர்ஹஸ்தமத்யர்தம் த்விஹஸ்தம் வா அதிக விஸ்தாராயாமம் ஜலாந்தம், சிலாந்தம் வா த்ருடப்ரக்ருதிச்சேத் த்விஹஸ்தம் ஸார்த்தவிஸ்தாரமேக ஹஸ்தம் வா கனித்வா, தத்காதம் சதுர்தா க்ருத்வா த்வ்யம்சம் த்ர்யம்சம் வா வாலுகோபல சகலாத்யை: ஜலேன ஸம்பூர்ய, முஸலைர்ஹஸ்தி பாதைர்தாருதுண்டை: ப்ருஹத்தரை: வா த்ருடம் க்ருத்வா, சேஷாம்சம் பாதமர்தம் த்ரிபாதம் ஹஸ்தம் வா மஹத்விமானம் சேத் அதிஷ்டான த்விகுணம் அத்யர்தம் ஸமம் வா காதகுட்யம் ப்ரகல்பயேத். ததூர்த்வே தண்டப்ரமாணேன ஸமம் க்ருத்வா ததூர்த்வே அதிஷ்டானம் உபபீடம் வா குர்யாத்.

॥ இதி ஸ்ரீவைகானஸே மரீசி ப்ரோக்தே விமானார்ச்சனகல்பே விமானவிதானம் நாம ஸப்தம: படல:॥

விமானத்தின் விஸ்தாரம் ஒரு பதம் வெளியேயும், ஸ்தூபிவரை அளவு நூலின்படி ஈசான பாகத்தில் சற்று அதிகமாக இருக்குமாறும், அக்னி பாகத்திற்குச் சற்று குறைவாகவும் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு அமைக்காவிடில் அனைத்தும் (அவ்வூரில் உள்ள அனைத்து செல்வங்களும்) அழிந்துவிடும். அளவு நூலுக்கு வெளியில் ஒரு ஹஸ்தாயதமோ, இரண்டு ஹஸ்தாயதமோ அதிக அளவு விஸ்தாரமாகவோ, கல்பாறைப்பகுதி வரையிலோ, ஜலம் ஊற்று தோன்றும் வரையிலோ, கடினமான பூமிப் பகுதியாகில் இரண்டு ஹஸ்தாயதம் (அகலமும்) 1 1/2 ஹஸ்தாயதம் விஸ்தாரமோ, ஒரு ஹஸ்தாயத விஸ்தாரமோ தோண்டி, அதன் ஆழத்தை நான்காகப் பகுத்துக்கொண்டு இரண்டு அல்லது மூன்று பகுதி மணல், கற்கள், சிறுகற்கள் ஆகியவைகளைப் போட்டு ஜலத்தை நிரப்பி உலக்கைக் கழியாலும், திமுசுக் கட்டை போன்றவற்றால் நன்கு திடமாக ஆகுமாறு செய்து, மீதமுள்ள பகுதியில் கால் பாகமோ, அரைபாகமோ, முக்கால் அளவோ, ஒரு ஹஸ்தாயதமோ, பெரிய விமானமாகில் அதிஷ்டானத்தைப்போல (கீழ் பாகத்தைப்போல) இரண்டு

பங்கோ, அரை பங்கிற்கு மேலாகவோ, அதற்குச் சமமாகவோ தோண்டி இவ்வாறு த்ருடம் செய்யவேண்டும். அதற்குமேல் தண்டப்ரமாணத்தால் சமம் செய்து, அதற்கு மேல் அதிஷ்டானமோ உபபீடமோ செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு ஸ்ரீவைகானஸத்தில் மரீசியால் சொல்லப்பட்ட விமானார்ச்சன கல்பத்தில் விமானவிதானம் என்பதாக ஏழாவது படலம் முற்றும்.

।। अथ अष्टमः पटलः ।।

अथाऽधिष्टानकरण रूप भेदाः -

पदबन्धं, प्रत्यङ्गबन्धं, हरिहरहिरण्यगर्भाणां सामान्यकरणं, विशेषविधानं यद्वारि तत्प्रवृत्तितल निर्गमं स्यात् । पादबन्धं पद्मबन्धं, पुष्पबन्धं, श्रीप्रियाम्बुजं प्रतिबन्धं प्रतिक्रमं कपोतबन्धं श्रीबन्धमित्यष्टावधिष्टानानि भवन्ति ।

அத அஷ்டம: படல:

அதா஽திஷ்டானகரண ரூப பேதா: -

பதபந்தம், ப்ரத்யங்கபந்தம், ஹரிஹரஹிரண்யகர்பாணாம் ஸாமான்யகரணம், விசேஷவிதானம் யத்வாரி தத்ப்ரவ்ருத்திதல நிர்கமம் ஸ்யாத். பாதபந்தம் பத்மபந்தம், புஷ்பபந்தம், ஸ்ரீப்ரியாம்புஜம் ப்ரதிபந்தம் ப்ரதிக்ரமம் கபோதபந்தம் ஸ்ரீபந்தமித்யஷ்டாவதிஷ்டானானி பவந்தி.

எட்டாவது படலம்

அதிஷ்டானகரணத்தின் ரூபபேதங்கள்பற்றிக் கூறுகிறேன்

பதபந்தம், ப்ரத்யங்க பந்தம் ஆகிய இரண்டும் விஷ்ணு, சிவன், ப்ரம்மா மூவருக்கும் சமமாக (சாதாரணமாக)ச்

செய்வது. ஜலம் விழுவது போன்று அமைப்பது விசேஷமாகும். பாதபந்தம், பத்மபந்தம், புஷ்பபந்தம், ஸ்ரீப்ரியாம்புஜம், ப்ரதிபந்தம், ப்ரதிக்ரமம், கபோதபந்தம், ஸ்ரீபந்தம் என்பதாக அதிஷ்டானம் எட்டுவகைப்படும்.

पादबन्धादीनां लक्षणम् -

तेषां क्रमेण भागान्वक्ष्यामि -

तत्राऽधिष्टानोत्सेधं त्रयोविंशतिभागं कृत्वा, जन्मतलोपरि एकांशं खुरं, अष्टांशा जगती, सप्तांशं त्रिपट्टकुमुदं, एकांशं कम्पं, द्वयंसं कण्ठं, एकांशं कम्पं, द्व्यंशा महापट्टी, एकांशोर्ध्व पट्टिका च, एतत् पादबन्धं स्यात् ।

பாதபந்தாதீனாம் லக்ஷணம் -

தேஷாம் க்ரமேண பாகான்வக்ஷ்யாமி -

தத்ராऽதிஷ்டானோத்ஸேதம் த்ரயோவிம்சதிபாகம் க்ருத்வா, ஜன்மதலோபரி ஏகாம்சம் குரம், அஷ்டாம்சா ஜகதீ, ஸப்தாம்சம் த்ரிபட்டகுமுதம், ஏகாம்சம் கம்பம், த்வயம்சம் கண்டம், ஏகாம்சம் கம்பம், த்வ்யம்சா மஹாபட்டி, ஏகாம்சோர்த்வ பட்டிகா ச, ஏதத் பாதபந்தம் ஸ்யாத்.

பாதபந்தம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்

அவைகளின் பாகங்களை முறைப்படிக் கூறுகிறேன் -

குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இடத்தில் அதிஷ்டானத்திற்கு மேலுள்ள பாகத்தை 23 பாகமாகச் செய்து, அடித்தளத்திற்கு (ஜென்ம தளத்திற்கு) மேல் ஒரு அம்சம் குரம், எட்டு அம்சம் ஜகதீ, ஏழு அம்சம் மூன்று பட்டையுள்ள குமுதம், ஒரு அம்சம் கம்பம், இரண்டு அம்சம் மஹாபட்டியும், ஒரு அம்சம் கம்பம், இரண்டு அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் கம்பம், இரண்டு அம்சம் மஹாபட்டியும், ஒரு அம்சம் ஊர்த்வ பட்டியும் இருக்குமாறு அமைப்பது பாதபந்தம் எனப்படும்.

उत्सेधत्र्यष्टभागं कृत्वा एकांशोपानत्, द्व्यंशं पद्मं, एकांशं कम्पं, षडंशा जगती, पञ्चांशं त्रिवर्गकुमुदं, एकांशं कम्पं, द्व्यंशं कण्ठं, एकांशं पद्मं, द्व्यांशा महापट्टिका, एकांशं कम्पं, एकांशं पद्मं, एकांशं कम्पं एतत् पद्मबन्धं स्यात् ।

உத்ஸேதத்ரயஷ்டபாகம் க்ருத்வா ஏகாம்சோபானத், த்வ்யம்சம் பத்மம், ஏகாம்சம் கம்பம், ஷடம்சா ஜகதீ, பஞ்சாம்சம் த்ரிவர்ககுமுதம், ஏகாம்சம் கம்பம், த்வ்யம்சம் கண்டம், ஏகாம்சம் பத்மம், த்வ்யம்சா மஹாபட்டிகா, ஏகாம்சம் கம்பம், ஏகாம்சம் பத்மம், ஏகாம்சம் கம்பம் ஏதத் பத்மபந்தம் ஸ்யாத்.

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலுள்ள அளவை 24 பாகமாகச் செய்து, ஒரு அம்சம் உபாநத், இரண்டு அம்சம் பத்மம், ஒரு அம்சம் கம்பம், ஆறு அம்சம் ஜகதீ, ஐந்து அம்சம் மூன்று பட்டையுடன் கூடிய குமுதம், ஒரு அம்சம் கம்பம், இரண்டு அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் பத்மம், இரண்டு அம்சம் மஹாபட்டிகா, ஒரு அம்சம் கம்பம், ஒரு அம்சம் பத்மம், ஒரு அம்சம் கம்பமும் இருக்குமாறு அமைப்பது பத்மபந்தம் எனப்படும்.

उत्सेधं षड्विंशतिभागं कृत्वा, एकांशं खुरं, एकांशं पद्मं, एकांशं कम्पं, पञ्चांशा जगती, एकांशं पद्मं, एकांशं धृक्, एकांशं पद्मं, चतुरश्रं वृत्तकुमुदं त्रिवर्गं वेति केचित् । एकांशं पद्मं, एकांशं कम्पं द्व्यंशं कण्ठं, एकांशं कम्पं, एकांशं पद्मं, द्व्यर्धांशा महापट्टिका, एकांशं पद्मं, एकांशं कम्पं एतत् पुष्पबन्धं स्यात् ।

உத்ஸேதம் ஷட்விம்சதி பாகம் க்ருத்வா, ஏகாம்சம் குரம், ஏகாம்சம் பத்மம், ஏகாம்சம் கம்பம், பஞ்சாம்சா ஜகதீ, ஏகாம்சம் பத்மம், ஏகாம்சம் த்ருக், ஏகாம்சம் பத்மம், சதுரச்ரம் வ்ருத்தகுமுதம் த்ரிவர்கம் வேதி கேசித், ஏகாம்சம் பத்மம்,

ஏகாம்சம் கம்பம் த்வ்யம்சம் கண்டம், ஏகாம்சம் கம்பம், ஏகாம்சம் பத்மம், த்வ்யர்தாம்சா மஹாபட்டிகா, ஏகாம்சம் பத்மம், ஏகாம்சம் கம்பம் ஏதத் புஷ்பபந்தம் ஸ்யாத்.

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலுள்ள பாகத்தை 25 ஆகப்பிரித்து, ஒரு அம்சம் குரம், ஒரு அம்சம் பத்மம், ஒரு அம்சம் கம்பம், ஐந்து அம்சம் ஜகதீ, ஒரு அம்சம் பத்மம், ஒரு அம்சம் த்ருக், ஒரு அம்சம் பத்மம், நான்கு பட்டை உடையதாகவோ, வளைந்ததாகவோ குமுதம், அல்லது முப்பட்டை உடையதாக குமுதம் அமைக்கவேண்டும் என்பது சிலர் கருத்து. அதற்குமேல் ஒரு அம்சம் பத்மம், ஒரு அம்சம் கம்பம், இரண்டு அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் கம்பம், ஒரு அம்சம்பத்மம், (இரண்டு அரை அம்சங்கள்) ஒரு அம்சம் மஹாபட்டிகா, ஒரு அம்சம் பத்மம், ஒரு அம்சம் கம்பமும் இருக்குமாறு அமைப்பது புஷ்பபந்தம் எனப்படும்.

उत्सेधमेकविंशतिभागं कृत्वा एकांशा पादुका, एकांशं पद्मं, एकांशं कण्ठं, एकांशं दलं, त्र्यंशं वृत्तकुमुदं, एकांशं पद्मं, एकांशं कम्पं, द्व्यंशं कण्ठं. एकांशं कम्पं, एकांशं पद्मं, द्व्यंशं महापट्टिका, एकांशं पद्मं, एकांशोर्ध्वपट्टिका चेत्येतच्छ्री-प्रियाम्बुजम् ।

உத்ஸேத மேகவிம்சதி பாகம் க்ருத்வா ஏகாம்சா பாதுகா, ஏகாம்சம் பத்மம், ஏகாம்சம் கண்டம், ஏகாம்சம் தலம், த்ரியம்சம் வ்ருத்த குமுதம், ஏகாம்சம் பத்மம், ஏகாம்சம் கம்பம், த்வயம்சம் கண்டம். ஏகாம்சம் கம்பம், ஏகாம்சம் பத்மம், த்வ்யம்சம் மஹாபட்டிகா, ஏகாம்சம் பத்மம், ஏகாம்சோர்த்வ பட்டிகா சேத்யேதச்ரீப்ரியாம்புஜம்.

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலுள்ள பகுதியை 21 பாகமாகப் பிரித்து, ஒரு அம்சம் பாதுகா, ஒரு அம்சம் பத்மம், ஒரு அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் தளம், மூன்று அம்சம் வளைந்த குமுதம், ஒரு அம்சம் பத்மம், ஒரு அம்சம் கம்பம், இரண்டு அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் கம்பம், ஒரு அம்சம்

பத்மம். இரண்டு அம்சம் மஹாபட்டிகா. ஒரு அம்சம் பத்மம். ஒரு அம்சத்திற்கு ஊர்த்வபட்டிகாவும் இருக்குமாறு அமைப்பது ஸ்ரீப்ரியாம்புஜம் எனப்படும்.

उत्सेधमष्टादशांशं कृत्वा एकांशं खुरं, एकांशं पद्मं षडंशा जगती पञ्चांशं वृत्तकुमुदं, एकांशमालिङ्गं, एकांशमन्तरितं, द्व्यंशं प्रतिमुखं, एकांशं वाजनं एतत् प्रतिबन्धं स्यात् ।

உத்ஸேதமஷ்டாதசாம்சம் க்ருத்வா ஏகாம்சம் குரம். ஏகாம்சம் பத்மம் ஷடம்சம் ஜகதீ. பஞ்சாம்சம் வ்ருத்தகுமுதம். ஏகாம்சமாலிங்கம். ஏகாம்சமந்தரிதம். த்வ்யம்சம் ப்ரதிமுகம். ஏகாம்சம் வாஜனம் ஏதத் ப்ரதிபந்தம் ஸ்யாத்.

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலுள்ள பாகத்தை 18 பாகமாகச் செய்துகொண்டு. அதில் ஒரு அம்சம் குரம். ஒரு அம்சம் பத்மம். ஆறு அம்சம் ஜகதீ. ஐந்து அம்சம் வளைந்த குமுதம். ஒரு அம்சம் ஆலிங்கம். ஒரு அம்சம் அந்தரிதம். இரண்டு அம்சம் ப்ரதிமுகம். ஒரு அம்சம் வாஜனமும் இருக்குமாறு அமைப்பது ப்ரதிபந்தம் எனப்படும்.

उत्सेधमेकोनविंशतिभागं कृत्वा - एकांशं पादुकं, सप्तांशा जगती षडंशं वृत्तकुमुदं, एकांशमालिङ्गं, एकांशमन्तरितं, द्व्यंशं प्रतिमुखं एकांशं वाजनं नागवक्त्रसमं प्रत्यवसानं एतत् प्रतिक्रमं स्यात् ।

உத்ஸேதமேகோனவிம்சதி பாகம் க்ருத்வா - ஏகாம்சம் பாதுகம். ஸப்தாம்சா ஜகதீ ஷடம்சம் வ்ருத்த குமுதம். ஏகாம்சமாலிங்கம். ஏகாம்ச மந்தரிதம். த்வ்யம்சம் ப்ரதிமுகம் ஏகாம்சம் வாஜனம் நாகவக்த்ரஸமம் ப்ரத்யவஸானம் ஏதத் ப்ரதிக்ரமம் ஸ்யாத்

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலுள்ள பகுதியை 21 பாகமாகச் செய்து. ஒரு அம்சம் பாதுகம். ஏழு அம்சம் ஜகதீ. ஆறு அம்சம் வளைந்த குமுதம். ஒரு அம்சம் ஆலிங்கம். ஒரு

அம்சம் அந்தரிதம், இரண்டு அம்சம் ப்ரதிமுகம். ஒரு அம்சம் நாகவக்த்ரத்திற்குச் சமமாக முடியுமாறு வாஜனமும் உள்ளவாறு அமைப்பது ப்ரதிக்ரமம் எனப்படும்.

उत्सेधं सप्तविंशतिभागं कृत्वा द्व्यंशं पादुकं, षडंशं पद्मं, एकांशं कण्ठं, एकांशं दलं, त्र्यंशं वृत्त कुमुदं, त्रिवर्गं वेति केचित् । एकांशं दलं, एकांशं कम्पं, द्व्यंशं कण्ठं, एकांशं कम्पं, एकांशमुपरिदलं, त्र्यंशं कपोतं, एकांशमालिङ्गं, एकांशमन्तरितं, द्व्यंशं प्रतिमुखं, एकांशं वाजनं एतत् कपोत बन्धं स्यात् ।

உத்ஸேதம் ஸப்தவிம்சதி பாகம் க்ருத்வா த்வ்யம்சம் பாதுகம், ஷடம்சம் பத்மம், ஏகாம்சம் கண்டம், ஏகாம்சம் தலம், த்ர்யம்சம் வ்ருத்த குமுதம், த்ரிவர்கம் வேதி கேசித். ஏகாம்சம் தலம், ஏகாம்சம் கம்பம், த்வ்யம்சம் கண்டம், ஏகாம்சம் கம்பம், ஏகாம்சமுபரிதலம், த்ர்யம்சம் கபோதம், ஏகாம்சமாலிங்கம், ஏகாம்சமந்தரிதம், த்வ்யம்சம் ப்ரதிமுகம், ஏகாம்சம் வாஜநம் ஏதத் கபோத பந்தம் ஸ்யாத்.

அதிஷ்டானத்திற்கு மேல் உள்ள பகுதியை 27 பாகமாகச் செய்து, இரண்டு அம்சம் பாதுகம், ஆறு அம்சம் பத்மம், ஒரு அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் தளம், மூன்று அம்சம் வளைந்த குமுதம், மூன்று வர்கமுள்ள குமுதம் என்பது சிலர் கருத்து. அதற்குமேல் ஒரு அம்சம் தளம், ஒரு அம்சம் கம்பம், இரண்டு அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் கம்பம், ஒரு அம்சம் மேல்தளம், மூன்று அம்சம் கபோதம், ஒரு அம்சம் ஆலிங்கம், ஒரு அம்சம் அந்தரிதம், இரண்டு அம்சம் ப்ரதிமுகம், ஒரு அம்சம் வாஜனமும் இருக்குமாறு அமைப்பது கபோதபந்தம் எனப்படும்.

उत्सेधं द्वात्रिंशद्भागं विभज्य द्व्यंशमुपानत्, एकांशं क्षुद्रोपानं, सप्तांशं पद्मं, एकांशं कण्ठं, एकांशं दलं चतुरंशं वृत्तकुमुदं, एकांशं दलं, एकांशं कम्पं, त्र्यंशं कण्ठं, एकांशं कम्पं,

एकांशं पद्मं, चतुरंशं कपोतं, एकांशमालिङ्गं एकांशं अन्तरितं, द्व्यशं प्रतिमुखं, एकांशं वाजनं एतत् श्रीबन्धं स्यात् ।

உத்ஸேதம் த்வாத்ரிம்சத் பாகம் விபஜ்ய த்வ்யம்சம் உபாநத், ஏகாம்சம் க்ஷுத்ரோபானம், ஸப்தாம்சம் பத்மம், ஏகாம்சம் கண்டம், ஏகாம்சம் தலம் சதுரம்சம் வ்ருத்தகுமுதம், ஏகாம்சம் தலம், ஏகாம்சம் கம்பம், த்ர்யம்சம் கண்டம், ஏகாம்சம் கம்பம், ஏகாம்சம் பத்மம், சதுரம்சம் கபோதம், ஏகாம்சமாலிங்கம், ஏகாம்சம் அந்தரிதம், த்வ்யம்சம் ப்ரதிமுகம், ஏகாம்சம் வாஜநம் ஏதத் ஸ்ரீபந்தம் ஸ்யாத்.

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலுள்ள பகுதியை 32 பாகமாகப் பிரித்து இரண்டு அம்சம் உபாநத். ஒரு அம்சம் க்ஷுத்ரோ-பாநத், ஏழு அம்சம் பத்மம், ஒரு அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் தளம், நான்கு அம்சம் வளைந்த குமுதம், ஒரு அம்சம் தளம், ஒரு அம்சம் கம்பம், மூன்று அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் கம்பம், ஒரு அம்சம் பத்மம், நான்கு அம்சம் கபோதம், ஒரு அம்சம் ஆலிங்கம், ஒரு அம்சம் அந்தரிதம், இரண்டு அம்சம் ப்ரதிமுகம், ஒரு அம்சம் வாஜனமும் இருக்குமாறு அமைப்பது ஸ்ரீபந்தம் எனப்படும்.

एतेषु नासिकाङ्घ्रीत्युक्त्या योजयेत् । पादबन्धं जन्मादि पञ्चवर्गेषु तत्तदङ्गावसाने द्वारस्थलं सङ्कल्पयेत् । अन्येषु पट्टिकान्तेचैवं युक्त्या कारयेत् । प्रत्यङ्गेषु प्रतेरुपरि द्वारस्थलं सङ्कल्पयेत् । प्रतिच्छेदं न कुर्यात्, कुर्याच्चेत् विनाशाय भवति । सर्वेषामङ्गानां प्रवेशनं निर्गमं एकदण्डादि त्रिदण्डान्तं पाददण्डेन विवृध्या विमानविस्तार बाह्याङ्ग निर्गमं नवविधं स्यात् । एतेषु अष्टप्रमाणेन उपानद्विस्तारं तत्रिचतुःपञ्चशट्सप्ताष्टांशं कृत्वा, एकांशं खुर निर्गमं शेषं जगती विस्तारं तत्समं कुमुदं, तत्समं बाह्यात् कण्ठप्रवेशं सर्वेषां पट्टिकाम्बुज कम्पादीनां

तत्तदुत्सेध समनिर्गमं वेत्राणामुत्सेधं त्रिचतुःपञ्चषडशं कृत्वा, एकांशं निर्गमं एवं युक्त्या कारयेत् ।

।। इति श्रीवैखानसे मरीचिप्रोक्ते विमानार्चनकल्पे
अधिष्टानभेदोनाम अष्टमः पटलः ।।

ஏதேஷு நாஸிகாங்க்ரீத்யுக்த்யா யோஜயேத். பாதபந்தம் ஜந்மாதி பஞ்சவர்கேஷு தத்ததங்காவஸானே த்வாரஸ்தலம் ஸங்கல்பயேத். அந்யேஷு பட்டிகாங்தேசைவம் யுக்த்யா காரயேத். ப்ரத்யங்கேஷு ப்ரதேருபரி த்வாரஸ்தலம் ஸங்கல்பயேத். ப்ரதிச்சேதம் ந குர்யாத், குர்யாச்சேத் விநாசாய பவதி. ஸர்வேஷாமங்கானாம் ப்ரவேசனம் நிர்கமம் ஏகதண்டாதி த்ரிதண்டாந்தம் பாததண்டேன விவ்ருத்யா விமான விஸ்தார பாஹ்யாங்க நிர்கமம் நவவிதம் ஸ்யாத். ஏதேஷு அஷ்டப்ரமாணேன உபாநத்விஸ்தாரம் தத்ரிசது:பஞ்சஷட்ஸப்தாஷ்டாம்சம் க்ருத்வா, ஏகாம்சம் குர நிர்கமம் சேஷம் ஜகதீ விஸ்தாரம் தத்ஸமம் குமுதம், தத்ஸமம் பாஹ்யாத் கண்டப்ரவேசம் ஸர்வேஷாம் பட்டிகாம்புஜ கம்பாதீனாம் தத்ததுத்ஸேத ஸமநிர்கமம் வேத்ராணாம் உத்ஸேதம் த்ரிசது:பஞ்சஷடம்சம் க்ருத்வா, ஏகாம்சம் நிர்கமம் ஏவம் யுக்த்யா காரயேத்.

॥ இதி ஸ்ரீவைகாநஸே மரீசிப்ரோக்தே விமாநார்சநகல்பே
அதிஷ்டாநபேதோநாம அஷ்டம: படல:॥

இவைகளில் நாஸிகையின் நுனியை யுக்தியுடன் சேர்க்க வேண்டும். பாத பந்தத்தில் ஜன்மா முதலிய பஞ்சவர்கங்களில் அந்தந்த தண்டம் முடியும்பொழுதும் த்வாரஸ்தலமானது செய்யவேண்டும். மற்ற பட்டிகாங்கங்களின் முடிவில் இவ்வாறு யுக்தியுடன் சேர்க்கவேண்டும். ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் ப்ரவ்ருத்திக்குமேல் த்வாரஸ்தலத்தை உண்டுபண்ணவேண்டும். இவைகளைப் பிரிக்கக்கூடாது பிரித்தால் விநாசமானது ஏற்படும். எல்லா அங்கங்களுக்கும்

ப்ரவேசனம், நிர்கமம் ஒரு தண்ட அளவு முதல் மூன்று தண்ட அளவுவரை பாததண்ட அளவின்படி விஸ்தரித்து, விமான அளவிற்கு சற்று வெளியில் (அமைவது) புது முறையாகும். இவைகளில் விரும்பிய அளவில் தளத்தின் மேல்பகுதியை மூன்று முதல் எட்டு அம்சம் உடையதாக அமைத்து, ஒரு அம்சம் குரத்துடன் கூடியதாகவும் மீதம் உள்ளது ஜகதீ, விஸ்தாரம் அதற்குச் சமமான குமுதம், அதற்குச் சமமாயும் வெளியில் இருந்து கண்ட ப்ரவேசத்தில் அனைத்து பட்டிகை, அம்புஜம், கம்பம் முதலியவைகளின் பிரிக்கப்பட்டுள்ள அளவிற்குச் சமமானதாயும் யுக்தியுடன் செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு ஸ்ரீவைகானஸத்தில் மரீசியால் சொல்லப்பட்ட விமானார்ச்சன கல்பத்தில் அதிஷ்டானபேதம் என்பதாக எட்டாவது படலம் முற்றும்

।। अथ नवमः पटलः ।।

एकतलविमाने शान्तिक लक्षणम् -

अथैकभूमिं वक्ष्ये -

अधिष्टान पादप्रस्तर ग्रीवाशिखरस्थूपिकाश्चेति षड्वर्गयुतं एकभूमिमथवा चतुर्वर्गयुतं स्यात् । शान्तिकोत्सेधं षडंशं कृत्वा, एकांशमधिष्टानं, द्व्यंशं पादतुङ्गं, द्व्यंशं (खुरं) शिखरं, एकांशं स्थूपिकोदयमेवं चतुर्वर्गयुतं, अथवा शिखर क्रियालुपो विमानेन्न कारयेत् । शान्तिकोत्सेधं अष्टभागं कृत्वा एकांशं अधिष्टानं (पादं वा, तदुपरि प्रस्तरमेकांशं, पादोनत्र्यंशं शिखरं, एकांशं स्थूपिकोदयं स्यात् ।) तद्विगुणं स्तम्भायामं तदुपरि प्रस्तरमेकांशं, कण्ठमेकांशं, द्व्यंशं शिखरं एकांशं स्थूपिकोदयं स्यात् ।

அத நவம: படல:

ஏகதள விமானே சாந்திக லக்ஷணம் -

அதைகபூமிம் வக்ஷ்யே -

அதிஷ்டான பாதப்ரஸ்தர க்ரீவாசிகரஸ்தூபிகாச்சேதி ஷட்வர்கயுதமேகபூமிமதவா சதுர்வர்கயுதம் ஸ்யாத். சாந்திகோத்ஸேதம் ஷடம்சம் க்ருத்வா, ஏகாம்சமதிஷ்டானம், த்வ்யம்சம் பாததுங்கம், த்வ்யம்சம் (குரம்) சிகரம், ஏகாம்சம் ஸ்தூபிகோதயமேவம் சதுர்வர்கயுதம், அதவா சிகர க்ரியாலுபோ விமானேந காரயேத். சாந்திகோத்ஸேதம் அஷ்டபாகம் க்ருத்வா ஏகாம்சம் அதிஷ்டாநம் (பாதம் வா, தது பரி ப்ரஸ்தரமேகாம்சம், பாதோநத்ர்யம்சம் சிகரம், ஏகாம்சம் ஸ்தூபிகோதயம் ஸ்யாத்) தத்விகுணம் ஸ்தம்பாயாமம் ததுபரி ப்ரஸ்தரமேகாம்சம், கண்டமேகாம்சம், த்வ்யம்சம் சிகரம் ஏகாம்சம் ஸ்தூபிகோதயம் ஸ்யாத்.

ஒன்பதாவது படலம்

ஒருதளமுள்ள விமானத்தில் சாந்திகத்தின் லக்ஷணம்

ஏக பூமியைப்பற்றிக் கூறுகின்றேன் -

அதிஷ்டானம், பாதம், ப்ரஸ்தரம், க்ரீவம், சிகரம், ஸ்தூபிகா என்பதான ஆறு வர்கங்களுடன் கூடியதாகவோ, நான்கு வர்கங்களுடன் கூடியதாகவோ இருப்பதற்கு ஏகபூமி என்று பெயர். சாந்திகத்திற்கு மேலுள்ள பகுதியை ஆறு பாகமாகச் செய்துகொண்டு, ஒரு அம்சம் அதிஷ்டானம், இரண்டு அம்சம் பாததுங்கம், இரண்டு அம்சம் சிகரம், ஒரு அம்சம் ஸ்தூபிகோதயம் என்ற அளவுகளை உடையதாக நான்கு வர்கமுடையதாகவோ, சிகரமானது சிறியதாக அமையுமாறு செய்யவேண்டும். சாந்திகத்திற்கு மேலுள்ள பகுதியை எட்டு பாகமாகச் செய்து ஒரு அம்சம் அதிஷ்டானம், பாதமோ, அதற்குமேல் ஒரு அம்சம் ப்ரஸ்தரம், 2¾ அம்சம் சிகரம், ஸ்தூபிகோதயம் ஒரு அம்சமாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு அம்சம் ஸ்தம்பம், அதற்குமேல் ஒரு அம்சம் ப்ரஸ்தரம், ஒரு அம்சம் கண்டம், இரண்டு அம்சம் சிகரம், ஸ்தூபிகோதயம் ஒரு அம்சம் இருக்குமாறு அமைக்கவேண்டும்.

पौष्टिक लक्षणम् -

पौष्टिकोर्ध्वं नवभागं कृत्वा, तदेकांशं अधिष्टानं, पादार्धाधिकं द्व्यंशं पादायामं, प्रस्तरं पादार्धोनांशं, सपादांशं कण्ठं, पादोनं त्र्यंशं शिखरं, एकांशा स्थूपिका स्यात् ।

பௌஷ்டிக லக்ஷணம் -

பௌஷ்டிகோர்த்வம் நவபாகம் க்ருத்வா, ததேகாம்சம் அதிஷ்டானம், பாதார்தாதிகம் த்வ்யம்சம் பாதாயாமம், ப்ரஸ்தரம் பாதார்தோனாம்சம், ஸபாதாம்சம் கண்டம், பாதோனம் த்ர்யம்சம் சிகரம், ஏகாம்சா ஸ்தூபிகா ஸ்யாத்.

பௌஷ்டிகத்தின் முறை

பௌஷ்டிக விமானத்திற்கு தளத்திற்கு மேலுள்ள பகுதியை ஒன்பது பாகமாகச் செய்து. அதில் ஒரு அம்சம் அதிஷ்டானம். 2¾ அம்சம். ஸ்தூபி ¼ அம்சம் ப்ரஸ்தரம். 1¼ அம்சம் கண்டம். 2¾ அம்சம் சிகரம். ஒரு அம்சம் ஸ்தூபியும் இருக்குமாறு அமைப்பதற்கு பௌஷ்டிகம் என்று பெயர்.

जयदस्य लक्षणम् -

जयदोत्सेधं दशांशं कृत्वा, एकांशमधिष्टानं, द्व्यर्धांशं पादतुङ्गं, एकांशं प्रस्तरं, सार्धमेकांशं कण्ठं, त्र्यंशं शिखरं, एकांशं स्थूपितुङ्गं स्यात् ।

ஜயதஸ்ய லக்ஷணம் -

ஜயதோத்ஸேதம் தசாம்சம் க்ருத்வா. ஏகாம்சமதிஷ்டானம். த்வ்யர்த்தாம்சம் பாததுங்கம். ஏகாம்சம் ப்ரஸ்தரம். ஸார்த்தமேகாம்சம் கண்டம். த்ர்யம்சம் சிகரம். ஏகாம்சம் ஸ்தூபிதுங்கம் ஸ்யாத்.

ஜயதத்தினுடைய முறை

விமானத்தின் அளவை 10 பாகமாகப் பிரித்து. ஒரு அம்சம் அதிஷ்டானம். 2½ அம்சம் பாததுங்கம். ஒரு அம்சம் ப்ரஸ்தரம். 1½ அம்சம் கண்டம். மூன்று அம்சம் சிகரம் ஒரு அம்சம் ஸ்தூபி துங்கமாக அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறு அமைப்பதற்கு ஜயதம் என்று பெயர்.

अद्भुतस्य लक्षणम् -

अद्भुतोत्सेधमेकादशांशं कृत्वा सपादांशमधिष्टानं, तद्द्विगुणं, स्तम्भायामं, तदुपरि प्रस्तरमेकांशं, सार्धांशं कण्ठं, त्र्यर्धांशं शिखरं, सपादांशं स्थूपिकोदयं स्यात् ।

அத்புதஸ்ய லக்ஷணம் -

அத்புதோத்ஸேதம் ஏகாதசாம்சம் க்ருத்வா ஸபாதாம்சம் அதிஷ்டானம், தத்விகுணம், ஸ்தம்பாயாமம், ததுபரி ப்ரஸ்தரமேகாம்சம், ஸார்தாம்சம் கண்டம், த்ர்யர்தாம்சம் சிகரம், ஸபாதாம்சம் ஸ்தூபிகோதயம் ஸ்யாத்.

அத்புதத்தினுடைய முறை -

விமானதளத்திற்கு மேலுள்ள பகுதியை பதினொரு பாகமாகச் செய்து, 1¼ அம்சம் அதிஷ்டானம், 2½ அம்சம் ஸ்தம்பம், அதற்குமேல் ப்ரஸ்தரம் ஒரு அம்சம், 1½ அம்சம் கண்டம், 3½ அம்சம் சிகரம், 1½ அம்சம் ஸ்தூபிகோதயம் இருக்குமாறு அமைப்பதற்கு அத்புதம் என்று பெயர்.

सार्वकामिकस्य लक्षणम् -

सार्वकामिकोत्सेधं द्वादशांशं कृत्वा, सपादांशं अधिष्टानं, द्विगुणं स्तम्भायामं, सपादांशं प्रस्तरं, सपादांशं कण्ठं, पादं वा, तदुपरि प्रस्तरं एकांशं, एकांशं कण्ठं, पादोनत्र्यंशं शिखरं, एकांशं स्थूपिकोदयं स्यात् । अद्भुतोत्सेधमप्येवं, योजयेदिति केचित् ।

अथवा शान्तिक, पौष्टिक, जयदानां उत्सेधं क्रमेण सप्तषट्पञ्चभागं कृत्वा, तत्तदेकांशं हित्वा समारोपयेदित्येके ।

ஸார்வகாமிகஸ்ய லக்ஷணம் -

ஸார்வகாமிகோத்ஸேதம் த்வாதசாம்சம் க்ருத்வா, ஸபாதாம்சம் அதிஷ்டானம், த்விகுணம் ஸ்தம்பாயாமம், ஸபாதாம்சம் ப்ரஸ்தரம், ஸபாதாம்சம் கண்டம், பாதம் வா, ததுபரி ப்ரஸ்தரம் ஏகாம்சம், ஏகாம்சம் கண்டம், பாதோனத்ரயம்சம் சிகரம், ஏகாம்சம் ஸ்தூபிகோதயம் ஸ்யாத். அத்புதோத்ஸேதமப்யேவம், யோஜயேதிதி கேசித்.

அதவா சாந்திக பௌஷ்டிக, ஜயதானாம் உத்ஸேதம் க்ரமேண ஸப்த-ஷட்-பஞ்சபாகம் க்ருத்வா, தத்ததேகாம்சம் ஹித்வா, ஸமாரோபயேதித்யேகே.

ஸார்வகாமிகத்தினுடைய முறை

ஸார்வகாமிகத்திற்கு விமானதளத்தின் மேலுள்ள பகுதியை 12 பாகமாகச் செய்து 1¼ அம்சம் அதிஷ்டானம், 2½அம்சம் ஸ்தம்பம், 1¼ அம்சம் ப்ரஸ்தரம், 1¼ அம்சம் கண்டம் அல்லது பாதம். அதற்குமேல் ஒரு அம்சம் ப்ரஸ்தரம், ஒரு அம்சம் கண்டம், 2¾ அம்சம் சிகரம், ஒரு அம்சம் ஸ்தூபிகோதயம் இருக்குமாறு அமைக்கவேண்டும். அத்புதம் கீழ்க்கண்டவாறும் அமைக்கலாம் என்பது ஒருசிலர் கருத்து.

அல்லது சாந்திகம், பௌஷ்டிகம், ஜயதம் ஆகிய அளவு முறையே ஏழு, ஆறு, ஐந்து பாகமாகச் செய்து, அவற்றில் ஒவ்வொரு அம்சம் விட்டுவிட்டு அமைக்க வேண்டும்.

गर्भगृहलक्षणम्

विमान विस्तारं त्रिचतुः पञ्चसप्त नवैकादशभागं कृत्वा यथा क्रमेण एकद्वित्रिचतुः पञ्चषडंशं गर्भगृह विस्तारं स्यात् । विमान विस्तार समं त्रिपादमर्धं वा मुखमण्टपं तद्व्यन्तरं त्रयोदशभागं कृत्वा, तदेकैकांशाधिकेनायामं सप्तविंशतिभेदं स्यात् । त्रित्रिसङ्ख्याभिश्च उत्तम, मध्यम, अधम भेदैः नवधा भवति । उत्तमानां विपुलं विमान विस्तार सम सान्तरालं तस्य वेशनं द्विदण्डं दण्डार्धं दण्डमर्धं पादं वा तदायामं, हस्तेन पादमर्धं त्रिपादमेकहस्तादि सपाद पञ्चहस्तान्तं सभित्तिकं द्वारं जालकं वा कुर्यात् । मध्ये नीचानामन्तरालं विना एकदण्डान्तं पाद दण्ड विवृद्ध्या नवभेदैः प्रवेशं कारयेत् । अन्येषां सर्वेषामन्तरालं विना एतैः निर्गमं कारयेत् ।

கர்பக்ருஹலக்ஷணம்

விமான விஸ்தாரம் த்ரிசது: பஞ்சஸப்த நவைகாதச பாகம் க்ருத்வா யதா க்ரமேண ஏகத்வித்ரிசது: பஞ்சஷடம்சம் கர்பக்ருஹ விஸ்தாரம் ஸ்யாத். விமான விஸ்தார ஸமம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா முகமண்டபம் தத்வ்யந்தரம் த்ரயோதச பாகம் க்ருத்வா, ததேகைகாம்சாதிகேனாயாமம் ஸப்தவிம்சதி பேதம் ஸ்யாத். த்ரித்ரிஸங்க்யாபிச்ச உத்தம, மத்யம, அதம பேதை: நவதா பவதி. உத்தமானாம் விபுலம் விமான விஸ்தார ஸமம் ஸாந்தராளம் தஸ்ய வேசனம் த்விதண்டம் தண்டார்தம் தண்டமர்தம் பாதம் வா ததாயாமம், ஹஸ்தேன பாதமர்த்தம் த்ரிபாதமேகஹஸ்தாதி ஸபாத பஞ்சஹஸ்தாந்தம் ஸபித்திகம் த்வாரம் ஜாலகம் வா குர்யாத். மத்யே நீசானாமந்தராளம் வினா ஏகதண்டாந்தம் பாததண்ட விவ்ருத்யா நவபேதை: ப்ரவேசம் காரயேத். அந்யேஷாம் ஸர்வேஷாமந்தராளம் வினா ஏதை: நிர்கமம் காரயேத்.

கருவறையின் முறை

விமானத்தின் அளவை மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினொரு பாகமாகச் செய்து, அவற்றை முறையே ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அம்சம் கருவறையின் (விஸ்தாரமாக) பரப்பளவாக இருக்கவேண்டும். விமானத்தின் பரப்பளவிற்குச் சமமாகவோ மூன்றரை பாகமுள்ளதாகவோ முகமண்டபமும், அவை இரண்டிற்கும் அடுத்துள்ள பரப்பளவை 13 பாகம் செய்து, அவற்றில் ஒவ்வொரு அம்சமாக அதிகரித்து 27 பேதமுடையதாக இருக்குமாறு அமைக்க(லாம்) இயலும். மூன்று மூன்றாகச் சேர்த்தால் அவை உத்தமம், மத்யமம், அதமம் என்பதாக ஒன்பது வகையாக ஆகிறது. உத்தமங்களின் அளவு விமான அளவிற்குச் சமமாகவும், அந்தராளத்தோடு கூடியதாகவும், அதன் நுழைவாயிலானது இரண்டு தண்டம், ½ தண்டம், 1½ தண்டம் அல்லது 1¼ தண்டம் அளவுள்ளதாயும், ¼, ½, ¾ ஹஸ்தாயதம் முதலான 5¼ ஹஸ்தாயதம் உடைய சுவரோடு கூடிய த்வாரங்களுடையதாகவோ, ஜன்னல்களுடையதாகவோ

அமைக்கவேண்டும். நடுவில் நீசர்களுக்கான அந்தராளம் இல்லாமல் ஒரு தண்டமோ. ¼ அம்சம் அதிகமாகவோ ஒன்பது பேதங்களுடன் நுழைவாயிலானது அமைக்க(லாம்) வேண்டும். மற்ற அனைத்திற்கும் அந்தராளம் இல்லாமல் நுழைவாயிலை அமைக்கவேண்டும்.

मुखमण्टपलक्षणम्

अथवा मुखमण्टपं कृत्वा तत्प्रमुखे तदायामेन पादाधिकमर्धाधिकं, त्रिपादाधिकं, द्विगुणं वा विस्तारं, विमानात् पादार्ध त्रिपादाधिक विस्तारायामयुतमर्धमण्टपं कुर्यात् । एतन्मध्ये भद्रतोरणाद्यैर्युक्तमयुक्तं वा त्रिवर्गाढ्यं कुर्यात् ।

முகமண்டபலக்ஷணம்

அதவா முகமண்டபம் க்ருத்வா தத்ப்ரமுகே ததாயாமேன பாதாதிகமர்த்தாதிகம், த்ரிபாதாதிகம், த்விகுணம் வா விஸ்தாரம், விமானாத் பாதார்த்த த்ரிபாதாதிக விஸ்தாராயாமயுதமர்த்தமண்டபம் குர்யாத். ஏதன்மத்யே பத்ரதோரணாத்யைர்யுக்தமயுக்தம் வா த்ரிவர்காட்யம் குர்யாத்.

அல்லது (முக) முன்மண்டபம் அமைத்து. அதற்கு முன்பு அதன் (முன் மண்டபத்தின்) அளவில் கால் பாகத்திற்கு அதிகமோ, அரை பாகத்திற்கு அதிகமோ, முக்கால் பாகத்திற்கு அதிகமோ, இருமடங்கு பரப்பளவுடையதாகவோ, விமானத்தின் அளவிற்கு ஒன்றரைப் பங்கு பரப்பளவு அதிகத்துடன் கூடியதாகவோ அர்த்தமண்டபம் அமைக்க வேண்டும். இவைகளுக்கு நடுவில் மங்கள தோரணங்களுடன் சேர்ந்ததாகவோ, இல்லாமலோ இருக்குமாறு த்ரிவர்காட்யம் அமைக்கவேண்டும்.

एतद्विमानस्य प्रमुखं विना पार्श्वत्रय मध्यभद्र विमान विपुला त्रिभागैकं, चतुर्भागं, पञ्चभागं, त्रिभागं वा, तन्निर्गम दण्डमध्यर्ध, द्वि दण्डं वा, (मध्यं द्विदण्डमध्यर्ध द्विदण्ड त्रिदण्डं वा) पादं

तस्यावसाने कुर्यात् । तोरणानामुत्सेधं स्थलादुपरि उत्तराधस्तात् द्विचतुर्भागात् त्रिभागं त्रिभागात् द्विभागं वा तोरण पादोत्सेधं अर्ध त्रिपादैकं, अथवा दण्डेन त्रिचतुष्पञ्चदण्ड विस्तारं तस्य पादबाह्यं तत्पादवशेन तदङ्गानि मानयेत् । तोरणान्तर गाढप्रवेश दण्डं, त्रिपादं, अर्धं, पादं वा तुङ्गशेषात् झषोत्सेधं उत्तरान्तं पञ्चवर्गयुतं पार्श्वयोर्मकरस्य मध्ये परमं गाढयुक्तं नानालतापत्रजाति विचित्रित सर्वालङ्कारैर्युक्ता यथा शोभं कारयेत् । विमानस्य अधिष्टानात् उपर्युत्तराधस्तात् पादतुङ्गं तत्ररसमुनिवसुनवभागं कृत्वा, तदेकांशं वेदिकोत्सेधं तत्तुङ्गं चतुर्धा कृत्वा, अर्धांशं कम्पं, द्व्यंशं कण्ठं, अर्धांशं कम्पं एवं प्रत्यङ्गेषु योजयेत् ।

ஏதத்விமானஸ்ய ப்ரமுகம் வினா பார்ச்வத்ரய மத்யபத்ர விமான விபுலா த்ரிபாகைகம், சதுர்பாகம், பஞ்சபாகம், த்ரிபாகம் வா, தன்னிர்கம தண்டமத்யர்த்தம், த்வி தண்டம் வா, (மத்யம் த்விதண்ட மத்யர்த்த த்விதண்ட த்ரிதண்டம் வா) பாதம் தஸ்யாவஸானே குர்யாத். தோரணானாமுத்ஸேதம் ஸ்தலாதுபரி உத்தராதஸ்தாத் த்விசதுர்பாகாத் த்ரிபாகம் த்ரிபாகாத் த்விபாகம் வா தோரண பாதோத்ஸேதம் அர்த்தம் த்ரிபாதைகம், அதவா தண்டேன த்ரிசதுஷ்பஞ்சதண்ட விஸ்தாரம் தஸ்ய பாதபாஹ்யம் தத்பாதவசேன ததங்கானி மானயேத். தோரணாந்தர காடப்ரவேச தண்டம், த்ரிபாதம், அர்த்தம், பாதம் வா துங்கசேஷாத் ஜஷோத்ஸேதம் உத்தராந்தம் பஞ்சவர்க்கயுதம் பார்ச்வயோர்மகரஸ்ய மத்யே ப்ரமம் காடயுக்தம் நாநாலதா பத்ரஜாதி விசித்ரித ஸர்வாலங்காரைர்யுக்தா யதா சோபம் காரயேத். விமானஸ்ய அதிஷ்டானாத் உபர்யுத்தராதஸ்தாத் பாததுங்கம் தத்ரரஸமுநிவஸுநவபாகம் க்ருத்வா, ததேகாம்சம் வேதிகோத்ஸேதம் தத்துங்கம் சதுர்தா க்ருத்வா, அர்தாம்சம் கம்பம், த்வ்யம்சம் கண்டம், அர்தாம்சம் கம்பம் ஏவம் ப்ரத்யங்கேஷு யோஜயேத்.

இந்த விமானத்தினுடைய முன்பகுதியை மட்டும் விட்டு விட்டு அடுத்துள்ள மூன்று பகுதிகளிலும் உள்ள மத்ய பத்ர விமானத்தின் அளவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, நான்கு பங்கு, ஐந்து பங்கு அல்லது மூன்று பாகமோ, அதன் நடுபாகத்தின் வெளிப்பகுதி ஒன்றரை தண்டமளவோ, (நடுப்பகுதி 2½ தண்டமளவோ, இரண்டு தண்டமளவோ, மூன்று தண்டம் அளவுள்ளதாகவோ) அதன் முடிவில் பாதத்தைச் செய்ய வேண்டும். தோரணங்களின் அளவு பூமியின் மேற்பரப்பில் இருந்து, கட்டிடத்தின்மேல் (உயரத்தின்) அளவிலிருந்து கீழ்நோக்கியுள்ள பாகத்தில் எட்டில் மூன்று பாகமோ, மூன்றில் இரண்டு பாகமோ தோரணத்தின் பாத அளவு அரை அல்லது ஒன்றேமுக்கால் அல்லது தண்டத்தால் மூன்று, நான்கு அல்லது ஐந்து தண்ட அளவோ, அதன் பாதத்தின் வெளியளவு அதன் பாதத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். தோரணத்தின் உள் நுழைவு அளவு ஒரு தண்டமோ, முக்கால் தண்டமோ, அரை தண்டமோ, கால் தண்டம் அளவுடையதாகவோ அல்லது துங்க சேஷத்திலிருந்து ஜ்யேஷோத்ஸேதம் வரையிலும் எதிர்ப்புறமும் ஐந்து வர்கங்கள் உடையதாகவும், இருபுறங்களிலும் மகரத்தின் மத்தியில் சிறந்ததான நீர்வடியுமளவிற்கு வாட்டம் வைத்தும் பலவிதமான கொடிகளின் இலைகள், அனைத்துவிதமான ஜாதி இலைகளுடனும் மிக அழகாக அமைக்கவேண்டும். விமானத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து மேலிருந்து கீழ்வரை பாததுங்கம் அதனை (ரஸமுனிவஸுநந்த*) ஆறு, ஏழு எட்டு, ஒன்பது பாகமாகச் செய்து, அதில் ஒரு பங்கு வேதிகோத்ஸேதம், அதன் அகலத்தை நான்காகச் செய்து, ½ அம்சம் கம்பம், இரண்டு அம்சம் கண்டம், ½ அம்சம் கம்பம் என்ற முறையில் ஒவ்வொரு அங்கமாகச் சேர்க்கவேண்டும்.

---

*"रसमुनिवसुनव"भागं कृत्वा -

रस - षड्रसाः	- ஆறு ரஸங்கள்
मुनि - सप्तर्षयः	- ஏழு முனிகள்
वसु - अष्टवसु	- எட்டு வஸுக்கள்
नव - नव नन्दाः	- ஒன்பது நந்தர்கள்

अथवा रसांशं कृत्वा, एकांशं कम्पं, द्व्यंशं कण्ठं, शेषमुपरि बन्धं स्यात् । पट्टिकांशेषु तुङ्गार्धं गलं, शेषं त्रिधा कृत्वा, उपरि बन्धं पूर्ववत् कारयेत्, अथवा चतुर्धा कृत्वा एकांशेन गलादधस्तात् कम्पं कारयेदिति केचित् । पादोत्सेधं सप्ताष्टनवदशभागं कृत्वा, एकांशं पादविपुलं, अथवा अधिष्टानोच्चं त्रिचतुष्पञ्चभागं कृत्वा एकांशं विमान निर्देश हस्ताङ्गुलिभिः पादविष्कम्भं स्यात् । चतुष्पञ्चषडंशं कृत्वा, एकांशहीनं भित्तिपादविपुलं तत्र रसमुनिवसुनन्दायाविभज्य एकांशोनमग्रविस्तारं तद्दण्डसंज्ञं, तेन सर्वाङ्ग प्रमाण निर्णय कारणं स्यात् । पादाचतुरश्रा, अष्टाश्रा, षोडशाश्रा वृत्ता इति मिश्रममिश्रं वा कारयेत् । समयुग्मं श्रेष्टं, विशम युग्मं निषिद्धम् । एकत्रिपञ्चसप्तनन्दभक्तिवशेन संयोजयति । पादमूले अर्धदण्डेन पद्मं तदुपरि (कर्ण) कण्ठे चतुरश्रं शेषमष्टाश्रं षोडशाश्रं, वृत्तं वा भित्तिपादं पादात्पादान्तरं भित्तिप्रवेशं पाददण्डं स्यात् । दारु शिलास्तम्भेषु मूलेऽर्धदण्डेन पद्मं, तदुपरि कण्ठेन चतुरश्रं शेषमष्टाश्रं, षोडशाश्रं, वृत्तं वा भित्ति पादं पादात्पादान्तरं भित्ति प्रवेशं पाद दण्डं स्यात् । दारुशिलास्तम्भेषु मूलमध्याग्रेषु चतुरश्रं, अष्टाश्रं, षोडशाश्रं वृत्तं वा सर्वत्र सर्वैस्समानं नयेत् । पद्मोपरि सिह्मव्यालभूतनागादीनि कल्पयेदिति केचित् ।

அதவா ரஸாம்சம் க்ருத்வா, ஏகாம்சம் கம்பம், த்வ்யம்சம் கண்டம், சேஷமுபரி பந்தம் ஸ்யாத். பட்டிகாம்சேஷு துங்கார்த்தம் களம், சேஷம் த்ரிதா க்ருத்வா, உபரி பந்தம் பூர்வவத் காரயேத், அதவா சதுர்தா க்ருத்வா ஏகாம்சேன களாததஸ்தாத் கம்படம் காரயேதிதி கேசித். பாதோத்ஸேதம் ஸப்தாஷ்டநவதச பாகம் க்ருத்வா, ஏகாம்சம் பாதவிபுலம், அதவா அதிஷ்டானோச்சம் த்ரிசதுஷ்பஞ்ச பாகம் க்ருத்வா ஏகாம்சம் விமான நிர்தேச ஹஸ்தாங்குலிபி:

பாதவிஷ்கம்பம் ஸ்யாத். சதுஷ்பஞ்சஷடம்சம் க்ருத்வா, ஏகாம்சஹீனம் பித்திபாத விபுலம் தத்ர ரஸமுநிவஸுநந்தாயா விபஜ்ய ஏகாம்சோனமக்ரவிஸ்தாரம் தத்தண்டஸம்ஞம், தேன ஸர்வாங்க ப்ரமாணநிர்ணய காரணம் ஸ்யாத். பாதாசதுரச்ரா, அஷ்டாச்ரா, ஷோடசாச்ரா, வ்ருத்தா இதி மிச்ரமமிச்ரம் வா காரயேத். ஸமயுக்மம் ச்ரேஷ்டம், விஷம யுக்மம் நிஷித்தம். ஏகத்ரிபஞ்சஸப்தநந்த பக்திவசேந ஸம்யோஜயதி. பாதமூலே அர்ததண்டேன பத்மம் ததுபரி (கர்ண) கண்டே சதுரச்ரம் சேஷமஷ்டாச்ரம் ஷோடசாச்ரம், வ்ருத்தம் வா பித்திபாதம் பாதாத்பாதாந்தரம் பித்திப்ரவேசம் பாததண்டம் ஸ்யாத். தாருசிலாஸ்தம்பேஷு மூலே஽ர்ததண்டேன பத்மம், ததுபரி கண்டேன சதுரச்ரம் சேஷமஷ்டாச்ரம், ஷோடசாச்ரம், வ்ருத்தம் வா பித்தி பாதம் பாதாத் பாதாந்தரம் பித்தி ப்ரவேசம் பாத தண்ட ஸ்யாத். தாருசிலாஸ்தம்பேஷு மூலமத்யாக்ரேஷு சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், ஷோடசாச்ரம் வ்ருத்தம் வா ஸர்வத்ர ஸர்வைஸ்ஸமானம் நயேத். பத்மோபரி ஸிம்ஹவ்யாளபூதநாகாதீனீ கல்பயேதிதி கேசித்.

அல்லது ஆறு பாகமாகச் செய்து, ஒரு அம்சம் கம்பம், இரண்டு அம்சம் கண்டம், மீதமுள்ளதை மேற்கட்டாகக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும். பட்டிகைக்கு உரிய அளவில் துங்கத்தில் பாதி கழுத்து, மீதமுள்ளதை மூன்றாகப் பிரித்து, மேல் கட்டிடத்தை முன்பு சொல்லியுள்ளபடி அமைக்கவேண்டும். அல்லது நான்காகச் செய்து, ஒரு அம்சம் கழுத்தும், அதற்குக் கீழ் கம்பம் அமைக்கவேண்டும் என்பது சிலர் கருத்து. பாதத்திற்கு மேலுள்ள பகுதியை ஏழு, எட்டு ஒன்பது, பத்து பாகமாகச் செய்து, ஒரு அம்சம் பரப்பளவுள்ள பாதமும் அல்லது அதிஷ்டானத்திற்குமேல் மூன்று, நான்கு, ஐந்து பாகமாகச் செய்து, ஒரு அம்சம் விமானத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட கையளவிற்கு பாதவிஷ்கம்பம் இருக்க வேண்டும். நான்கு, ஐந்து, ஆறு பாகமாகச் செய்து, ஒரு அம்சம் குறைவாகச் சுவற்றின் பாதப் பரப்பளவு ஒன்பது, எட்டு, ஏழு, ஆறு என்ற அடிப்படையில் பிரித்து ஒரு அம்சம் குறைய மேல் பரப்பளவும் அதன் தண்டமானது அதன்

அனைத்து அங்கப்ரமாண நிர்ணய காரணத்தைக் குறிக்குமாறு அமைக்கவேண்டும். பாதங்கள் நான்கு மூலைச் சதுரமாகவோ, எட்டு, பதினாறு மூலைச்சதுரமாகவோ, உருண்டை வடிவினதாகவோ இவ்வாறு கலந்த அமைப்பிலோ அல்லது கலக்காமலோ செய்ய(லாம்) வேண்டும். சமஅளவு சேர்ப்பது சிறந்தது. ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது என்ற முறையில் விருப்பத்திற்கிணங்க சேர்த்துக்கொள்ளலாம். பாத மூலத்தில் அரை தண்ட அளவில் பத்மமும், அதற்குமேல் கண்டம் நான்கு மூலைப்பட்டையாயும், மீதம் எட்டு, பதினாறு மூலைச் சதுரமாகவோ அல்லது உருண்டை வடிவினதாகவோ சுவற்றின் பாதம், பாதத்திலிருந்து அதன் சுவற்றின் ப்ரவேசம் ஒன்றேகால் தண்ட அளவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். மர, கல் தூண்களில் மூலத்தில் அரை தண்ட அளவு பத்மமும், அதற்குமேல் கழுத்தில் நான்கு மூலைச் சதுரமாகவும் மீதமுள்ள எட்டு, பதினாறுமூலைச் சதுரமாகவோ, வளைந்த வடிவினதாகவோ சுவற்றின் பாதம், பாதத்திலிருந்து பாதத்தின் .வேறு சுவற்றின் ப்ரவேசம் கால் தண்ட அளவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். மர, கல் தூண்களில் அடிப்பாகம், மத்யப்பகுதி, மேல்பாகம் நான்குமூலைச் சதுரமாகவோ, எட்டு, பதினாறு அல்லது எல்லா இடத்திலும் ஸமமான தாகவோ செய்யவேண்டும். பத்மத்திற்கு மேல் சிங்கம், புலி, பூதம், நாகம் ஆகியவைகளை அமைக்கவேண்டும் என்பது சிலரபிப்ராயம்.

पादाग्रे बोधिका वीरकाण्ड फलकानामेकैक दण्डमुत्सेधं त्रिपाददण्डं वा, फलकायाः पादोनं, कुम्भोच्चं, तत्समं बोधिकोच्चं वेति केचित् । फलकोत्सेधार्धं ताटितुङ्गधृगोस्तुङ्गं तदर्धं, पाददण्डं पादाद्यधस्तात् एकदण्डेन मालास्थानं वीरकाण्डानां विपुलं पादविपुलमेव । पादस्य कण्ठेन पादात्क्रमेण ताटीचोर्ध्वभाग विस्तारं तत्कण्ठेन क्रमविस्तारं, तत्कण्ठेन फलकाविस्तारं, तत्सम, पादाधिकं वा बोधिका विस्तारं नानाचित्रित रङ्गादीनि कारयेत् । फलकोत्सेधं त्रिचतुर्भागं कृत्वा, एकांशेन वेत्रं अधस्तात् पद्मं शेषं युक्त्या

कारयेत् । अथवा फलक, कुम्भतादीनामुत्सेधं तत्तद्विस्तार त्रिभागैक भागेन कारयेदित्येके ।

பாதாக்ரே போதிகா வீரகாண்ட பலகானாமேகைக தண்டமுத்ஸேதம் த்ரிபாத தண்டம் வா, பலகாயா: பாதோனம், கும்போச்சம், தத்ஸமம் போதிகோச்சம் வேதி கேசித். பலகோத்ஸேதார்த்தம் தாடிதுங்க, த்ருகோஸ்துங்கம் ததர்தம், பாததண்டம் பாதாத்யதஸ்தாத் ஏகதண்டேன மாலாஸ்தானம் வீரகாண்டானாம் விபுலம் பாதவிபுலமேவ. பாதஸ்ய கண்டேன பாதாத்க்ரமேண தாடீசோர்த்வபாக விஸ்தாரம் தத்கண்டேன க்ரமவிஸ்தாரம், தத்கண்டேன பலகாவிஸ்தாரம், தத்ஸம பாதாதிகம் வா போதிகா விஸ்தாரம் நாநாசித்ரித ரங்காதீனீ காரயேத். பலகோத்ஸேதம் த்ரிசதுர்பாகம் க்ருத்வா, ஏகாம்சேன வேத்ரம் அதஸ்தாத் பத்மம் சேஷம்யுக்த்யா காரயேத். அதவா பலக, கும்பதாதீனாமுத்ஸேதம் தத்தத்விஸ்தார த்ரிபாகைக பாகேன காரயேதித்யேகே.

பாதத்திற்குமேல் வீரகாண்ட போதிகை பலகைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தண்ட அளவுடையதாகவும் அல்லது 1¾ தண்டமளவோ அல்லது பலகையினுடைய அளவிற்கு ¼ பாகம் குறைந்தது கும்போச்சம், அதற்குச் சமமாக போதிகோச்சமும் அமைக்கவேண்டும் என்பது சிலர் அபிப்ராயம். பலகையின்அளவில் பாதியளவு துங்கம். அதற்கு உதவித்துங்கம், அதில் பாதியளவு பாததண்டம், பாதத்திலிருந்து கீழ்நோக்கியவாறு ஒரு தண்ட அளவில் மாலையின் இடம், வீரகாண்டத்தின் பரப்பளவு பாதத்தின் பரப்பளவே. பாதத்தினுடைய கண்டத்தில் பாதத்தில் இருந்து முறைப்படி அந்த இடத்தினுடைய பரப்பளவானது அதன் கழுத்திற்கு க்ரமமான அளவு, அதன் கழுத்தினுடைய அளவினால் பலகையின் அளவு அதற்குச் சமமாகவோ, கால் பாகம் அதிகமாகவோ, போதிகையின் விஸ்தாரம் பலவிதமான சித்ரங்களும், அழகுகளும் செய்ய வேண்டும். பலகையின் மேல் பாக அளவை 12 பாகம் செய்து, ஒரு பாகத்தால்

வேத்ரமும், கீழிருந்து பத்மமும், மீதமுள்ள அனைத்தையும் யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும். அல்லது பலைக, கும்பம், தாதி ஆகியவைகளின் அளவு அவைகளின் பரப்பளவிற்கு மூன்றில் ஒரு பங்காகச் செய்யவேண்டும்.

अथ द्वारलक्षणं वक्ष्ये - पादायाम द्वारोत्सेधं तदर्ध विस्तारं विस्ताराधिकमानं विमाननिर्देशाङ्गुलेन एकाद्यष्टाङ्गुलान्तं नवधा भवति । अथवा दण्डेन पाददण्डादि पादाधिकं द्वि दण्डान्तं पाददण्ड वृध्या नवविधं स्यात् । हस्तेन पादं सार्धपादमर्धं भित्ति विस्तारं, समं वा बहलद्वार विपुल पादोत्सेधं सप्ताष्टन(न्द)वदश भागं कृत्वा षट्सप्ताष्टनवभागं शुद्ध द्वारं, शेषांशं द्विधा कृत्वा एकांशं भुवङ्गं, एकांशं पतङ्गं, अथवा भुवङ्गमानं त्रिभागैकं शेषं पतङ्गमानं स्यात् । तत्समं दक्षिणोत्तर स्तम्भ निर्गमं तद्बहुलात् पादाधिकमर्धाधिक पादोनद्विगुणं, द्विगुणं, तेषां विपुल बहल समां नानापुष्पवल्लिकां कारयेत् ।

अथवा तन्महद्वारं चेत् षोडशांशं कृत्वा त्रयोदशांशं शुद्धद्वारोत्सेधं सप्तांशं वा द्वारविस्तारं षोडशांशं द्विधा कृत्वा एकांशं भुवङ्गं, एकांशं पतङ्गं स्यात् । अन्यत् सर्वं पूर्ववत् कारयेत् ।

அத த்வாரலக்ஷணம் வக்ஷ்யே - பாதாயாம த்வாரோத்ஸேதம் ததர்த்த விஸ்தாரம் விஸ்தாராதிகமானம் விமான நிர்தேசாங்குலேன ஏகாத்யஷ்டாங்குலாந்தம் நவதா பவதி. அதவா தண்டேன பாததண்டாதி பாதாதிகம் த்வி தண்டாந்தம் பாததண்ட வ்ருத்யா நவவிதம் ஸ்யாத். ஹஸ்தேன பாதம் ஸார்த்தபாதமர்த்தம் பித்தி விஸ்தாரம், ஸமம் வா பஹலத்வார விபுல பாதோத்ஸேதம் ஸப்தாஷ்ட-ந(ந்த)வதச பாகம் க்ருத்வா ஷட்ஸப்தாஷ்டநவபாகம் சுத்த த்வாரம், சேஷாம்சம் த்விதா க்ருத்வா ஏகாம்சம் புவங்கம்,

ஏகாம்சம் பதங்கம், அதவா புவங்கமானம் த்ரிபாகைகம் சேஷம் பதங்கமானம் ஸ்யாத். தத்ஸமம் தக்ஷிணோத்தர ஸ்தம்ப நிர்கமம் தத்பஹுலாத் பாதாதிகமர்தாதிக பாதோன-த்விகுணம், த்விகுணம், தேஷாம் விபுல பஹல ஸமாம் நாநாபுஷ்பவல்லிகாம் காரயேத்.

அதவா தந்மஹத்வாரம் சேத் ஷோடசாம்சம் க்ருத்வா த்ரயோதசாம்சம் சுத்தத்வாரோத்ஸேதம் ஸப்தாம்சம் வா த்வாரவிஸ்தாரம் ஷோடசாம்சம் த்விதா க்ருத்வா ஏகாம்சம் புவங்கம், ஏகாம்சம் பதங்கம் ஸ்யாத். அந்யத் ஸர்வம் பூர்வவத் காரயேத்.

வாயிலின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். பாதத்தின் அளவிற்குமேல் உள்ள அளவில் பாதியளவும், அந்த பாதி அளவிற்குமேல் விமானத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட அங்குல அளவால் ஒன்று முதல் எட்டு வரை ஒன்பதுவிதமாக அமைக்க(லாம்) வேண்டும் அல்லது தண்டத்தால் கால் தண்டம் முதல், கால் தண்டத்திற்குமேல் இரண்டு தண்டம்வரை கால், கால் தண்டமாக அதிகரித்து ஒன்பதுவிதமாக அமைக்க வேண்டும். கையால் கால் பாகம், அரை பாகத்துடன் கூடிய அரைக்கால் பாகப் பரப்பளவு உடையதாகவோ அல்லது சம அளவிலோ சுவரும், பெருவாயிலின் அளவு பாதத்திற்குமேல் ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்து பாகமாகச் செய்து: ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது பாகம் சுத்த த்வாரம், மீதமுள்ள பகுதியை இரண்டாகப் பகிர்ந்து, ஒரு பாகம் புவங்கம், மற்றொரு பாகம் பதங்கம் அல்லது புவங்கத்தின் அளவில் மூன்றில் ஒரு பங்கும், மீதம் பதங்கத்தின் அளவு ஆகும். அதற்குச் சம அளவுள்ளதாகத் தெற்குபுறத்திலும், வடக்குப்புறத்திலும் அமைத்து, அதனுடைய அகலத்தில் கால் பங்கு அதிகமோ, அரைப் பங்கு அதிகமோ, கால் பங்கு குறைய இரண்டு பாகமோ அல்லது இரண்டு பங்கு அளவோ, இவைகளின் அளவு அகலத்திற்குச் சமமாகவோ பலவிதமான புஷ்பங்களுடன் கூடியதாக அமைக்கவேண்டும்.

அல்லது, அது பெரிய வாயிலாக இருப்பின் 16 பாகமாகச் செய்து, பதிமூன்று அம்சம் சுத்த த்வாரம். அதன் மேல் அளவு ஏழு அல்லது எட்டு பாகமாகவோ, வாயிலின் அளவு 16 பங்கை இரண்டாகச் செய்து, ஒரு பகுதி புவங்கம், மற்றொரு பகுதி பதங்கம் என்பதாகக் கொள்ள வேண்டும். மற்ற அனைத்தும் முன்போலவே செய்ய வேண்டும்.

कवाटस्यलक्षणं

कवाट विस्तारायामं द्वार समं तयोर्बाहुल्यं द्वार स्तम्भ बहुलार्ध तत्पादाधिकं पादहीनं वा तयोरूर्ध्वाधः शिखायुक्तं शेषं युक्त्यैव कारयेत् ।

கவாடஸ்யலக்ஷணம்

கவாட விஸ்தாராயாமம் த்வார ஸமம் தயோர்பாஹுல்யம் த்வார ஸ்தம்ப பஹுலார்த தத்பாதாதிகம் பாதஹீநம் வா தயோரூர்த்வாத: சிகாயுக்தம் சேஷம் யுக்த்யைவ காரயேத்.

கதவின் அளவுமுறை

கதவின் அளவு வாயிலின் அளவிற்குச் சமமாயும், அவைகளின் பருமன் வாயிற்படியின் இருபுறமும் அமைந்து இருக்கும் தூண்களின் அளவில் பாதியும், அதன் அளவுடன் கால் பாகம் சேர்த்தோ அல்லது கால் பாகம் குறைந்தோ, அவைகளின் மேலும் கீழும் தலைப்புடன் கூடியதாகவும், மற்ற அனைத்தும் ஸமமாயும் செய்யவேண்டும்.

द्वार पट्टिकायामं शुद्धद्वारसमं तस्य विस्तारं द्वार विस्तारादष्टांशं तस्यार्धं पादं वा बाहुल्यं, वामकवाटान्वितं, नाना चित्रैर्विचित्रितं दद्दण्डं पार्श्वपट्टिकाग्रं द्वित्रयोपेत पञ्चसप्त-नवाद्ययुग्मयष्टि समायुक्तं कारयेत् । शक्तश्चेत् पट्टिकायष्टीः

लोहजा एव कारयेत् । आयसैः पुष्पमुकुल शङ्कुभिर्दृढं कृत्वा आयसैः पट्टैश्चन्द्राद्यैस्त्रुट्याकारैर्वाऽकारैः मुकुलाकारैश्चशोभनार्थं रक्षार्थं संयोज्य तयोरूर्ध्वाधस्तान्मध्ये वलयैः भुवङ्ग पतङ्गयोः मध्ये वलयद्वयं पुलकोपेतं कारयेत् । द्वार षडंशस्थानक्रमं - भुवङ्गस्थानक्रमं भुवङ्गदक्षिणशीर्षं, उत्तरपादं, ऊर्ध्वाननं, द्वितीयं दक्षिणस्तम्भमुत्तराभिमुखं, तृतीयमुत्तरस्तम्भं दक्षिणाभिमुखं, चतुर्थं पतङ्गमुत्तरशीर्षं दक्षिणपादमधोमुखं संस्थाप्य पश्चात् पञ्चमं दक्षिणकवाटं उत्तराभिमुखं षष्ठमुत्तरकवाटं दक्षिणाभिमुखं तक्ष्णा संस्थाप्य पश्चात् धातृ, विधातृ, भुवङ्ग, पतङ्ग, पतिर, वरुणान् तत्तन्मन्त्रेण आचार्यः स्थापयेत् ।

த்வார பட்டிகாயாமம் சுத்தத்வாரஸமம் தஸ்ய விஸ்தாரம் த்வார விஸ்தாராதஷ்டாம்சம் தஸ்யார்த்தம் பாதம் வா பாஹுள்யம், வாமகவாடாந்விதம், நாநாசித்ரைர் விசித்ரிதம் தத்தண்டம் பார்ச்வ பட்டிகாக்ரம் த்வித்ரயோபேத பஞ்சஸப்த-நவாத்யயுக்மயஷ்டி ஸமாயுக்தம் காரயேத். சக்தச்சேத் பட்டிகாயஷ்டி: லோஹஜா ஏவ காரயேத். ஆயஸை: புஷ்பமுகுள சங்குபிர்த்ருடம் க்ருத்வா ஆயஸை: பட்டைச்-சந்த்ராத்யை: த்ருட்யாகாரைர்வா.காரை: முகுளாகாரைச்ச சோபநார்த்தம் ரக்ஷார்த்தம் ஸம்யோஜ்ய தயோரூர்த்வாத-ஸ்தான் மத்யே வலயை: புவங்க பதங்கயோ: மத்யே வலயத்வயம் புலகோபேதம் காரயேத். த்வார ஷடம்ச ஸ்தான க்ரமம், புவங்கஸ்தான க்ரமம் புவங்கம் தக்ஷிணசீர்ஷம், உத்தரபாதம், ஊர்த்வானனம், த்விதீயம் தக்ஷிணஸ்தம்ப-முத்தராபிமுகம், த்ருதீயமுத்தரஸ்தம்பம் தக்ஷிணாபிமுகம், சதுர்த்தம் பதங்கமுத்தரசீர்ஷம் தக்ஷிணபாதமதோமுகம் ஸம்ஸ்தாப்ய பச்சாத் பஞ்சமம் தக்ஷிணகவாடம் உத்தராபிமுகம் ஷஷ்டமுத்தர கவாடம் தக்ஷிணாபிமுகம் தக்ஷ்ணா ஸம்ஸ்தாப்ய பச்சாத் தாத்ரு, விதாத்ரு, புவங்க, பதங்க, பதிர, வருணான் தத்தன்மந்த்ரேண ஆசார்ய: ஸ்தாபயேத்.

த்வார பட்டிகையின் அளவு சுத்த த்வாரத்தின் அளவிற்கு சமமாகவும், அதன் பருமன் வாயிலின் அளவில் எட்டில் ஒரு பங்கும், அதில் பாதியோ அல்லது கால் பங்கு அளவுள்ளதாகவோ, இரு கதவுகளில் வடக்குத் திசையில் உள்ள கதவு பல சித்ரங்களாலே விசேஷமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டு, அதன் த்ருடம் பார்ச்வ பட்டிகையின் முன்பகுதி இரண்டு, மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது முதலானவற்றுடன் கூடியதாக அமைக்கவேண்டும். வசதி இருப்பின் பட்டிகையின் தூணானது இரும்பில் அமைக்கவும், இரும்பில் புஷ்பங்கள், மொக்குகள் போன்றவற்றை திடமாகச் செய்து மற்றும் இரும்பினால் பட்டிகையில் சந்த்ரன் முதலானவற்றால் பிரித்தும், மொக்கு போன்றவற்றை அழகுக்காகவும், பாதுகாப்பிற்காகவும் சேர்த்து, அவைகளின் மேல், கீழ் பாகங்களுக்கிடையில், வலயத்தால் புவங்கன், பதங்கன் இருவருக்காகவும் இரண்டு வலயங்கள் கற்களால் சேர்ந்ததாக அமைக்கவேண்டும். வாயிலின் ஆறு அம்சத்தின் இடத்தின்முறை - புவங்கத்தின் இடத்தின் முறை: புவங்கம் தெற்குப்புறத்தில் மேல்பகுதி வடக்கு திசை நோக்கி காலும், தலை மேல்நோக்கியவாறும் இரண்டாவது தெற்குப்புறத்தின் தூணில் வடக்கு திசையை நோக்கியவாறும், மூன்றாவது வடக்குப்புறத்திலுள்ள தூணில் தெற்கு திசையை நோக்கியவாறும், நான்காவது பதங்கம் வடக்கு திசையின் மேல்பகுதி கால் பாகம், தெற்கிலும் கீழ்நோக்கிய முகமும் உள்ளவர்களாக ஸ்தாபித்து, பிறகு ஐந்தாவதாக தெற்குக் கதவில் வடக்கு முகமாகவும், ஆறாவதாக வடக்குக் கதவில் தெற்கு முகமாகவும் இடங்களைப் பிரித்து, பிறகு தாதா, விதாதா, புவங்கம், பதங்கம், பதிரம், வருணம் என்பதான மந்த்ரங்களைச் சொல்லி ஆசார்யனானவன் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

द्वारस्तम्भं कवाटार्थं शिरीष, पुन्नाग, निम्ब, वकुल, अर्जुन, मधूक पनसाऽसनान् अन्यान् शुभान् पुंवृक्षान् वा विधिनाऽऽहृत्य दारु द्विधा कृत्वा दक्षिणांशं दक्षिणस्तम्भकवाटं, वामांशं उत्तर

स्तम्भ कवाटञ्च, तस्योर्ध्वभागं ऊर्ध्व पट्टिकाञ्च कारयेत् ।
एवमेव वृक्षालाभे च एकजातीय शिलाभिः स्तम्भं कवाटं कारयेत् ।
कवाटपृष्टे बन्धनार्थं दारुणा यन्त्रं, यन्त्रिकाश्च कृत्वा बाह्यपार्श्वे चाऽयसा रक्षाबन्धन परं यन्त्रं यन्त्रिकां आयतवलयोपेतां अयसा काञ्चनेन वा वल्मीकां कृत्वाऽऽर्पयेत् ।

த்வாரஸ்தம்பம் கவாடார்த்தம் சிரீஷ, புன்னாக, நிம்ப, வகுள, அர்ஜுன, மதூக பனஸாஸனான் அந்யான் சுபான் பும்வ்ருக்ஷான் வா விதினாஹ்ருத்ய தாரு த்விதா க்ருத்வா தக்ஷிணாம்சம் தக்ஷிணஸ்தம்ப கவாடம், வாமாம்சம் உத்தர ஸ்தம்ப கவாடஞ்ச, தஸ்யோர்த்வ பாகம் ஊர்த்வ பட்டிகாஞ்ச காரயேத். ஏவமேவ வ்ருக்ஷாலாபே ச ஏகஜாதீய சிலாபி: ஸ்தம்பம் கவாடம் காரயேத். கவாடப்ருஷ்டே பந்தனார்த்தம் தாருணா யந்த்ரம், யந்த்ரிகாச்ச க்ருத்வா பாஹ்ய பார்ச்வே சாऽயஸா ரக்ஷாபந்தன பரம் யந்த்ரம் யந்த்ரிகாம் ஆயதவலயோபேதாம் அயஸா காஞ்சநேன வா வல்மீகாம் க்ருத்வாऽऽர்பயேத்.

வாயிற்புறத்தின் தூண்கள் கதவின் பொருட்டு சிரீஷ மரம், புன்னைமரம், வேப்பமரம், மகிழமரம், அர்ஜுனமரம், தேன் போன்ற சுவையுள்ள பலாப்பழமுள்ள பலாமரம் மற்றும் வேறு நல்ல ஆண் மரங்களையோ, முன்பு மரத்தைக் கொண்டுவருவதற்காகச் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைப்படி கொண்டுவந்து, மரத்தை இரண்டாகப் பிளந்து, தெற்குப் பகுதி தெற்குக் கதவிற்கான தூணாகவும், வடக்குப்பகுதி வடக்கு கதவிற்கான தூணாகவும், அவைகளின் மேல்பாகம் வாயிற்புறத்தின் மேல்பாகமாகவும் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு செய்யுமளவிற்கு மரமானது கிடைக்கவில்லை எனில், ஒரே ஜாதிக் கல்லில் தூணையும், மரத்தினால் கதவுகளையும் செய்யவேண்டும். கதவின் பின்புறத்தில் பூட்டுவதன் பொருட்டு மரத்தால் பூட்டும், சாவியும் செய்து வெளிப்புறத்தில் இரும்பினால் பாதுகாப்பின் பொருட்டு உயர்ந்ததான பூட்டு-சாவியும், அவைகளை இணைத்துப்

பூட்டுவதற்கான வலயத்துடனும் இரும்பினாலோ தங்கத்தாலோ கதவிற்கான முக்கிய பகுதிகளைச் செய்து சேர்க்கவேண்டும்.

प्रस्तरलक्षणम्

अथ प्रस्तरलक्षणं वक्ष्ये - प्रस्तरोत्सेधं एकविंशतिभागं कृत्वा, त्र्यंशमुत्तरं एकांशं वाजनं, त्र्यंशं वलभिः वाजनमेकांशं, सप्तांशं कपोतं आलिङ्गान्तरितौ एकैकांशौ । प्रत्युत्सेधमेकांशं वाजनं स्यात् । उत्तरोच्चार्धं त्रिचतुर्भागं वा निर्गमं वसन्तकस्य, तत्समं पादोनमर्धं वा कपोतस्य समत्रिपादमर्धं वा दण्डं, सार्धदण्डं, द्विदण्डं वा, निर्गमं, अर्धदण्डेन लम्बनं वेति केचित् । प्रत्यालिङ्गयोर्मानसूत्रसममेवान्तरितं, वाजनयोरुत्सेधं समाननिर्गमं स्यात् । दण्डं, सार्धदण्डं कपोतोत्सेधं वा नासिकातुङ्गतारं, तत्त्रिभागैकेन-नावगाढयुतं, तुङ्गार्धं वा जनान्तं वा शिखरोत्सेधं सिंहवक्त्रवत्कारयेत् ।

ப்ரஸ்தர லக்ஷணம்

அத ப்ரஸ்தர லக்ஷணம் வக்ஷ்யே - ப்ரஸ்தரோத்ஸேதம் ஏகவிம்சதிபாகம் க்ருத்வா, த்ரயம்சமுத்தரம் ஏகாம்சம் வாஜனம், த்ர்யம்சம் வலபி: வாஜநமேகாம்சம், ஸப்தாம்சம் கபோதம் ஆலிங்காந்தரிதௌ ஏகைகாம்சௌ. ப்ரத்யுத்ஸேதமேகாம்சம் வாஜனம் ஸ்யாத். உத்தரோச்சார்தம் த்ரிசதுர்பாகம் வா நிர்கமம் வஸந்தகஸ்ய, தத்ஸமம் பாதோனமர்த்தம் வா கபோதஸ்ய ஸமத்ரிபாதமர்த்தம் வா தண்டம், ஸார்த்ததண்டம், த்விதண்டம் வா, நிர்கமம், அர்த்ததண்டேன லம்பனம் வேதி கேசித். ப்ரத்யாலிங்கயோர்-மானஸூத்ர ஸமமேவாந்தரிதம், வாஜனயோருத்ஸேதம் ஸமான நிர்கமம் ஸ்யாத். தண்டம், ஸார்த்ததண்டம் கபோதோத்ஸேதம் வா நாஸிகாதுங்கதாரம், தத்ரிபாகைகேன நாவகாடயுதம், துங்கார்தம் வா ஜனாந்தம் வா சிகரோத்ஸேதம் ஸிம்ஹவக்த்ரவத் காரயேத்.

ப்ரஸ்தரத்தின் அளவுமுறை

ப்ரஸ்தரத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன் - ப்ரஸ்தரத்தின் அளவை 21 பாகமாகச் செய்து, மூன்று அம்சம் உத்தரம், ஒரு அம்சம் வாஜனம், மூன்று அம்சம் ஒட்டு (Rufing), ஒரு அம்சம் வாஜனம், ஏழு அம்சம் கபோதம், ஆலிங்காந்தரிதம் ஒரு அம்சம், ஒவ்வொரு நிலைக்கும் இடைப்பட்ட ஒவ்வொரு அம்சமும் வாஜனமாகக் கொள்ளப் படுகிறது. வடக்கின் மேல் நுனியின் அளவை மூன்று, நான்கு பாகமோ அல்லது அதிலிருந்து மாறுபட்டு வஸந்தகத்திற்குச் சமமாகவோ, ¼ பாகம் குறைய ½ பாகமோ அல்லது கபோதத்தினுடைய அளவிற்குச் சமமாகவோ, 1¼ பாகமோ அல்லது ஒரு தண்டம், 1½ தண்டம், 2 தண்டமளவோ அல்லது அதிலிருந்து மாறுபட்டு ½ தண்டத்திலிருந்து தொங்கவிடுதல் என்பது ஒருசிலர் கருத்தாகும். ஒவ்வொரு ஆலிங்கத்தின் அளவு நூல் கயிற்றின் அளவுடைய அந்தரிதம், வாஜனத்தினுடைய அளவு சமமாகவோ அல்லது அதிலிருந்து மாறுபட்டோ அமைக்கவேண்டும். ஒரு தண்டமளவோ, ½ தண்டமோ கபோதத்தின் அளவு அல்லது நாஸிகாதுங்கதாரம், அதில் மூன்றில் ஒரு அம்சம் ஆழமற்றதாகக் கூடியதாகவும், ½ துங்கமோ அல்லது ஜனாந்தமோ சிகரத்தின் அளவும், ஸிம்மத்தின் சரீரம் போன்று அமைக்கவேண்டும்.

ग्रीवालक्षणम्

तदुत्सेधं त्रिचतुष्पञ्चभागं कृत्वा-एकांशं वेदिकोत्सेधं ग्रीवा रूपवशेन चतुरश्रां, अष्टाश्रां, वृत्तां वा पूर्ववद्वेदिकां कारयेत् । वृत्तग्रीवायामपि अष्टाश्रां वेति केचित् । कण्ठार्धेन कोणेषु व्यतीत्य अनेनमानयित्वा तयोर्मध्यं मध्यवर्गं स्यात् । एवं समचतुरश्रेऽपि अष्टाश्रा कर्त्तव्या । गलोदये वेद्यशेषितांशं द्वादशभागं कृत्वा, अष्टांशं ग्रीवातुङ्गं, सार्धांशमुत्तरार्धांशं वाजनं, सार्धांशं हंसं, वाजनमर्धांशं स्यात् ।

अथवा षोडशभागं कृत्वा अष्टांशं गलोदयं, शेषांशौरुत्तरादीन् कुर्यात् । तेषां निर्गमं पूर्ववत् एताश्शिखरे सम्योजयेदिति केचित् । मानसूत्रात् षट्सप्तांशैः अहीनं वेदि विस्तारं, तस्मात्तथैव कण्ठविस्तारं अथवा तयोर्वेद्युत्सेधमानेन प्रवेशं कारयेत् ।

க்ரீவாலக்ஷணம்

ததுத்ஸேதம் த்ரிசதுஷ்பஞ்சபாகம் க்ருத்வா, ஏகாம்சம் வேதிகோத்ஸேதம் க்ரீவா ரூபவசேன சதுரச்ராம், அஷ்டாச்ராம், வ்ருத்தாம் வா பூர்வவத் வேதிகாம் காரயேத். வ்ருத்த க்ரீவாயாமபி அஷ்டாச்ராம் வேதி கேசித். கண்டார்த்தேன கோணேஷு வ்யதீத்ய அனேனமானயித்வா தயோர்மத்யம் மத்யவர்கம் ஸ்யாத். ஏவம் ஸமசதுரச்ரேபி அஷ்டாச்ரா கர்த்தவ்யா. களோதயே வேத்யசேஷிதாம்சம் த்வாதசபாகம் க்ருத்வா, அஷ்டாம்சம் க்ரீவாதுங்கம், ஸார்தாம்சமுத்தரார்தாம்சம் வாஜனம், ஸார்தாம்சம் ஹம்ஸம், வாஜநமர்தாம்சம் ஸ்யாத்.

அதவா ஷோடசபாகம் க்ருத்வா அஷ்டாம்சம் களோதயம், சேஷாம்சைருத்தராதீன் குர்யாத். தேஷாம் நிர்கமம் பூர்வவத் ஏதாச்சிகரே ஸம்யோஜயேதிதி கேசித். மாநஸூத்ராத் ஷட்ஸப்தாம்சை: அஹீனம் வேதி விஸ்தாரம், தஸ்மாத்ததைவ கண்டவிஸ்தாரம் அதவா தயோர்வேத்யுத்-ஸேதமானேன ப்ரவேசம் காரயேத்.

க்ரீவத்தின் அளவுமுறை

அதன் அளவை மூன்று, நான்கு, ஐந்து பாகமாகச் செய்து, ஒரு அம்சம், வேதிகைக்கு மேல் க்ரீவ ரூபவசமாக, நான்குமூலை வடிவினதாகவோ, எட்டு மூலை வடிவின தாகவோ, உருண்டை வடிவினதாகவோ அல்லது முன்போலவே வேதிகையைச் செய்யவேண்டும். வலயம் போன்றதான க்ரீவத்திலும் எட்டு பட்டை உடையதாக

அமைக்கவேண்டும் என்பது சிலர் கருத்து. கழுத்தின் பாதியில் கோணங்களைவிட்டு, அளவுகளில்லாமல் அதன் வர்க்கத்தைக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு சமசதுரப்பட்டையிலும் எட்டு பட்டையுடையதாகச் செய்யவேண்டும். களோதயத்தில் வேதிகைக்குமேல் மீதமுள்ள பாகத்தை 12 பாகமாகச் செய்து, எட்டு பாகம் க்ரீவாதுங்கமும், வடக்கின் ½ அம்சமும் மேலும் 1½அம்சமும் வாஜனம். 1½ அம்சம் ஹம்சம், வாஜனம் ½ அம்சமுள்ளதாயும் அமைக்கவேண்டும்..

அல்லது 16 பாகமாகச் செய்து, அதில் 8 பாகம் களோதயம், மீதமுள்ள பாகத்தில் உத்தரம் முதலானவைகள் அமைக்கவேண்டும். இவைகளின் அளவு இப்பொழுது சொல்லப்பட்டுள்ளதை விடுத்து, முன்போலவே சிகரத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்பது சிலர் கருத்து, அளவிலிருந்து ஆறு, ஏழு அம்சம் விட்டுவிட்டு மீதமுள்ளதே வேதியின் அளவாகும். ஆகையால் அப்படியே கண்டத்தின் விஸ்தாரமும் அல்லது அவைகளின் வேதிகையின் அளவுப்படி துவங்கவேண்டும்.

शिखरलक्षणम्

अथ शिखरलक्षणम् - हंसवाजनात् बहिरर्धदण्डं, दण्डं, सार्धदण्डं, द्विदण्डं वा शिखरस्योष्ट विपुलं, हंसवाजनस्य षोडशांशैकहीनं मध्यविपुलं हंसवाजन सदृशमुदर विपुलं तथैवेति केचित् । अथवा वेदिविस्ताए सदृशमोष्ट विस्तार विपुलं, तदष्टांशैकहीनं मध्यविपुलं, तच्चतुर्विंशतिभागैकहीनमुदरविपुलं स्यात् । तत्पञ्चभागात्र्यंशं बलिकस्याधारपट्टिका, तत्पञ्चांशा-द्युगांशमूर्ध्वपट्टिका, तस्मात्तथैव पद्मतारं तच्चतुर्भागैकं कर्णिकाकारं, शिखरोत्सेधार्धमुदरं, तस्मात्कर्णिकान्तं क्रमात् संक्षिप्तं त्र्यङ्गुलं, चतुरङ्गुलं वा बलि कमण्डल विस्तारं, तदर्धमुत्सेधं अर्धदण्डं त्रिपाददण्डं वा पद्मतुङ्गं, अर्धदण्डं

कर्णिकोत्सेधं अथवा पद्मादूर्ध्वं स्थूप्या सम्योजयेदिति केचित् । शिखरोत्सेधं अष्टभागं कृत्वा तच्चतुष्पञ्चषडंशावसाने मूर्ध्नेष्टकां स्थापयेत् । नासिकाग्रे नासिका कण्ठे वा कारयेदिति केचित् ।

சிகரலக்ஷணம்

அத சிகரலக்ஷணம் - ஹம்ஸவாஜநாத் பஹிரர்த்ததண்டம், தண்டம், ஸார்த்ததண்டம், த்விதண்டம் வா சிகரஸ்யோஷ்ட விபுலம், ஹம்ஸவாஜன ஷோடசாம்சைகஹீனம் மத்யவிபுலம் ஹம்ஸவாஜனஸ்ய ஸத்ருசமுதர விபுலம் ததைவேதி கேசித். அதவா வேதிவிஸ்தார ஸத்ருசமோஷ்ட விஸ்தார விபுலம், ததஷ்டாம்சைகஹீனம் மத்யவிபுலம், தச்சதுர்விம்சதி பாகைகஹீனமுதரவிபுலம் ஸ்யாத். தத்பஞ்சபாகாத்ர்யம்சம் பலிகஸ்யாதாரபட்டிகா, தத்பஞ்சாம்சாத்புகாம்சமூர்த்வபட்டிகா, தஸ்மாத்ததைவ பத்மதாரம் தச்சதுர்பாகைகம் கர்ணிகாகாரம், சிகரோத்ஸேதார்தமுதரம், தஸ்மாத்கர்ணிகாந்தம் க்ரமாத் ஸம்க்ஷிப்தம் த்ரயங்குலம், சதுரங்குலம் வா பலி கமண்டல விஸ்தாரம், ததர்தமுத்ஸேதம் அர்த்ததண்டம் த்ரிபாததண்டம் வா பத்மதுங்கம், அர்த்ததண்டம் கர்ணிகோத்ஸேதம் அதவா பத்மாதூர்த்வம் ஸ்தூப்யா ஸம்யோஜயேதிதி கேசித். சிகரோத்ஸேதம் அஷ்டபாகம் க்ருத்வா தச்சதுஷ்பஞ்சஷடம்-சாவஸானே மூர்த்னேஷ்டகாம் ஸ்தாபயேத். நாஸிகாக்ரே நாஸிகா கண்டே வா காரயேதிதி கேசித்.

சிகரத்தின் அளவுமுறை

பிறகு சிகரத்தின் லக்ஷணம் - ஹம்ஸ வாஜனத்திலிருந்து வெளியில் ½ தண்டமளவோ, ஒரு தண்டமளவோ, 1½ தண்டமளவோ, 2 தண்டமளவோ அல்லது சிகரவாயிலின் பரப்பளவு, ஹம்ஸவாஜனத்தினுடைய அளவில் 16க்கு ஒரு பாகம் குறைவு. சிகரத்தின் நடுப்பரப்பளவு ஹம்ஸவாஜனத்தின் அளவிற்குச் சமமான அளவை உடையது உதரத்தின் பரப்பளவு, முன்சொன்ன அளவே என்பது சிலர் கருத்து. அல்லது வேதியின் பரப்பளவிற்குச் சமமானது மேல்

பரப்பளவு, அதில் எட்டுக்கு ஒரு அம்சம் குறைவு நடுப்பரப்பளவு, அதன் 24 பாகத்துக்கு ஒரு பாகம் குறைவு உதரத்தின் பரப்பளவாகும். அதன் ஐந்து பாகத்தில் மூன்று பாகம் பலிகத்தினுடைய ஆதார பட்டிகை, அதன் ஐந்து பாகத்தில் நான்கு பாகம் (இரண்டு பாகம்) ஊர்த்தவ பட்டிகை. எனவே அதைப்போலவே கர்பக்ருஹத்தின் அளவில் நான்குக்கு ஒரு பங்கு கர்ணிகையின் அளவாகும். சிகரத்தின் அளவிற்குப் பாதியளவு உதரத்தின் அளவு; ஆகையால் கர்ணிகைவரை சுருக்கமாக மூன்று அல்லது நான்கு அங்குல அளவோ அல்லது பலிகமண்டலத்தின் பரப்பளவு அதில் பாதியளவு ½ தண்டம், 1¾ தண்டமோ அல்லது பத்மதுங்கம், ½ தண்டம் கர்ணிகையின் அளவு அல்லது பத்மத்திற்குமேல் ஸ்தூபியைச் சேர்த்து செய்துகொள்ளவேண்டும் என்பது சிலர் கருத்து. சிகரத்தின் அளவை 8 பாகம் செய்து, அதில் நான்கு, ஐந்து, ஆறு அம்ச முறைப்படி மூர்த்னேஷ்டகையை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். நாஸிகாக்ரத்திலோ நாஸிகா கண்டத்திலோ ஸ்தாபிக்கவேண்டும் என்பது சிலர் கருத்து.

नासिका विधानम् -

नासिकाविधिं वक्ष्ये - शिखरव्यासात् त्रिचतुः पञ्चभागैकं नासिकाविस्तारं, तत्समं त्रिपादं त्रिपादाद्विभागं वा यामं, ग्रीवा नासिकायाम निर्गमं, दण्डं, सार्धदण्डं, द्विदण्डं वा गाढप्रवेशं विस्तारस्य त्रिचतुष्पञ्चभागैकहीनं ग्रीवोपरि नासिकोत्सेधं तत् त्रिभागैकहीनं दण्डं, हीनदण्डवशयुतं गाढशेषं, नानाविचित्रित वक्त्रपट्टियुतं तदर्धं त्रिपादं वा शिखरोच्चं तत् त्रिभागैकं कण्ठद्व्यंशेन सिंहवन्मुखं कुर्यात् ।

நாஸிகா விதாநம்

நாஸிகாவிதிம் வக்ஷ்யே - சிகரவ்யாஸாத் த்ரிசது: பஞ்சபாகைகம் நாஸிகாவிஸ்தாரம், தத்ஸமம் த்ரிபாதம் த்ரிபாதாத்விபாகம் வா யாமம், க்ரீவா நாஸிகாயாம நிர்கமம்,

தண்டம், ஸார்த்ததண்டம், த்விதண்டம் வா காடப்ரவேசம் விஸ்தாரஸ்ய த்ரிசதுஷ்பஞ்சபாகைகஹீனம் க்ரீவோபரி நாஸிகோத்ஸேதம் தத்ரிபாகைகஹீனம் தண்டம், ஹீனதண்டவசயுதம் காடசேஷம், நாநாவிசித்ரித வக்த்ர-பட்டியுதம் ததர்தம் த்ரிபாதம் வா சிகரோச்சம் தத்ரிபாகைகம் கண்டத்வ்யம்சேன ஸிம்ஹவன்முகம் குர்யாத்.

நாஸிகை அமைக்கும்முறை -

நாஸிகையின் முறையைக் கூறுகிறேன் - சிகரத்தின் மேலுள்ள அளவில் மூன்று, நான்கு, ஐந்தில் ஒரு பங்கு நாஸிகையின் பரப்பளவு. அதற்குச் சமம் அல்லது ¾ பாகம் அல்லது முக்கால் பாகத்திலிருந்து இரண்டு பாக அளவோ, க்ரீவமானது நாஸிகையின் அளவை விட்டுவிட்டு, ஒரு தண்டமளவோ, ஒன்றரை தண்டமோ, இரண்டு தண்டமோ, காட ப்ரவேசத்தின் பரப்பளவில் மூன்று ,நான்கு, ஐந்து பாகத்திற்கு ஒரு பங்கு குறைவாகவோ, க்ரீவத்திற்கு மேல் நாஸிகையினளவு அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவாக, ஒரு தண்டமளவோ, ஒரு தண்டமளவில்லாமலோ, காடத்தின் மீதும் பலவிதமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட சரீரத்துடன் கூடியதாயும் அதில் அரை பாகமோ, முக்கால் பாகமோ அல்லது சிகரத்தின் மேலளவு அதன் மூன்றில் ஒரு பாகமோ கண்டத்வ்யம்சத்தால் ஸிம்ஹத்தைப் போன்ற முகமுள்ளதாயும் செய்யவேண்டும்.

स्थूपिलक्षणम् -

अथ स्थूपिलक्षणं पद्मस्य त्रिभागैकं कुम्भतारं, त्रिभागैकं नालं, तत् त्रिगुणपालितत् त्रिभागैकं मुकुलं स्यात् । अथवा द्वाविंशतिभागं कृत्वा, चतुरंशं पद्मं, एकांशं कण्ठिकोत्सेधं, पञ्चांशं कुम्भोत्तुङ्गं, सप्तांशं नालं, सार्धांशा पाली, त्र्यर्धांशं मुकुलं स्यात् ।

ஸ்தூபிலக்ஷணம் -

அத ஸ்தூபிலக்ஷணம் பத்மஸ்ய த்ரிபாகைகம் கும்பதாரம், த்ரிபாகைகம் நாளம், தத்ரிகுணபாலிதத்ரிபாகைகம் முகுலம் ஸ்யாத். அதவா த்வாவிம்சதி பாகம் க்ருத்வா, சதுரம்சம் பத்மம், ஏகாம்சம் கண்டிகோத்ஸேதம், பஞ்சாம்சம் கும்போத்துங்கம், ஸப்தாம்சம் நாளம், ஸார்தாம்சா பாலீ த்ரயார்த்தாம்சம் முகுலம் ஸ்யாத்.

ஸ்தூபியின் அளவுமுறை

பிறகு, ஸ்தூபிகையின் லக்ஷணம் - பத்மத்தினுடைய மூன்றில் ஒரு பாகம் கும்பதாரம், மூன்றில் ஒரு பங்கு நாளம், மும்மடங்கு செய்யப்பட்டதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு முகுலம் இருக்கவேண்டும். அல்லது 22 பாகமாகச் செய்து, நான்கு பாகம் பத்மம், ஒரு அம்சம் கர்ணிகை, ஐந்து அம்சம் கும்போத்துங்கம், ஏழு அம்சம் நாளம், ஒன்றரை அம்சம் பாலீ, இரண்டரை அம்சம் முகுலமும் இருக்குமாறு ஸ்தூபியை அமைக்கவேண்டும்.

एवं स्वर्णेन, रजतेन, ताम्रेण वा कृत्वा सम्योजयेत् । अशक्तश्चेत् शुधया कृत्वा अग्रेचायसा सूचीं संयोजयेत् । एतेषां विमान निर्देशाङ्गुलिना पादाङ्गुलमर्धाङ्गुलं, त्रिपादाङ्गुलं, एकाङ्गुवलं, अर्धाधिकाङ्गुलं, द्व्यङ्गुलं, त्र्यङ्गुलं वा दण्डेनैकं त्रिपादं वा अङ्गंप्रति हीनाधिक्यं न दोषाय भवति । विस्तारोत्सेधायाम हस्तेषु पादमर्ध त्रिपादं हस्तं वा वृद्धिं हानिं यथोचितमाहरेत् ।

ஏவம் ஸ்வர்ணேன, ரஜதேன, தாம்ரேண வா க்ருத்வா ஸம்யோஜயேத். அசக்தச்சேத் ஸுதயா க்ருத்வா அக்ரேசாயஸா ஸூசிம் ஸம்யோஜயேத். ஏதேஷாம் விமான நிர்தேசாங்குலினா பாதாங்குலமர்த்தாங்குலம், த்ரிபாதாங்குலம், ஏகாங்குலம், அர்த்தாதிகாங்குலம், த்வ்யங்குலம், த்ர்யங்குலம் வா தண்டேனைகம், த்ரிபாதம் வா அங்கம்ப்ரதிஹீனாதிக்யம்

ந தோஷாய பவதி. விஸ்தாரோத்ஸேதாயாம ஹஸ்தேஷு பாதமர்த்தம் த்ரிபாதம் ஹஸ்தம் வா வ்ருத்திம் ஹானிம் யாதோசித மாஹரேத்.

இவ்வாறு தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம் இவைகளில் ஏதாவது ஒரு உலோகத்தால் செய்து சேர்க்கவேண்டும். முடியாவிடில் (சுண்ணாம்புக் காரையால்) ஸுதையால் செய்து, இரும்பால் கூர்மையாக அதன் நுனிபாகத்தைச் செய்து சேர்க்க வேண்டும். இவைகளுக்கு விமானத்திற்குள்ள அங்குல அளவால் கால் அங்குலமோ, அரை அங்குலமோ, முக்கால் அங்குலமோ, ஒரு அங்குலமோ, ஒன்றரை அங்குலமோ, இரண்டு அங்குலமோ, மூன்று அங்குலமோ அல்லது ஒரு தண்டமளவோ, முக்கால் தண்டமோ, அங்கத்தைக் குறித்துக் குறைந்தாலும் அதிகரித்தாலும் தோஷம் ஏற்படாது. பரப்பளவின் மொத்தத்தில் ஹஸ்தாயதத்தில் கால் பாகமோ, அரை பாகமோ, முக்கால் பாகமோ, ஒரு ஹஸ்தாயதமோ இவற்றில் குறைத்தோ, சேர்த்தோ எப்படி சௌகர்யமோ அப்படி அமைக்கவேண்டும்.

आयादि परीक्षा -

अथ आयादि परीक्षणम् - उत्सेधहस्ते अष्टगुणिते भानित्रिघनैरपहृते शोषमायं नक्षत्रं स्यात् । व्यासे नवगुणिते अष्टापहृते शेषं योनिव्ययं भवति । प्रणाहे नवगुणहते सप्तत्रिंशदपहृते शेषं वारं तिथिर्भवति । एवं विमानभवनगोपुरादि करण हस्तैर्मण्डपाऽऽवरण ग्रहादीनां व्यासाऽऽयाम समूहकरैः प्रतिमादीनामुत्सेधाङ्गुलिभिः रथादीनां व्यासायाम समूहमात्रै रायादीनि परीक्षयेत् । एतेषु अल्पदोषं गुणाधिकमपिग्रहीतव्यम् । सार्ध हस्ताछेते पादमर्धं त्रिपादं वा सम्योज्य गणयेत् । तच्छेषं हीनाधिक्यं युक्त्या कुर्यात् । अङ्गुलिच्छेदे यवैर्युक्तं तथैव कारयेत् । अत्राऽनुक्तं सर्वं शिल्पिशास्त्रोक्त विधिना कुर्यात् ।

ஆயாதி பரீக்ஷா -

அத ஆயாதி பரீக்ஷணம் - உத்ஸேத ஹஸ்தே அஷ்டகுணிதே பானுத்ரிகனைரபஹ்ருதே சேஷமாயம் நக்ஷத்ரம் ஸ்யாத். வ்யாஸே நவகுணிதே அஷ்டாபஹ்ருதே சேஷம் யோநிவ்யயம் பவதி. ப்ரணாஹே நவகுணஹதே ஸப்தத்ரிம்சதபஹ்ருதே சேஷம் வாரம், திதிர் பவதி, ஏவம் விமானபவன கோபுராதி கரணஹஸ்தைர்மண்டபாஸ்ஸவரண க்ரஹாதீனாம் வ்யாஸாஸ்ஸயாம ஸமூஹகரை: ப்ரதிமாதீனா முத்ஸேதாங்குலிபி: ரதாதீனாம் வ்யாஸாயாம ஸமூஹமாத்ரை-ராயாதீனி பரீக்ஷயேத். ஏதேஷு அல்பதோஷம் குணாதிகமபி க்ரஹீதவ்யம். ஸார்தஹஸ்தசேதே பாதமர்தம் த்ரிபாதம் வா ஸம்யோஜ்ய கணயேத். தச்சேஷம். ஹீனாதிக்யம் யுக்த்யா குர்யாத். அங்குலிச்சேதே யவைர்யுக்தம் ததைவ காரயேத். அத்ரானுக்தம் ஸர்வம் சில்பிசாஸ்த்ரோக்த விதினா குர்யாத்.

ஆயாதியைக் கணக்கிடும்முறை -

பிறகு ஆயாதி பரீக்ஷை-இருக்கக்கூடிய ஹஸ்தாயதத்தை எட்டு மடங்காக்கி, பானுத்ரிகணத்தில்[1] ஒவ்வொரு கணத்திற்கும் மூன்று குறைத்தால் கிடைக்கும் அளவு நக்ஷத்திரமாகும். வ்யாஸத்தை ஒன்பது மடங்காக்கி எட்டு குறைத்தால் மீதமிருப்பது யோநிவ்யயம் ஆகும். ப்ரணாஹத்தை ஒன்பது மடங்காக்கி 37 குறைத்தால் மீதம் இருப்பது வாரம், திதி ஆகும். இவ்வாறு விமானம், பவனம், கோபுரம் முதலானவைகளின் செயல்பாடுகளில் ஹஸ்தாயதம் கொண்ட மண்டபம், ப்ராகாரம் (திருச்சுற்று), வீடு, விரிவுபடுத்தப் பற்றவற்றின் அளவு சேர்த்து ஹஸ்தாயதங்களிலும், பொம்மை களுக்கு மேலுள்ள விரல்களிலும், ரதம் முதலியவைகளிலும், விரிவுபடுத்தப்பட்ட

---

1. பானுத்ரிகணைரபஹ்ருதே நக்ஷத்ரம் ஸ்யாத். த்வாதச ஆதித்யா: பன்னிரண்டு ஆதித்யர்கள், மூன்று பங்காகில் 36 ஆகும். இதில் ஒன்பது குறைந்தால் 27 நக்ஷத்ரத்தின் எண்ணிக்கையானது கிடைக்கும்.

வைகளிலும் மொத்தத்தில் அளவுகளைக் கணக்கிடவேண்டும். இவைகளில் குறையின் குறைவையும், நிறையின் அதிகத்தை மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒன்றரை கையளவு குறையுமாகில் கால் பங்கும், அரை பங்கும் சேர்த்தோ அல்லது முக்கால் பங்கு சேர்த்தோ கணக்கிடவேண்டும். அதன் மீதத்தைக் குறை, நிறையை யுக்தி கொண்டு சரியாக அமைக்கவேண்டும். அங்குலம் குறைந்ததாகில் யவத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கவேண்டும். இங்கு சொல்லப்படாத அனைத்தும் சில்ப சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியுள்ளபடி செய்யவேண்டும்.

पश्चात्सुधावर्णाद्यलङ्कारयेत् । प्रतिवृतौ व्यालसिंहाद्यैर्भूषयेत् ।

பச்சாத் ஸுதாவர்ணாத்யலங்காரயேத் । ப்ரதிவ்ருதௌ வ்யாள ஸிம்ஹாத்யை: பூஷயேத் ।

பிறகு ஸுதை, வர்ணம் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்க வேண்டும். புலி, சிங்கம் முதலிய பொம்மைகளைக் கொண்டு ஒவ்வொரு சுற்றையும் அலங்கரிக்கவேண்டும்.

वलभौ विद्याधर हंसभूत नागादीनि कुर्यात् । द्वारेषु द्वारपालान् ।

வலபௌ வித்யாதர ஹம்ஸபூத நாகாதீனி குர்யாத் । த்வாரேஷு த்வாரபாலான் ।

கோபுரத்தில் வித்யாதரர், ஹம்ஸம் (அன்னப்பறவை), பூதம், நாகம் போன்றவைகளை அமைக்கவேண்டும். வாயிற் படிகளில் வாயிற்காவலர்களை அமைக்கவேண்டும்.

शिखरे महानास्यन्तरे पूर्वे पुरुषं, दक्षिणे नृसिंहं, पश्चिमे अच्युतं, उत्तरेऽनिरुद्धं, पूर्वे चक्रं, दक्षिणे दक्षिणामूर्तिं, पश्चिमे नृसिंहं, उत्तरे पितामहं च कल्पयेदिति केचित् । पादवर्गे तोरणस्यान्तरे दक्षिणे सत्यं, पश्चिमे अच्युतं, उत्तरे अनिरुद्धं, प्राग्द्वारे पुरुषं च, दक्षिणे नृसिंहं, पश्चिमे अच्युतं, उत्तरे वाराहंवेति केचित् । दक्षिणादि दिशाद्वारे तद्दिङ्मूर्तीः तद्द्वार दक्षिणभागे चाऽन्यान् यथा क्रमेण स्थितानासीनान् वा कल्पयेत् । मुखमण्डपं

दक्षिणे बाह्ये विघ्नेशं, उत्तरे विन्ध्यवासिनीं, आग्नेयादि कोणेषु प्रस्तरोपरिगलस्थाने वाहनं मृगेशं, खगेशं वा अन्यस्मिन् सर्वत्र देवस्य विजयक्रीडानादीन्येव कारयेदित्याह मरीचिः ।।

।। इति श्रीवैखानसे मरीचिप्रोक्ते विमानार्चनकल्पे
एकभूमिविधिर्नाम नवमः पटलः ।।

சிகரே மஹானாஸ்யந்தரே பூர்வே புருஷம், தக்ஷிணே ந்ருஸிம்ஹம், பச்சிமே அச்யுதம், உத்தரேऽநிருத்தம், பூர்வே சக்ரம், தக்ஷிணே தக்ஷிணாமூர்த்திம், பச்சிமே ந்ருஸிம்ஹம், உத்தரே பிதாமஹம் ச கல்பயேதிதி கேசித். பாதவர்கே தோரணஸ்யாந்தரே தக்ஷிணே ஸத்யம், பச்சிமே அச்யுதம், உத்தரே அநிருத்தம், ப்ராக்த்வாரே புருஷம் ச, தக்ஷிணே ந்ருஸிம்ஹம், பச்சிமே அச்யுதம், உத்தரே வாராஹம் வேதி கேசித். தக்ஷிணாதி திசாத்வாரே தத்திங்மூர்த்தீ: தத்வார தக்ஷிணபாகே சாऽந்யான் யதா க்ரமேண ஸ்திதானாஸீனான் வா கல்பயேத். முகமண்டபம் தக்ஷிணே பாஹ்யே விக்நேசம், உத்தரே விந்த்யவாஸினீம், ஆக்நேயாதி கோணேஷு ப்ரஸ்தரோபரிகளஸ்தாநே வாஹனம் ம்ருகேசம், ககேசம் வா அந்யஸ்மின் ஸர்வத்ர தேவஸ்ய விஜயக்ரீடானாதீந்யேவ காரயேதித்யாஹ மரீசி:.

॥ இதி ஸ்ரீவைகாநஸே மரீசிப்ரோக்தே விமானார்சநகல்பே
ஏகபூமிவிதிர்நாம நவம: படல:॥

கோபுரத்திலுள்ள இடைவெளியில் கிழக்கில் புருஷனையும், தெற்கில் ந்ருஸிம்ஹனையும், மேற்கில் அச்யுதனையும், வடக்கில் அநிருத்தனையும், கிழக்கில் சக்ரமும், தெற்கில் தக்ஷிணாமூர்த்தியையும், மேற்கில் ந்ருஸிம்ஹனையும், வடக்கில் ப்ரம்மனையும் அமைக்க வேண்டும் என்பது சிலர் கருத்து. பாதவர்க்கத்தில் தோரணத்திற்கு இடையில் தெற்கில் ஸத்யனையும், மேற்கில் அச்யுதனையும், வடக்கில் அநிருத்தனையும், கிழக்கு வாயில்

புறத்தில் புருஷனையும், தெற்கில் ந்ருஸிம்ஹனையும், மேற்கில் அச்யுதனையும், வடக்கில் வராஹனையும் அமைக்கவேண்டும் என்பது சிலர் கருத்து. தெற்கு முதலான திசை வாயில்களில் அந்தந்த திக்கிற்குரிய மூர்த்திகளை அந்தந்த வாயிலின் தெற்குப்புறத்திலோ அல்லது மற்ற வேறு இடத்திலோ முறைப்படி நின்றவாறோ, அமர்ந்திருக்குமாறோ அமைக்க வேண்டும். முகமண்டபத்தின் வெளியில் தெற்கில் விநாயகரையும், வடக்கில் துர்கையையும், அக்னி முதலான திக்குகளில் ப்ரஸ்தரத்திற்கு மேலுள்ள இடத்தில் ஸிம்ஹ, கருட வாகனத்தையும் மற்ற அனைத்து இடங்களிலும் பகவான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் வீர விளையாட்டுகளின் காட்சி களையும் அமைக்கவேண்டும் என்பதாக மரீசி கூறுகிறார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீவைகானஸத்தில் மரீசியால் சொல்லப்பட்ட விமானார்ச்சன கல்பத்தில் ஏகபூமி விதி என்பதாக ஒன்பதாவது படலம் முற்றும்.

।। अथ दशमः पटलः ।।

अथ द्वितलविधिं वक्ष्ये -

तद्व्यासायामं नवधा भवति, अत्र त्र्यंशं गर्भविस्तारं परितोगृह पिण्ड्यलिन्द्रहाराश्चैकैकांशेन समावृता भवन्ति । बाह्यभित्तिं षट्भागं विभज्य द्व्यंशं कोष्टं, एकांशं कूटं, एकांशं हारान्तरं, अथवा तमष्टधा विभज्य तदेकांशं कूटतारं, मध्ये द्व्यंशा शालां, तयोर्मध्ये च एकैकांशं पञ्जरविशालं, शेषाऽर्धांशैः हारान्तरं कारयेत्, अथवा मानसूत्राद्बहिः कूट कोष्ट पञ्चराणां निर्गमं पादार्धं, त्रिपादं, दण्डं, सपादं, सार्धं, सत्रिपादं, द्विदण्डं समसूत्रे अन्यस्मिन् कूटात् बहिस्तथैव कोष्ट निर्गमं कारयेत् । अलिन्द्रं वालुकाभिरापूर्य घनं सावकाशं सञ्छादितं वा परिकल्प्य ऊर्ध्वे अलिन्द्रं त्यक्त्वा अभ्यन्तर भित्तावुपरि भूमिं कारयेत् ।

॥ அத தசம: படல: ॥

அத த்விதளவிதிம் வக்ஷ்யே -

தத்வ்யாஸாயாமம் நவதாபவதி, அத்ர த்ரயம்சம் கர்பவிஸ்தாரம், பரிதோ க்ருஹ பிண்ட்யலிந்த்ரஹாராச்சைகைகாம்சேன ஸமாவ்ருதா பவந்தி. பாஹ்யபித்திம் ஷட்பாகம் விபஜ்ய த்வ்யம்சம் கோஷ்டம், ஏகாம்சம் கூடம், ஏகாம்சம் ஹாராந்தரம், அதவா தமஷ்டதா விபஜ்ய ததேகாம்சம் கூடதாரம், மத்யே த்வ்யம்சா சாலாம், தயோர்மத்யே ச ஏகைகாம்சம் பஞ்ஜரவிசாலம், சேஷார்தாம்சை: ஹாராந்தரம் காரயேத், அதவா மானஸூத்ராத்பஹி: கூடகோஷ்ட பஞ்சராணாம் நிர்கமம் பாதார்த்தம், த்ரிபாதம், தண்டம், ஸபாதம், ஸார்த்தம், ஸத்ரிபாதம், த்விதண்டம் ஸமஸூத்ரே அந்யஸ்மிந் கூடாத் பஹிஸ்ததைவ கோஷ்ட நிர்கமம் காரயேத். அலிந்த்ரம் வாலுகாபிராபூர்ய கனம் ஸாவகாசம் ஸம்சாதிதம் வா பரிகல்ப்ய ஊர்த்வே அலிந்த்ரம் த்யக்த்வா அப்யந்தர பித்தாவுபரி பூமிம் காரயேத்.

பத்தாவது படலம்

இரண்டு தளத்தின் முறையைக் கூறுகிறேன் -

எடுத்துக்கொண்டுள்ள பரப்பளவை ஒன்பதாகப் பிரித்து, அதில் மூன்று அம்சம் கருவறையும், கருவறையைத் தொடர்ந்து அலிந்த்ரம், ஹாரம் முதலானவைகளை ஒவ்வொரு அம்சமாக அமைக்கவேண்டும். வெளிப்புறச் சுவரை ஆறு பாகமாகக் கொண்டு, இரண்டு அம்சம் கோஷ்டம், ஒரு அம்சம் கூடம், ஒரு அம்சம் ஹாராந்தரம் அல்லது அதனை எட்டு பாகமாகப் பிரித்து அதில் ஒரு அம்சம் கூடதாரம், நடுவில் இரண்டு அம்சம் சாலையும், அவைகளின் நடுவில் ஒரு அம்சம் பஞ்சர விசாலமும் மீதமுள்ள அரை அம்சத்தில் ஹாராந்தரமும் அமைக்கவேண்டும். அல்லது அளவு நூலின் வெளிப்புறம் கூடம், கோஷ்டம், பஞ்சரம் ஆகியவைகளை

முன்பு சொல்லப்பெற்றுள்ள அளவை விடுத்து, ¼, ½, ¾, ஒருதண்டம், 1¼, 1½, 1¾ அல்லது இரண்டு தண்டமளவோ, ஸம ஸூத்ரத்தில் வேறு கூடத்திலிருந்து வெளியிலும், அவ்வாறே கோஷ்டமும் மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அலிந்த்ரத்தை மணல் கொண்டு நிரப்பி, அதனை (சில நாட்கள் கழித்து) மறைத்தும், உறுதியாகவும் அமைத்து (அதாவது சுவரளவு மணல் நிரப்பி), அலிந்த்ரத்திற்குமேல் அப்யந்தரத்தினை அமைக்க முதல் தளத்தை (பூமியை) தயார் செய்யவேண்டும்.

उत्सेधमेकोनविंशत्यंशं कृत्वा अधिष्टानं द्व्यंशं, चतुरंशं पादं, पादोनद्व्यंशं प्रस्तारं, त्र्यर्धांशं पादं, सार्धांशं मञ्चं, अर्धांशा वेदिका, एकांशं कण्ठं, सपादाग्न्यन्तं[1] शिखरं, पादोन द्व्यंशा स्थूपिकेत्येवं शान्तिकम् । पौष्टिकाद्युत्सेधानां पूर्वोक्तांशेषु पञ्चांशं सम्योज्य पादे शिरसी च एकैकांशं स्थूपिं विनाऽन्येष्वर्धांशं सम्योज्य कुर्यात् । एवं सर्वमूह्यैव कुर्यात् ।

உத்ஸேதமேகோனவிம்சத்யம்சம் க்ருத்வா அதிஷ்டானம் த்வ்யம்சம், சதுரம்சம் பாதம், பாதோனத்வ்யம்சம் ப்ரஸ்தாரம், த்ர்யர்தாம்சம் பாதம், ஸார்தாம்சம் மஞ்சம், அர்தாம்சா வேதிகா, ஏகாம்சம் கண்டம், ஸபாதாக்ன்யந்தம்[1] சிகரம், பாதோந த்வ்யம்சா ஸ்தூபிகேத்யேவம் சாந்திகம். பௌஷ்டிகாத்யுத்-ஸேதானாம் பூர்வோக்தாம்சேஷு பஞ்சாம்சம் ஸம்யோஜ்ய பாதே சிரஸீ ச ஏகைகாம்சம் ஸ்தூபிம் விநாऽந்யேஷ்-வர்தாம்சம் ஸம்யோஜ்ய குர்யாத். ஏவம் ஸர்வம் ஊஹ்யைவ குர்யாத்.

மேலுள்ள பகுதியை 19 அம்சமாகச் செய்து, இரண்டு அம்சம் அதிஷ்டானம், நான்கு அம்சம் பாதம், 1¾ அம்சம் ப்ரஸ்தரம், 1½ அம்சம் பாதம், 1½ அம்சம் மஞ்சம், ½ அம்சம்

---

1. सपादाग्न्यन्तम् - पञ्चाग्नि + पादं = 5¼

1. ஸபாதாக்ன்யந்தம் - பஞ்சாக்னி + பாதம் = 5¼

வேதிகை, ஒரு அம்சம் கண்டம், 5¼ அம்சம் சிகரம், 1¾ அம்சம் ஸ்தூபிகா என்பதாக அமைப்பது சாந்திகம் ஆகும்.

பௌஷ்டிகம் முதலானவைகளில் முன்சொல்லப்பட்ட அம்சங்களில் ஐந்து அம்சம் சேர்த்து. பாதத்திலும், சிரஸ்ஸிலும் ஒவ்வொரு அம்சம் சேர்த்து ஸ்தூபியைத் தவிர மற்றவைகளில் அரை அம்சம் சேர்த்து அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறு அனைத்தும் ஊஹத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கவேண்டும்.

उपरितल पादोत्सेधं अष्टधा विभज्य एकांशं वेदिकोदयं, द्व्यर्धांशं कण्ठं, त्र्यंशं शिखरं, सार्धांशा स्थूपिकेति ।

உபரிதள பாதோத்ஸேதம் அஷ்டதா விபஜ்ய ஏகாம்சம் வேதிகோதயம், த்வ்யர்த்தாம்சம் கண்டம், த்ர்யம்சம் சிகரம், ஸார்த்தாம்சா ஸ்தூபிகேதி.

தளத்திற்கு மேல் பாதத்திற்கு அடுத்துள்ள பகுதியை எட்டு பாகமாகச் செய்து, ஒரு அம்சம் வேதிகோதயம், 2½ அம்சம் கண்டம், மூன்று அம்சம் சிகரம், 1½ அம்சம் ஸ்தூபிகா என்றவாறு.

अन्तर प्रस्तारं च एकान्तर दशभागं विभज्य एकांशं वेदिकोदयं, द्व्यर्धांशं कण्ठं, त्र्यंशं शिखरं, सार्धांशा स्थूपिकेति ।

அந்தர ப்ரஸ்தாரம் ச ஏகாந்தர தசபாகம் விபஜ்ய ஏகாம்சம் வேதிகோதயம், த்வ்யர்த்தாம்சம் கண்டம் த்ர்யம்சம் சிகரம், ஸார்த்தாம்சா ஸ்தூபிகேதி.

அந்தரப்ரஸ்தாரத்தை எட்டு பாகமாகப் பிரித்து ஒரு அம்சம் வேதிகோதயம், இரண்டரை அம்சம் கண்டம், மூன்று அம்சம் சிகரம், ஒன்றரை அம்சம் ஸ்தூபிகா என்பதாக அமைக்கவேண்டும்.

अन्तर प्रस्तरं चेत् एकादशभागं विभज्य एकांशं वेदिकोत्सेधं, त्र्यंशं पादं, सार्धांशं मञ्चं, अर्धांशा वेदिका,

सपादांशं कण्ठं, पादोनत्र्यंशं शिखरं, एकांशा स्थूपिकेत्येवं सर्वत्र कूटकोष्टादीनि कारयेत् ।

அந்தர ப்ரஸ்தரம்சேத் ஏகாதச பாகம் விபஜ்ய, ஏகாம்சம் வேதிகோத்ஸேதம், த்ர்யம்சம் பாதம், ஸார்த்தாம்சம் மஞ்சம், அர்தாம்சா வேதிகா, ஸபாதாம்சம் கண்டம், பாதோன த்ர்யம்சம் சிகரம், ஏகாம்சா ஸ்தூபிகேத்யேவம் ஸர்வத்ர கூடகோஷ்டாதீனி காரயேத்.

அந்தர ப்ரஸ்தரமாக இருந்தால் 11 பாகமாகப் பிரித்து ஒரு அம்சம் வேதிகோத்ஸேதம், மூன்று அம்சம் பாதம், ஒன்றரை அம்சம் மஞ்சம், அரை அம்சம் வேதிகை, ஒன்றேகால் அம்சம் கண்டம், இரண்டேமுக்கால் அம்சம் சிகரம், ஒரு அம்சம் ஸ்தூபிகா என்பதாக அமைப்பதுடன் எல்லா இடங்களிலும்கூட கோஷ்டங்களையும் அமைக்க வேண்டும்.

प्रवेश निर्गमं दण्डेन यथा शोभं तथाजालं नयेत् । मुखमण्डपं दक्षिण वामयोः ऊर्ध्वाधिरोहणार्थं सोपानं च युक्त्या कारयेत् ।

ப்ரவேச நிர்கமம் தண்டேன யதா சோபம் ததா ஜாலம் நயேத். முகமண்டபம் தக்ஷிண வாமயோ: ஊர்த்வாதி-ரோஹணார்த்தம் சோபானம் ச யுக்த்யா காரயேத்.

நுழைவாயிலுக்குச் சொல்லப்பட்ட அளவை விட்டு, தண்டமளவுகொண்டு எப்படிச் செய்தால் நன்றாக இருக்குமோ அப்படி வாயிலை அமைக்கவேண்டும். முகமண்டபத்தின் தெற்கிலோ, வடக்கிலோ மேலே செல்வதற்கு வசதியாகப் படிகளையும் அமைக்கவேண்டும்.

तृतीयतलस्य

अथ त्रितलविधिं वक्ष्ये - व्यासायामं त्रयोदशभागं कृत्वा त्र्यंशं गर्भगृहं, परितो गृहपिण्ड्यालीन्द्र हारास्तद्बहिश्चालीन्द्रहारे

संकल्प्य अभ्यन्तरालीन्द्रं वालुकाभिरापूर्य, घनमेव बाह्यालीन्द्रं सावकाशं सञ्छादितं वा कारयेत् । बाह्यभित्तेः परितः कूटशालादीनि पूर्ववत्कृत्वा अलीन्द्रं त्यक्त्वा तदभ्यन्तरभित्तौ मध्ये तलं सालिन्द्रं सञ्छादितं तस्मिंश्च कूटशालादीनि पूर्ववत्कुर्यात् । अलीन्द्रं त्यक्त्वा गृहपिण्डादुपरि भूमिं कारयेत् । मुखमण्डपञ्च कुर्यात् । सोपानं युक्त्या च कल्पयेत् ।

த்ருதீயதளஸ்ய

அத த்ரிதளவிதிம் வக்ஷ்யே - வ்யாஸாயாமம் த்ரயோதச பாகம் க்ருத்வா த்ர்யம்சம் கர்பக்ருஹம், பரிதோ க்ருஹபிண்ட்யாலீந்த்ர ஹாராஸ்தத்பஹிச்சாலீந்த்ரஹாரே ஸங்கல்ப்ய அப்யந்தராலீந்த்ரம் வாலுகாபிராபூர்ய, கனமேவ பாஹ்யாலீந்த்ரம் ஸாவகாசம் ஸஞ்சாதிதம் வா காரயேத். பாஹ்யபித்தே: பரித: கூடசாலாதீநி பூர்வவத்க்ருத்வா அலீந்த்ரம் த்யக்த்வா ததப்யந்தரபித்தௌ மத்யே தளம் ஸாலிந்த்ரம் ஸம்சாதிதம் தஸ்மிம்ச்ச கூடசாலாதீநி பூர்வவத் குர்யாத். அலீந்த்ரம் த்யக்த்வா க்ருஹபிண்டாதுபரி பூமிம் காரயேத். முகமண்டபஞ்ச குர்யாத். ஸோபானம் யுக்த்யா ச கல்பயேத்.

மூன்றாவது தளத்தின்முறை :

மூன்றாவதுதளவிதியைக் கூறுகின்றேன் - இருக்கக்கூடிய இடத்தினை 13 பாகம் செய்து, மூன்று அம்சம் கர்பக்ருஹம், அதனைச் சுற்றி அலீந்த்ரம், ஹாரம் மற்றும் அதனைச் சுற்றி அலீந்த்ர ஹாரம் முதலானவைகளை அமைத்து உள்ளே அமைக்கப்பெற்றுள்ள அலீந்த்ரத்தில் மணல் நிரப்பி, வெளியில் அலீந்த்ரத்தை மறைக்குமாறோ, பெரியதாகவோ, நிதானமாகவோ அமைக்கவேண்டும். வெளிச்சுவரைச் சுற்றிக் கூடம், சாலை முதலியன முன்போலவே அமைத்து, அலீந்த்ரத்தைவிட்டு, அதன் நடுவில் தளம், அலீந்த்ரம் நன்கு மறைக்கப்பட்டதாகவும், அதற்கு உள்ளடங்கியதாகவும், கூடம், சாலை போன்றவைகளை முன்போலவே அமைக்கவேண்டும்.

அலீந்த்ரத்தைவிட்டு கருவறைக்குமேல் தளத்தை அமைக்க வேண்டும். முகமண்டபத்தையும் அமைக்கவேண்டும். அதற்கு மேல் ஏறுவதற்கான படிகளை யுக்தியுடன் அமைக்க வேண்டும்.

उत्सेधं चतुर्विंशति भागं कृत्वा अधिष्टानं द्व्यंशं, पादं चतुरंशं, प्रस्तरं पादोनद्व्यंशं, पादं पादोन चतुरंशं, सार्धांशंमञ्चं, पादं त्र्यर्धांशं, सपादांशं प्रस्तरं, अर्धांशा वेदिका, सार्धांशं कण्ठं, त्र्यंशं शिखरं, सपादांशा स्थूपिकेत्येवं शान्तिकम् ।

உத்ஸேதம் சதுர்விம்சதி பாகம் க்ருத்வா அதிஷ்டானம் த்வ்யம்சம், பாதம் சதுரம்சம், ப்ரஸ்தரம் பாதோனத்வ்யம்சம், பாதம் பாதோன சதுரம்சம், ஸார்தாம்சம் மஞ்சம், பாதம் த்ர்யர்த்தாம்சம், ஸபாதாம்சம் ப்ரஸ்தரம், அர்த்தாம்சா வேதிகா, ஸார்த்தாம்சம் கண்டம், த்ர்யம்சம் சிகரம், ஸபாதாம்சா ஸ்தூபிகேத்யேவம் சாந்திகம்.

மேலுள்ள இடத்தை 24 பாகமாகச் செய்து, அதிஷ்டானம் இரண்டு அம்சம், பாதம் நான்கு அம்சம், ப்ரஸ்தரம் 1¾ அம்சம், பாதம் 3¾ அம்சம், 1½ அம்சம் மஞ்சம், 1½ அம்சம் பாதம், 3½ அம்சம் ப்ரஸ்தரம், ½ அம்சம் வேதிகா, 1½ அம்சம் கண்டம், 3 அம்சம் சிகரம், 1¼ அம்சம் ஸ்தூபிகா என்ற முறைப்படி அமைப்பது சாந்திகம் எனப்படும்.

पौष्टिकाद्युत्सेधानां पूर्वोक्तांशेषु सप्तांशं सम्योज्य पादेषु शिरसिचैकांशं अन्येषु अर्धांशं सम्योज्य युक्त्या सर्वं ऊह्यैव कुर्यात् । एतेषां विन्यासविशेषः मूर्ति भेदञ्च उत्तरतो वक्ष्यामः ।

பௌஷ்டிகாத்யுத்ஸேதானாம் பூர்வோக்தாம்சேஷு ஸப்தாம்சம் ஸம்யோஜ்ய பாதேஷு சிரஸிசைகாம்சம் அந்யேஷு அர்தாம்சம் ஸம்யோஜ்ய யுக்த்யா ஸர்வம் ஊஹ்யைவ குர்யாத் . ஏதேஷாம் விந்யாஸவிசேஷ: மூர்த்தி பேதஞ்ச உத்தரதோ வக்ஷ்யாம:.

பௌஷ்டிகம் முதலானவைகளின் அளவில் முன்பு சொல்லப்பட்ட அம்சங்களோடு ஏழு அம்சம் சேர்த்தும், பாதத்திலும், சிரஸிலும் ஒரு அம்சமும், மற்றவைகளில் அரை அம்சமும் சேர்த்து யுக்தியுடன் அனைத்தையும் ஊஹித்துச் செய்யவேண்டும். இவைகளின் விந்யாஸ விசேஷங்களும் மூர்த்தி பேதங்களும் பிறகு சொல்லுவோம்.

चतुस्तलस्य

अथ चतुस्तलविधिं वक्ष्ये - व्यासायामं सप्तदशभागं कृत्वा त्र्यंशं गर्भगृहं, तत्परितश्चैकांशे गृहपिण्ड्यलीन्द्रहारादीन् कल्पयति । तत्तत्तलावसाने कूटशालाद्यैः तत्तत्द्भित्तिं समापयेत् । अधस्तलं सर्वत्र घनमेव कृत्वा तस्योर्ध्वे परितोऽलीन्द्रं त्यक्त्वा तदभ्यन्तरे परितोऽलिन्द्रत्रये प्रागादि चतुर्दिक्षु मुखमण्डपसम्युक्तं गर्भगृहं संकल्प्य पुरुषादीन् संस्थापयेत् । आग्नेयादि कोणेषु प्राङ्मुखं पश्चिमाभिमुखं तथैव कृत्वा कपिलादीन् संस्थापयेत् । तदूर्ध्वे परितोऽलीन्द्रं त्यक्त्वा मध्ये विष्णुमूर्त्तेः गर्भागारं मुखमण्डपसंयुक्तं दक्षिणे नरनारायणयोः पश्चिमे नृसिंहस्य, उत्तरे नरनारायणस्य गर्भागारं कृत्वा, तदूर्ध्वे परितो अलिन्द्रं त्यक्त्वा मध्ये प्राङ्मुखशयनस्य गर्भागारं मुखमण्डपञ्च कृत्वा, परितः तलंप्रति चर्यासोपानं प्रदक्षिणवशेन युक्तितः कुर्यात् ।

சதுஸ்தளஸ்ய

அத சதுஸ்தளவிதிம் வக்ஷ்யே - வ்யாஸாயாமம் ஸப்ததசபாகம் க்ருத்வா த்ர்யம்சம் கர்பக்ருஹம், தத்பரிதச்சைகாம்சே க்ருஹபிண்ட்யலீந்த்ரஹாராதீன் கல்பயதி. தத்தத்தளாவஸானே கூடசாலாத்யை: தத்த்பித்திம் ஸமாபயேத் அதஸ்தளம் ஸர்வத்ர கனமேவ க்ருத்வா தஸ்யோர்த்வே பரிதோऽலீந்த்ரம் த்யக்த்வா ததப்யந்தரே பரிதோऽலிந்த்ரத்ரயே ப்ராகாதி சதுர்திக்ஷு முகமண்டப ஸம்யுக்தம் கர்பக்ருஹம்

ஸங்கல்ப்ய புருஷாதீன் ஸம்ஸ்தாபயேத். ஆக்நேயாதி கோணேஷு ப்ராங்முகம் பச்சிமாபிமுகம் ததைவ க்ருத்வா கபிலாதீன் ஸம்ஸ்தாபயேத். ததூர்த்வே பரிதோஅலீந்த்ரம் த்யக்த்தவா மத்யே விஷ்ணுமூர்த்தே: கர்பாகாரம் முகமண்டபஸம்யுக்தம் தக்ஷிணே நரநாராயணயோ: பச்சிமே ந்ருஸிம்ஹஸ்ய, உத்தரே நரநாராயணஸ்ய கர்பாகாரம் க்ருத்வா. ததூர்த்வே பரிதோ அலிந்த்ரம் த்யக்த்வா மத்யே ப்ராங்முகசயனஸ்ய கர்பாகாரம் முகமண்டபஞ்ச க்ருத்வா, பரித: தளம்ப்ரதி சர்யாஸோபானம் ப்ரதக்ஷிணவசேன யுக்தித: குர்யாத்.

நான்கு தளம் அமைப்பதின்முறை

நான்கு தளத்தின்முறையைக் கூறுகிறேன் - குறிப்பிடப் பட்டுள்ள பரப்பளவில் 17 பாகம் செய்து, மூன்று அம்சம் கர்பக்ருஹம், அதைச் சுற்றியுள்ள கர்பக்ருஹத்தின் அலிந்த்ரஹாரம் முதலியவைகளை கல்பிக்கவேண்டும். அந்தந்த தளத்தின் முடிவில் கூடம், சாலை முதலானவைகளை அந்தந்த சுற்றுப்புற சுவருக்குள் முடித்துவிடவேண்டும். கீழ்த்தளம் மிகவும் உறுதியாகச் செய்து, அதற்குமேல் சுற்றி மேலே ஏறுவதுபோன்று படிகளும் ப்ரதக்ஷிணமாகச் சுற்றி ஏறுமாறு அமைக்கவேண்டும்.

उत्सेधं पञ्चत्रिंशदंशं कृत्वा अधिष्ठानं त्र्यंशं, षडंशं पादं, द्व्यर्धांशं प्रस्तरं, पञ्चांशं पादं, द्व्यंशं मञ्चं, चतुरंशं शरणं, सार्धांशं कपोतं, त्र्यंशं पादं, सपादांशं मञ्चं, अर्धांशा वेदिका, एकांशा ग्रीवा, त्रयर्धांशं शिखरं, पादोनद्व्यंशा स्थूपिका इत्येतत् शान्तिकम् । पौष्टिकाद्युत्सेधानां पूर्वोक्तांशेषु अष्टांशं सम्योज्य पादेषु शिरसि च एकैकांशं संयोज्य शेषं समूह्यैव कुर्यात् । शिखरे पादांशं हित्वा स्थूप्यासह संयोजयेदित्येके ।

உத்ஸேதம் பஞ்சத்ரிம்தம்சம் க்ருத்வா அதிஷ்டானம் த்ர்யம்சம், ஷடம்சம் பாதம், த்வ்யர்தாம்சம் ப்ரஸ்தரம்,

பஞ்சாம்சம் பாதம், த்வ்யம்சம் மஞ்சம், சதுரம்சம் சரணம், ஸார்தாம்சம் கபோதம், த்ர்யம்சம் பாதம், ஸபாதாம்சம் மஞ்சம், அர்தாம்சா வேதிகா, ஏகாம்சா க்ரீவா, த்ரயர்தாம்சம் சிகரம், பாதோநத்வ்யம்சா ஸ்தூபிகா இத்யேதத் சாந்திகம். பௌஷ்டிகாத்யுத்ஸேதானாம் பூர்வோக்தாம்சேஷு அஷ்டாம்சம் ஸம்யோஜ்ய பாதேஷு சிரஸி ச ஏகைகாம்சம் ஸம்யோஜ்ய சேஷம் ஸமூஹ்யைவ குர்யாத். சிகரே பாதாம்சம் ஹித்வா ஸ்தூப்யாஸஹ ஸம்யோஜயேதித்யேகே.

மேலுள்ள பகுதியை 35 அம்சமாகச் செய்து, மூன்று அம்சம் அதிஷ்டானம், ஆறு அம்சம் பாதம், 2½ அம்சம் ப்ரஸ்தரம், ஐந்து அம்சம் பாதம், இரண்டு அம்சம் மஞ்சம், நான்கு அம்சம் சரணம், 1½ அம்சம் கபோதம், 3 அம்சம் பாதம், 1¼ அம்சம் மஞ்சம், ½அம்சம் வேதிகை, 1 அம்சம் க்ரீவம், 1½ அம்சம் சிகரம், 3½ அம்சம் ஸ்தூபிகா என்ற அளவில் அமைப்பது சாந்திகம் எனப்படும். பௌஷ்டிகம் முதலானவைகளின் அளவுகளில் முன்பு சொல்லப்பட்டுள்ள அம்சங்களில் எட்டு அம்சம் சேர்த்தும்; பாதத்திலும், சிரஸிலும் ஒவ்வொரு அம்சம் சேர்த்துக்கொண்டும்; மற்ற அனைத்தையும் நன்கு ஊஹித்தும் அமைக்கவேண்டும். சிகரத்தில் ¼ அம்சம் விட்டுவிட்டு ஸ்தூபியுடன்கூட அமைக்கவேண்டும் என்பது சிலர் அபிப்ராயம்.

अथ पञ्चतलं वक्ष्ये - पूर्वोक्तांशेषु तारे चतुरंशं संयोज्य परितोऽलिन्द्रं हारे संकल्प्याऽधस्तलं घनमेव कृत्वा, उपरितलेऽष्टदिक्षु गर्भगृहं संकल्प्य प्रागादि नृसिंहादीन् संस्थापयेत् । तस्योपरि चतुस्तलोक्त प्रकारैरेव कुर्यात् । उत्सेधेषु पूर्वोक्तांशेषु षोडशांशं संयोज्य अधस्तलस्याधिष्टानं चतुरंशं, अष्टांशं स्तम्भं, चतुरंशं प्रस्तरं एष विशेषोऽन्यत्सर्वं पूर्ववत् । तस्मिन् पौष्टिकाद्युत्सेधानां अधस्तस्य पादे च एकांशं, अन्ययोश्चैकांशं पूर्वोक्तांशेषु योजयित्वा शेषं सर्वं समूह्यैव कुर्यात् ।

அத பஞ்சதளம் வக்ஷ்யே - பூர்வோக்தாம்சேஷு தாரே சதுரம்சம் ஸம்யோஜ்ய பரிதோऽலிந்த்ரம்ஹாரே ஸங்கல்ப்யாऽத-ஸ்தலம் கனமேவ க்ருத்வா, உபரிதலேऽஷ்டதிக்ஷு கர்பக்ருஹம் ஸங்கல்ப்ய ப்ராகாதி ந்ருஸிம்ஹாதீந் ஸம்ஸ்தாபயேத். தஸ்யோபரி சதுஸ்தலோக்த ப்ரகாரைரேவ குர்யாத். உத்ஸேதேஷு பூர்வோக்தாம்சேஷு ஷோடசாம்சம் ஸம்யோஜ்ய அதஸ்தளஸ்யாதிஷ்டானம் சதுரம்சம், அஷ்டாம்சம் ஸ்தம்பம், சதுரம்சம் ப்ரஸ்தரம் ஏஷ விசேஷோऽந்யத்ஸர்வம் பூர்வவத். தஸ்மிந் பௌஷ்டிகாத் யுத்ஸேதானாம் அதஸ்தஸ்ய பாதே ச ஏகாம்சம், அந்யயோச்சைகாம்சம் பூர்வோக்தாம்சேஷு யோஜயித்வா சேஷம் ஸர்வம் ஸமூஹ்யைவ குர்யாத்.

ஐந்தாவது தளத்தின் முறையைக் கூறுகிறேன் - முன்பு சொல்லப்பட்ட அம்சங்கள் இருபத்தேழில் நான்கு அம்சம் சேர்த்து சுற்றி அலீந்த்ரம், ஹாரம் முதலானவைகளை அமைத்து, கீழ் தளமானது உறுதியாக அமைத்து, மேல் தளத்தில் எட்டு திக்கிலும் கர்பக்ருஹம் அமைத்து, கிழக்கு திசை முதல் ந்ருஸிம்ஹன் முதலான பெருமாளின் மூர்த்தங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அதற்குமேல் நான்கு தளத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட முறைப்படியே அமைக்க வேண்டும். மேலுள்ள முன்பு சொல்லப்பட்ட அம்சங்களில் 16 அம்சம் சேர்த்து, கீழ் தளத்தின் பருமன் நான்கு அம்சம், எட்டு அம்சம் ஸ்தம்பம், நான்கு அம்சம் ப்ரஸ்தரம் இவைகளே விசேஷமாகும். மற்ற அனைத்தும் முன்சொல்லப்பட்டது போலவே அமைக்கவேண்டும். அவற்றின் பௌஷ்டிகம் முதலானவற்றின் அளவுகளில் கீழ்பாதத்தில் ஒரு அம்சம் சேர்த்து, மற்றவைகளுக்கு ஒரு அம்சம் சேர்த்தும், முன்பு சொல்லப்பட்ட அம்சங்களில் சேர்த்து, மற்ற அனைத்தையும் நன்கு ஊஹித்து அமைக்கவேண்டும்.

एवं षट्तलादि द्वादशतलान्तं तारे चतुरंशं, तुंगेकालांशं सम्योज्य उत्सेधभेदार्थं द्व्यंशाधिक विभक्तैर्विनैव तलंप्रति युक्त्या

सम्योज्य कुर्यात् । सर्वेषां तल्नां अधस्तलं घनमेव कृत्वा षट्तलस्य द्वितीयतले प्राच्यां मध्ये पञ्चवीरान्, दक्षिणे राघवं, उत्तरे कृष्णं च दक्षिणे मध्ये नृसिं तत्पूर्वे वामनं, पश्चिमे त्रिविक्रमं, पश्चिमे मध्ये वराहं, दक्षिणे गुरामं, उत्तरे बलभद्रं च उत्तरमध्ये कल्किणं, पश्चिमे कूर्मरूपं पूर्व त्स्यात्मकं च गर्भगृहे संस्थापयेत् । तदुपरि पञ्चतलोक्तवत् ।

ஏவம் ஷட்தளாதி த்வாதசதளாந்தம் துங்கே காலாம்சம் ஸம்யோஜ்ய உ ரே சதுரம்சம், த்வ்யம்சாதிக விபக்தைர்வினைவ தளம் தபேதார்த்தம் ஸம்யோஜ்ய குர்யாத். ஸர்வேஷாம் தளானா யுக்த்யா கனமேவ க்ருத்வா ஷட்தளஸ்ய த்விதீயதலேஸ்தளம் மத்யே பஞ்சவீரான், தக்ஷிணே ராகவம், உத்தரே ராச்யாம் தக்ஷிணே மத்யே ந்ருஸிம்ஹம், தத்பூர்வே வாமனம் ச த்ரிவிக்ரமம், பச்சிமே மத்யே வராஹம், தக்ஷிணே பிமே உத்தரே பலபத்ரம் ச உத்தரமத்யே கல்கிணம், ம், கூர்மரூபம், பூர்வே மத்ஸ்யாத்மகம் ச கர்பக் ஸம்ஸ்தாபயேத். ததுபரி பஞ்சதளோக்தவத்.

இவ்வாறு ஆறுதளம் முதல் பன்னிரெண்டு தளம்வ இருபத்தேழில் நான்கு அம்சம், துங்கத்தில் கால் அம்ச சேர்த்து பரப்பளவின் வித்யாசத்திற்காக இரண்டு அம்சம் அதிக வேற்றுமையில்லாமல் தளத்தைப் பொறுத்துத் திறமையுடன் சேர்த்து அமைக்கவேண்டும். எல்லா தளத்திற்கும் அடித்தளத்தை உறுதியாகச் செய்து, ஆறு தளங்களில் இரண்டாவது தளத்தில் கிழக்கின் மத்தியில் பஞ்சபாண்டவர் களையும், தெற்கில் ஸ்ரீராமனையும், வடக்கில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனையும், தெற்கில் மத்தியில் ந்ருஸிம்ஹனையும், அதற்கு முன்பு வாமனனையும், மேற்கில் த்ரிவிக்ரமனையும், மேற்கின் மத்தியில் வராஹனையும், தெற்கில் பரசுராமனையும், வடக்கில் பலபத்ரனையும், வடக்கின் மத்தியில் கல்கியையும், மேற்கில் கூர்ம ரூபத்தையும் (ஆமை வடிவினையும்), கிழக்கில் மத்ஸ்யரூபத்தையும் (மீன் வடிவினையும்) கர்பக்ருஹத்தில்

ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அதற்குமேல் ஐந்து தளத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட முறையே பொருந்தும்.

सप्ततलस्य द्वितीयतले देवस्य विजयक्रीडारूपाणि प्रागादि दिक्षु, विदिक्षु, अन्तराले, पूर्ववद्गर्भगृहं कृत्वा स्थापयेत् ।

ஸப்ததளஸ்ய த்விதீயதளே தேவஸ்ய விஜய க்ரீடா ரூபாணி ப்ராகாதி திக்ஷு, விதிக்ஷு, அந்தராளேஷு, பூர்வவத்கர்பக்ருஹம் க்ருத்வா ஸ்தாபயேத்.

ஏழு தளமுள்ள இடத்தில் இரண்டாவது தளத்தில் பெருமாளின் வெற்றி விளையாட்டுகளுடைய உருவங்களை (விஜயக்ரீடா ரூபங்களை) கிழக்கு முதல் எட்டு திசைகளிலும் அந்தராளத்திலும், முன்போலவே கர்பக்ருஹம் அமைத்து ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

अष्टतलस्य द्वीतीयतले प्राच्यां दक्षिणाद्युत्तरान्तं सनकं, सुभद्रं, मित्रं, सनातनं च प्राङ्मुखं, दक्षिणे पश्चिमादि प्रागन्तं सुखावहं, हयात्मकं, मित्रं, सर्वांश्च दक्षिणाभिमुखान् पश्चिमे दक्षिणाद्युत्तरान्तं सनन्दनं, रामदेवं, शिवं, सनत्कुमारं च पश्चिमाभिमुखान्, उत्तरे पश्चिमादि प्रागन्तं सम्वहं, पुण्यं, विश्वं, सुवहं च उत्तराभिमुखान्, गर्भगृहं कृत्वा स्थापयेत् । अन्यत्सर्वं पूर्ववत् ।

அஷ்டதளஸ்ய த்வீதீயதளே ப்ராச்யாம் தக்ஷிணாத்யுத்தராந்தம் ஸனகம், ஸுபத்ரம், மித்ரம், ஸநாதனம் ச ப்ராங்முகம், தக்ஷிணே பச்சிமாதி ப்ராகந்தம் ஸுகாவஹம், ஹயாத்மகம், மித்ரம், ஸர்வாம்ச்ச தக்ஷிணாபிமுகான் பச்சிமே தக்ஷிணாத்யுத்தராந்தம் ஸநந்தனம், ராமதேவம், சிவம், ஸனத்குமாரம் ச பச்சிமாபிமுகான் உத்தரே பச்சிமாதி ப்ராகந்தம் ஸம்வஹம், புண்யம், விச்வம், ஸுவஹம் ச உத்தராபிமுகான், கர்பக்ருஹம் க்ருத்வா ஸ்தாபயேத். அந்யத்ஸர்வம் பூர்வவத்.

எட்டு தளம் அமைக்கும் முறையில் இரண்டாவது தளத்தில் கிழக்கில், தெற்குமுதல் வடக்குவரை ஸனகம், ஸுபத்ரம், மித்ரம், ஸநாதனம் ஆகியோரைக் கிழக்குமுகமாகப் பார்த்திருக்குமாறும், தெற்கில், மேற்குமுதல் கிழக்குவரை ஸுகாவஹம், ஹயாத்மகம், மித்ரம், ஸர்வம் ஆகியோரைத் தெற்குமுகமாகவும், மேற்கில், தெற்குமுதல் வடக்குவரை ஸநந்தனம், ராமதேவம், சிவம் ஸனத்குமாரம் ஆகியோரை மேற்குமுகமாகவும், வடக்கில் மேற்கு முதல் கிழக்குவரை ஸம்வஹம், புண்யம், விச்வம், ஸுவஹம், ஆகியோரை வடக்குமுகமாகவும் கருவறை அமைத்து ஸ்தாபிக்கவேண்டும். மற்ற அனைத்தும் முன்போலவே.

नवतलस्य द्वितीयतले प्रागादि दिक्पालान् आदित्यांश्च वसून् रुद्रान्, मरुतो, विश्वान् सप्तऋषीन् सप्तरोहिणीः मातृगणानपि गर्भगृहं कृत्वा स्थापयेदन्यत् सर्वं पूर्ववत् । सर्वस्मिन् यथेष्टस्थाने गर्भगृहं कृत्वा सर्वान् देवान् कल्पयेत् ।

நவதளஸ்ய த்விதீயதளே ப்ராகாதி திக்பாலான் ஆதித்யாம்ச்ச வஸூன், ருத்ரான், மருதோ, விச்வான் ஸப்தரிஷீன் ஸப்தரோஹிணீ: மாத்ருகணானபி கர்பக்ருஹம் க்ருத்வா ஸ்தாபயேதந்யத் ஸர்வம் பூர்வவத். ஸர்வஸ்மிந் யதேஷ்டஸ்தானே கர்பக்ருஹம் க்ருத்வா ஸர்வான் தேவான் கல்பயேத்.

ஒன்பது தளத்தின் முறையில் இரண்டாவது தளத்தில் கிழக்கு முதல் அஷ்டதிக்பாலகர்களையும், த்வாதச (பன்னிரெண்டு) ஆதித்யர்களையும், அஷ்ட (எட்டு) வஸுக்களையும் ஏகாதச (பதினொரு) ருத்ரர்களையும், வாயுவையும் ஸப்த (ஏழு) ரிஷிகளையும், ஸப்த (ஏழு) ரோகிணியையும், மாத்ரு கணங்களையும், கருவறை அமைத்து ஸ்தாபிக்கவேண்டும். மற்ற அனைத்தும் முன்போலவே. பூமியில் (இந்நூல் தொடக்கத்தில் ஆலயம் அமைக்கத்தகுந்த இடமானது சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதன்படி அமைந்துள்ள)

அனைத்து இடங்களிலும் விருப்பமான இடத்தில் கருவறை அமைத்து அனைத்து தேவதைகளையும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

दशतालाद्युक्ततलान्तं तलंप्रति यथाक्रमेण पीताभं महाविष्णुं, रुक्माभं सदाविष्णुं, स्फटिकाभं नारायणं, चतुर्भुजं देवीं भूषणायुधैस्सह स्थानकासनशयन मार्गेषु एतेषु इष्टमार्गेण संस्थापयेत् ।

अथवा द्वितीयतलादि द्वादशतलान्तं क्रमेण विस्तारं त्रिभागादि त्रयोदश भागान्तं विभज्य एकांशं गर्भगृहं शेषांशैः गृहपिण्ड्यलिन्द्र भागादीन् कूटशालादींश्च शय्यासोपानसम्युक्तं वेणुरन्ध्रवत्, गर्भोपरि गर्भगृहं मुखमण्डपं च परिकल्प्य आदितलं घनमेव कृत्वा उपरितलत्रये महाविष्णुं, सदाविष्णुं, नारायणं, अन्येष्वधस्तात् स्थानकासनशयनभेदेन विष्णुमूर्तिं पूर्ववत् स्थापयेत् । अष्टतलादूर्ध्वं मूर्तिस्थापनं न आचरेदित्येके । सर्वेषु विमानेषु विस्तारात्रिभागैक विशालमेकदण्डाद्यर्कदण्डान्तं द्वादशभेदैर्निर्गमयुतं मध्यभद्रं कुर्यात् । महद्विमानं चेत् द्वयोः पार्श्वयोश्च कूटशालादीन् कल्पयेदित्याह मरीचिः ।

।। इति श्रीवैखानसे मरीचिप्रोक्ते विमानार्चनकल्पे
द्वितलादि विधानं नाम दशमःपटलः ।।

தசதாளாத்யுக்ததளாந்தம் தளம்ப்ரதி யதாக்ரமேண பீதாபம் மஹாவிஷ்ணும், ருக்மாபம் ஸதாவிஷ்ணும், ஸ்படிகாபம் நாராயணம், சதுர்புஜம் தேவீம் பூஷணாயுதைஸ்ஸஹ ஸ்தானகாஸனசயனமார்கேஷு ஏதேஷு இஷ்டமார்கேண ஸம்ஸ்தாபயேத்.

அதவா த்விதீயதளாதி த்வாதசதளாந்தம் க்ரமேண விஸ்தாரம் த்ரிபாகாதி த்ரயோதச பாகாந்தம் விபஜ்ய ஏகாம்சம்

கர்பக்ருஹம் சேஷாம்சை: க்ருஹபிண்ட்யலிந்த்ர பாகாதீன் கூடசாலாதீம்ச்ச சய்யாஸோபானஸம்யுக்தம் வேணுரந்த்ரவத், கர்போபரி கர்பக்ருஹம் முகமண்டபம் ச பரிகல்ப்ய ஆதிதளம் கனமேவ க்ருத்வா உபரிதளத்ரயே மஹா-விஷ்ணும், ஸதாவிஷ்ணும், நாராயணம், அந்யேஷ்வதஸ்தாத் ஸ்தானகாஸனசயனபேதேன விஷ்ணுமூர்த்திம் பூர்வவத் ஸ்தாபயேத். அஷ்டதளாதூர்த்வம் மூர்த்திஸ்தாபனம் ந ஆசரேதித்யேகே. ஸர்வேஷு விமானேஷு விஸ்தாரா-த்ரிபாகைக விசாலமேக தண்டாத்யர்க்க தண்டாந்தம் த்வாதசபேதைர் நிர்கமயுதம் மத்யபத்ரம் குர்யாத். மஹத்விமானம் சேத் த்வயோ: பார்ச்வயோச்ச கூடசாலாதீன் கல்பயேதித்யாஹ மரீசி:.

॥ இதி ஸ்ரீவைகாநஸே மரீசிப்ரோக்தே விமானார்ச்சனகல்பே த்விதளாதி விதானம் நாம தசம:படல: ॥

பத்து தளம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட தளங்கள் அனைத்திலும் ஒவ்வொரு தளத்தைக் குறித்தும் முறையே மஞ்சள் நிறமுடையவராக மஹாவிஷ்ணுவையும், பொன் நிறமாக ஸதாவிஷ்ணுவையும், வெள்ளை நிறமாக நாராயணனையும், நான்கு கைகளுடனும், ஸ்ரீதேவி பூதேவி யுடனும், ஆபரணங்களுடனும், ஆயுதங்களுடனும் இருக்குமாறு அமைத்து, மேலும் அந்த மூர்த்தியானது நின்றவாறோ, அமர்ந்தவாறோ, கிடந்தவாறோ இந்த மூன்று முறைகளில் விருப்பமுள்ள ஏதாவது ஒருமுறைப்படி ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

அல்லது இரண்டு தளம் முதல் பன்னிரெண்டு தளம் வரை முறைப்படி பரப்பளவை மூன்று முதல் பதிமூன்று பாகம் வரை பிரித்து, ஒரு அம்சம் கருவறை மீதமுள்ள அம்சங்கள் க்ருஹம், அலிந்த்ரம் போன்ற பாகங்களையும், கூடம், சாலையையும், சயன க்ருஹமும் மூங்கில் மரத்தின் நடுப்பாகத்தில் இயற்கையாக அமைந்துள்ள துளைபோன்ற படிகளுடனும் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக (கருவறையை)

அமைத்து, அவற்றில் முதல் தளத்தை உறுதியாகச் செய்து மேலுள்ள மூன்று தளத்தில் மஹாவிஷ்ணுவையும், ஸதாவிஷ்ணுவையும், நாராயணனையும் மற்ற இடங்களில் கீழே நின்ற, இருந்த, கிடந்த நிலைகளிலுள்ள விஷ்ணுமூர்த்தியை முன்போல் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். எட்டு தளத்திற்குமேல் மூர்த்திகளை ப்ரதிஷ்டை செய்வது முறையாகாது என்பது சிலர் அபிப்ராயம். அனைத்து விமானங்களிலும் பரப்பளவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, ஒரு தண்டமளவு முதல் பன்னிரண்டு தண்டமளவுவரை பன்னிரெண்டு பேதங்களுடன் கூடிய மத்யபத்ரத்தை அமைக்கவேண்டும். பெரிய விமானமாகில் இரண்டு பக்கங்களிலும் கூடம், சாலை முதலானவைகள் அமைக்கலாம் என்பதாக மரீசி கூறுகிறார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீவைகானஸத்தில் மரீசியால் சொல்லப்பட்ட விமானார்ச்சன கல்பத்தில் இரண்டுதளம் முதலானவைகளின் முறை என்பதாகப் பத்தாவது படலம் முற்றும்.

எமது வெளியீடுகள்

ஜாதக அலங்காரம்	125-00
காலபிரகாசிகா	100-00
நக்ஷத்திர சிந்தாமணி (பாகம்-I)	200-00
நக்ஷத்திர சிந்தாமணி (பாகம்-II)	100-00
அமரகோசம் (பாகம்-I)	65-00
அமரகோசம் (பாகம்-II)	60-00
அமரகோசம் (பாகம்-III)	60-00
பிரகதீஸ்வர மாகாத்மியம்	43-00
ஜைனிஸம் கேட்லாக்	10-00
தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸம்ஹிதை	35-00
காயத்ரீ கோசம்	30-00
கீதகோவிந்தம்	25-00
கல்பலதா (ஸ்ரீருத்ரபாஷ்யம்)	22-00
பாணினீய தாதுபாடம்	30-00
விருத்தரத்னாவளி	30-00
பலவதி	120-00
நந்திநாகரி சுவடிகளின் அட்டவணை	25-00
பிரபஞ்சசாரசார ஸங்கிரஹம் (பாகம்-I)	180-00
பிரயோக ரத்னமாலா	55-00
ரத்ன பரீக்ஷை	40-00
சப்தம் தாளம் சொற்கட்டு	40-00
ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மீ தீபிகா	100-00
ஸ்தோத்ர ராமாயணம்	25-00
நாககுமார காவியம்	55-00
விமானார்ச்சன கல்பம் (பாகம்-II)	75-00
சூலினிகல்பம்	50-00
சூர்யசதகம்	50-00
தஞ்சை நாயக்கர் வரலாறு	205-00
யதிராஜவிஜயம்	35-00
பிரபோதசந்திரிகை	70-00

AN APPEAL

Manuscripts on Palmleaf or Paper of the ancient works of the wise men of the past, are the great treasures, solely inherited by the Nation and it is the moral obligation of persons who possess them to preserve them safely for the future generations of mankind.

Probably you have some of these in your possession or you know friends or neighbours who possess them. You can make a great contribution to the cause of the preservation not only of our National Culture but also to the Culture of Humanity as a whole by arranging to present such manuscripts to the famous T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

The Manuscripts so presented will be accepted and acknowledged with pleasure and gratitude by the authorities of the Library, preserved with meticulous care and made available to successive generations of readers and scholars for study and research. The hitherto unpublished works found among them, will be printed and published in due course, as facilities occur, with the expression of the Library's gratitude for your gift.

The great Scholar King of Tanjore, **Rajah Serfoji**, has attained immortal fame by dedicating enormous time and wealth to the expansion and firm establishment of this world famous **"Sarasvati Mahal Library"**. It is open to you to share the honour of Serfoji, in your own measure by contributing your manuscripts to the great institution built by him.

This great Honour is beckoning to you to accept it. Will you hasten to take it up? The Library waits for your answer.

DISTRICT COLLECTOR AND DIRECTOR
Sarasvati Mahal Library,
Thanjavur.

சரசுவதி மகால் நூலக அச்சகம், தஞ்சாவூர்.